

BOLŞEVİK PARTİZAN

Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz! Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşiniz!

(Aşağıda TKP/ML(B) Merkez Komitesinin 1 Mayıs 1983 ile ilgili çağrısını yayınlıyoruz.)

1 Mayıs, 1 Mayıs, Seni Yaşatacağız!

Bütün ülkelerin işçilerinin; dünya proletaryasının yigit mücadele geleneğinin; proletarya ile ezilen halkların emperyalizme karşı ittifakının sembolü olan 1 Mayıs geliyor!

Bütün dünyada işçi sınıfının ve ezilen halkların; Komünistler Ünderliğinde her türden emperyalizme ve gericiliğe karşı BİRLİK-MÜCADELE-DAYANİŞMASINI haykıracağı ve haykıracağı; bütün ülkelerde sömürücü hakim sınıfların devletlerini şiddete dayalı devrim ile yıkmak için mücadele kararlılığının dile getirildiği ve getirileceği 1 Mayıs geliyor!

Bir Mayıs 1983'e Türkiye proletaryası ve Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden ezilen halkı çok zor şartlar altında giriyor.

Emperyalizme bağımlı hakim sınıfların; köpürdör patronların ve toprak ağalarının faşist devleti, 12 Eylül askeri faşist cuntası aracılığıyla kendini sağlamlaştırmaya çalışıyor. 12 Eylül askeri faşist cuntası yönetiminde işçi sınıfına, tüm emekçilere, Türk olmayan tüm milliyetlere, özellikle de Kürt milletine karşı doruk noktasına çıkarılan faşist terör ile yeniden 'tesis edilen' sömürü huzurunu sürekli kılabilmek için hakim sınıflar her yolu deniyorlar.

AMLP/GDS/MBK KARDEŞLİK İLİŞKİLERİNİ BOZDULAR!

**ONLAR REVİZYONİZME GİDEN YOLDA
RAHATSIZ EDİLMEK İSTEMİYORLAR!**

26/27 Mart 1983'te Frankfurt'ta Bolşevik Partizan Yazı Kurulu ile; AMLP Yayın Organı Kızıl Bayrak Yazı Kurulu; GDS ve W BK Yazı Kurulları tarafından ortak bir toplantı düzenlendi.

Biz bu toplantı öncesinde çıkardığımız özel sayı Bolşevik Partizan'da bu toplantının hazırlığı sırasında Bolşevik Partizan Yazı Kuruluna karşı bir blok oluşturarak; TKP/ML(B)'in üç kardeş örgütünün yaygın organlarının yazı kurullarının burjuva manevralarını teshir ettik. Bu toplantının "güya eşit haklar temelinde yapılan bir ortak toplantı" olduğunu tespit ettik.

1982 Kasımında yapılan Anayasa referandumu şahı tekarlığı ve şimdi tezgahlanacak olan seçim şahı tekarlığı ile hakim sınıflar güya "demokrasiye" geçildiğini ilan etmeye hazırlanıyorlar.

Öyle bir "demokrasi" ki, gerçekte emperyalizmin uşağı komprador patronların ve toprak ağalarının bu bir avuç asalağın, vurguncunun, talancının sömürsünü sürdürmesi temeli üzerine kuruludur.

Öyle bir "demokrasi" ki, işçi sınıfının, köylülerin ve tüm emekçi halkın örgütlenme özgürlüğü yoktur! İşçi sınıfı için ve emekçi halk için bu "demokrasi" faşist zulüm, işkence, zindan ... demektir!

Öyle bir "demokrasi" ki, çeşitli milliyetlerden onbinlerce devrimci, demokrat ve komünisti zindanlara atmıştır. Tek "suçu" bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm için savaşmak olan yüzlerce devrimci kurşunlanmıştır; onbinler faşizmin işkencehanelerinde işkence tezgahlarından geçirilmiştir; onbinler faşizmin mahkemelerinde yargılanmaktadır.

Öyle bir "demokrasi" ki, düşünen beyinler ve düşündüğünü söyleyen diller, yazan eller için işkence, zindan, zulüm öngörür! Devamı s.2'de

İÇİNDEKİLER

1 Mayısla ilgili tartış.	s.12
12 Eylül'le ilgili tar.	s.21
Konferansla ilgili tar.	s.30
Al birini (Emeğin sesi) vur ötekine (Partizan)	s.34
Kardeş örgütlerden	s.39
"AFP Cephesi"nden	s.53
Ermeniler meselesi	s.54

Devamı s.5'de

Öyle bir "demokrasi" ki, Türk olmayan milliyetlere zulüm üzerine, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının (ayrılma hakkının) zorla gaspedilmesi üzerine kuruludur.

Türkiye'de "tesis" edilecek olan "demokrasi" gerçekte komprador patronların ve toprak ağalarının faşist iktidarına geçirilmiş birmaskeden başka birşey olmayacaktır. Türkiye'de "demokrasi" bütün Cumhuriyet tarihi dönemi boyunca bir maske değil, başka birşey olmamıştır. Faşizmin üzerine örtme görevi gören bir maske! 12 Eylül öncesine göre olan fark, bu yeni cunta markalı maskenin çok kaba bir maske olması, işçi sınıfı ve emekçi halkın 12 Eylül 1980 öncesinde söke söke alıp kullandığı birtakım burjuva anlamda demokratik hakların da kullanılmasının alınan ağır yenilgi sonucunu kullanılamaz durumda olmasıdır. Bu noktada belirleyici olan kuşkusuz hakim sınıflarla ezilen yığınlar arasındaki sınıf mücadelesidir. Ve bu mücadelede Türkiye işçi sınıfı, köylüleri, tüm milliyetlerden emekçi halkı en karanlık dönemlerden birini yaşamaktadır.

Ama bu karanlık geçicidir. Nasıl gecenin karanlığı güneşin doğmasını engelleyemezse; faşistler de sağladıkları sömürü huzurunu sürekli kılamayacaklar, geri çekilen sınıf mücadelesi de yeniden yükselecek, faşizmin karanlığı yenilecektir.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, TÜM MİLLİYETLERDEN EMEKÇİ HALKIMIZ SINIF MÜCADELESİ İÇİNDE, DİŞİNDEN TIRNAĞINA SİLAHLI OLAN DÜŞMANA KARŞI; FAŞİST TÜRK DEVLETİNE KARŞI SİLAHA SARILACAK; BU DEVLETİ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İLE PARAMPARÇA EDECEK TİR!

İŞÇİ SINIFI ÖNDERLİĞİNDE DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ TÜRKİYE'NİN EMPERYALİZME BAĞIMLILIĞINA SON VERMENİN; TÜRKİYE'DE ORTAÇAĞ KARANLIĞINI YIKMANIN, FEODALİZMİ TASFİYE ETMENİN BİRİCİK YOLUDUR!

İŞÇİ SINIFI ÖNDERLİĞİNDE DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İLE KURULACAK OLAN HALKIN DEMOKRATİK DİKTATÖRLÜĞÜ TÜRKİYE'NİN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERİ İÇİN GERÇEK DEMOKRASİYİ KAZANMANIN BİRİCİK YOLUDUR!

İŞÇİ SINIFI ÖNDERLİĞİNDE HALKIN DEMOKRATİK DİKTATÖRLÜĞÜ; İŞÇİ SINIFINA, BÜTÜN HALK SINIF VE TABAKALARINA EN GENİŞ DEMOKRASİ; HALK DÜŞMANLARI ÜZERİNDE KESİN DİKTATÖRLÜK DEMEKTİR.

İŞÇİ SINIFI ÖNDERLİĞİNDE HALKIN DEMOKRATİK DİKTATÖRLÜĞÜ ŞARTLARINDA; KÜRT ULUSUNUN KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI (AYRILMA HAKKI) TANINACAK; VE TÜM MİLLİYETLERE TAM HAK EŞİTLİĞİ SAĞLANACAKTIR.

İŞÇİ SINIFI ÖNDERLİĞİNDE DEMOKRATİK HALK DİKTATÖRLÜĞÜ; İŞÇİ SINIFININ SINIFSIZ TOPLUMU YARATMA; KOMÜNİZME VARMA MÜCADELESİNDE SADECE BİR ARA AŞAMADIR! İŞÇİ SINIFI DEMOKRATİK DEVRİMİN GERÇEKLEŞMESİ İLE BİRLİKTE EMEKÇİ YIĞINLARI KENDİ ETRAFINDA BİRLEŞTİRİP PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ ŞARTLARINDA SOSYALİZMİ İNŞAYA YÖNELECEKTİR! BÜTÜN DÜNYADA İŞÇİ SINIFI İLE OMUZ OMUZA KOMÜNİZME YÖNELECEKTİR!

**NE ASKERİ CUNTA; NE PARLAMENTER DEMOKRATİK REJİM SAHTEKARLIĞI!
TEK YOL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!**

**KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİNİ YIKACAGIZ!
HALK İKTİDARINI KURACAGIZ!**

BUGÜN ESAS GÖREV BOLŞEVİK PARTİ İNŞASIDIR !

İşte bütün bu yüce hedefler biz Komünistlerin uğrunda mücadele ettiğimiz hedeflerdir. Bu hedeflere varabilmek zorlu, uzun süreli, planlı, bilimsel bir çalışmayı gerektirir. Bütün bu hedeflere varabilmek için işçi sınıfının Marksizm-Leninizm silahı ile donanmış, öncü örgütüne; Leninist-Bolşevik partiye ihtiyaç vardır. İşçi sınıfının en iyi, en fedakar, en bilinçli unsurlarını saflarında toplayan bir öncü örgüt olmadıkça; bu öncü önderliğinde işçi sınıfı birleşmediği, ve emekçi kitleler, herşeyden önce emekçi köylü yığınları, işçi sınıfı ile sağlam bir ittifak kurmadığı sürece; bu yüce hedeflere varmak hayaldir. Şimdiye kadar tüm sınıf mücadelesi deneyleri ve bunların bilimsel ifadesi olan Marksizm-Leninizm bunu açıkça ortaya koymuştur!

O halde komünistlerin bugünkü esas görevi Bolşevik Partinin inşasıdır. Onlar çaba ve enerjilerini Bolşevik Partiyi yaratma çalışmasına yoğunlaştırmaktadır.

Bugün esas görev; ülkemizde tüm oportünist-revizyonist cephenin ağız birliği ederek haykırdığı gibi "Cuntaya karşı birleşmek", "Cephe yaratmak", vb. değildir. Faşist cunta ülkemizde komprador patronların ve toprak ağalarının faşist iktidar biçimlerinden yalnızca biridir. Sorun yalnızca cuntayı değil, hakim sınıfların faşist iktidarını bir daha gelmemesine devrimle tarihe gömmek sorunudur.

Cuntaya karşı mücadele, işçi sınıfı önderliğinde demokratik devrim mücadelesine tabi olarak ele alınmak zorundadır.

Bugün Komünistler, Marksist-Leninistler açısından esas sorun Bolşevik Partiyi yaratma sorunudur.

Bunun için teorik çalışma alanında Marksizm-Leninizmin ilkeleri çıkış noktası olarak alınmak; bunlar hem uluslararası alanda, hem de ülkemizde revizyonizm-oportünizmin her türüne karşı mücadele içinde savunulmak zorundadır.

Marksizm-Leninizmin ilkelerinden yola çıkılarak, Dünya Komünist Hareketinin programının yaratılması çalışmasına katılmak zorundadır.

Marksizm-Leninizmin ilkelerinin kavrandığı ölçüde, bunlardan yola çıkılarak Türkiye gerçeği bilimsel bir şekilde incelenmek; Türkiye devriminin program ve taktik sorunları çözülmek zorundadır.

Marksizm-Leninizmi kavramada ve uygulamada giderek ustalanan esas olarak meslekten devrimcilerden oluşan kadrolardan bütün çalışmanın sürekliliğini garanti altına alacak bir öncü örgüt, bir çekirdek yaratılmak zorundadır.

En zor şartlarda bile çalışabilecek bir örgüt yaratılmak zorundadır.

Bütün bunlar işçi sınıfının öncü unsurlarını partiye kazanmak için yapılacak çalışmanın parçalarıdır; ve buna hizmet eden çalışmalardır. Bütün bu çalışmalar proletaryaya önderliğinde devrimin zaferi için bugünün esas görevleridir. Bugün bu görevlere sarılmayanlar —istedikleri kadar Marksist-Leninist olduklarını iddia etsinler— gerçek te Marksizm-Leninizmle ilgileri yoktur.

Ülkemizde Bolşevik Partinin yaratılması görevi, uluslararası planda Marksizm-Leninizmden tüm

sapmalara karşı dünyadaki tüm Marksist - Leninist güçlerle omuz omuza verilecek mücadele içinde; ve 1972'de İbrahim Kaypakaya yoldaşın önderliğinde kurulan TKP/ML'in doğrularının ülkemizde revizyonizmin ve oportünizmin her türüne karşı amansız ideolojik mücadele içinde savunulması, geliştirilmesi; hatalarının aşılması ile yerine getirilecektir.

Biz Bolşevikler omuzladığımız bu zorlu görevi mutlaka çözeceğiz! Bu görevi çözmeye yol göstericimiz Marksizm-Leninizmin bilimi; Marx, Engels, Lenin ve Stalin'in ölümsüz eserleridir!

Ulusallararası işçi sınıfının mücadele günü bu 1 Mayıs'ı biz bu bilinçle kutluyoruz!

YAŞASIN ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFININ BİRLİK-MÜCADELE-DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS!
KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

YAŞASIN PROLETER DÜNYA DEVRİMİ!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!

Lenin ve Stalin'den 1 Mayıs bildirileri

Aşağıda Lenin ve Stalin'den üç 1 Mayıs bildirisi yayınlıyoruz. Bu bildiriler klasiklerimizin, ilkeleri içinde bulunulan anda somut durumda nasıl birleştirilerek savunduklarını gösteren, örnek alınması gereken belgeler olarak görünüyör bize. Klasiklerimizin yayınladığımız tavrı ile, AMLP, GDS ve WPK'nın "İlkelerin savunulması" dedikleri tavrın uygulanması konusundaki görüş ve tavırları karşılaştırılmalıdır.

1 MAYIS

V.İ. LENİN

İşçi yoldaşlar! Bütün ülkelerin işçilerinin bilinçli bir hayat için uyanışlarını; insanın insana zulüm ve baskısına karşı mücadelede, milyonlarca emekçiyi açlık, yoksulluk ve rezillikten kurtarma mücadelesinde birlik oluşlarını kutladıkları gün, 1 Mayıs geliyor. İki dünya, bu büyük mücadelede karşı karşıya duruyor; sermaye dünyası ile emek dünyası sömürü ve kölelik dünyası ile kardeşlik ve özgürlük dünyası.

Bir tarafta bir avuç zengin kan emiciler var. Bunlar fabrikaları ve değirmenleri, alet ve makinaları ele geçirmişler, milyonlarca dönüm toprağı ve dağ gibi paraları kendi özel mülkleri yapmışlardır. Hükümeti ve orduyu usakları, yağdıkları servetin sadık bekçisi Köpekleri yapmışlardır.

Diğer tarafta ise milyonlarca mülksüz vardır. Onların hiç metinde çalışabilmek için parabalarına yalvarmaya zorlanırlar. Emekleriyle bütün serveti yarattılar; bununla birlikte, bütün hayatları boyunca bir parça ekme için mücadele etmek, sadaka dilenir gibi çalışmak için yalvarmak, çok ağır çalışmayla güçlerini ve sağlıklarını kaybetmek ve köylerdeki ahır gibi evlerde ya da büyük kentlerdeki bodrum ve tavan aralarında aklıktan ölmek zorundadırlar.

Ama şimdi bu mülksüz emekçiler, parabalarına ve sömürü cülere karşı savaş ilan etmiş buluyorlar. Bütün ülkelerin işçileri, ücretli kölelikten, yoksulluk ve sefaletten emeği kurtarmak için savaşıyorlar. İşçiler, ortak çalışmayla yaratılan servetin bir avuç zengin için değil, bütün çalışanların yararına kullanılacağı bir toplum sistemi için savaşıyorlar. Toprağı ve fabrikaları, değirmenleri ve makinaları bütün çalışanların ortak malı yapmak istiyorlar. Zengin ve yoksul olarak bölünmeyi ortadan kaldırmayı, emeğin ürünlerinin işçilere, kendilerine gitmesini ve insan türünün bütün ihtiyaçlarının, çalışma biçimlerindeki bütün gelişmelerin çalışan insana baskı aracı olarak hizmet etmesini değil, ama onun kaderini düzeltmesinde aracı olmasını istiyorlar.

Emeğin sermayeye karşı büyük mücadelesi, bütün ülkelerin işçilerine sonsuz kurbanlara mal olmuştur. Kendi hakları olan daha iyi hayat ve gerçek özgürlük için oluk gibi kan kırmışlardır. İşçilerin davası için savaşıyorlar, hükümetler tarafından korkunç işkencelere uğramışlardır. Ama bütün işkencelere rağmen dünya işçilerinin dayanışması büyüyor ve güçleniyor. İşçiler sosyalist partilerde gittikçe daha sıkı olarak birleşiyorlar, bu partilerin destekçilerinin sayısını milyonlara yükseliyor ve sürekli olarak, adım adım, kapitalist sömürücü sınıfı üzerinde tam bir zafere doğru ilerliyorlar.

Pus proletaryası da yeni bir hayata doğru uyanıyor. O da bu büyük mücadeleye katıldı. Bu kölelik durumundan kurtuluşun olduğu ve acı hayatında ışık zerresi göremeyen işçilerimizin baş eksen köleler olduğu günler geride kalmıştır. Sosyalizm ona kurtuluş yolunu göstermiştir ve binlerce sa-

vaşçı öncü bir yıldız gibi kızıl bayrak etrafında toplandı. Grevler işçilere birliğin gücünü gösterdi, karşı koymasına öğretti ve sermayeye örgütlü emeğin ne kadar dehşetli bir güç olduğunu gösterdi. İşçiler, kapitalistlerin ve hükümetin kendi emeklerinden yaşayıp, geçindiklerini görmüşlerdir. İşçiler, birlik mücadelesinin ruhuyla, özgürlük ve sosyalizm özlemiyle harekete geçtiler. İşçiler, çarlık hükümetinin karanlık ve kötü bir güç olduğunu anlamışlardır. İşçilere mücadeleleri için özgürlük gerekir, ama çarlık hükümeti onların ellerini ve ayaklarına bağlamaktadır. İşçilere toplanma özgürlüğü, gazete ve kitap özgürlüğü gereklidir, ama çarlık hükümeti, özgürlük için her mücadeleyi kanıyla, hapisle ve süngüyle bastırıyor. "Kahrolsun Otokrasi!" haykırıları bütün Rusya'ya kaplanmış, caddelerde işçilerin büyük yağın toplantılarında daha çok duyulmuştur. Geçen yaz Güney Rusya'da onbinlerce işçi daha iyi bir hayat, polis zulmünden kurtulmak için savaşmak amacıyla ayaklandı. Burjuvazi ve hükümet, büyük kentlerin bütün sanayi hayatını bir darbede durduran işçilerin dehşet verici ordusu karşısında titrediler. İşçilerin davasının bir çok savaşçısı, çarlığın "iç düşmana" karşı gönderdiği askerlerin kurşunlarıyla can verdi.

Ama hiç bir güç bu "iç düşmanı" yenemez, çünkü yönetici sınıflar ve hükümet onun emeğiyle yaşıyor. İşçilerin uğradığı her yenilgi saflarına yeni savaşçılarkazandırır, daha geniş yağınları yeni bir hayata doğru uyandırır ve onları yeni mücadelelere hazırlar.

Şimdi Rusya'nın yaşadığı olaylar, işçi yağınlarının bu uyanışının daha hızlı ve daha yaygın olmasını gösteriyor, ve bizlerde bütün gücümüzü ortaya koyarak proletaryanın saflarını birleştirmeli, onu daha kararlı mücadele için hazırlamalıyız. Savaş, proletaryanın en geri kısımlarını bile politik mesele ve problemlerle ilgilenmeye itiyor. Savaş, Rusya'ya yöneten otokratik düzenin mutlak çürümüşlüğü, polisin ve saray avanesinin mutlak canilğini gittikçe daha açık ve canlı olarak gösteriyor. Halkımız, ülkede yoksulluk ve aklıktan mahvolurken, binlerce mil uzakta olan ve yabancı insanların oturduğu topraklar için yıkıcı anlam taşıyan savaş sürmektedir. Halkımız politik esaret altında, başka halkları köleleştirmek için savaş sürmektedir. Halkımız, ülkede politik düzenin değişmesini istiyor, ama dikkatleri dünyanın öteki ucundaki emellerin gültüsüyle saptırılmaya çalışılıyor. Ama çarlık hükümeti, tehlikeli oyununda, ulusun servetini ve Pasifik kıyılarında ölüme yolladığı genç insanları canice boş yere harcamada çok ileri gitmiştir. Her savaş, halkın üstüne ağır bir yük getirir. Kültürlü, özgür Japonya'ya karşı zorlu savaş da Rusya üzerine korkunç bir yük getirdi. Ve bu yük polis despotluğunun uyanan proletaryanın darbeleri altında yıkılmaya başlamış olduğu bir zamanda geldi. Savaş, hükümetin bütün zayıf noktalarını çirliçliplak ortaya seriyor, bütün sahte maskelerini düşürüyor, içteki bütün çürümüşlüğü ri açıklıyor; savaş, çarlık otokrasisinin mantıksızlığını herkes için açık hale getiriyor, halkın oy verme hakkının olmadığı, cahil ve yıldırılmış olduğu Rusya'nın hala polis idaresine bağlı olan eski Rusya'nın can çektiğini herkes gösteriyor.

Eski Rusya ölüyor. Özgür Rusya ise onun yerini almakta. Çarlık otokrasisini korumuş olan karanlık güçler batıyor. Ama ancak bilinçli ve örgütlü proletarya, halka sahte olmayan gerçek özgürlük kazandırabilir. Ancak bilinçli ve örgütlü proletarya, halkı aldatacak, haklarını kısıacak, onları burjuvazinin elinde sadece bir alet yapacak olan her türlü çabaya önleyebilir.

İşçi yoldaşları! Çok yakındaki belirleyici savaşa iki kat daha fazla enerjiyle hazırlanalım. Sosyal-Demokrat proleteryanın safları daha sıkılaşsın! Sosyal-Demokrat proleteryanın şiarı daha geniş alanlara yayılsın! İşçi talepleri kampanyası daha cesur olarak yürütülsün! I Mayıs'ın kutlanması, davamıza binlerce yeni savaşı kazandırsın ve bütün halkın özgürlüğü, sermayenin boyunduruğunda çalışan herkesin kurtuluşu için büyük mücadelemizde güçlerimiz artsın!

Yaşasın sekiz saatlik işgünü!
Yaşasın uluslararası devrimci Sosyal-Demokrasi!
Kahrolsun cani ve yağmacı çarlık otokrasisi!

Nisan 1904'de yazıldı.
Nisan 1904'de değişikliklerle birlikte, broşür olarak yayımlanmıştır.

Elyazmasına göre basılmıştır.
Toplu Eserler, Cilt
7, s. 197-200.

I MAYIS

V.İ. LENİN

İşçi Yoldaşlar, bütün dünya işçilerinin büyük bayramı geliyor. İşçiler I Mayıs'ta, aydınlığa ve bilgiye kavuşmalarını, bütün baskılara, bütün zulümlere, bütün sömürülere karşı ve sosyalist bir toplum sistemi için mücadelede kardeşçe bir birlikte oluşturmalarını kutlarlar. Bütün çalışanlar, emekleriyle zenginleri ve soyluları besleyenler çok az bir ücretle çok yorucu işlerde hayatlarını harcayanlar, kendi emeklerinin ürünlerini hiç bir zaman tadamayınlar, uygarlığımızın lüksü ve ihtişamı ortasında yük hayvanları gibi yaşayanlar, hepsi, işçilerin kurtuluşu ve mutluluğu uğruna savaşmak için ellerini uzatıyorlar. Kahrolsun farklı milliyet ya da farklı inanışlı işçiler arasındaki düşmanlık. Bu düşmanlık yalnızca, proletaryanın bilgisizliği ve dağınıklığıyla yaşayan yağmacıların ve zalimlerin işine yarar. Yahudiler, Hıristiyanlar, Ermeniler ve Tatarlar, Polonyalılar ve Ruslar, Finliler ve İsveçliler, Letonyalılar ve Almanlar; hepsi, evet hepsi, sosyalizmin ortak bayrağı altında birlikte yürüyorlar. Bütün işçiler kardeşler ve bunların sağlam birliği, bütün çalışan ve ezilen insan türünün refah ve mutluluğunun tek güvencesidir. I Mayıs'ta, bütün ülkelerin işçilerinin bu birliği, uluslararası Sosyal-Demokrasi, güçlerini yeniden gözden geçirir ve özgürlük, eşitlik, kardeşlik için daha sürekli ve sapmaz bir mücadele için gücünü toplar.

Yoldaşlar, şimdi Rusya'da büyük olayların arifesindeyiz. Otokratik çarlık hükümetiyle son korkunç savaşa girdik, bu savaşı muzafer sonuca götürmeliyiz. Canavarlar ve zalimler, parayla satın alınan yaltakçıların ve sermayenin çirkin yalayıcılarının bu hükümetinin, bütün Rus halkına getirmiş olduğu felaketlere bakın. Çarlık hükümeti, Rus halkını Japonlara karşı çılgınca bir savaşa soktu. Yüzbinlerce genç, Uzak Doğu'da ölmek için insanlardan koparıldı. Bu savaşın bize getirdiği bütün felaketleri kelimeler anlatmaya yetmez. Ve savaş ne için yapıldı? Yağmacı çarlık hükümetimizin Çin'den gasbetmiş olduğu Manchurya için! Yabancı toprak için Rus kanı akıtılıyor ve ülkemiz mahvoldu. Hayat işçi ve köylüler için gittikçe zorlaşıyor; çarlık hükümeti halkı yabancı toprakları yağmaya yollarken, kapitalistler ve yöneticiler de onların boyunlarındaki ipleri sıkıttıkça sıkıyorlar. Çarın beceriksiz generalleri ve satılmış yöneticileri Rus donanmasının yokolmasına yol açtılar, ulusun servetinin milyonlarına boş yere harcadılar ve bütün ordularını kaybettiler, ama savaş daha başka kurbanlar isteyerek devam ediyor. Halk mahvoluyor, sanayi ve ticaret duruyor ve kıtlık ile kolera da yakında ortaya çıkacak; ama, otokratik hükümet körce çılgınlığıyla eski yolu izliyor; bu hükümet bir avuç canavar ve zalimi kurtarma pahasına Rusya'yı mahvetmeye hazır; Japonya'yla olan savaşın yanında başka bir savaş, bütün Rus halkına karşı olan savaşı başlatıyor.

Pusya bu güne kadar uyutulmuşluğa, baskıya ve köleliğe karşı böyle bir uyanış geçirmemiştir. Toplumun bütün sınıfları, işçi ve köylülerden toprak sahibi ve kapitalistlere kadar karışıklık içinde ve St. Petersburg'dan Kafkaslar'dan, Polonya'dan, Sibirya'dan protesto sesleri yükseliyor

Her yerde halk, savaşın bitmesini istiyor; özgür halk idaresinin kurulmasını, bir halk hükümeti kurmak için istisnasız bütün vatandaşların temsilcilerinin bir Kurucu Meclise çağrılmalarını ve ulusu çarlık hükümetinin içine ittiği uçurumdan kurtarmayı istiyorlar. 9 Ocak Pazar günü ikiyüzbün kadar St. Petersburg'lu işçi, papaz Georgi Gapon'la birlikte halkın bu isteklerini sunmak için çara gittiler. Çar, işçileri düşman gibi karşıladı. Binlerce silahsız işçi St. Petersburg sokaklarında vuruldu. Mücadele, şimdi Rusya'nın her yerinde, işçiler daha iyi bir hayat isteyerek grevdeler Riga'da, Polonya'da, Volga'da ve Güney'de kan dökülüyor. Her yerde köylüler ayaklanıyor. Özgürlük mücadelesi, bütün halkın mücadelesi haline geliyor.

Çarlık hükümeti çılgına dönüyor. Savaşı sürdürmek için borç para almak istiyor, ama artık hiç kimse ona, borç verecek kadar güvenmiyor. Halk temsilcilerini toplamak için söz veriyor, ama aslında her şey aynı duruyor; işkenceler durmuyor, yöneticilerin kanunsuzlukları eskisi gibi sürüyor; ne özgür mitingler, ne de halkın özgür dağıtılan gazeteleri var; işçi sınıfı davası savaşçıların sağlık durumlarının kötüye gittiği hapishaneler hala boşaltılmamıştır. Çarlık hükümeti halkı bir birine düşürüyor. Bakü'da Tatarlar arasındaki Ermeniler iftira atarak bir katliam meydana getirdi; şimdi cahil halk arasındaki Yahudilere karşı kin uyardırarak yeni bir katliam hazırlıyor.

İşçi Yoldaşlar! Artık Rus halkına yapılan böyle insafsız davranışları hoş görmeyeceğiz. Özgürlüğü savunmak için ayaklanacağız. Halkın öfkesini gerçek düşmandan saptırmaya çalışan herkesi yolumuzdan temizleyeceğiz. Çarlık hükümetini yıkmak ve bütün halka özgürlük kazandırmak için silahlı olarak ayaklanacağız. İşçi ve köylüler silahlanın! Gizli toplantılar yapın, silahlı müfrezeler oluşturun, ele geçirebildiğiniz kadar silah toplayın, görüşmek için Rus Sosyal-Demokrat Parti'ye güvenilir adamlar yollayın! Bu yılki I Mayıs bizim için halkın ayaklanmasını kutlanışı olsun, bunun için hazırlanalım ve zulme indirilecek son darbe için işareti bekleyelim. Kahrolsun çarlık hükümeti! Bu hükümeti yıkaçaz ve yerine halkın Kurucu Meclisini toplayacak olan bir geçici devrimci hükümet kuracağız. Halk temsilcileri genel, doğrudan, eşit ve gizli oyla seçilsin. Bütün özgürlük savaşçıları hapishanelerden çıkarılsın ya da sürgünden geri getirilsinler. Mitingler açıkça yapılsın ve halkın gazeteleri uğursuz yöneticilerin gözetimi olmadan basılsın. Bütün halk silahlansın, her işçiye bir silah verilsin, böylece bir avuç yağmacı değil de halkın kendisi, kendi kaderine karar versin. Kötü sahibi toprak ağalarının iktidarını yıkmak halk yöneticilerin iğrenç baskısından kurtarmak, köylülere kendilerinden alınmış olan toprakları geri vermek için kararlarda özgür köylü komiteleri kurulsun.

İşte Sosyal-Demokratların istedikleri, işte bunun için silahlı olarak savaşmaya çağırıyorlar: gerçek özgürlük için, demokratik cumhuriyet için, sekiz saatlik iş günü için köylü komiteleri için. İşçi yoldaşlar, öyleyse büyük savaş için hazırlanın, I Mayıs'ta fabrika ve değirmenlerde çalışmayı durdurun ya da Sosyal-Demokrat İşçi Partisi komitelerini vereceği bilgilere göre silaha davranın. İsyan saati henüz çalmadı, ama hiçte uzak değil. Dünya işçileri, özgürlük davasına sayısız kurbanlar vermiş olan kahraman Rus proletaryasını bütün dikkatleriyle izliyorlar. St. Petersburg'lu işçiler, ünlü 9 Ocak'ta şöyle haykardılar: Ya özgürlük, ya ölüm! Bütün Rusya işçileri, bu büyük savaş haykırışını tekrarlayacağız, kurban vermekten çekinmeyeceğiz: bu ayaklanmayla özgürlüğü, özgürlükle de sosyalizmi kazanacağız!

Yaşasın I Mayıs, yaşasın uluslararası devrimci Sosyal-Demokrasi!

Yaşasın işçi ve köylülerin özgürlüğü, yaşasın demokratik cumhuriyet! Kahrolsun çarlık otokrasisi!

1905

I2 (25) Nisan 1905'den önce yazılmıştır. 1905'de ayrı bir broşür olarak yayımlanmıştır.

Çoğunluk Komiteleri Bürosu
"Vperyod" Yazı Kurulu Broşür metne göre basılmıştır
Cilt 8, s. 348- 51.

I MAYIS

J. STALİN

Savaşan ülkelerin açgözlü burjuvazilerinin dünyayı kana buladıklarından bu yana nerdeyse üç yıl geçti.

Düne kadar öz kardeş olan, fakat bugün asker kılıfına sokulup, düşman olarak karşı karşıya duran bütün ülkelerin işçilerinin birbirlerini proletaryanın düşmanları yararına yaraladıkları ve öldürdüklerinden bu yana nerdeyse üç yıl geçti.

Halkların yaşayan güçlerinin kitleler halinde yok edilmesi, kitle halinde yıkıntı ve sefalet, bir zamanlar gelişen şehir ve köylerin harabe haline gelmesi, kitle halinde kıtlık ve çöküntü: Bütün bunlar, bir avuç taçlı ve taçsız soyguncunun yabancı ülkeleri yağmalaması ve baş döndürücü milliyonluk kazançlar vurmaları için, işte bugünkü savaş bu amaçla yapılıyor.

Dünya savaşın demir pençesi altında boğazlanmaya başlıyor.

Avrupa halkları boğulmak üzere ve savaş istahsız burjuvaziye karşı başkaldırmaya başladı bile.

Rus devrimi, işçileri birbirinden ayıran duvarda ilk gediği açıyor. Rus işçileri, genel "yurtseverlik" sarhoşluğu

AMLP/GDS/WBK KARDESLİK İLİŞKİLERİNİ BOZDULAR! (1. s'dan devam)

ONLAR REVİZYONİZME GİDEN YOLDA RAHATSIZ EDİLMEK İSTEMİYORLAR!

Kızıl Bayrak, GDS ve WBK Yazı Kurullarının lafta "ortak" toplantı yanlısı olduğunu; gerçekte ise ortak bir toplantının gerçekleştirilmesini engellemek için elinden gelen her şeyi yaptığını tespit ve teşhir ettik. Toplantı tam beş noktada GDS, WBK ve Kızıl Bayrak Yazı Kurullarının 'veto'sunu kabul etmemiz sonucu ortak olarak yapılabildi.

Toplantı açık bir şekilde bir kez daha TKP/ML(B)'nin kardeş örgütlerinde 'oportünizmin batağına doğru' yürümenin boyutlarını göstermesi açısından yararlı oldu. Toplantı açık bir şekilde, 'veto'ların anlamını gösterdi. Güya çok 'açık i deolojik mücadele' yanlısı kardeş örgütler, aslında ideolojik mücadeleyi daha başlangıcında terketmek yolunu tuttular. Onlar bu toplantıyı üçlü toplantı olarak planlamışlardı. Planları bu toplantıyı bizimle birlikte değil, üçlü olarak yapmaktı. Demagojik olarak ortak toplantı planını ortaya attılar, lafta bunun güvencesini ederken, pratikte ortak toplantıyı engellemek için herşeyi yaptılar. Sonuçta bizim verdiği miz tavizler sonucu, ister istemez toplantıyı ortak yapmak zorunda kaldılar. Böylece ellerinden yalancı pehlivanlar gibi ortada dolanıp, "Gördünüz mü, biz ortak toplantı talep ettik, gelmediler" türküsü söyleme imkanı alındı.

* * *

Toplantı üç gündem maddesi temelinde yapıldı.

- ✘ Proleter enternasyonalizmi
- ✘ Reform/Devrim sorunu
- ✘ Bolşevik Parti inşası sorunu

Bu gündem maddelerinde taraflar bir hafta öncesinden yapacakları giriş konuşmalarını yaptıkları anlaşma gereği karşılıklı değiştirdiler.

Proleter enternasyonalizmi ile ilgili gündem maddesinde; biz bu gündem maddesinde özellikle bugün kardeşlik ilişkilerinin durumunu tartışmak da istediğimizi daha önceden bildirmiş olmamıza, ve bu konuda yazımızda tavrı takınmış olmamıza rağmen; TKP/ML(B)'in kardeş örgütlerinin Yazı Kurulları adına yapılan konuşmada da; kardeş örgütlerin görüşlerini savunur doğrultuda konuşmalarda da bu soruna tek kelime ile dokunulmaması ilginçti.

Her halükarda bu gündem maddesinde 'kardeş örgütler' adına bütün polemik içinde ilk defa TKP/ML(B) (Merkez Komitesinin) çizgisinin "Marksizm-Leninizme ihanet, proleter enternasyonalizmine ihanet" çizgisi olduğu tespiti yapılıyordu.

Bolşevik Partizan adına yapılan konuşmada bu genel değerlendirme kökten reddedildi. Bu genel değerlendirmenin bir kez daha toptancı, laf radikali, Marksist olmayan tavrı gösterdiği ortaya kondu.

anında unutulup giden "Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!" şiarını ilk olarak ilan ediyor.

Rus devriminin gürlemesiyle batının işçileri de uykularından kalkıyorlar. Almanya'da grevler ve gösteriler, Avusturya'da ve Bulgaristan'da gösteriler, tarafsız ülkelerde grevler ve mitingler, İngiltere ve Fransa'da gittikçe artan kaynaşma, siperlerde kitleler halinde kardeşleşme: Bunlar gelişmekte olan sosyalist devrimin ilk habercileridir.

Ve bugünkü bayramımız, I Mayıs bayramımız, oluk oluk kan akarken, halklar arasında yeni kardeşlik bağlarının perçinleneceğine dair bir işaret değil midir?

Kapitalist soyguncuların ayaklarını bastıkları yer yanıyor. Çünkü Enternasyonalin kızıl sancağı Avrupa üzerinde yeniden dalgalanıyor.

Yüzbinlerce Petrograd işçisinin, bütün dünya işçilerine kardeşçe elini uzattığı bugün, I Mayıs günü, yeni bir devrimci Enternasyonalin doğmasına hizmet etsin!

Bugün Petrograd'ın bütün meydanlarında çınlayan "Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!" şiarı dünyayı sarsın ve bütün ülkelerin işçilerini sosyalizm mücadelesinde birleştirsin!

Kapitalist soyguncuların başları üzerinden, onların soyguncu hükümetlerinin başları üzerinden bütün ülkelerin işçilerine elimizi uzatıyor ve sesleniyoruz.

Yaşasın I Mayıs!

Yaşasın halkların kardeşliği,
Yaşasın sosyalist devrim!

Bu gündem maddesinde Bolşevik Partizan'ın görüşlerini savunan arkadaşlar, GDS, WBK ve AMLP'nin giriş konuşmasında getirdikleri tüm eleştirilere tezler halinde de olsa tavrı takındılar. Ve onların savunduğu Marksist-Leninist olmayan içerikler, ve kullandıkları Marksist-Leninist olmayan yöntemleri teşhir ettiler. Buna karşı Bolşevik Partizan'ın yazısında getirdiği eleştiriler her zaman olduğu gibi cevapsız kaldı!

İkinci gündem maddesinde reform/devrim sorunu tartışıldı. Bu konuda yaptıkları giriş konuşmasında kardeş örgütlerin yayın organları yazı kurulları adına yine ilk defa şüpheye konu teşkil eden yazılar: "TKP/ML(B) Merkez Komitesinin çizgisi revizyonisttir, ve devrime karşı yönelmiştir."

Bu noktada yaptıkları giriş konuşmasında kardeşlerin bu tezlerini ispatlamak için kendilerini aşırı ölçüde zorladığı; laf radikali küçük-burjuva tavrı için de artık bir anlamda kendilerini kaybettikleri açıkça görülüyordu. Özellikle "silahlı mücadele" konusunda getirdikleri "dehşetli devrimci eleştiri"!!!leri, ciddiyetlerinin (daha doğrusu ciddiyetsizliklerinin), oportünizmin batağına yürümede katettikleri büyük mesafenin) bir göstergesi idi. Bu gündem maddesinde de onların getirdikleri tüm eleştiriler cevaplandırıldı. Onlar ise bizim hiçbir eleştirimize cevap vermediler. Bu gündem maddesinde bize reformist suçlaması getirenlerin gerçekte devrim propagandası için imkanları kullanmadıkları; propaganda yaptıkları yerde ise hiç de bizim talep ettiklerini yapmadıkları somut olarak teşhir edildi. AMLP'nin yayın organından verilen örnek, zaten sınırlı olan, ve teşhir olduklarını gören, bu kez karşılarında kendileri ile gerçekten ideolojik mücadeleye hazır birileri olduğunu görüp paniğe kapılan kardeş örgütleri büsbütün sınırlandırdı.

Üçüncü gündem maddesinde tartışma, Parti inşası sorunu idi. Bu gündem maddesinde tartışma, kardeşlerin öngörüşmelerdeki ısrarı sonucu, diğer gündem maddelerinden ayrı olarak, söz süresinin söz alan herkese bölünmesi şeklinde bir uygulama ile olacaktı. Bu gündem maddesinde 'uyanık' kardeşler ve "Spartakus" taraftarları, tartışmada ön sıraları kapmak için Pazar sabahı erkenden salonda yerlerini almışlardı. Nitelik ilk 18 kişi içinde 8 Spartakus taraftarı, 5 kardeş örgütün görüşlerini savunan kişi, 5 de Bolşevik Partizan'ın görüşlerini savunan vardı. Görüşlerin savunulması, ve salondaki oran açısından bu komik bir 'uyanıklık' gösterisini simgeliyordu. Bu gündem maddesinde 83 kişi söz aldı. Daha önce "Herkesin söz hakkı olmalıdır" diye 'demokrasi havarisi' kesilen, bu tam da bu gündem maddesinde ne kadar demokrat olduklarını ispat etmek isteyen kardeş örgütler, bu kez önce, "herkesin görüşlerini genişçe anlatabilmesi için tartışmanın iki saat uzatılması"ni önerdiler. Bu önerinin aptalca bir öneri olduğu; iki saat uzatılması halinde de kişi başına çeviri ile birlikte en fazla üç dakika düşeceği, buna 'genişçe tartışma' adını vermenin doğru olmadığı; ortaya kondu. Uzat-

ma reddedildi. Çok "demokrasi" yanlıları birdenbire bu kez de 'provokasyon'dan sözetmeye başladılar. Evet, bir provokasyon sözkonusu idi. Ama bu provokasyon, kardeş örgütlerin bu toplantının hazırlığı sırasında yaptıkları bir provokasyondur. Onlar bu gündem maddesinde tartışmanın bu hale gelmesinin gerçek sorumluları idi. Bu çeşitli konuşmacılar tarafından açıklandı.

Açıktır ki, burada bu gündem maddesinde böyle bir uygulamanın kabul edilmesinin doğru olup olmadığı sorunu çıkıyor. Biz her halükarda bu toplantının bizimle, ilk konuşmalarınve son konuşmaların eşit zaman süresi içinde yapılması anlamında ortak yapılmasını doğru bulduk. Böyle bir noktada, beş koda vetoyu kabul ettikten sonra toplantının ortak yapılmasını imkansız kılacak bir tavra girmek doğru olmazdı.

Bu gündem maddesinin girişinde yapılan konuşmada kardeş örgütler adına, yine ilk defa olarak ideolojik ve siyasi çizgi deki revizyonizmin, örgütsel alandaki revizyonist çizgi ile tamamlandığı, böylece ortaya kendi içinde kapalı bir revizyonist çizginin çıktığı açıklandı.

Gündem maddesinin tartışmasında getirilen eleştiriler üzerinde tam olarak durmak mümkün olmadı. Gündem maddesinin sonunda yapılan konuşmada da toplantının genel değerlendirilmesi esas bölümü oluşturdu.

Gündemin en sonunda iki taraf da genel değerlendirme yaptılar. Bu genel değerlendirmede kardeş örgütler adına konuşan kişi, kendilerinin üç kardeş örgüt olarak TKP/ML(B) Merkez Komitesi ile kardeşlik ilişkilerinin artık olmadığını açıkladı. Bu açıklama aslında kardeş örgütlerin panik içinde mücadele alanını terketmesinin; revizyonizme giden yolda rahatsız edilmek istemediklerinin açıklaması idi. Onlar bizim getirdiğimiz eleştirilere cevap vermeden; polemigi henüz yeni başlattığımız ve Parti içinde tartışma ile derinleştireceğimiz bir noktada, meydanı terketme manevrasına girdiler. Öyle ya, artık TKP/ML(B)'nin çizgisinin revizyonist olduğunu ispatlamışlardı! (Toplantı öncesinde sadece biri Türkçeye çevrilmiş olan dört broşür yayınladılar) TKP/ML(B) bunlara henüz cevap vermemiş, ne gam! İşte 'açık ideolojik mücadele' yanlılarının gerçek yüzü!

Bolşevik Partizan adına kapanış konuşmasını yapan yoldaş; kardeşlik ilişkisi sorununda, bunun iki taraflı bir ilişki olduğunu; bir taraf eğer istemezse tabii ki kardeşlik ilişkisinin sürmeyeceğini; bizim açımızdan bugün durumun normal olduğunu; ve Partimizin bu konuda bir Konferansla karar vermeyi planladığını; bizimle kardeşlik ilişkilerini bozma konu

sunda karar alırken, bizi davet edip, bizimle tartışma ihtiyacı duymayan kardeşlerin tersine; bizim kendilerini bu sorunu görüşecek Konferansa davet etmeyi planladığımızı; bunun arasındaki farkı açık gösterdiğini ortaya koydu. Bunun dışında, TKP/ML(B) Merkez Komitesi ile kardeşlik ilişkimiz yoktur tepinin, aslında TKP/ML(B) ile kardeşlik ilişkimiz yoktur tepisi olduğu; TKP/ML(B) Merkez Komitesinin Partinin en yüksek organı tarafından seçilen meşru yönetim kademesi olduğunu hiçbir yanlış anlamaya meydan vermeyecek berraklıkta ortaya koydu.

Bolşevik Partizan adına kapanış konuşmasını yapan yoldaş; ayrıca kardeş örgütlerin konuşmacılarının tersine, sorunlara tekyanlı ve toptancı yaklaşımına karşı çıktı; ve kardeşlerin toptancı değerlendirmelerine tepki olarak bizim de onların eleştirileri karşısında toptancı bir tavır takınmamızın yanlış olacağına dikkat çekti. Onların eleştirilerinde doğru olan yanlarını; bizim hatalarımızı aşmamız için önemine dikkat çekti. Son konuşmalarda da iki ayrı yaklaşım; iki ayrı dünya görüşü belgelendi.

AMLP, GDS ve WBK uzun süredir dayanışma içinde Marksist - Leninist güçler arasındaki tartışma zeminini terketmişti. Biz yine de bu zeminin yeniden yaratılabilmesi için çalışmayı doğru bulduk. Onlar son attıkları kardeşlik ilişkilerini bozma adımı ile aslında kendi dediklerinin mantıklı sonucuna geldiler. Artık zaten bir süredir kardeş örgütler arasındaki tartışma sınırlarından çıkmış olan tartışma, başka bir zeminde yürüyecektir.

AMLP, GDS ve WBK kardeşlik ilişkisini koparmakla bizim eleştiri oklarımızdan kendini kurtaracağını; ideolojik mücadele içinin hallolduğunu sanıyorsa aldanıyor. Bizim için revizyonizme ve her türden oportünizme karşı ideolojik mücadele; kardeşlik ilişkileri olsa da olmasa da görevdir. Ve biz bugürevi yerine getireceğiz. AMLP, GDS ve WBK açısından bitmiş olan 'ideolojik' mücadele bizim için henüz başlangıçındadır. Biz bu mücadeleyi gerek kendi hata ve sapmalarımızın köklerini bulup kurutuncaya, gerekse AMLP, GDS ve WBK'nın hata ve sapmalarının köklerini ortaya koyana dek sürdüreceğiz.

Toplantı ile ilgili olarak, önümüzdeki dönemde toplantının söz tutanağı hazır olacaktır.

Bunun dışında, toplantı ile ilgili geniş bir değerlendirme ile en önemli tartışma bölümlerini içeren bir belge yayınlanması planlanmıştır.

TKP/ML(B) MERKEZ KOMİTESİNİN AÇIKLAMASI GDS, AMLP, WBK'NIN EN SON OPÖRTÜNİST MANEVRASI:

1 MAYIS'TA BİZİMLE ORTAK EYLEM YAPMA ZAHMETİNDEN KURTULMA VE *****

KIVIRTMANIN REÇETESİ: 1 MAYIS'TA TOPLANTI *****

29.3. tarihinde GDS'e yazılan bir mektupla, 1 Mayıs'ta ortak eylemler düzenleme sorununu görüşmeyi önerdik.

Bu önerimize GDS hiçbir cevap vermedi.

Aynı şekilde Avusturya'da da AMLP'ye ortak 1 Mayıs eylemi yapmak için görüşme önerildi. Bu öneriye de AMLP'den cevap gelmedi.

18.4'te elimize GDS Info 3/83 geçti. Orada -eski- kardeşlerimizin oportünizm batağına yürümede ne kadar ilerlediklerinin bir belgesini gördük,

Bizim önerilerimize tek kelime ile cevap vermeyen GDS ve AMLP, WBK ile birlikte tek toplantı düzenlediğini orada ilan ediyor. (Nedense bu iç organda ilan ediliyor!!!)

ilan şöyle:

"BİLDİRİM:

1 Mayıs'ta Frankfurt'ta saat 17.00'de Bonhoeffer Haus'da bir toplantı yapılacaktır. Toplantı üç kardeş örgütün su konularındaki üç konuşması temelinde yapılacaktır:

KARL MARX'IN GÜNCEL ÖĞRETİLERİ

- ✘ İşsizliğin neden ve sonuçlarına karşı devrimci mücadele
- ✘ Revizyonist yozlaşmaya karşı Karl Marx'ın proletarya diktatörlüğüne üzerine güncel öğretileri
- ✘ Çürük kitle çizgisine karşı Marx'ın proleter partisi üzerine öğretileri."

Bu ilan bir anlamda eski kardeşlerimizin iflas ilanıdır. Çünkü; imkan varken Batı Almanya'da devrimci bir 1 Mayıs yürüyüşünü ortak düzenleme işine yanaşmamışlardır. İflas ilanıdır, çünkü Avusturya'da Marksist-Leninist Parti inşası iddiası ile yola çıkanlar; 1 Mayıs'ta Avusturya'da bizimle ortak bir toplantı yapıp, görüşlerini savunma, Marksizm-Leninizmi yaygınlaştırma imkanı varken; Batı Almanya'da 1 Mayıs'ta toplantı düzenlemeyi tercih etmişlerdir.

Bu toplantı, GDS, WBK ve AMLP çevresindeki devrimcilerin "neden 1 Mayıs yürüyüşüne katılmadınız?", "neden Avusturya'da BP ile ortak toplantı yapmadınız?" şeklindeki muhtemel sorularına karşı düzenlenen; bizimle 1 Mayıs'ta eylem birliğinden kaçmalarının incir yaprağı olan bir toplantıdır.

Ayrıca bu toplantının yapılması konusunda bize önceden haber vermemeleri; ve daha önce çok "ortak toplantı" yanlılarının şimdi böyle davranması ayrı bir sorundur. Burada "kardeşlik ilişkilerinin bozulması"nın kerameti! çıkıyor ortaya. Öyle ya, kardeş değiliz. Neden ortak toplantı yapılışını ki? Görünen odur ki, -eski- kardeşlerimiz bizimle eşit şartlar altında tartışmaktan olağanüstü korkuyorlar. Biz onları kamu oyu önünde bu toplantılarında 1 Mayıs'ta neden bizimle eylem birliğini girmediklerini, bu konuda önerilere neden suskunlukla cevap verdiklerini açıklamaya çağırıyoruz!

Bolşevizm yenecektir!

MERKEZ KOMİTESİNİN AÇIKLAMASI

18 Nisan'da elimize geçen GDS Info 3/83'te GDS bütün Parti üyelerine ve örgütlü sempatanlara bir mektup yayınladı. Merkez Komitemize gönderilmemiş, Info'da basılmış olan bu mektup kamuoyu önünde yayınlayıp tavrı takınmayı görev biliyoruz.

Mektup şöyle:

" GDS'in TKP/ML(B)'nin bütün Parti üyelerine ve örgütlü sempatanlarına mektubu:

2.4.1983

Bütün Parti üyeleri ve örgütlü sempatanlara!

Kadın ve erkek yoldaşlar!

Şimdiye kadar olduğu gibi, istenen sayıda iç organımız GDS Info 3/83'ü, dağıtılması için bedava ulaştırıyoruz. Eğer bu sayılar geçmişte sizin elinize geçmemişse veya şimdi artık geçmez ise, bunun bizim suçumuz olmadığını açıklarız.

Biz Kamuoyu önünde TKP/ML(B) Merkez Komitesi ile, bizim aramızda kardeşlik ilişkilerinin artık olmadığını açıkladık. Yani TKP/ML(B) Merkez Komitesi ile çözülmemiş teknik sorunları, mali meseleleri, karşılıklı yayın alış-verişini çözmek için yalnızca örgütsel ilişkiler vardır.

Biz size, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin de her zaman organlarını bize gönderme imkanı olduğunu; bize karşı olan mali yükümlülüklerini yerine getirme imkanı olduğunu, yayın hesaplarını çözüme ve Partisine ve bize karşı yükümlülüklerini yerine getirme imkanı olduğunu açıklıyoruz.

Erkek ve kadın yoldaşlar, biz sizleri 2. Parti Konferansının bütün belgelerini, ve bizim Enternasyonal Enformasyon'da AMLP ve WBK ile birlikte getirdiğimiz eleştirileri —3. Parti Konferansının hazırlığı için— en temelli bir şekilde incelemeye çağırıyoruz.

Erkek ve kadın yoldaşlar, biz TKP/ML(B) Merkez Komitesinin revizyonist bir çizginin propagandasını yaptığı ve bunu yerleştirdiği görüşümüzü gizlemiyoruz. Biz bir kez daha TKP/ML'in ikinci konferansından sonra bütün parti üyelerine yaptığımız çağırışı size çağrı olarak tekrarlıyoruz:

' Eğer genel durum, eğer çizgi sözkonusu ise, gerçek bir komünist hiçbir kişisel çıkar gözetmeden, akıma karşı mücadele edecek cesareti göstermelidir. Görevden alınma, partiden atılma, zindana atılma, evliliğin bozulması ve hatta ölüm pahasına bunu yapmalıdır.'

GDS Yönetimi "

Bu mektup hakkında söyleyeceklerimiz şunlardır:

*Mektuba damgasını vuran ruh, devrimci, Marksist-Leninist bir ruh değil, Alman bakkal ruhudur! GDS için sorun artık teknik sorunları çözmek; mali meseleleri çözmek, vs. için örgütsel ilişkidir. Bu noktada, bakkal hesabı yapanlar müsterih olmalı; biz 'mali yükümlülüklerimizi' —devrimci olarak değerlendirdiğimiz gruplara karşı— bugüne dek yerine getirdik, bundan sonra da getireceğiz. Burada tabii ki sorun GDS açısından vardır. Çünkü onların genel anlayışına göre biz artık "revizyonist bir çizgiye", "devrime karşı" bir çizgiye sahibiz. Diğer yandan "devrimci ahlaktan yoksunuz"! Buna rağmen bunların bize 'mali yükümlülükleri' vb. hatırlatması acaba ne kadar tutarlıdır?

* GDS mektubunun başında yine çok sevdiği oportünist işaret yöntemi ile çalışıyor! Eğer Info daha önce yoldaşlarımızın eline geçmedi ise, ve artık geçmezse sorumlusu onlar değilmiş! Yani Merkez Komitesi gizlediği için geçmez! Söylenecek olanların kıvırtılarak işaretlerle anlatılması yerine, doğrudan söylenmesi herhalde GDS'e zor geliyor! Bu anlaşılır bir şeydir de. Çünkü Info'yu Merkez Komitesinin gizlediğini iş-

pat edecek durumu yoktur. Yine de camur at, izi kalır burjuva yöntemi ile işaret vermekte yarar görüyor. Biz elimize geçtiği sürece Info'yu içimizde Almanca bilen yoldaşlarımıza ulaştırdık. Bundan sonra da ulaştıracağız. Burada eğer yoldaşların eline Info geçmez ise, bunun suçlusunun biz olmayacağıımızı açıklıyoruz. "İç organ" meselesine gelince: GDS bir yandan Info'nun iç organ olduğunu söylüyor; diğer yandan "devrime karşı" bir çizginin savunucularına bu iç organı veriyor. İlginç! Biz her halükarda iç organ olarak gördüğümüz yayını gerçekten iç organ olarak ele alacağımızı; ve dışımızdakilere bunu vermeyeceğimizi açıklarız!

*Merkez Komitemiz III. Konferansın hazırlığı ile ilgili görüşlerini ortaya koymuş, parti içinde tartışmaya sunmuş, kamuoyuna da açmıştır. Parti tartışma sonrasında bu konuda karar alacaktır. Her halükarda III. Konferansta, ikinci Konferans öncesi düştüğümüz yeterli hazırlığı yapmadan Konferansa gitme niyetimiz yoktur. Biz; GDS ikinci Konferans belgelerini ve kendi eleştirilerini temelli şekilde inceleme çağırısı yapmasa da bunu yapacağız. Bu konuda işbölümü yapılmıştır.

Bizim GDS ve diğer kardeşlerin çevresindeki devrimcilere çağırımız; GDS'in ve diğer kardeşlerin getirdiği eleştirilere bizim takındığımız tavrı derinlemesine incelemeleridir.

GDS ve diğer kardeşlere kamuoyu önünde bir çağırımız daha vardır: Elinizde şimdi Almanca'dan Türkçeye çeviri imkanlarınız vardır. Enternasyonal Enformasyon'un bizimle ilgili bir sayısını kısa zaman içinde çevirip yayınladınız. Diğerlerini de çevirip yayınlayın!

Akıma karşı mücadele çağırısına gelince:

Belgeler ve mücadelenin seyri çok açık bir biçimde şunu gösteriyor: Bizim içimizde tartışma için gerçekten demokratik bir ortam vardır; ve içimizdeki yoldaşlar hata gördükleri noktalarda —bunlar fazla önemli olmasalar bile— eleştiri getirmekte; yanlışlara, ve yanlış olarak görülen şeylere karşı içimizde canlı bir tartışma ve mücadele yürütülmektedir. Bu bizim gelişmemizin garantisidir.

Buna karşı kardeşlerin çok kaba hata ve çarpıtmalarına karşı bile kardeş örgütlerin içinden tek ses çıkmamıştır. İşte bu durum bir örgütün yozlaşmasının en sağlam garantisidir. Bu durum bizim batağa giden kardeşlerin bu yoldan dönme imkanı konusundaki umutlarımızı hemen hemen sıfıra düşüren bir durumdur. Canlı tartışma ve eleştirinin olmadığı yerde, yozlaşma kaçınılmazdır. Biz bu yüzden akıma karşı mücadele çağırısını kardeş örgütler içindeki devrimcilere yapıyoruz. Ve onlara şöyle sesleniyoruz:

AMLP, GDS ve WBK'nın yönetimleri "akıma karşı mücadele" adına bugün bize karşı polemikte birçok noktada oportünist-revizyonist konumdan Marksizm-Leninizme saldırmaktadır.

Bugün Marksizm-Leninizmi revizyonist ve oportünist çarpıtmalara karşı savunma; AMLP, GDS, WBK yönetimlerinin oportünist çarpıtma, görüş ve yöntemlerine karşı da tavizsiz mücadele görevini gündeme getirmektedir.

GDS, WBK, AMLP Yönetimlerinin ürettiği radikal laflar gözünüzü kamaştırmasın. Her parlayan şey altın olmadığı gibi; GDS, AMLP, WBK yönetimlerinin Marksizm-Leninizm adına ortaya koydukları her laf radikali sonuç da Marksizm-Leninizm değildir. Marksizm-Leninizmi GDS, WBK, AMLP yönetiminden değil; kaynağından, Marks, Engels, Lenin, Stalin'in eserlerinden öğrenin; AMLP, GDS, WBK yönetimlerinin ileri sürdüklerini Marx, Engels, Lenin ve Stalin'in söyledikleri ile karşılaştırın; ve belki hepsinden önemlisi, AMLP, GDS, WBK yönetimlerinin lafları ile yetinmeyin; Marksizm-Leninizmin en önemli taleplerinden biri olan söz/eylem uygunluğu konusunda, bu yönetimlerin durumunu eleştireci bir şekilde gözden geçirin!

REVIZYONİZM VE HER TÜRDEN OPORÜNİZM YENİLECEK!
MARKSİZM-LENİNİZM ZAFER KAZANACAKTIR!

BOLŞEVİZM YENECEKTİR!

GDS'İN TOPLANTIDAN ÇIKARDIĞI "SONUÇ" HAKKINDA BAZI DÜŞÜNCELER

GDS Info 3/83'te, 26/27 Mart'ta yapılan "ortak" toplantı üzerine bilgi veriliyor. GDS'li yazar toplantıdan şu sonucu çıkartıyor:

" Her kim ki, GDS, WBK, MLPÖ'nün eleştirilerinin çok radikal olduğunu, çok ileri gittiğini düşünüyordu ise, toplantı ona bunun yanlışlığını öğretti. Sözkonusu olan atasözü niteliğindeki SIVRİSİNEK YUVASINA ÇUBUK SOKMA idi. GDS, WBK VE MLPÖ'NÜN TKP/ML(B) MERKEZ KOMİTESİ İLE İLİŞKİLERİNİ KOPARDIĞINI, toplantının sonucu olarak açıklaması; TKP/ML ve bugünkü TKP/ML(B)'nin oportünizmine karşı yürütülen uzun yıllar süren ve derinlemesine polemikten sonra; TKP / ML(B)'nin revizyonist çizgisini berrak bir şekilde ispattıran yazılı eleştiriden sonra; ve bu kamuoyu önündeki revizyonist trajediden sonra, yalnızca mantıklı ve tutarlı idi."

Burada söylenenlerle ilgili bazı düşüncelerimi yazmakta yarar görüyorum:

* Önce şu bilince çıkarılmak zorundadır: Kardeş örgütler kardeşlik ilişkilerinin kendileri tarafından kesildiğini açıklamak için nedense toplantının en sonundaki beş dakikalık konuşma hakkını beklemişler; bu konuda tam da sorunun tartışılmasına TKP/ML(B) tarafından talep edildiği proleter enternasyonalizmi ile ilgili gündem maddesinde tek kelime etmemişlerdir. Bu onların bu konudaki tavırlarını bir ölçüde toplantının gidişatına göre ayarlama yönünde karar aldıkları; ve toplantının istedikleri gibi gitmemesi üzerine, bu ayarlamayı yaptıklarının bir işaretidir. Bu onların belkemişsiz, ilkesiz, faydacı tavrının bir ifadesidir.

* Bu sonuçtaki birinci cümle; esasında GDS'in eleştirilerini tek tek noktalarda öz olarak doğru bulan; ve fakat GDS'in çıkardığı sonuçları şu anda doğru bulmayanlara yönelen bir cümledir. GDS bunlara —bu gibileri bizim çevremizde vardır, GDS ve diğer kardeşlerin çevresinde de böylelerinin olup olmadığı bilginiz dışında; görünen olmadığı yönünde— toplantının artık son nokta olduğunu anlatmaya çalışıyor. Bu bir anlamda doğrudur: Gerçekten de bu toplantıda GDS'in ve diğer kardeşlerin savunduğu görüşler; ve kullandığı yöntemler, artık tek tek eleştirilerde tavrı takınmanın yetersiz olduğu; herkesin genel değerlendirme konusunda kesin tavrı takınmasının artık kaçınılmaz bir gereklilik haline geldiği açıkça görüldü.

* GDS'li yazar önce TKP/ML ve şimdi de TKP/ML(B)'ye karşı yürütülen "uzun yıllar süren ve derinlemesine" polemikten söz ediyor. Gerçeklerin bu kadar acı ve çarpıtılması az görülür. Önce GDS'li yazara; unuttu ise; bugünkü TKP/ML(B)'yi oluşturan yoldaşların, geçmişte GDS'in TKP/ML'ye karşı yürüttüğü "polemikte", GDS ile kavradığı ölçüde aynı safta olduğunu hatırlatalım. İkinci olarak, GDS'in TKP/ML döneminde "yürüttüğü" polemiğin "uzun yıllar süren" bir polemik olmadığını, he hele derinlemesine bir polemik hiç olmadığını hatırlatalım. TKP/ML ile AMLP arasında kardeşlik ilişkileri 1978 Temmuzunda kurulmuştur. Bu dönemde GDS'in TKP/ML'e getirdiği eleştiriler "derinlemesine" polemikten başka herşeydir. Bu dönem de GDS görüşlerini tezler halinde getirmiş, ve bu eleştirinin peşini izlememiştir. Daha sonra da derinlemesine bir polemik ten söz etmek için, kişinin saçmalaması gerekir.

İkinci Konferans sonrasında kadar, evet, bölünmeye kadar, GDS'in TKP/ML'ye karşı yürüttüğü polemik; bugün TKP/ML(B) ile yürütülen polemikle karşılaştırılınca bayağı 'efendice' ve akli başında görülen bir polemiktir. Ve bu polemik bugün TKP ML(B)'yi oluşturan yoldaşlar tarafından da kavrandığı ölçüde savunulmuştur, savunulmaktadır.

Bölünme sırası ve sonrasında GDS'in TKP/ML MK hizibine karşı polemiki kısa süre içinde sertleşmiş; bunda MK hizibinin GDS'e fiili saldırıları da belli ölçülerde rol oynamıştır. Sertleşen polemik kısa süre içinde kardeşlik ilişkilerinin bir zemle devam ettirilmesi noktasında kopmuştur.

GDS ile aramızdaki çelişmeler 1981 Eylülünde ortak açıklama yaptığımızda; aramızdaki çelişmeler konusunda ortak açıklamaya herhangi bir pasaj koymayı bile gerekli görmeyecek seviyede idi! Şimdi GDS bunun hata olduğunu ve kendilerinin bunu o günkü dönemde "oportün" gördüklerini açıklıyor. Gerçekten ilginç ve çok da ilkel bir tavrı!!!

GDS ile aramızdaki çelişmeler II. Konferans öncesinde sertleşti. Ama II. Konferans öncesinde GDS'in bizim hatalarımıza karşı "derinlemesine" bir polemik yürüttüğü, kelimenin tam anlamı ile masaldır. İkinci Konferansa da GDS görüşlerini tezler halinde getirdi. Bu tezler üzerine ancak Konferans sırasında tartışılabilirdi. Daha sonra 1 Mayıs tartışmaları gündeme geldi. İlk defa bu tartışma içinde GDS'in görüşlerinin bazılarına kamuoyu önünde karşı çıktık. Bu noktadan itibaren GDS'in tavrı değişti. GDS bizim görüşlerimizle ilgili ilk gerçektan kapsamlı yazısını 1 Mayıs'la ilgili yazdı! Olgubudur!

Şimdi eğer bu polemik "uzun yıllar süren" "derinlemesine polemik" olarak adlandırılıyorsa; o zaman bu yalnızca gerçeklerin adice çarpıtılması değildir; aynı zamanda GDS'in derinlemesine polemikten ne anladığının da bir işaretidir.

GDS'in getirdiği eleştirilere bizim verdiğimiz cevaplara, ve getirdiğimiz eleştirilere GDS daha cevap vermemiştir. GDS'in son toplantı öncesinde getirdiği yeni saçmalıklara henüz bir cevap vermedik. Buna rağmen GDS derinlemesine polemikten sözediyorsa eğer, bunun bir tek anlamı vardır. GDS bu isim gün olduğuna kısa süre içinde halletmek istiyor! Biz derinlemesine polemik yürüttük safsatası ardında gizlenerek; bizim eleştirilerimize cevap verme görevinden kaçmak istiyor. Bu görevi yerine getirmek hiç mi hiç işine gelmiyor, çünkü o zaman teorik çarpıtmaları ve pratikteki yanlışları çok açık olarak görülebilecektir; takke düşecek, kel görünecektir.

* GDS'li yazar TKP/ML(B)'nin "TKP/ML(B)'nin revizyonist çizgisini berrak bir şekilde ispattıran yazılı eleştiriden" söz ediyor. Burada sözettiği herhalde Enternasyonal Enformasyon'un 12, 13, 14, 15. sayıları olsa gerekir. Burada GDS'li yazarın ne kadar burnu büyük ve terbiyesiz, kitleye üstten bakarak biri olduğu bir kez daha görülüyor. Tutun ki, gerçekten sözü geçen broşürlerde revizyonist çizgi olduğu ispatlanmış olsun. Peki, bundan toplantıya katılan kaç kişinin haberi vardı? 12. sayı toplantıdan bir hafta kadar önce Türkçe olarak elimize geçti. Birçok arkadaşımız okuyamadı. 13, 14, 15. sayılar ise toplantı günü ve Almanca olarak geldi. Toplantıya katılan hiçbir yoldaşın bunları okumaya imkanı yoktu (Almanca bilseiler bile!) Yani GDS ve diğer kardeşler, TKP/ML(B)'nin "revizyonist çizgisini" —ki bu temelde ilişki kestiklerini açıkladılar!!!— toplantı sırasında ancak kendi kendine ispatlamıştı! Toplantıya katılan devrimcilerin, bu "ispatı" bilmeleri, bağımsız bir şekilde inceleyip; buna karşı söylenenlerle karşılaştırıp bir sonuca varmaları imkansızdı! İşte böyle "yazılı" "ispatlı"!!! çizgi eleştirisi temelinde TKP / ML(B) Merkez Komitesi ile (Siz TKP/ML(B) ile okuyun) kardeşlik ilişkileri kalmadığını açıkladılar.

"Aceleleri ne idi?", "Arkalarından atlı mı kovalıyordunuz?" diye sorulmasını!

Kardeşlerin acelesi; onların getirdikleri eleştirinin Marksizm-Leninizm ışığında gözden geçirilmesi halinde, önemli ölçüde lime lime döküleceğini; revizyonist çizgi tespitinin ayakta tutulamayacağını bilmeleri; rezil olmaktan duydukları paniktendir. Ama bizde dediği üzere: "Korkunun ecele faydası yoktur".

* Bir de kamuoyu önünde "revizyonist trajedi" sorunu var. Gerçekten de toplantı kardeş örgütler açısından, onların bizim içimizdeki saygınlığını bütünü ile yitirmeleri sonucuna yol açtığı için, bir "trajedi"dir. Ve bu trajedi onların savunduğu bir dizi revizyonist görüşün, ve kullandığı revizyonist yöntemlerin sonucudur. Bu anlamda toplantıya revizyonist trajedi demeleri haklıdır!!!

Bir başka açıdan bakıldığında, bu toplantı Marksist-Leninistlerin yapacağı "açık ve kamuoyu önünde" tartışmanın birkaç rikatürüdür, bir komedi olmuştur. Özellikle kardeşlerin marifeti sonucu, üçüncü gündem maddesinde ortaya çıkan durum, Marksist-Leninistler için utanç verici bir durumdur.

Marksist-Leninistlerden beklenen, böyle bir durumda hatalarını görüp bunun öz eleştirisini yapmalarıdır. Ama Marksist-Leninistlerden beklenen —şimdi artık eski— kardeşlerden beklenememesi gerektiğini onlar davranışları ile öğretiyorlar bize. GDS'li yazar "uzun yıllar süren derinlemesine polemikten sonra" TKP/ML(B)'nin revizyonist çizgisini berrak bir şekilde ispattıran yazılı eleştiriden sonra" ve "kamuoyu önündeki revizyonist trajediden sonra", GDS, WBK ve MLPÖ'nün kardeşlik

Hitler'i iktidara getiren Alman emperyalist burjuvazisi idi!

(Hitler'in 30 Ocak 1933'te Hükümet Başkanlığına atanmasının 50. yıldönümü üzerine)

Bu yıldönümü dolayısıyla Batı Alman emperyalistleri muazzam boyutlara ulaşan bir propaganda faaliyetine giriştiler. Elle rindeki bütün araçlarla, CDU, SPD'li burjuva politikacıların dan modern revizyonistlere kadar herkesin ağızından bu yıldönümünün öncelikle, bugün Batı Almanya'da Hitler'in iktidara geldiği dönemdekinden bütünüyle farklı bir devletin olduğunu; "Federal Almanya Cumhuriyeti"nin özellikle diğer halklara karşı da "tamamiyle barışsever" olan "bir hukuk devleti" olduğunu, vs. gösterdiğini yaydılar.

Batı Alman emperyalizmi bu şekilde bir kez daha kendi saldırgan, intikamcı ve militarist özünü "barışsever, demokratik" bir maske ardında gizlemeye ve kendini halk kitlelerine şirin göstermeye çalıştı. O her zaman olduğu gibi bu kez de bu iş için kendi sadık usaklarını, çeşitli aldatmacalarla halk kitlelerini aldatmaları gereken burjuva politikacılarını kullandı. Güncel bir olaydan dolayı, (6 Mart'ta Federal Parlamento seçimleri yapıldı) bu aldatmacalar özel önem kazandılar.

I. HITLER FAŞİZMİ ALMAN BURJUVAZİSİNİN BİR "FRAKSİYONUNUN SİYASAL TEMSİLCİSİ DEĞİLDİ! O TÜM BURJUVAZİNİN EGEMENLİK BİÇİMLERİNDEN BİRİ İDİ!

— Emperyalist ülkelerde mali sermaye içinde FRAKSİYONLAR yoktur —

Burjuva ve oportünist demagojilerin en yaygın olanlarından biri, Hitler faşizmini burjuvazinin bir fraksiyonu, özellikle saldırgan ve savaşçı fraksiyonu tarafından siyasal iktidara getirilmiş veya desteklenmiş gibi göstermektir.

İster sendika ağası Loderer'in şu sözleri olsun: "Buna karşı gericilik ve sanayinin bazı kesimleri nasyonal sosyalistleri müttefik olarak görüyordu" ("Metall-Aktuell", S.2, s.4); ister SPD, DGB ve modern revizyonistlerin çağrısındaki şu sözler olsun: "sağ tutucu güçlerin üsteleme üzerine ... ağır sanayi ve yüksek mali sermayenin temsilcileri tarafından Hitler Hükümet başkanlığına getirildi"; isterse de bunların kuyruğuna takılmış olan MLPD (Almanya Marksist-Leninist Partisi) gibi oportünistlerin şu sözleri olsun: "... faşizmin ve savaşın sorumluları, Thyssen, Flick ve diğer tekelci baylar" ("Bir daha faşizm mi? Asla! — Başlangıçlarında direneni!" başlıklı bildiriden), hepsinde ortak bir yan vardır: Tüm egemen sınıf, burjuvazi, mali sermaye değil de; sözümona onun sadece belli kesimleri, sadece belli tekelci baylar kendi egemenliklerini, burjuva diktatörlüğünü ayakta tutmaya devam ettirmenin uygun bir aracı olarak Hitler faşizmi şeklindeki egemenlik biçimini görmüş. Bu demagoji ile şunlar amaçlanmaktadır:

- Bununla birinci olarak, pratikte burjuvazinin bir kesimi, mali sermayenin bir kesimi, yani onun sözümona "saldırgan olmayan", "faşist olmayan" vs. kesimiyle ittifak yapma çağrısı yapılmakta; ikinci olarak, emperyalist burjuvazinin, burjuva diktatörlüğün devlet biçiminin değiştirilmesi gibi çeşitli taktiklere, öncelikle proletaryanın ve emekçilerin sınıf mücadelesinden ve diğer halklara karşı emperyalist savaş hazırlığından dolayı değil de, öncelikle burjuvazinin "çeşitli grupları" arasındaki çelişmelerden dolayı başvurduğu propaganda yapılmaktadır. Üçüncü olarak, bu demagoji, burjuva demokrasisi ile faşizm arasında, faşizm iktidarda olduğu zaman tüm burjuvazinin değil; burjuvazinin yalnızca bir kesiminin, egemen olduğu anlamında nitel bir ayırım yapılmasına yolaçmak tadır. Bu ise, ister faşizm, ister burjuva demokrasisi olsun, ikisinin de burjuvazinin, mali sermayenin diktatörlüğü olduğu şeklindeki Marksist-Leninist tezle temelden çelişmektedir.

Teorilerine bir de Marksizm-Leninizm maskesi takmaya çalışan oportünistler, çarpıtmalarını öncelikle Dimitrov'un Komintern'in VII. Dünya Kongresinde yaptığı açıklamalara dayan

dırmaya çalışmaktadırlar.

Örneğin (ML'siz) KPD şöyle diyor:

"Komintern faşizmi tahlil ederken, Örneğin mali sermaye içinde 'en gerici ve en saldırgan' olan fraksiyonlar olduğunu kabul ediyordu." (Kızıl Şafak 3/71, s.7)

Buna, Marksizm-Leninizmden yola çıkarak bu sorunu ortaya koyan ve açıklığa kavuşturan Dimitrov'un şu mükemmel tahlili ile karşılık verelim:

"Faşizm, finans kapitalin iktidarının ta kendisidir." (G. Dimitrov, "Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe", s.64, Aydınlık Yayınları)

Dimitrov'un yaptığı, faşizmin sınıfsal temelini bu mükemmel tahlilini bütün oportünistler hasıraltı etmekte ve onun sadece şu açıklamasını aktarmaktadırlar:

"... iktidardaki faşizm, finans kapitalin en gerici, en şoven ve en emperyalist unsurlarının açık terörcü diktatörlüğüdür." (age; s.63-64)

Bu sözler, bir önceki alıntıda sınıfsal tahlil ile birlikte ele alındığında, Dimitrov için ikinci açıklamasında neyin sözkonusu olduğu açık ve berrak bir şekilde ortaya çıkmaktadır. O iktidardaki faşizmin siyasal olarak mali sermayenin en gerici, en şoven vs. unsurları tarafından temsil edildiğini saptamaktadır. Ve bu da gerçekten doğrudur. Mali sermayenin, siyasetini haklı göstermek, halk kitlelerini aldatmak ve onları Alman burjuvazisinin hedefleri için, öncelikle işçi hareketi ve onun önder gücü KPD'ye karşı mücadeleye ve Alman emperyalizminin yayılmacı, emperyalist intikamcı hedefleri için seferber etmek için Hitler faşistlerine, bu en gerici unsurlarına ihtiyacı vardır.

"SBKP(B) Tarihi - Kısa Ders"te, emperyalist ülkelerde burjuvazinin egemenliği ve onun egemenlik şekilleri hakkındaki Marksizm-Leninizmin temel ilkeleri savunularak "Alman faşizminin iktidara gelmesi"nin Marksist-Leninist tahlili mükemmel bir şekilde ortaya konmaktadır:

"Fakat iktisadi buhranın kapitalizmin çelişmelerini şiddetlendirmesi sadece Uzak Doğu da olmadı. Bu çelişmeler Avrupa'da da şiddetlendi. Sanayi ve tarımda azalan buhar, büyük çapta işsizlik ve yoksul sınıfların artan güvensizliği, işçi ve köylülerin hoşnutsuzluğunu körükledi. İşçi ve köylülerin hoşnutsuzluğu büyüyerek devrimci muhalefete dönüştü. Bu özellikle savaşın, İngiliz ve Fransızlara verilen savaş tazminatının ve iktisadi buhranın ekonomisini çökerttiği ve işçilerin yerli ve yabancı (Fransız ve İngiliz) burjuvazinin cifte boyunduruğu altında ezildiği Almanya'da görülüyordu. Faşistlerin iktidara geçmesinden önceki son Reichstag seçimlerinde Alman Komünist Partisine altı milyon oy verilmesi de bu hoşnutsuzluğun ne kadar büyük olduğunu açıkça gösteriyordu. Alman burjuvazisi, Almanya'da burjuva-demokratik özgürlükler devam ettirilirse kendilerine kötü bir oyun oynanacağını, işçi sınıfının bu özgürlükleri devrimci hareketi yaymak için kullanacağını gördü. Bundan dolayı, Almanya'da burjuvazinin iktidarını kaldırılması, Reichstag'ın göstermelik bir meclis haline getirilmesi ve işçi sınıfını sindirebilecek ve Almanya'nın savaşta yenilgisinin intikamını almak isteyen küçük burjuva kitlelerine dayanabilecek terörist bir burjuva miliyetçi diktatörlüğün kurulması olduğuna karar verdi. Ve böylece, halkı aldatmak için kendisine Milliyetçi-Sosyalist Parti adını veren faşist partiyi iktidara çağırdılar. Bunu yaparken de faşist partinin ilk olarak emperyalist burjuvazinin en gerici, işçi sınıfına en düşman kesimini temsil ettiğini, ikinci olarak da milliyetçi düşüncelere saplanmış milyonlarca küçük burjuvayı aldatma yetenekleri ne sahip en belirli intikam partisi olduğunu biliyorlardı. Onlara bu işte, işçi sınıfına ihanet eden, uzlaşma politikalarıyla faşizme yol açan Alman Sosyal-Demokrat Partisi liderleri yardım ettiler.

1933 yılında Alman faşistlerinin iktidara geçmesini ha-

zırlayan şartlar bunlardı.

On Yedinci Parti Kongresine sunduğu raporunda Almanya'daki olayların çözümlenmesini yapan Stalin yoldaş şöyle dedi:

'Almanya'da faşizmin zaferi sadece işçi sınıfının zayıflığının belirtisi ve faşizme yol açan Sosyal-Demokrat Partinin işçi sınıfına ihanetinin sonuçları olarak görülmelidir; aynı zamanda burjuvazinin zayıflığının belirtisi, burjuvazinin iktidarını parlamentarizm ve burjuva demokrasi gibi eski yöntemlerle sürdürmediğinin, dolayısıyla iç politikasında terörist yönetim yöntemlerine başvurmak zorunda kaldığının belirtisidir.' (J. Stalin, SBKP XVII. Kongresi, "SBKP(B) MK Çalışma Raporu"; s.17)"

(SBKP(B) Tarihi - Kısa Ders, s.355-356, Aydınlik Ya.)

II. "BİR DAHA FAŞİZM Mİ? ASLA! — BAŞLANGIÇTA DİRENİN ŞEKLİNDEKİ SLOGANLAR, BATI ALMANYA'DA GERÇEKLEŞEN FAŞİSTLEŞMEYİ GİZLEMeye YARAMAKTADIR!

DKP modern revizyonistleri ve onların papağanları (ML'siz) KPD ya da MLPD gibi oportünist örgütler, (hemen hemen aynı şeyleri söyleyerek) "neo-nazizm"e ve "sağ bloka" (CDU, CSU) karşı keskin kelimeler kullanarak ve bunların artan faşizmin sözümona temsilcileri olduğunu teşhir ederek veya CDU-CSU'nun siyasal iktidara gelmesini, faşizmin iktidara gelmesi olduğu nun propagandasını yaparak kendilerini bugün "faşizme karşı en önde savaşanlar" olarak göstermeye çalışmaktadırlar.

Bu manevra da (ki onunla sosyal-demokrat teoriler arasında büyük bir uyum bulunmaktadır) iki fraksiyon teorisiyle haklı gösterilmektedir.

Bu teorinin taraftarları, onu Batı Almanya'nın güncel siyasal koşullarına uyarlayıp, SPD'nin burjuvazinin sözümona demokratik, barışsever fraksiyonunu; CDU'nun ise burjuvazi - nin saldırgan, faşizan fraksiyonunu temsil ettiği propaganda sını yapıyorlar. Bu teoriye göre, o halde faşizmin iktidara gelme tehlikesi sadece "sağ blok"tan gelmektedir.

DKP'nin başkanı Mies şöyle diyor:

"Bir daha faşizm mi? Asla! — bu şiar, neo-nazizme karşı bir savaş ilanı, bütün neo-nazi örgüt ve faaliyetlerin yasaklanması için bir çağrıdır. 'Bir daha faşizm mi? Asla!' şiarının gereklerini yerine getirmek, bunun dışında her türden bir sağ gelişmeye karşı gelmek, yani CDU/CSU tarafından yönetilen hükümetin hedeflediği şekilde sağ dönüşün gerçekleşmesi için aktif çalışmak demektir." (UZ — DKP yayın organı — Zamanımız, 28.1.83, s.2)

Ve modern revizyonistlerle aynı hava içinde MLPD şöyle demektedir:

"Daha önce de olduğu gibi bugün de, en geniş halk katmanlarına yoksulluk getiren ekonomik bunalım, üzerinde faşist yabani otların yayılacağı temel haline getirilmeye çalışılmaktadır. Bonn'daki sağ blokun siyaseti ile bunun ortami hazırlanmaktadır." (Bildiriden)

Emperyalist burjuvazinin bir bütün olarak gerici olduğu, proletaryanın ancak ona, onun tüm politikacı ve demagoglarına karşı uzlaşmaz mücadele vererek kurtuluş yolunda ilerleyebileceği şeklindeki Marksizm-Leninizmin temel ilkesine saldırıran bu tezler, burjuvazinin sözümona faşist vs. olmayan ve siyasal olarak SPD tarafından temsil edilen bir kesimi ile ittifakin propagandasını yapmaktadır.

Batı Alman emperyalizminin bu siyasal güçleri hakkındaki Marksist-Leninistlerin değerlendirmesinin doğruluğu için inanılmaz bir kanıt olan SPD/FDP koalisyon hükümetinin 13 yıllık pratiği, bu sınıf uzlaşmacı teori ve pratiği yalancı çikarmaktadır.

Devlet aygıtının faşistleştirilmesinin -faşist diktatör - lüklerin alışılmış uygulamaları olan- adımları bu hükümet döneminde atıldı.

- Polis aygıtı, devlet ve sınır koruma örgütlerinin muazzam bir şekilde geliştirilmesinin yanısıra, GSG 9 gibi terörist özel birlikler kuruldu.

- Yabancılar karşı, zaten Hitler döneminden kalmış olan yabancılar yasasının keskinleşmesinde kendini gösteren faşist kışkırtma bütün propaganda araçları ile körüklendi; iltica hakkı yönetimin aldığı önlemlerle esas olarak ortadan kaldırıldı; yabancı işçilerin çoğunluğunu oluşturan Türkiyeliler işçilere karşı öncelikle bir pogrom havası yaratıldı.

- Adliye aygıtında, tecrit işkencesi, tutukluların dışarıyla ilişkisini sınırlayan yasalar, avukatların haklarının sınırlandırılması, avukatların mahkemelerden çıkarılması ve zorla görevlendirilmeleri gibi uygulamalarla; faşist keyfi önlemler alışlagelmiş uygulamalar haline getirildi; bunlar şiddetli yazılı veya sözlü bir şekilde sadece propaganda edilmesini bile cezalandıran Paragraf 88a gibi yasalarla "düşünceye uygulanabilir" ile desteklenmektedir.

- Ev işgalcilerine ve atom santrallerine karşı olanlara karşı mücadele içinde büyük polis birlikleri kullanılıyor, yürüyüşler gittikçe daha sık yasaklanıyor ve polis saldırısı sonucu dağıtılıyor, evlerde arama yapılması, evlerin ve telefonların dinlenmesi normal uygulamalar haline geliyor, tahmin edilen siyasal "terörist" suçlarda tutuklama zorunlu oluyor ve "siyasal suçlar"da ceza çekildikten sonra "güvenlik" dolayısıyla tutukluluk halinin devam etmesi gittikçe daha fazla kural haline gelmektedir.

- Polis gittikçe daha sık şüpheli gördüğü kişileri öldürerek "tutuklamaktadır".

- Cezaevlerindeki devrimcilerin öldürülerek intihar süsü verilmesi kadar varmıştır burjuvazi!

- Bilgisayarlar ve nüfus sayımı gibi faaliyetlerle eksiksiz bir gözetleme sistemi inşa edilmektedir.

- Devrimcilere, komünistlere, anti-emperyalistlere ve anti-faşistlere karşı adliye terörü gittikçe daha büyük boyutlara ulaşmaktadır. GUPS (Filistinli Öğrenciler Birliği), GUPA (Filistinli İşçiler Birliği), Dev-Sol ve Halk-Der gibi özellikli yabancıların devrimci örgütleri yasaklanmakta veya ATF'de olduğu gibi bu örgütlerin başkanlarının siyasal görüş belirtmesi basitçe yasaklanmaktadır.

Bütün bu önlemler, "Başlangıçta direnin" gibi bir şiarın Batı Almanya'da şimdiye kadar nesnel olarak meydana gelmiş olan faşistleşme gelişimini bütünüyle gözardı ettiğini çarpıcı bir şekilde kanıtlamaktadır. Artık sözkonusu olan faşistleşmenin başlangıçları değildir, tam tersine egemen sınıflar şimdiye kadar faşist yasa ve önlemlerden oluşan geniş bir ağ kurmuşlar, devlet aygıtını önemli derecede faşistleştirmişlerdir; ve bütün bunlar, oportünistlere göre çok demokratik ve barışsever olan "SPD-FDP hükümeti" döneminde gerçekleştirilmiştir.

Geriye kalmış olan birkaç burjuva özgürlüğü konusunda burjuvazi şimdiden "gerektiğinde", ya sınıf mücadelesi keskinleştiğinde ya da bir emperyalist savaşta cephe arkasında mutlak bir sessizliğe gerek duyduğunda, bu özgürlükleri ortadan kaldıracak bütün yasalara sahiptir.

III. BATI ALMANYA'DA GERÇEKLEŞMEKTE OLAN FAŞİSTLEŞME, FAŞİZMIN İKTİDARA GELMESİ Mİ DEMEKTİR?

Oportünistler kendilerine özgü bir şekilde faşizmi zararsız göstermeye çalışırken başlıca iki manevraya başvurmaktadır - lar. 1) Yukarıda gösterdiğimiz gibi onlar bundan burjuvazinin bir "fraksiyonunu", burjuva politikacılarının bir kesimini sorumlu tutmakta, burjuvazinin diğer bir kesimi ile ittifakin propagandasını yapmakta ve böylece işçi sınıfını sosyal-demokrasi ve modern revizyonistlerin kuyruğu haline getirmektedirler. 2) Strauss'un faşizm olduğu şeklindeki propagandalarıyla, Batı Almanya'da faşistleşmenin daha da katmerleşmesi olasılığını gözardı etmektedirler. Bonn'daki hükümet değişikliği, şimdiki CDU/CSU-FDP hükümetinin Batı Alman emperyalizminin siyasetini (artan faşistleşme ve militaristleşme) aynen SPD gibi sürdürdüğünü açık bir şekilde göstermektedir; ama aynı zamanda bu değişiklik burjuvazinin diktatörlüğünün bir biçiminin, burjuva demokrasisinin yerine faşizm egemenlik biçiminde nitel bir değişiklik bugün gerekli ve (henüz) olanaklı da değildir. Bugün burjuva demokrasisinin artıktan devletin aygıtının oldukça ilerlemiş olan artan faşistleştirilmesine akıcı bir geçiş sözkonusudur.

Burada yatan temel sorun, modern revizyonistlerin ihaneti ve nesnel faktörler dolayısıyla işçi hareketinin zayıf olmasıdır. Oportünistlerin Strauss eşittir faşizmin iktidara gelmesi şeklindeki tezlerinden çıkardıkları özsevi bir sonuç, "gericiliğe ve faşizme karşı, özgürlük ve demokrasi için" (ML'siz KPD'nin başkanı Aust) şiarıdır. Burada, Batı Alman emperyalizminin siyaseti haline gelmiş olan artan faşistleşmeye ve burjuvazinin diktatörlüğüne karşı proletarya diktatörlüğü ve burjuvazinin diktatörlüğünün şiddet yoluyla parçalanması için mücadele etmenin propagandasını yapmak yerine, daha fazla demokrasi ve "özgürlük" için mücadelelenin, yani burjuvazinin diktatörlüğü altında burjuva demokrasisi ve burjuva diktatörlüğü için mücadele edilmesi propaganda edilmektedir.

IV. İÇ FAŞİSTLEŞME BATI ALMAN EMPERYALİZMİNİN BİR YANINI, ARTAN İNTİKAMCILIK VE MİLİTARİSTLEŞME DE DİĞER YANINI OLUŞTURMAKTADIR

— "Ülkemizde yeni atom roketlerinin yerleştirilmesine" karşı mücadele mi, emperyalist savaşlara savaş ilanı mı —

Batı Almanya'daki revizyonist propaganda ve onların MLPD gibi ideolojik papağanlarının yaptığı propaganda, aynı zamanda Batı Almanya'da bu konuda tavır takınan Türkiyeli oportünistlerin propagandalarının ortak yanı, "Hitler'in iktidara gelmesinin yıldönümü"nde takındıkları tavırda, bugünkü "savaşa" karşı mücadelenin merkezi siyasal şiarı olarak "orta menzilli roketlerin ülkemizde (ya da yer yer "Avrupa'da") yerleştirilmemesi" talebini ortaya sürmektedir.

Batı Avrupa'da NATO içinde en güçlü askeri güç olan Batı Alman ordusunun Batı Alman emperyalistleri tarafından çokyönlü militaristleştirilmesi ve silahlandırılmasını mahkum etmek yerine; yabancılara karşı yapılan Alman sövenisti kışkırtmanın, emperyalist bir savaş için Batı Alman emekçilerinin Batı Alman emperyalistleri tarafından diğer halklara karşı kışkırtılmasının önemli bir ideolojik hazırlığı olduğunu teşhir

etmek yerine; Amerikan roketlerinin yerleştirilmesine karşı mücadele propagandasının odak noktasına yerleştirilmekte ve böylece dikkatler kendi Batı Alman emperyalizminin savaş hazırlığı üzerinden ustaca başka yerlere çekilmektedir.

Bütün zararsız gösterme çabalarının tersine, Batı Alman emperyalizmi kendi başına bir savaş kaynağı oluşturan emperyalist bir büyük güçtür. Batı Alman emperyalizminin özel saldırganlığını belirleyen belirleyici özelliklerinden birisi onun intikamcılığıdır. Onun intikamcılığı sadece II. Dünya Savaşı'nda "yitirmiş" olduğu alanları yeniden kazanmak ve Büyük Alman İmparatorluğu sınırlarına kadar genişlemek istemesinde yatmamaktadır; o bunun yanında Asya, Afrika, Latin Amerika, Batı Avrupa ve Avrupa'nın kenar bölgelerindeki etki alanlarını yeniden ele geçirmek istemektedir.

Marksist-Leninistlerin görevi, kendi emperyalizminin himaye edilmesine yol açan bütün oportünist ve revizyonist tezlerle karşı mücadele içinde Batı Alman emperyalizminin savaş hazırlıklarına karşı mücadelede tek doğru şiar olan "Emperyalist savaşlara karşı savaşalım" sloganını pasifizm ve revizyonizm hastalığına tutulmuş "barış hareketi" içine taşımak ve savunmaktır.

ALMAN EMPERYALİZMİNİN DOĞRUDAN HALEFİ OLAN BATI ALMAN EMPERYALİZMİNE ÖLÜM!

Devrimci İşçi "Sovyetler" Birliğine sığınan 13 devrimcinin Türkiye'ye gönderilmelerini suskunlukla onaylıyor

Devrimci İşçi sayı 17'de, "Sovyetler" Birliği'nin 13 devrimciyi Türkiye'ye geri gönderdiği, iki devrimciyi de Kars'ta askeri faşist cuntaya yetkililerine teslim ettiğini belirten bir haber yer aldı. Söz konusu olayı Hürriyet gazetesi bir süre önce, "Ruslar bu 'idamlıkları' sınırda bıraktı" şeklinde vermisti. İşin ilginç yanı, Devrimci İşçi'nin de yorum yapmadan, olayı Hürriyet gazetesi gibi haber vermesi oldu. Böylece Devrimci İşçi olayı yorumsuz aktararak, "Sovyet" revizyonistlerinin açığa çıkmış kabalıklarını örtbas etmeyi denemekte.

Peki, eylembirlikleri üzerine sayfalar dolusu yazı yazarlar, T'K'P'li revizyonistlerle eylembirliğini reddeden devrimci örgütleri hainlikle suçlayanların bu olayla ilgili tek kelime söylememelerine ne ad vermeli? İdamla yargılanan taraftarlarını faşist cuntaya teslim edenlere karşı dut yemiş bülbüller gibi susmaktalar! Düşünün bir kere, yıllardır Dev-Yol'un yaptığı propaganda sonucu taraftarları sosyalist, ezilen halkların "dostu" olarak değerlendirdikleri Sovyetler Birliği'ne sığınıyorlar. Ne yazık ki, hiç ummadıkları başlarına geliyor, Yunanistan'ın yapmadığını söz meclisten dışarı "sosyalist" Sovyetler Birliği yapıyor.

Ve bu utanmazlar, Sovyet revizyonistlerinin karşı-devrimci tutumunu suskunlukla onaylarken, Türkiyeli devrimcilerin gözünü karartmaktalar.

Bunlar cephe platformunda Sosyalist ülkelerle destek ve dayanışma içinde olacaklarını belirtmekte. Evet, doğrudur. Arkadaşlar "sosyalist" Sovyetler Birliği ile, onların pratiği ile, Türkiyeli devrimcileri faşist generallere zorla iade etmeleri ile, Polonya'da sosyal-faşist kliğin işçi sınıfına kan kusturmaları ile, Afganistan'da halkı bombalayanlarla destek ve dayanışma içindedirler. Eğer böyle olmasaydı, bırakalım Polonya'yı, Afganistan'ı; kendi taraftarlarını Türkiye'ye idama gönderenlere karşı Hürriyet gazetesinden farklı yaklaşırlardı! Bu olay açıkça kimin dost, kimin düşman olduğunu ortaya koymuştur. Rus sosyal emperyalistlerinden yardım beklemenin, Türkiye halkı için idam fermanını kendi eliyle yazması anlamına geleceğini en azından buna inanmayanlara pratikte ağır bir şamar atmıştır.

Evet, nasıl oluyor da "sosyalizmin" kalesi, Türkiye halkının büyük "dostu" Sovyetler Birliği tecrit olmayı dahi göze alarak böyle işler yapıyor? Çünkü Sovyetler Birliği artık devrimin değil, karşı-devrimin bir merkezidir de ondan. Kruşçev ve Brejnev revizyonistleri, Lenin'in/Stalin'in Sovyetler Birliğinde kapitalizmi restore etmişlerdir de ondan! Dış politikada proleter enternasyonalizmini değil, barış içinde yaşamayı, barış içinde yarışı temel almışlardır da ondan! İstediği Dev-Yol gibi renksizlerin unutturmaya çalıştıkları gerçekler bunlar.

Lenin'in/Stalin'in dönemlerinde Sosyalist Sovyetler Birliği gerek genç, gerek ekonomik olarak çok güç durumda olmasına rağmen, sömürüye karşı mücadelede devrimcileri, komünistleri bağrına basmış, hiçbir desteği geri koymamıştır.

Stalin 1925'te dış politikada dünya halklarının devrimci mücadelelerine Sovyetler Birliği'nin çıkarları doğrultusunda yaklaşmak isteyenlere karşı sunları söyler:

"Bu yol milliyetçiliğin, sovyuzlaşmanın yoludur. Bu yol proleter enternasyonal politikasının bütünüyle yokedilmesidir. Çünkü bu hastalığa kapılan insanlar, bizim ülkemizi (Sovyetler Birliğini —bn) uluslararası devrimci hareketin bir parçası değil, bilakis bu hareketin başlangıç ve sonu olarak değerlendirilenler, başka ülkelerin çıkarlarını bizim ülkemizin çıkarlarına kurban edilmesi gerektiği düşüncesindedirler.

Çin'deki bağımsızlık hareketini desteklemeli mi? Fakat niye? Bu tehlikeli değil mi? Bizi başka ülkelerle ihtilafa sokmaz mı? Su daha iyi olmaz mı? Biz Çin'de diğer gelişmiş güçlerle birlikte nüfuz bölgeleri tespit edip, Çin'den şunu ya da bunu kurnazlıkla elde etseydik? Bu tehlikesiz ve zararsız olmaz mıydı? ... Türkiye, İran, Afganistan ile dostluğu sağlamlaştırmak? Çatışmaya her zaman hazır olmaya değer mi? Diğer su ya da bu büyük güçle tekrar nüfuz bölgeleri oluşturmak daha iyi olmaz mıydı?

Bu milliyetçi kafa yapısının, düşüncenin yeni biçimi ve Ekim Devriminin dış politikasını ortadan kaldırmayı deneyen sovsuzlaşan unsurlara hizmet etmektedir." (Stalin, TE, c.7, s.144 "Sorular ve cevaplar", Almanca)

1 Mayıs'la ilgili tartışma

Aşağıda 1 Mayıs'la ilgili TKP/ML(B) içinde süren tartışmanın bazı belgelerini yayınlıyoruz.

Yayınladığımız belgelerden birincisi, bu yıl Batı Almanya da 1 Mayıs eylemlerini GDS ile birlikte düzenleyebilmek için GDS'e görüşmelerde önerilmesi için hazırlanan tezlerdir. GDS TKP/ML(B) Merkez Komitesinin verdiği bilgiye göre, bir hafta aralıklı iki randevuya 1 Mayıs'ta ortak eylem düzenleme için davet edilmiş, ve fakat bu görüşmelere gelmemiştir. Bu yüzden de burada yayınladığımız belgede getirilen öneriler üzerine GDS ile tartışmak mümkün olmamıştır.

Yayınladığımız ikinci belge TKP/ML(B) Merkez Komitesinin 1 Mayıs 1983 ile ilgili genelgesidir.

Yayınladığımız üçüncü belge, TKP/ML(B) içinden bir yoldaşın, yayınladığımız ilk belge ve sözlü tartışmalar temelinde Merkez Komitesinin 1 Mayıs 1983'teki tavrını eleştiren bir yazıdır.

Yayınladığımız dördüncü belge, bu yoldaşın bu yazısındaki eleştirileri hakkında Merkez Komitesinin değerlendirmesidir.

Yayınladığımız beşinci belge, 1 Mayıs 1982'de DGB yürüyüşlerinden ayrı yürüyüş yapılmasına karşı çıkan, ve DGB içinde ayrı bir blok kurarak yürümenin doğru olduğu görüşünü savunan yoldaşların bir bölümünün görüşlerini içeren bir yazıdır.

Yayınladığımız altıncı belge ise Merkez Komitesinin bu yazı hakkındaki görüşlerini içeren bir yazıdır.

TKP/ML(B) MERKEZ KOMİTESİNİN 1 MAYIS 1983 İÇİN BATI ALMANYA'DA GDS'E GÖRÜŞMEDE SUNMAYI PLANLADIĞI ÖNERİ

1. Biz 1 Mayıs 1983'te ...'da devrimci, proleter enternasyonalist bir yürüyüş yapmak istiyoruz. Yürüyüşü bölgesel yapmayı düşünüyoruz. Ve bütün gücümüzü merkezi olarak bu yürüyüşe seferber etmeyi düşünmüyoruz. Çünkü bölgelerde DGB yürüyüşlerinde propaganda yapılmasını da ikinci, çözülebilecek önemli bir görev olarak görüyoruz. ...'daki yürüyüş geçen yıl olduğu gibi DGB yürüyüşünde-mitinginde 'rahatsız etme' eylemiyle birleştirilen, ayrı bağımsız bir yürüyüş olmalı.

2. Biz bu yürüyüşü mutlaka diğer ülkelerden Marksist-Leninist ve Marksizm-Leninizme yönelen örgütlerle birlikte yapmak istiyoruz: özellikle de kardeş örgütümüz GDS ile bu yıl 1 Mayıs'ta mutlaka omuz omuza yürümek istiyoruz.

3. Biz bu yürüyüşe bölgesel olarak Türk devlet aracı karşı -sında devrimci olarak değerlendirdiğimiz:

Dev-Sol; Dev-Yol; Partizan; DHB; Halkın Kurtuluşu gibi grupları katılmaları için davet edeceğiz.

Bu grupları davet ettiğimiz toplantılarda platform olarak önerimiz:

- Proleter enternasyonalizmi ruhu ile, ayrı bağımsız devrimci bir 1 Mayıs yürüyüşü için

- Emperyalist DGB aygıtına karşı, emperyalist DGB şefleri ne karşı, Batı Alman emperyalistlerinin 1 Mayısına karşı

Bunlar dışında, eylemde birlik, ajitasyon-propagandada özgürlük.

4. Biz GDS'e, geçen yıl birlikte kararlaştırdığımız ortak açıklama temelinde (burada köklü olmayan değişiklikler yapılabilir) bizimle bir blok kurmasını öneriyoruz.

5. Diğer yabancı örgütlerden GUAFS, ve Peykar'dan arta kalan grupları çağıracağız.

6. GDS'in (yürüyüşe katılmasa bile) yürüyüşü haber verme işini üstlenip üstlenmeyeceği tespit edilmelidir.

6 Nisan 1983

GENELGE

Yoldaşlar,

Uluslararası proletaryanın mücadele günü 1 Mayıs'ı, onun

devrimci geleneğine; özüne uygun bir şekilde kutlama hazırlığı içinde bulunuyoruz.

Bugün ülkemizde bizim somut gücümüz geçen yıl olduğu gibi bu yıl da, 1 Mayıs'ın kutlanması sorununu yürüyüş, miting, vb bir eylem sorunu olarak önümüze koymuyor. Bir Mayıs 1983'te 1 Mayıs'ın ülkemizde kutlanması bizim gücümüz açısından bugün yalnızca içimizde ve en yakın çevremizde -o da çok sınırlı olarak- 1 Mayıs'ın ve önümüzde duran görevlerin propagandasının yapılması anlamına gelecektir.

Bir Mayıs 1982'den farklı olarak bu yıl 1 Mayıs'la ilgili olarak ülkemizde görüşlerimizi içeren bir bildiriye sınırlı da olsa dağıtmaya, yazılı propaganda yapmaya da çalışacağız.

Yurtdışında ise Batı Almanya'da, Fransa ve Avusturya'da 1 Mayıs'ın proleter enternasyonalist bir ruh içinde, diğer ülkelerden devrimcilerle somut olarak da birlik oluşturarak devrimci bir şekilde kutlanması pratik eylem sorunu olarak önümüzde durmaktadır. Fransa ve Avusturya'daki bizim ve diğer ülkelerden Marksist-Leninistlerin gücü alternatif devrimci 1 Mayıs yürüyüşü koymaya yeter bir güç değildir. Fransa'da kendimizi yapılacak yürüyüşlerde propaganda ile sınırlama; Avusturya'da ise enternasyonalist bir toplantı yapma durumumuz olacaktır. Batı Almanya'da durum yürüyüş şeklindeki bir eyleme de imkan vermektedir

Bilindiği gibi geçen yıl yapılan 1 Mayıs eylemleri üzerine teşkilatımız içinde ve kamuoyu önünde uzun süren ve hala da kesin olarak sonuçlandırılmamış olduğumuz bir tartışma yürüttük. Kesin olarak bir sonuca bağlanmamış olmasına rağmen, tartışmaların geldiği noktada teşkilatımızın çoğunluğunun 1 Mayıs 1982 eylemlerinin değerlendirilmesinde genel eğilimi ka- ba hatları ile de olsa ortaya çıkımsız durumdadır.

Bu yıl 1 Mayıs'ta; geçen yıl yaptığımız 1 Mayıs eylemlerinden -sürdürdüğümüz tartışmalar içinde ortaya çıkan eğilimleri de gözönüne alıp- doğru dersler çıkarma; ve bu yılki somut gücümüzü doğru bir şekilde değerlendirerek amaçlarımıza en uygun eylem biçimini tespit etmek zorundayız.

Geçen yıl 1 Mayıs'ta birbiri ile bağıntı içinde çözmeye çalışmamız gereken görevler olarak şunları tespit ediyorduk:

" - Gericici sendika ağalarının önderliğindeki 1 Mayıs yürüyüşleri karşısına Kızıl 1 Mayıs alternatifini koyma görevi

- Bu yürüyüşlere katılabilecek tüm devrimcileri seferber etme görevi

- DGB yürüyüşlerine katılanlar arasında mümkün olan en büyük güçle Komünizmin propagandasının yapılması görevi"

Bir Mayıs 1982 eylemlerinden sonra kardeş örgütlerden ve içimizden gelen eleştiriler üzerine yaptığımız tartışmalar içinde bu görevlerin doğru olarak tespit edildiği ve fakat bütün bu görevlerin diğer ülkelerden devrimci ve Marksist-Leninist güçlerle birlikte çözülmeye çalışılmasının da en önemli bir görev olarak tespit edilmesi; bunun yapılmaması olmasının proleter enternasyonalizmine gerekli önemi vermemek anlamına geldiği, bir sapma olduğu tespitlerini yaptık.

Buna uygun olarak 1 Mayıs 1983'te yapacağımız görevler tespitinde yapılacak -1982'ye göre- tek değişiklik, 1982'de tespit ettiğimiz görevlerin tümünün imkanlar zorlanarak diğer ülkelerden devrimci ve Marksist-Leninistler ile birlikte çözümlenmesi için çaba sarfedilmesi, bu sorunun en önemli görevlerden biri olarak vurgulanmasıdır.

Biz 1 Mayıs 1982'de,

"Gericici sendika ağalarının önderliğindeki 1 Mayıs yürüyüşleri karşısında Kızıl 1 Mayıs yürüyüşleri alternatifini koyma"

görevini 'en önemli görev' olarak gördüğümüzü; fakat diğer görevlerin de gücümüz oranında en iyi biçimde çözümlenmesine çalışılması, bu görevlerin birbirinin kesin alternatifini olarak karşı karşıya konmaması gerektiğini düşündüğümüzü açıklamıştık.

Bu konuda tartışmalar içinde bizim açımızdan yukarıda be-

İlirttiğimiz nokta dışında değişen birşey olmamıştır.

1 Mayıs 1983'te Batı Almanya'da, gücümüz oranında (sadece bizim teşkilat olarak gücümüz değil, bunu temel alarak, ve fakat aynı zamanda Batı Almanya'da Marksist-Leninist olarak değerlendirildiğimiz diğer ülkelerden devrimci teşkilatların da gücünü hesaplayarak) DGB'li sendika ağalarının yaptığı yürüyüşlere karşı kendi ayrı, bağımsız devrimci 1 Mayıs alternatif yürüyüşlerini koymak; ileri işçilere sendika ağaları önderliğinde yapılan ve Batı Alman emperyalizminin propaganda gösterileri şekline bürünen 1 Mayıs yürüyüşlerinin -zayıf da olsa- pratik bir alternatifinin olduğunu göstermek, bizim açımızdan en önemli görevdir.

Açıktır ki, böyle alternatif yürüyüşlerin gerçekten pratikte de çeşitli milliyetlerden devrimcilerin omuz omuza yürümesi anlamında da proleter enternasyonalisti olması ve bu yürüyüşlere mümkün olan en fazla devrimcinin seferber edilmesi önemli bir görevdir. Bu yürüyüşlerde yalnızca bir ülkeden devrimciler yer alıyorsa, bu yürüyüşler amacına tam olarak ulaşmamış yürüyüşler olacaktır. Yine bu yürüyüşlere eğer yalnızca örgütlü kişiler seferber ediliyorsa, o zaman bu yürüyüşler bizim açımızdan tam olarak başarılı yürüyüşler değildir.

Yürüyüş bizim açımızdan ve bütün Marksist-Leninistler açısından 1 Mayıs'ta görüşlerimizi, Marksist-Leninist görüşleri yaygınlaştırmanın, Komünizmin propagandasını yapmanın araçlarından yalnızca biri ve kuşkusuz -bugünkü şartlarda- en etkili, en iyisidir. DGB'li sendika ağalarının düzenlediği yürüyüş ve mitingleri mümkün olduğunca fazla rahatsız edecek eylemlerle koordineli bir şekilde gerçekleştirilen ve çeşitli ülkelerden seferber edilebilecek en fazla sayıda devrimciyi bağrında toplayan alternatif devrimci 1 Mayıs yürüyüşlerini ne kadar çok ve ne kadar fazla alanda gösterirsek, Komünizmin, Marksizm-Leninizmin çıkarları açısından o kadar iyidir.

Somut olarak Marksist-Leninist güçlerin gücü kaç yürüyüş koymaya elveriyorsa, o kadar yürüyüş koymalıyız.

Bunlar yanında da yürüyüş koyamadığımız alanlarda da mümkün olduğunca güçlü propaganda grupları ile, DGB mitinglerini rahatsız edebildiğimiz ölçüde rahatsız etmeli; görüşlerimizin, Marksizm-Leninizmin, Marksist-Leninist Dünya Hareketinin amaçlarını ve hedeflerini sözlü-yazılı bütün araçları kullanarak propaganda etmeliyiz. Meydanı gücümüzün ölçüsünde hiç bir yerde DGB'li sendika ağalarına terketmemek şiar olmalıdır.

Kuşkusuz bugün Batı Almanya'da bizim ve diğer Marksist-Leninist güçlerin (ki bu güçler yapılacak eylemlerde temel alınması gereken çekirdektir) somut gücü "Hiçbir yerde meydana DGB'li sendika ağalarına bırakılmama" şiarımızı bütünüyle uygulamaya imkan vermeyecektir. Gücümüzü doğru değerlendirip bütün Marksist-Leninist güçler açısından yapılması mümkün olanın en fazlasını yapmamız gerekir.

1 Mayıs 1982 bizim salt örgüt olarak kendi gücümüzü üç ayrı yerde bölgesel yürüyüşler yapmamıza, ve bunun yanında bir-iki şehirde de oldukça güçlü propaganda grupları ile propaganda yapmamıza izin veriyordu.

1 Mayıs 1982'deki tecrübeye esasında 1982 şartlarında 200 kişilik bir yürüyüşle de alternatif konabileceğini ve iyi örgütlendiği takdirde böyle bir güçle de DGB'li sendika ağalarının yürüyüşlerini, mitinglerini önemli ölçüde rahatsız etmenin mümkün olduğunu, bu kadar bir güçle oldukça yoğun propaganda yapılabileceğini gösterdi.

Ancak 1 Mayıs 1982 sadece bizim açımızdan değil, DGB'li sendika ağaları açısından da ilk tecrübe idi; uzun yıllardan beri ilk defa bir güç alternatif 1 Mayıs yürüyüşü koyuyordu. Bu anlamda onlar açısından belli bir hazırlıksızlık sözkonusu idi. Bu, bu yıl yapacağımız 1 Mayıs yürüyüşünde alternatif yürüyüş için güç sınırını geçen yıla göre daha üstte tutmamız gerektiği anlamına gelir. Diğer yandan Batı Almanya'da her geçen gün daha yaygınlaşan yabancılara karşı sövenist kıyım ortamı, son olarak Dev-Sol'un yasaklanması, ATIF ve PKK'nın yasaklanacağı yolunda yarı-resmi tehdit ve açıklamalar, bu yıl alternatif yürüyüş için alt sınırı geçen yıla göre daha yüksek tutmak için ayrı bir gerektirir.

(Burada alt sınır konusunda tartışılırken, Marksist-Leninist olmayan ve fakat devlete karşı tavırları açısından devrimci olarak değerlendirdiğimiz güçlerin gücünü hesaba katmıyoruz. Çünkü yürüyüş yapılıp yapılmayacağı, yapılacaksa kaç yürüyüş yapılacağı meselesi öncelikle Marksist-Leninistlerin kendi güçlerini temel alarak karar vermeleri gereken bir sorundur.)

Soruna böyle yaklaştığımızda görünen şudur:

Bugün Batı Almanya'da Marksist-Leninist ve Marksizm-Leni-

nizme yakın gördüğümüz güçler ancak bir bölgede güçlerini toplamaları halinde alternatif bir 1 Mayıs yürüyüşü yapabilecek durumdadır. Soruna diğer faktörler aynı kalmak şartı ile güç açısından yaklaşıldığında, Batı Almanya'da Marksist-Leninist ve Marksizm-Leninizme yönelen güçler içinde ortak bir yürüyüşün güç olarak ana gövdesini bizim çevremizdeki sempati-zanların oluşturacağı ortadadır. Böyle bir durumda alternatif yürüyüşün bizim sayıca en güçlü olduğumuz alan olan yerde yapılması, GDS'in ve diğer Marksizm-Leninizme yönelen güçlerin güçlerini bu alanda yapılacak bir yürüyüşe seferber etmeleri en doğru, yürüyüşün en güçlü yapılmasına izin veren Batı Almanya'daki tüm milliyetlerden Marksist-Leninistler açısından en doğru alternatiftir.

Bunun yanında diğer bölgelerde de yine güç oranında; ve yine mümkün olduğunca diğer ülkelerden Marksist-Leninist ve devrimci güçlerle omuz omuza, DGB miting ve yürüyüşlerinde DGB'li sendika ağalarını gücümüz oranında rahatsız etmek; ve ilerici işçiler arasında Komünizmin en yoğun propagandasını yapmak görevdir. Bu somut olarak bu bölgelerde güçlü propaganda gruplarının -mümkün olduğunca diğer Marksist-Leninistlerle de birlikte- örgütlenmesi demektir.

Bizim 1 Mayıs 1982'den çıkardığımız bir başka ders de; devlete karşı tutumları dolayısıyla devrimci gördüğümüz oportünist grupları (hem Türkiyeli hem diğer ülkelerden) DGB'li sendika ağaları önderliğinde düzenlenen ayrı bir 1 Mayıs yürüyüşü konusunda eylembirliğine zorlama yönünde takındığımız pasif tavrın yanlış olduğu sonucu olmuştur.

Buna uygun olarak bu yıl 1 Mayıs öncesinde, yapılacak yürüyüş için, Marksist-Leninist ve Marksizm-Leninizme yönelen güçlerle Marksist-Leninist bir platform temelinde bir çekirdek yaratmak temel alınmak şartı ile; diğer devrimci gruplar ile de eylemin yapılacağı alanda bölgesel olarak eylembirliği aramak, kurmaya çalışmak, bunun için çaba sarfetmek doğrudur. Onlarla DGB'li sendika ağalarının 1 Mayısına karşı devrimci 1 Mayıs alternatifini koyma temelinde ve ajitasyon-propaganda serbestlik ilkesinin kabul edilmesi şartı ile yapılacak bir eylembirliği, hiçbir şekilde aynı eylem içinde yer alan diğer Marksist-Leninist güçlerle birlikte bizim Marksizm-Leninizmi propaganda etmemizi ve oportünizmi teşhir etmemizi engellemez.

(Bu noktada geçen yılki eylemden ders çıkarmış olmamız gerekirken; yine geç kalınmış olduğunu; bu noktada yeterli bir mücadele yürütülmesi imkanının bu şekilde iyice sınırlanmış olduğunu; ve bunun önemli bir hata olduğunu tespit ediyoruz.)

SOMUT OLARAK 1 MAYIS EYLEMLERİ İLE İLGİLİ

Yukarıda kısaca ortaya koyduğumuz anlayışlar ışığında ve gerekçelerle, 1 Mayıs 1983'te Batı Almanya'da yapılacak 1 Mayıs eylemleri hakkında Merkez Komitemiz şu kararları almıştır:

Bu yıl Batı Almanya'da 1 Mayıs'ta görevler ve Marksist-Leninist güçlerin durumu, gücü gözönüne alındığında:

- ... bölgesinde ...'da DGB'li sendika ağalarının önderliğindeki 1 Mayıs yürüyüş ve mitingine karşı alternatif devrimci 1 Mayıs yürüyüşü yapmak doğrudur.

- Bu yürüyüşün kardeş örgütümüz GDS ile birlikte düzenlenmesi ve bu yürüyüşe Peykar'dan arta kalan kesimlerin katılımını sağlamak için mümkün olan bütün çabalar harcanmalıdır.

- Eğer bu çabalar sonuç vermezse, yürüyüş yine de -yalnızca bizim kendi öz gücümüzle de olsa- yapılmalı, alternatif pratik olarak ortaya konmalıdır.

- GDS'e ortak eylemin temeli olarak geçen yıl 1 Mayıs'ta ortak gazetede çıkardığımız ortak açıklamanın alınması tek lif edilmelidir.

- GDS ve Peykar'ın arta kalanları ile, eğer ortak temel de birleşmek mümkün olursa, bu temelde ortak bir blok kurulmalıdır. Blok milliyetlere göre ayrılmamalı, geçen yıl ... yürüyüşünde olduğu gibi olmalıdır.

- Yürüyüşün yapılacağı bölgede ayrıca devrimci olarak değerlendirdiğimiz Türkiyeli ve diğer milliyetlerden devrimci örgütlerle DGB'li sendika ağalarının, Batı Alman emperyalizminin propagandasını yapan 1 Mayıs'ına karşı; devrimci 1 Mayıs yürüyüşü yapma temelinde, ve ajitasyon-propaganda serbestlik temelinde eylembirliği kurulmaya çalışılmalıdır.

Somut olarak bizim kasdettiğimiz İran'dan Komeleh, Türkiye'den anti-sosyal emperyalist olduğunu resmen de ilan eden gruplar, bunun yanında Dev-Yol, Dev-Sol gibi gruplar

dır. Bunlar kendi bloklarını kurmak şartı ile yürüyüşe katılabilirler.

- Yürüyüşün izninin alınması işinin GDS tarafından yapılması somut olarak teklif edilmelidir. Bu onların -yürüyüşümüz bizimle ortak düzenlemeseler bile- proleter enternasyonalisti görevidir. (Bizim görüşümüze göre bu böyledir.)

- Spartaküs bizim için diğer devrimci olarak değerlendirildiğimiz oportünist gruplardan nitelik olarak ayrı değildir. Onlar da grup olarak yürüyüşe katılmak isterse, kendi blokunu kurup katılabilir.

- Yürüyüş geçen yıl olduğu gibi ya DGB mitinginden sonra başlamalı, ya da DGB mitingi başlamadan başlamalıdır. Eğer DGB mitinginden sonra başlayacaksa, DGB mitinginden örgütlü bir yürüyüş kolu halinde çıkmaya, sloganlar atarak çıkmaya, ve diğerlerini de bizim yürüyüşe katılmaya çağırarak çıkmaya çalışılmalıdır.

Eğer bizim yürüyüşümüz DGB mitingi öncesine rastlarsa, yürüyüş kolu halinde DGB'nin miting alanına girilme imkanı aranmalıdır. Her halükarda yürüyüş, DGB'nin mitingini ve yürüyüşünde yoğun propaganda ve meydanın sendika ağalarına ait olmadığını gösterir eylemlerle desteklenmelidir.

- Yürüyüşe yakın çevre, ...'de bırakılacak bir propaganda grubu dışında seferber edilmelidir.

- Diğer bölgelerden de yürüyüş, güçlü propaganda grupları dışta tutulmak şartı ile desteklenmelidir.

- ... ve ... bölgelerinde diğer ülkelerden Marksizm-Leninizme yakın ve devrimci güçlerle birlikte DGB mitinglerini rahatsız etme eylemleri, mümkünse mitingler yapma imkanı araştırılmalıdır.

- Ruhr havzasında ..., ..., ...'de de propaganda yapılmalıdır.

- ...'da, ...'de bildiri dağıtımı, yayın satımı ayarlanmalıdır.

.....

6 Nisan 1983

TKP/ML(B) MERKEZ KOMİTESİNİN 1 MAYIS 1983 HAKKINDA ÖNERİLERİ İLE İLGİLİ OLARAK SÜREYYA'NIN TAVRİ

Ön not:

Ekteki tavrım, 1 Mayıs 1983 ile ilgili olarak bana sözlü olarak aktarılan Merkez Komitesinin tavrına eleştiridir. Bu yüzden de doğrudan alıntı yapmam mümkün değil.

Ben buna rağmen, ve 1 Mayıs'a kadar az zaman kalmasına rağmen yine de Parti içi ve çevresinde 1 Mayıs üzerine tartışılmasını, bu yüzden de tavrımın yayınlanmasını doğru buluyorum. Bu yazı görüşleri ancak tezler halinde ortaya koymaktadır; bu tezler ancak 1 Mayıs 1982 üzerine şimdi bir yıla yakın süredir yürütülen tartışma temelinde anlaşılabilir.

MERKEZ KOMİTESİ 1 MAYIS 1982'DEKİ UZLAŞMACI, SAĞ OPORTÜNİST ÇİZGİSİNİ 1 MAYIS 1983'TE DE SÖRDÜRÜYOR

Parti varolan güçler gözönüne alındığında bu yıl geçen yıl olduğu gibi üç ayrı yürüyüş yapacak durumda değildir. Bu yıl (Duyun da şaşırmayın!) yalnızca bir bölgesel yürüyüş yapılacaktır, bunun yanında DGB yürüyüşlerinde çeşitli yerlerde propaganda yapılacaktır.

Bu görüşler 1982'de olduğu gibi, Merkez Komitesinin parti içindeki ve çevresindeki aşırı sağ güçlerle sağ oportünist bir uzlaşmasıdır.

Nasıl ki 1 Mayıs 1982'de Batı Almanya'da bütün milliyetlerden Marksist-Leninist, devrimci güçlerin bir merkezi yürüyüşü doğru idiye; bunu bu yıl da yapmak doğrudur.

Nasıl ki 1 Mayıs 1982'de siyasi teori ve pratiğin merkezi ne Batı Alman emperyalistlerinin 1 Mayısına karşı, Komünizmin kızıl bayrağını yükselten proleter enternasyonalisti bir merkezi yürüyüş yapmak doğru idiye; böyle bir yürüyüşü 1 Mayıs 1983'te de yapmak doğrudur.

Ama Merkez Komitesi 1983'te de oportünist orta yolu seçiyor.

Bütün güçleri bir merkezi proleter enternasyonalist yürüyüş örgütlemeye yoğunlaştıracak yerde, DGB yürüyüşlerinde propaganda yapma görevi, —eğer daha önemli görülüyorsa— en azından bu görevle eşit ağırlıkta bir görev olarak tespit ediliyor.

Güçler yoğunlaştırılmıyor, parçalanıyor. Proleter enternasyonalizmini gerçekleştirmeye yönelik bir esas görev tespiti değil, iki "esas görev" tespiti var. Bu tabii ki bir merkezi proleter enternasyonalist yürüyüşü zayıflatma pahasına yapılıyor, ve DGB'de propaganda yanında bir bölgesel yürüyüş yapılıyor.

DGB yürüyüşlerinde propaganda yapılması, merkezi bir yürüyüş yapılmaması, bunun yerine yalnızca bir bölgesel yürüyüş yapılmasına gerekçe olarak getirilerek, esas görev haline getiriliyor.

DGB yürüyüşlerinde propaganda yapılması gerekli, bunun için merkezi yürüyüş yok. Bu Merkez Komitesinin mantığıdır.

Neden bu 1 Mayıs'ta da bir merkezi, proleter enternasyonalisti mücadele yürüyüşü yapmak ve bunu partinin siyasi eyleminin esas görevi haline getirmek tek Marksist-Leninist doğru tavidir?

- Dünya Marksist-Leninist Hareketinin, ve Batı Almanya'da çeşitli milliyetlerden Marksist-Leninist güçlerin durumu —ki bunlar güçsüz ve dağıntıktır— gözönüne alındığında; modern revizyonizm ve onun takipçilerinin hakimiyeti gözönüne alındığında, hangi milliyetler olurlarsa olsunlar bütün Marksist-Leninistler için öncelikli görev proleter enternasyonalizminin taleplerine cevap vermek; ve proleter enternasyonalizminin en yüksek derecede gerçekleştirilmesi için güçleri orantında ellerinden gelen herşeyi yapmalarıdır. İçinde bulunulan durumda da, bütün yenilgilere rağmen 1 Mayıs'ın yaşandığını göstermek, bugün güçsüz olsak da, aslında yeni bir dünya yaratacak gücün bizde olduğunun gösterilmesi önemlidir.

Bu esas görev 1 Mayıs 1983'te —durumumuz gözönüne alındığında— yalnızca bir tek merkezi proleter enternasyonalist yürüyüş yapılmakla çözülebilir.

Peki Merkez Komitesi bu soruna nasıl yaklaşıyor?

Merkez Komitesi 1 Mayıs 1982'de yaptığı hatayı düzeltecek yerde —ki 1 Mayıs 1982'de proleter enternasyonalizminin çıkarları değil, bunun yerine özel milli ve örgütsel özellikler ve görevler çıkış noktası olarak alınmıştı— aynı yanlış ikinci kez tekrarlıyor.

Örgütün zayıflaması gözönüne alınarak, şimdi Merkez Komitesinin faydacı çizgisine uygun olarak üç yürüyüş yerine, bir bölgesel yürüyüş yapma ve ikinci esas görev olarak da her yerde DGB'de propaganda yapma görevi tespit ediliyor.

Üç yürüyüş yapma yerine bir yürüyüş yapma kararı alınmış da olsa, bu karar 1982 1 Mayıs'ı ile aynı çizgi üzerinde alınan bir karardır. Çünkü bu bir merkezi proleter enternasyonalisti yürüyüş lehinde alınan bir karar değil, tersine bir bölgesel yürüyüş ve aynı zamanda DGB'de yapılacak propaganda yönünde alınan bir karardır. Ve yine dar milliyetçi çıkarlar "bu kez daha güçsüzüz" vs. şeklinde sözkonusudur.

Geçen yıl olduğu gibi bu yıl bu gibi eleştirileri getirenlerin DGB'de hirbir şekilde propaganda yapma yanlısı olmadıkları, DGB yürüyüşlerine katılan ilerici işçi kitlelerinden uzak durmak istedikleri yaygarasını koparacaklardır.

Buna verilecek tek cevap vardır: Bu demagojidir!

Bu yoldaşlar konuyu değiştirmektedirler. Bu yoldaşlar ve Merkez Komitesi ile yapılan kavga söz konusu olan, 1 Mayıs'ta esas görevin, çıkış noktasının ne olduğu sorusudur! Ancak bu anlaşılır ve çatışma demagojik bir şekilde "DGB'de propaganda mı değil mi?" haline çevrilmezse, tartışma ciddi bir şekilde sürdürülebilir. Kavga konusu, (Merkez Komitesinin kendisinin veya fanatik Merkez Komitesi savunucularının ortaya koymaya çalıştıklarının tersine) çeşitli yerlerde DGB yürüyüşlerinde de propaganda yapıp yapmama konusu değildir. Hiçkimse propaganda yapılmasını demiyor! Sorun bu göreve verilen değildir. Bugünkü şartlarda bence yapılması gereken, bütün güçler mücadelecilikli bir enternasyonalist merkezi bir 1 Mayıs yürüyüşü yapmaya yoğunlaştırılmalıdır. Bu esas görevdir. Bunun yanında Ruhr bölgesi, vb. birkaç noktada da birkaç yöldaşın kalması, bildiriler dağıtım bizim propagandamızın yapılması da görevdir. Ama bu ikincil bir görevdir. Bildirilerde şiar 1 Mayıs'a seferber etmede merkezi enternasyonalist bir yürüyüşe çağrı olmalıdır.

1982'de olduğu gibi Merkez Komitesinin proleter enternasyonalisti görevlerin cezalandırıcı bir şekilde ihmal edilmesi yanında, kendi yoldaşlarımızın ve çevremizin eğitimi sorununa da bütünü ile yanlış bir yaklaşımı ifade etmektedir.

Güçlü, enternasyonalist bir yürüyüşün, şövenizm ve milliyetçilikle zehirlenmiş bir ortamdaki seferber edici etkisi; doğrudan siyasi mücadele eyleminin kendi yoldaşlarımız üstün de yaratacağı etki bütünüyle küçümsenmektedir ve bundan DGB yürüyüşlerindeki sağ oportünist kuyrukçuluk adına -ki burada sadece propaganda yapılmayacak, işçi arkadaşlarla da tartışılacak deniyor- vazgeçilmektedir.

Alternatif "hangisi daha önemli" şeklinde konmalı ve böylece berraklık yaratılmalıdır. Hangi tecrübe yoldaşların ve sempatanların siyasi çalışmalarını daha güçlendirecektir? Propaganda açısından da ileri işçiler arasında merkezi enternasyonalist bir yürüyüş lehinde yapılacak propaganda işçilerin bilincini yükseltecek; onlar şu anda yürüyüşe katılmaya hazır olmasalar bile bilinçlerinin yükselmesine hizmet edecektir. Ama Merkez Komitesinin önerisinde -herkesin bilincine uygun, düşüncesine uyan- çürük alternatif, aslında var olan bilinç düzeyine kendini uyarlamaktır.

Oportünistler de davet edilecek! 1982'deki Merkez Komitesinin çizgisinin aynı yanlışı üzerinde devam!

Kızıl 1 Mayıs'la ilgili görevler gözönüne alındığında, bense yılın ve devrimci olarak değerlendirilen örgütlerin yönetimlerinin 1 Mayıs 1983 için eylembirliği görüşmelerine davet edilmesini yanlışı buluyorum.

Tam da 1 Mayıs'ta görev, kendini yalnızca emperyalist sen dika aygıtına ve DGB'li sendika ağalarına karşı koymak değil; aynı zamanda ve hatta herşeyden önce kızıl bayrağın, Komünizmin bayrağının, Marksizm-Leninizmin güncel şartlarda da modern revizyonistlerin ve tüm kuyrukçularının ihanetine karşı yüksekte tutulduğu ve her türlü saldırıya karşı savunulduğu göstermektedir.

Ama bu görev 1 Mayıs'ta bugün TKP'li sosyal-emperyalist güçler ve Ecevit gibi batılı emperyalist güç yanlılarıyla ittifak kurma yönünde ilerleyen oportünist güçlerle birlikte çözülemez.

Doğru yol, bu oportünist örgütlere hiçbir taviz vermeden, bir çağrı ile bu örgütlerin üye ve sempatanlarına seslenmek ve devrimcilerin bu 1 Mayıs'taki görevlerini ne olduğunu ortaya koyarak bunları savunmak, ve bu görevleri çözen bir yürüyüşe katılmaya çağırmaktır.

7 Nisan 1983

SÜREYYA YOLDAŞIN ELEŞTİRİLERİ; KARDEŞ ÖRGÜTLEDİN 1982'DEKİ LAF RADİKALİ TAVRININ BİZİM İÇİMİZDEKİ DEVAMIDIR

1 Mayıs 1982'de Batı Almanya'da yapılan 1 Mayıs yürüyüşleri üzerine içimizde ve kamuoyu önünde sürdürülen tartışma içinde çeşitli görüşlerin savunucularının görüşleri ve gerekçeleri oldukça detaylı bir biçimde ortaya çıkmıştır.

Merkez Komitesi kendi görüşlerini çeşitli yazılarla ortaya koymuş, kendisinin 1 Mayıs 1982'yi nasıl değerlendirdiğini belirtmiş; tartışmalar içinde hazırladığı yazılarda nelelerin düzeltilmesinden yana olduğunu da açıklamıştır.

Bu yüzden burada söyleyeceklerimiz daha önce söylediklerimizden biraz farklı olacaktır.

Yine de söylediklerimiz bir tekrar niteliğinde de olsa Süreyya yoldaşın esasında kardeş örgütlerle yürüttüğümüz tartışma içinden tipik olarak tanıdığımız ve artık kanıksadığımız bir tavrın sürdürücüsü olan yazısına tavrı takınmayı gerekli görüyoruz.

Yoldaşın yazısında tipik olan, ve geçen yıl kardeş örgütleriyle ve onların Partimiz içindeki, şimdi "Spartakus" adlı Parti kurtaran Şabanların 'tartışma yayın organı' etrafında birleşen kraldan fazla kralcı "tarafatları" ile sürdürdüğümüz tartışmadan tanıdığımız temel yanlısları şunlardır:

* Süreyya yoldaşın yazısının temeli, geçen yılki 1 Mayıs pratiğinin gösterdiği gerçeklerin hiçbir gerekçe gösterilmeden reddidir:

Yoldaş yazısında "Nasıl ki 1 Mayıs 1982'de siyasi teori ve pratiğin merkezine Batı Alman emperyalistlerinin 1 Mayısına karşı Komünizmin kızıl bayrağını yükselten proleter enternasyonalist BİR MERKEZİ yürüyüş yapmak doğru idiyse ..." diyor.

Neden acaba 1 Mayıs 1982'de 'proleter enternasyonalisti'

olması için; "Komünizmin kızıl bayrağını yükseltmek için" yalnızca bir tek merkezi yürüyüş yapmak gerekli idi? Bu görevler üç ayrı, ya da mümkünse daha fazla yürüyüşle de yerine getirilemez mi idi? Aslında bu soruya PRATİK EYLEM çok açık bir cevap vermiştir. Geçen yılki eylem pratiği çok açık bir şekilde geçen yılki şartlar çerçevesinde "Komünizmin kızıl bayrağını yükseltmek", "proleter enternasyonalisti yürüyüş yapmak" için ille de bir tek merkezi yürüyüş yapmanın gerekli olduğunu, bu görevlerin üç, hatta daha fazla yürüyüşle de çözülebileceğini göstermiştir. (... bölgesinde yapılan iki yürüyüş GDS ve Peykar'ın katılması yönünde yeterli çaba sarfetmememiz bizim hatamızdır.) Pratik eylem çok açık bir biçimde, geçen yıl bizim önerdiğimiz ve yaptığımız şekilde eylemlerin Batı Almanya'da bütün Marksist-Leninist güçlerin gelişmesi ve çıkarları açısından maksimum olduğunu göstermiştir. Hal böyle iken, sanki geçen yıl olmamış gibi, "1 Mayıs 1982'de bir merkezi yürüyüş doğru idi" iddiasını yine piyasaya sürmek en hafif deyimle ciddi olmayan bir tavidir.

Bir Mayıs 1982'de "Batı Almanya'da merkezi yürüyüş"ün doğru olduğunu iddia edenler; Batı Almanya'da Marksist-Leninist güçlerin ancak merkezi bir yürüyüş yapıldığı zaman birleşebileceğini varsaymaktadırlar. Ancak merkezi bir yürüyüş yapılmıyorsa, o zaman çeşitli milliyetlerden Marksist-Leninist güçler bir araya gelebilir! Mantık budur! Peki ama neden? Neden Marksist-Leninist güçlerin bir araya gelebilmesi ille de bir tek merkezi yürüyüşü gerektiriyor? Neden Marksist-Leninist güçler birden fazla yürüyüşte güçlerini yanyana getirmesin? Neden birlikte yürümek için ille de bir merkezi yürüyüş şart? Bu sorulara geçen yılki 1 Mayıs üzerine yürütülen polemik içinde GDS cevabı çok açık vermiştir: Çünkü GDS'in örgüt olarak sayısal gücü, bu gücü böldüğünde, onun eylemler içinde, örgüt olarak önemli bir siyasi rol oynamasını hemen imkansız kılar! İşte birlikte yürümek için bir tek merkezi yürüyüşün merkezi gerekçesi budur! Proleter enternasyonalisti görünüş altında yutturulmaya çalışılan bu gerekçe; genelde Marksist-Leninist hareketin, ve Marksizm-Leninizmin değil, bir örgütün kendi durumunu çıkış noktası olarak alan milliyetçi bir gerekçedir.

(Kaldı ki yürüyüşlerde tek blok halinde yüründüğü; gücü bir merkezi yürüyüşte bir araya getirme, ya da üç yürüyüşe bölme halinde oran açısından katılımda pek fazla bir değişiklik olmayacağı gibi faktörler de gözönüne alındığında; bu örgüt olarak kendini gösterme hesabının da yanlışı bir hesap olduğu çıkar ortaya!)

Önümüze sürülen ikinci gerekçe, "güç" meselesidir. Bilindiği gibi, geçen yıl bizimle girdiği polemikte GDS DGB'li sendika ağalarının önderliğindeki 1 Mayıs yürüyüşlerine karşı güçlü bir "siyasi mücadele" eyleminin ancak ve yalnız bir tek merkezde güçlerini birleştirdiğimiz zaman mümkün olduğunu iddia etmişti! Geçen yılki pratik bunun GDS'in iddiasının aksi ne -geçen yılın şartlarında- bizim yürüyüş düzenlediğimiz üç alanda da- merkezi olarak güçlerimizi birleştirmeden de mümkün olduğunu gösterdi. GDS sonradan bu çok iddialı lafları hak kırında suskunluğa bürünmeyi tercih etti! Yani yanılmaz denek taşı pratik bizim haklı olduğumuzu, GDS'in merkezi yürüyüşü haklı göstermek için getirdiği bu ikinci gerekçenin de boş olduğunu, esasında GDS'in kendi örgütü açısından en doğru gördüğü eylem biçimini tek doğru eylem biçimi olarak göstermek amacıyla getirdiği, ve pratiğin reddettiği bir gerekçe olduğunu gösterdi. GDS'in ve Süreyya yoldaşın da pratikten öğrenmesini beklemek hakkımızdır. Ama GDS de, yoldaş da pratikten öğrenmemekte kararlı görünüyorlar. GDS şimdiye kadar bu konu da susmayı tercih etti. Süreyya ise şimdi, sanki geçen yıl hiçbir şey olmamış gibi, geçen yılki çürük gerekçeyi yine önümüze sürüyor... "Proleter enternasyonalizmin en yüksek de recede gerçekleştirilmesi"... "esas görevi -durumumuz gözönüne alındığında- yalnızca bir tek MERKEZİ proleter enternasyonalist yürüyüş yapmakla çözülebilir."

Önce sorunun bu yıl bir yürüyüş mü, birden fazla yürüyüş mü olmadığını tespit edelim. Çünkü Süreyya yazısını yazarken bizim bu yıl bir yürüyüş yapacağımızın bütünü ile bilincinde dir. Hayır, sorun bu yıl somut olarak yapılacak bu yürüyüşün MERKEZİ olup olmaması sorunudur!

Merkezi yürüyüş bizim açıımızdan bir isimlendirme sorunu değildir. Merkezi yürüyüş, bizim açıımızdan o yürüyüşe çağrı ya panların bütün güçlerini merkezi olarak seferber ettikleri bir yürüyüştür! Başka birşey değil.

(Geçen yıl bu sorunun örgütler arasında tartışıldığı birinci toplantıda GDS temsilcisinin (bizim temsilcimiz tarafından da yanlışı bir şekilde karşı çıkılmayan) getirdiği öneri ilginç ve onların bu soruna nasıl yaklaştıklarını gösteren bir örnektir. Geçen yıl sözü geçen toplantıda GDS temsilcisi bizim üç bölgesel yürüyüş yapacağımızı öğrendiğinde, Ruhr hav

zasındaki yürüyüşün **merkezi yürüyüş** ilan edilmesi (ama ötekileri de bizim bölgesel olarak yapmamız!) önerisini getir mistir. Yani biz merkezi yürüyüşe çağrı yapacağız, ama bütün gücümüzü merkezi ilan ettiğimiz yürüyüşe seferber etmeyeceğiz. Bunun yanında iki ayrı bölgesel yürüyüş yapacağız. GDS ise bir yandan "pratikte proleter enternasyonalisti yürüyüşün" ancak bütün güçlerimizi birleştirdiğimiz bir tek merkezi yürüyüşte mümkün olduğunu iddia edecek; ama diğer yandan bir yürüyüşe "merkezi" isminin verilmesini belli bir anlamda yeterli görecektir! Yani birine merkezi dindikten sonra; "pratikte proleter enternasyonalisti olmayan" iki yürüyüşün daha yapılması onu fazla rahatsız etmeyecek! İşte GDS'in harika önerisi!!! bu idi. O bunda bir ilkesizlik, vs. görmüyordunuz!!!)

Bizim için söz ile eylemin uyumluluğu ilkesel bir sorundur. Bütün gücümüzü merkezi olarak seferber etmediğimiz bir yürüyüşe "merkezi yürüyüş" adını vermek -kitleleri bilinçli kandırmak değilse- çocukça bir tavidir.

Süreyya bir yandan "Bütün güçleri BİR MERKEZİ proleter enternasyonalist yürüyüşü örgütlemeye yoğunlaştırmak"tan söz ederken; diğer yandan da ikincil bir görev olarak da olsa "Ruhr havzasında, vb. birkaç noktada birkaç yoldaşın kalıp, bildiriler dağıtıp, propagandamız yapması"nın da görev olduğunu söylüyor. Perhiz ve lahana tursusu öyküsüne benziyor bu. Hem "bütün gücü" merkezi yürüyüşe seferber edeceğiz; hem de bu **bütünden** bir bölümünü propaganda için ayıracağız??? Süreyya tutarsızlığını görmüyor mu?

Esasta bu tutarsızlığın kaynaklandığı yer, tam da yoldaşın "demagoji"dir diye reddettiği; onun DGB yürüyüşlerine katıla caklar içinde yapılacak propagandaya gereken önemi vermemesi geçmiştir. O bu suçlamayı geri çevirmek için kendisinin de DGB içinde propaganda yapmaktan yana olduğunu açıklamak zorunda kalıyor, bunu bir **görev** olarak kabul etmek zorunda kalıyor. O noktadan itibaren şu soruya cevap vermesi gerekir: dir:

1 Mayıs 1983'te, biz diğer Marksist-Leninist güçlerle birlikte bir bölgesel alternatif, devrimci yürüyüşün **yanında**, DGB yürüyüşlerinde propaganda görevini de çözebilir miyiz? (En azından birkaç noktada) Bu imkan var mıdır? Ve bu imkan en iyi biçimde nasıl değerlendirilebilir?:

O bu çok somut sorulara genel laflarla; hangi görevin hangi göreve bağımlı ele alınması gerektiği konusunda aslında kavga konusu olmayan, **esas görevin** 1 Mayıs 1983'te "proleter enternasyonalisti mücadele yürüyüşü" (bu mücadele! yürüyüşü!) lafı da bizim laf radikalı kardeşlerimizden ödünç alınma dır! Biz mücadele deyince aklımıza mücadeleciler bir eylem gelir. Yoldaş yürüyüşün önüne bir de 'mücadele' lafını ekleyerek herhalde kendisinin ne kadar mücadeleden yana olduğunu, ne kadar mücadeleciler olduğunu, vs. göstermek istiyor. Biz mücadele'nin lafla olmayacağını, laftaki radikalizmin çoğu zaman pratikteki pasifizmi örtmek için kullanıldığını düşünüyö ruz!) yapmak olduğunu, vb. belirtiyor.

Onun buradaki tavrı, Lenin'in Rosa Lüksemburg'da eleştir-diği şu tavrıyla benzerlik içindedir:

"Yoldaş Rosa Lüksemburg ... somut anlamlarını yakalama zahmetine katlanmaksızın ... çıplak sözleri yineliyor. Tartışmadaki gerçek sorunu öğrenmeksizin, ortaya bazı umacılar atıyor. Bana basmakalıp sözleri, genel ilkelikle kavramları, mutlak doğruları yakıştırıyor, benim üzerinde durduğum pek kesin gerçeklere ilişkin göreceli doğruları geçiştirmeye çalışıyor..."

(Marks'ın diyalektiğinin) ... abc'si bize soyut gerçek diye birşey olmadığını, gerçeğin her zaman somut olduğunu söyler. Yoldaş Rosa Lüksemburg bizim partimizdeki savaşımın somut gerçeklerini pek yukarıdan görmezlikten geliyor ve CİDDİ OLARAK TARTIŞILMASI OLANAKSIZ SORUNLAR HAKKINDA TUMTURAKLI SÖYLEVLERE SAPIYOR!"

(Lenin, Bir Adım İleri, İki Adım Geri, s.285/286, Sol Ya.)

Biz 1 Mayıs 1983'te de esas görevin, gücümüz oranında, Batı Almanya'da çeşitli milliyetlerden Marksist-Leninist örgütlerin gücü oranında alternatif devrimci yürüyüşler koymak olduğunu söylüyoruz; ama bu esas görevin yanında çok önemli ve mutlaka en iyi şekilde çözülmesi için çaba sarfedilmesi gerekli bir görev olarak gerek yürüyüş yaptığımız alanda, gerekse diğer alanlarda DGB içinde güçlü bir şekilde Komünizmin, Marksizm-Leninizmin propagandasının yapılması görevi olduğunu tespit ediyoruz. Eğer bu görevlerden yalnızca biri çözülebilecek durumda olsa, tercihimiz bir yürüyüş yapma ve yalnızca yürüyüşün yapıldığı yerde Komünizmin propagandası ile kendimizi sınırlandırmaya oldu. Ama bu görevleri birlikte çözmeye imkanı varsa bunu kullanmamak görüşümüze göre saçmalaktır. Ve bu yalnızca DGB'li sendika ağalarının yararına olur!

Süreyya alternatifin 'hangisi daha önemli' olduğu şeklin-

de konması gerektiğini söylüyor. Elbette bildiri dağıtmak, tartışmak, el ilanı fırlatmak, sözlü propaganda yapmak, vs., proleter enternasyonalisti bir yürüyüşle yapılacak propaganda göre ikincildir, daha az etkilidir, vs. Yani, proleter enternasyonalist bir yürüyüş; DGB yürüyüşlerinde, diğer ülkelerden devrimci ve Marksist-Leninistlerle birlikte omuz omuz yapılacak propaganda çalışmasından daha verimli, daha etkili, "daha önemli"dir! Ama onun "daha önemli" olması hiçbir şekilde, eğer diğerinin de yapılma imkanı varsa, diğerinin yapılmaması ve en iyi şekilde yapılması için çalışılmaması anlamına gelmez. İşte bu noktada çalışmanın temeli acığa çıkmaktadır. O da 1 Mayıs 1983'te Komünizmin fikirlerinin, Marksizm-Leninizmin ileri işçiler içinde mümkün olan en geniş şekilde yaygınlaştırılmasına verilen önemin derecesidir! Süreyya bu göreve hemen hemen hiç önem vermiyor. O bizzat 'proleter enternasyonalisti yürüyüş' eyleminin, tam da Komünizmin en geniş şekilde propagandası esas görevinden türeyen bir görev olduğunu; bunun propagandanın en iyi biçimi olduğunu, bu yüzden merkeze koyduğumuzu kavramıyor. O bir eylem biçimini aynı GDS'in yaptığı gibi mutlaklaştırıyor; bu eylemin yanında, yine aynı amaca hizmet eden ve kesinlikle mümkün olan diğer eylem biçimlerini -sözde kabul ettiğini söyleyip reddettiği suçlaması karşısında "demagoji" demesine rağmen- de fak to reddediyor.

BAZI DİĞER SORUNLAR

... Devrimci olarak değerlendirdiğimiz grupların eylembirliğine davet edilmesi üzerine

Süreyya da geçen yıl GDS'in yaptığı gibi, devrimci olarak değerlendirdiğimiz grupların "DGB'li sendika ağalarının yaptığı 1 Mayıs'a karşı, devrimci bir 1 Mayıs yürüyüşü yapma" temelinde bir eylembirliğine çağrılmasını doğru bulmadığını açıklıyor.

Gerekçesi kardeşlerden biraz değişik. (Onlar bilindiği gibi bu konunun tartışıldığı yerde, önce bunların devrimci olarak değerlendirilmesi konusunda kuşku belirtmişler, ardından da "başımıza neden bela edelim?" demişlerdi!!!) Eylem, Marksizm-Leninizmin kızıl bayrağının her türlü ihanete karşı yükseltildiği bir eylem olacaktır; bu oportünistlerle birlikte olamazmış! Süreyya demagoji yapacak yerde biraz daha soruna kafa yorsa, bizim oportünistlere 1 Mayıs'ta Marksizm-Leninizm mi birlikte savunmayı önermediğimizi kavrayacak durumdadır!

Biz onlarla 'devrimci 1 Mayıs'ı birlikte düzenleyip, aynı eylem içinde onların Marksizm-Leninizme düşman yönlerini, yüzlerini, oportünizmlerini teşhir edebiliriz. Bu mümkündür. Bu nu reddeden esasında oportünistlerle eylembirliğini kökten reddetmek zorundadır. Çünkü Komünistlerin Komünizmin kızıl bayrağını tüm revizyonist ve oportünist çarpıtmalara karşı savunmadığı bir eylembirliği Komünistler açısından saçmalık -tır!

... Ortayolculuk üzerine

Süreyya Merkez Komitesinin yolunun gerek 1982'de gerekse 1983'te oportünist bir ortayol olduğu iddiasını getiriyor. Ama bu 'ortayol'un ne olduğunu bir türlü anlatmıyor. Bizi bu mutluluğa kavuştursa, tartışma herhalde daha seviyeli yürür. Şimdiden şunu söylemekte yarar görüyoruz: İki yanlışa ve sapmaya karşı Marksizm-Leninizmi savunmak ortayol değil, tek doğru tavidir. Ortayolculuk doğru Marksist-Leninist tavrıyla, yanlış Marksist-Leninist olmayan tavrı arasında kesin tercihten kaçınmaktır. Bu nitelik aslında tartıştığımız bağlamda tam da yoldaşa yakışan bir niteliktir.

... Faydacılık sorunu ve dar milliyetçilik sorunu

Süreyya yazısında bir bölgesel yürüyüş yapma kararının "faydacı" ve "dar milliyetçi" olduğu iddiasını getiriyor. Ama **ne den** bunun böyle olduğu, 'giz' olarak kalıyor. Bu konuda da bu iddiasını gerçekleştirmeye çalışırsa tartışma mümkün olur. Her halükarda "dar milliyetçi çıkarlar"la ilişkisini kurmak bizim için güc.

SON NOT HAKKINDA

Yoldaş geçen yılki platformun yeniden çıkarılmasını yanlış bulduğunu açıklıyor.

Gerekçe olarak iki gerekçe getiriyor:

Önce önemli eksiklikler olduğu gerekçesi... Bu noktada yol

daş bir tek örnek veriyor. Ama "eksiklikler"den bahsediyor. Eğer diğer eksikliklerin ne olduğunu söylese idi, kuşkusuz çok daha doğru bir tavır olurdu. Bu durumda biz ancak eksikliklerden değil, ama bir eksiklik konusunda getirdiği eleştiri söz edip bu konuda tavır takınabiliriz.

Eksiklik olarak gördüğü şey bizce belirleyici bir eksiklik değildir. Sorunun Batı Almanya gibi emperyalist bir ülke de tam da Batı Alman devrimcilerinin görevlerinin tartışıldığı bir bağlamda sövenizme karşı mücadele olarak konması; diğer yanın konmamış olmasını çok önemli bir eksiklik olarak değerlendiriyoruz. Yine de bu eksikliğin giderilmesi doğrudur. Platform yeniden çıkarıldığında yoldaşın getirdiği eleştiri doğrultusunda eklemeye yapılabilir, yapılmalıdır.

"Geçen yıl çatışmanın merkezinde durmayan bir dizi ideolojik sorunun bugün merkeze konmak" zorunda olmasından ne anladığını Süreyya somut olarak açıklamadıkça, bir tartışma mün-

kün değildir.

Kasdettiği kardeşlik ilişkilerinin bugünkü durumu ise, bizim 1 Mayıs'ta dağıtacağımız tek tavır bu ortak açıklama olmayacaktır. Ortak olarak çıkarılması halinde bu noktada da bir açıklama yapılmasına çalışılmalıdır. Ama bu noktada ortak bir tavır takınmak bize nerdeyse imkansız görünüyor.

Biz geçen yıl yaptığımız bu açıklamadaki görüşleri hala doğru buluyor ve savunuyoruz. Bu anlamda da eğer GDS bu görüşleri hala savunma durumunda ise, onunla birlikte aynı yazıyı -köklü olmayan- değişikliklerle çıkarmada bir sakınca görmüyoruz. Bu açıklamanın dağıtılacağı çevre bizim GDS ile ilişkilerimiz ne olduğunun bilincindedir. Bu anlamda da kardeşlik ilişkilerinin durumu hakkında bu ortak açıklamada birşey yer almasa da, olmayan bir birlik havası yaratılması durumu yoktur.

15 Nisan 1983

1 MAYIS TOPLANTILARI İLE İLGİLİ YAZILI TAVRIMIZDIR

ÜN AÇIKLAMA

Yoldaşlar!

Bilindiği gibi 1 Mayıs tartışmalarının başlangıcı 27.3.82'dir. Yani başlangıcından bu yana 10 aylık bir zaman geçmiş -tir. Bugüne kadar bizim yazılı olarak geniş bir tavır takınmamamız bir eksikliktir. Çalıştığımız birimde bu konuda kısa olarak raporlarda yazılı tavrımız vardır. Bugüne kadar geniş bir tavır takınmamamızın nedeni de esas olarak Merkez Komite si ile bizim aramızdaki görüş farklılığının taktik konudaki soruna ilişkin olmasındandır.

Ayrıca üç kardeş örgütle Merkez Komitesi arasındaki görüş ayrılıklarının ilkesel konularda olması ve tartışmanın esas olarak bu yönde gelişmesi, bize öncelikle, bu konularda tavır takınma görevini yüklemiştir.

Şunu açıklamakta yarar görüyoruz: Bugüne kadar yayınlanmış belgeler, iç toplantılar ve açık tartışma toplantılarında görebildiğimiz kadarıyla Merkez Komitesinin pozisyonu, kardeş teşkilatlara karşı esas olarak doğrudur.

Şimdi ise bizimle Merkez Komitesi arasındaki, bugüne kadar taktik gördüğümüz görüş ayrılıklarının ortaya konmasına:

Merkez Komitesi yazılarında, DGB içinde muhalefet bir blok olarak ayrı yürümek isteyenleri şöyle değerlendirmektedir:

" 'Kitlelerden kopmamak' gerekçesi ile şimdiye kadar olduğu gibi, bu 1 Mayıs'ta da DGB yürüyüşlerine blok halinde katılmayı öneren yoldaşlar, içinde bulunduğumuz gücümüzün oldukça zayıf olduğu, ve DGB yürüyüşleri içinde kaybolup gittiğimiz bir ortamda yürüyüşlere blok halinde katılmayın, ya da katılmamanın propaganda açısından bir(şey) fark ettirmediğini; ve Marksizm-Leninizmin her yandan saldırıya uğradığı, ve Marksizm-Leninizmin saflığının korunmasının olağanüstü önemde olduğu bir ortamda, kendimizi tüm oportünistlerden, revizyonistlerden, reformistlerden, işçi sınıfı düşmanlarından kesin ve berrak bir şekilde ayırmamızın olağanüstü önemini kavramaktadır. Bu yoldaşlar soruna gerçekte en ileri kitlenin kazanılması açısından değil; geri ve orta kitlenin kaybedilmemesi açısından yaklaşmaktadırlar. Bugün DGB'nin yürüyüşlerini Komünistlerin kesin bir şekilde reddettiğinin bizzat eylemlerle - gücümüz oranında - ilan edilmesi, ve DGB'li sendika ağalarının yürüyüşlerine başka alternatif görmedikleri için katılan işçilerin en ileri bilinçli kesimine, DGB yürüyüşlerinin devrimci bir alternatifi olduğunu - bu alternatif bugün güçsüz olsa bile - göstermek, 1 Mayıs'ta bizim açımızdan esas görev olarak kavranmak zorundadır. 'Kitlelerden koparız' gerekçesi ile DGB içinde blok kurarak yürümeyi öneren yoldaşlar işte tam da bunu kavramamaktadırlar."

Bu yazıda şu noktalar öne çıkarılmaktadır:

- Gücümüzün zayıf olduğu ve DGB yürüyüşleri içinde kaybolup gittiğimiz bir ortamda, yürüyüşlere blok halinde katılmayın ya da katılmamanın propaganda açısından birşey farketmeyeceğini;
- Marksizm-Leninizmin saflığının korunmasının olağanüstü önemde olduğu bu ortamda, kendimizi tüm oportünistlerden,

revizyonistlerden, reformistlerden, işçi sınıfı düşmanlarından kesin ve berrak bir şekilde ayırmamızın olağanüstü önemini kavranmaması,

- Soruna gerçekte en ileri kitlenin kazanılması açısından değil; geri ve orta kitlenin kaybedilmemesi açısından yaklaşılması,
- DGB eylemlerini, Komünistlerin kesin olarak reddettiğinin eylemlerle gösterilmesi, DGB sendika ağalarının düzenlediği yürüyüşlere, başka alternatif göremediği için katılan işçilerin en bilinçli kesimine, DGB'li sendika ağalarının yürüyüşlerinin devrimci bir alternatifi olduğunu göstermenin bugün esas görev olarak kavranmaması.

Şimdi bu noktaları tek tek ele alalım:

- Önce şunu ortaya koymak gerekir. DGB eylemlerine katılmamız nasıl olacak! Eğer gücümüzü gözönüne almadan rastgele bulunduğumuz yerlerde DGB eylemlerine katılırsak, gerçekten de Merkez Komitesinin dediği gibi propaganda açısından pek bir rolümüz olmayacaktır. Fakat gücümüzü gözönüne alırsak - ki almıyoruz - o zaman bizim DGB'nin eylemlerinin yapıldığı 5 şehirde, propaganda açısından önemli bir rolümüz olacaktır. Bizim gücümüz 1 Mayıs 1982'deki şekliyle 750 kişidir. Bunu 5 şehre böldüğünde 150 kişilik kollar halinde DGB içinde muhalefet olarak yürümek imkanımız olacaktır. Ve bu yürüyüşlerde gerek çeşitli yayın organlarıyla gerekse sözlü propaganda ve ajitasyonla, öncelikle DGB içindeki ileri işçilere, hem de orta ve geri kesime hitap etmiş olurduk.

Burada şunu da belirtmek isteriz: Böyle eylemlerde başarılı bir propagandanın yapılabilmesi için, bunun için gerekli araç ve gereçlerin zamanında hazırlanması gerekir. Eğer bu hazırlıklar zamanında yapılmazsa, tabii ki propagandamız da o denli zayıf olur. Misal hoparlörler meselesi; eğer yüksek vatlı hoparlör kullanılırsa gerek yürüyüş boyunca, gerekse miting alanında çok daha geniş kesime propagandamızı yapabiliriz, aksi halde daha az kişiye hitap ederiz. Aynı zamanda bu rada propagandacının durumu da önemlidir. Eğer sıradan bir yoldaş kalkar da propaganda yaparsa ya da yaptırılırsa, bu pek yararlı olmaz. Ama propagandacı önceden seçilmiş ve hazırlanmışsa, propaganda alanında çok daha etkili propaganda ve ajitasyon olur. Flamalar sorunu da buna benzer. Bazı eylemlerde gördüğümüz kadarıyla bu değiştirdiğimiz noktalarda önemli eksikliklerimiz vardır. Bu sorunların üzerine gidilmeden bu işler iyi yürümeyecektir. Lenin Ne Yapmalı? da her sıradan kişinin propaganda ve ajitasyon yapmaması lazım geldiğini, bunların özel olarak yetişmeleri ya da yetiştirilmeleri gerektiğini söyler. Bu bugün bizim için geçerli sorunlardan biridir.

Tabii ki bizim Merkez Komitemiz gibi düşünürsen 750 kişiyle pratik bir rol oynayamazsın ve Komünizmin propagandası açısından birşey değişmeyecektir! Halbuki Merkez Komitemiz bu nu yukarıda aktardığımız şekilde düşünüp yapsa idi kesinlikle daha fazla propaganda edebilecektik, ve bu Komünizm açısından çok daha yararlı olacaktı.

Gelelim ikinci noktaya:

- Burada Merkez Komitesi tarafından getirilen eleştiri kendini içinde bile tutarlı değildir. Merkez Komitesi kendimizi tüm oportünistlerden, revizyon-

istlerden, reformistlerden, işçi sınıfı düşmanlarından kesin olarak ayırmamız lazım geldiğinin ve bu noktada kesin bir işaret koymamız gerektiğini (abc) ortaya koyuyor. (Bura da dikkat edilmesi lazım gelen Merkez Komitesinin kasdettiği pratikte ayrı yürümedir.) Ondan sonra kalkıyor oportülara çağrı yapılıyor, ajitasyon ve propaganda serbestisi temelinde. Şimdi bu birbiriyle çelişmiyor mu? Biz bunun çeliştiğini söylüyoruz. Yukarıda tüm oportünistlerden, revizyonistlerden vs. kesin ayırmayı ve bir işaret koymayı savunuyor ve kalkıyor sonra onlara çağrı yapıyor.

Eğer burada kast edilen ayırma ideolojik alanda olsaydı, o zaman sorun olmazdı! Tabii ki kendimizi ideolojik alanda tüm revizyonistlerden, oportünistlerden, reformistlerden ve işçi sınıfı düşmanlarından ayırmalıyız. Zaten bu yapılmazsa bizim Marksist-Leninistliğimiz nerede kalacaktır? Bizim bunu savunmadığımızı herhalde Merkez Komitesi iddia edecek değildir, etmiyor da. Bu böyle olmadığına göre, yukarıda getirdiği şey kendi kendisiyle açıkça çelişiyor.

Çünkü biz geçmiş dönemde DGB içinde muhalefet blok kurduğumuzda yine her türlü oportünistlerden, revizyonistlerden, reformistlerden ve işçi sınıfı düşmanlarından kendimizi ayırıyorduk.

Ha, az kaldı unuttuk! Merkez Komitesi bugünkü ortamda bunu yapmalıyız diyor. Acaba nedir bugünkü ortamın özelliği?

Biz kendimiz, acaba çağrı mı değişti, diye düşünüyoruz! Yok, Merkez Komitesi de bunu savunmuyor. Çağrı değişmediğine göre, Marksizm-Leninizmin ilkeleri de olduğu gibi geçerlidir! Tabii ki bugün 1917 Ekim Devriminden Stalin yoldaşın ölümüne kadar ki, Komünist hareketin kuvvetli olduğu dönem yoktur. Bugün uluslararası alanda Komünist hareket zayıf bir durumdadır. Ama bunu ayrı yürüyüş yaparak da gideremeyiz. Görev Marksizm-Leninizmin ilkelerini kavramak ve kavradığımız ölçüde propaganda yapmak, Marksizm-Leninizmin düşmanı tüm ideoloji ve sapmaları karşı bunları savunmak ve bu düşman ideolojiyi sürece içinde yerle bir etmektir. Sorun bunu nasıl daha iyi yapabiliriz sorunudur. Eylem nasıl yapılırsa Komünizme daha fazla yarar getirecektir. Sorun, bugünkü dönemde tüm imkanlarımızı kullanarak böyle eylemlerde ajitasyon ve propagandamızı yapabileme imkanımızın olduğu yerlerde Komünizmin propagandasını işçi sınıfına yapıp öncelikle öncülerini kazanmak mıdır, yoksa kimselerin hemen hemen olmadığı ıssız caddelerde tek başımıza yürümek midir! Dolayısıyla sendika ağalarının dümen süyundan yürüyen işçilere daha yoğun propagandamızı yapabileme olanağımız olduğu halde yapmamak mıdır! Sadece propaganda gruplarının gidip propaganda materyalleri dağıtması ve miting alanında onları rahatsız etmesi yeterli değildir. Blok olarak dikkat çekici flamlarımızla, gür hoparlörlerle sürekli sloganlarımızı hem daha dikkat çekecektir, hem de o eylemde bulunan işçi sınıfının ileri unsurlarını bize bir adım daha yaklaştırmada önemli rol oynayacaktır. Zaten 1 Mayıs eylemine katılan işçilerin büyük çoğunluğu işçi sınıfının öncü kesimidir; zaten geri kesim 1 Mayıs'ta sokağa çıkmaya bugünkü şartlarda pek gerek duymaz. Yaptığımız güçlü propagandayla bu işçilerin içindeki en ileri çıkan kesimi bize bir adım daha yaklaştıracaktır.

c) Bu noktaya b şıkında zaten değindik, ama şunu açıklığa kavuşturmamız lazım.

Biz şu düşüncedeyiz: Bugün bizim için esas çalışma, geniş kitleyi birinci planda kazanma değil, ileri çıkan öncü kesimi kazanma çalışmasıdır. Dolayısıyla esas görev propaganda - dir. Fakat bu şu anlama gelmemelidir; esas görev bu ise, ajitasyon çalışmasıyla orta geri kesime seslenmeyeceğiz. Lenin Ne Yapmalı? adlı eserinde semt gruplarının örgütlenmesi sorunu ortaya koyarken (bu dönem Rusya'da parti inşasının birinci aşamasıdır) herhangi bir grev, vb. hareketlerde semt gruplarının bu olaylarla ilgili propaganda ve ajitasyon bildirimleri çıkarmasından bahseder. Eğer merkezi bildiri, vs. yoksa, dağıtım ağının boş durmaması için semt gruplarının ajitasyon bildirimleri çıkarıp dağıtmasını salık verir. Bu konuda gerekirse ileride alıntılarla ortaya koyacağız.

Bu anlamda biz bugün işçi sınıfının ileri kesimini kazanmaya çalışırken diğer kesiminde seslenmek zorundayız. Onlara siz bekleyin, biz öncüyü kazanalım, ondan sonra sizi kazanacağız diyemeyiz. Esas olarak ileri kesimini Komünizme kazandırmaya, Partinin örgütlü adamları haline getirmeye çalışırken; orta ve geri kesimi de örgütlü sempativizminiz ve örgütsüz sempativizminiz durumuna getirmek için çalışmalıyız. Bu anlamda 1 Mayıs'ta esas görevimiz ileri kesimi kazanmaktır, ama öbürlerini bir kenara ataraktan değil! Gerçi Merkez Komitesi de MYO'da çıkardığı yazılarında doğruları savunmaktadır. Şu sorun kafamıza takılıyor: Peki, neden Merkez Komitesi, DGB içinde muhalefet blok kurup yürümek isteyenlere, onlar orta ve geri kitlenin kaybedilmesini istemiyorlar, diye bir suçlama getiriyor? Suçlama diyoruz, çünkü yazılı-cizili bir yazı bu

kesimden bugüne kadar yok! Kendi kendimize düşünüyoruz da acaba bu, kardeşleri 'memnun' etmek için ortaya atılan bir laf olmasın mı diye.

Her halükarda bu gerekçede yani, sanki Merkez Komitesi öncü kesimi kazanma derdinde, bizler de orta geri kesimi kazanma derdindeymişiz şeklindeki bir anlayışın ortaya atılması doğru değildir.

d) Bu gerekçede kafamızı kurcalayan çok şey var. Bu şeyleri bir bütün (olarak) burada ortaya koymaya şu anda gerek görmüyoruz! Ancak bu konuda cevabınız elimize ulaşırsa belki anlatabiliriz, eğer anlaşmazsak o zaman görüşlerimizi detaylı olarak ortaya koyacağız.

Durum şöyle: Bugün işçi sınıfının ileri kesimine, DGB şeflerinin düzenlediği yürüyüşlere, alternatif devrimci yürüyüşler yapılabileceğini göstermek sorunu. Bize bugünkü şartlarda çok yanlış gelen bir şey. Neden? Aklımıza şu soru geliyor: Neden kızıl sendikalar kurmayalım?!

Görev bugünkü şartlarda DGB'nin şeflerini teşhir edip sendikaların yönetimini ele geçirmeye çalışmak mı, yoksa alternatif devrimci sendikalar kurmak ya da yürüyüşler düzenlemek mi?

Gerçi Merkez Komitesi de GDS'e karşı verdiği cevapta devrimci yürüyüşler alternatifini göstermenin ayrı sendikal çalışmayı gerektirmediğini açıklıyor, ama bize göre kendini ancak kandırabilir. Neden? Diyelim ki, teşkilatımızdan birisi kalkıp sendika içinde çalışacak, sendikacı olarak 1 Mayıs'ta işçilere diyecek ki, arkadaşlar, haydin kızıl 1 Mayıs'a! Acaba ne kadar zaman bu yoldaş sendikacı olarak kalabilir? Merkez Komitesi cevap verirse iyi olur.

Bu noktada şunu da belirtmekte yarar görüyoruz: 1976'da KPD/ML ayrı 1 Mayıs yürüyüşleri düzenlerken 'kızıl' sendika muhalefetini de 'örgütlemeye' çalışıyordu! Bize göre 'KPD/ML' bu noktada biraz daha tutarlı gibi görünmektedir. Ne dersi - niz acaba? Devrimci yürüyüşler - 'devrimci' sendikal mücadele!..

Kısaca bu konudaki görüşlerimiz böyle. Cevabi yazınız elimize geçtikten sonra gerekirse daha detaylı tavrı takınacağız.

Bu yazımızın Bolşevik Partizan'da yayınlanmasını talep ediyoruz.

Önerimiz:

Biz yukarıdaki gerekçelerden dolayı 83'teki 1 Mayıs eyleminin DGB içinde muhalefet blok kurarak pratikte yapılmasını öneriyoruz.

Bu konu üzerine tüm yoldaşlar tartışmalıdır ve çıkan sonuç ya iç organda ya da Bolşevik Partizan'da açıklanmalıdır.

BOLŞEVİK PARTİ İDEOLOJİK MÜCADELE İÇİNDE GELİŞİP GÜÇLENECEKTİR!

Bolşevik selamlar,

Şubat 83

..de AK

YAZI KURULUNUN TAVRI

Yazı hakkında görüşlerimizi, 1 Mayıs tartışmaları içinde görüşlerimizi oldukça geniş bir şekilde ortaya koymuş olduğumuzdan, burada kısaca ve yazının sistemi içinde ortaya koyacağız.

1. BU YAZI GEÇ KALAN; VE BU ANLAMDA İDEOLOJİK MÜCADELENİN BELLİ ÖLÇÜDE ERTELENMESİNE YOLAÇAN BİR TAVRI DOĞRU DEĞERLENDİRİLMİYOR

Yoldaşlar yazılarının ön açıklamasında 1 Mayıs tartışmasının başlangıcından, bu yazıyı kaleme aldıkları tarihe kadar 10 aylık zaman geçmiş olmasını "bir eksiklik" olarak değerlendirmiyorlar. Onlar bunu yaparken bu konuda bu "eksikliğin" çeşitli kereler uyarılmalarına rağmen bir "eksiklik" olduğunu açıklamıyorlar. Biz bunun "eksiklik" olarak değerlendirilmesi ni doğru bulmuyoruz. Bu yapılan bir hatayı küçük göstermek - tir. Yoldaşların bu yazıyı geciktirmeleri, görüşlerinin yazılı olarak mücadelesini vermemeleri kesinlikle parti için ideolojik mücadele konusunda yanlış, ideolojik mücadeleyi erteleme anlamına gelen bir tavidir; önemli bir hatadır.

Yoldaşlar bu tavırlarını açıklarken temel gerekçeleri Merkez Komitesi ile aralarındaki görüş farklılığının taktik bir konuya ilişkin olması; buna karşı Merkez Komitesi ile üç kardeş örgüt arasındaki görüş ayrılıklarının ilkesel konularda olması ve "tartışmanın bu yönde gelişmesinin" onlara "önce-likle bu konularda tavrı takınma görevini yüklemiş olması" -dır.

Bu temel gerekçe önce taktik konularla, ilkesel konuları yapılmaması gereken bir şekilde karşı karşıya koyduğu içinsä kattır. Bu sanki taktik konularda ilke olmamış, taktik konularda da ilkesel hatalar yapılamazmış gibi bir anlayışın ürünüdür, ya da öyle değilse böyle bir anlayışa kapıyı açar. Bu anlayış tehlikeli bir anlayıştır ve taktik konularda yapılan hata ve sapmaları küçük gösteren bir tavra yol açar. Stratejisi doğru olduğu halde taktik alanda sapma ve hatalar sonucu çok ağır yenilgiler alınabileceğini; 'taktik' adına oportünizmle sapılabileceğini gözlerden gizler.

Mesela stratejisi doğru olan bir partinin -yani "devrimin belli bir aşamasını temel kabul ederek, proletaryanın başlıca darbesinin doğrultusunda doğru saptayan, devrimci güçlerin uygun düzenlenişi için doğru bir plan hazırlayan" bir partinin- esasında "taktik önderliğin" bir sorunu olan reformculuk/devrimcilik sorununu doğru çözmediğini varsayalım. Ve bu partinin belli bir dönem "reformcu" bir siyaset izlediğini varsayalım. Partinin "taktik önderliğin" konusu olan bu sorunda girdiği sapma "ilke"lerden uzaklaşma; Marksizm-Leninizmden ilkesel bir sapma, oportünist bir sapma değil midir? Ve böyle bir sapma, eğer çizgi haline getirilir ve düzeltilmezse partiyi çöküntüye götürmez mi?

Taktik sorunlarla, ilkesel sorunların izin verilemez bir biçimde karşı karşıya konması, kişiyi bu sorulara yanlış cevaplar vermeye, ve taktik sorunlarda yapılan ilkesel hataları küçümsemeye götürebilir. Taktik adına oportünist hataların, cvet giderek oportünizmin haklı çıkarılmasına götürebilir. Bu yüzden bu "karşı karşıya" koyuş çok tehlikelidir.

Buna bağlı ve ikinci olarak, özellikle parti çehresinin ortaya çıkartıldığı parti inşasının birinci aşamasında önemsiz ve detaya ilişkin görünen görüşlerin de ideolojik mücadele ile aşılmasının hayatı önemini kavramayan bir tavrı söz konusudur. Yoldaşlar "Merkez Komitesi ile aralarındaki sorunları taktik sorunlar" (yani bir başka deyişle fazla önemli olmayan sorunlar!) olarak gördükleri için tavrı takınmada acele etmediklerini söylüyorlar.

Bu özellikle bir çekirdek yaratmanın esas görevimiz olduğu bu dönemde kendi içimizdeki görüş ayrılıklarının ve bu görüş ayrılıkları üzerine ideolojik mücadelenin tayin edici önemini kavramayan bir yaklaşımdır. Açıkta ki, bu noktada Merkez Komitesi ile kardeş örgütler arasındaki görüş ayrılıkları ilk bakışta daha derin görüş ayrılıkları olarak görünmektedir, ve gelinen noktada da öyledir. Ama bu görüş ayrılıkları üzerine ilk tartışmaya başlandığında durum tam olarak şimdiki gibi değildi. İdeolojik mücadele görüş ayrılıklarının gerçek derinliğini ortaya çıkardı.

Yazıyı yazan yoldaşlarla Merkez Komitesi arasında olan görüş farklılıklarının bugün fazla önemli görüş ayrılıkları imiş gibi görünmemeleri, onların gerçekten önemli olup olmadığını göstermez. Çünkü bu görüş ayrılıklarının üzerine gidilmemiştir, ve görüş ayrılıklarının gerçek derinliği ortaya bu yüzden çıkmamıştır. İdeolojik mücadele aradaki farkların gerçekten de detaya ilişkin halledilebilir, mücadele ile aşılabilir ayrılıklar mı olduğunu; yoksa bir bölünmeye götürmesi muhtemel ilke sorunlarına ait, ve mücadele içinde birleştirilemez ayrılıklar mı olduğunu gösterecektir. Ve Partinin çıkarları açısından bunun mümkün olan en kısa zaman içinde ortaya çıkartılması hepimizin görevidir. Bu noktada görüşlerini yazıya dökmeyerek bu konuda ideolojik mücadeleyi objektif olarak erteleyen yoldaşlar hatalı davranmışlardır. Merkez Komitesi de bu konuda yeterince zorlayıcı davranmayarak bu hataya gözyumar, bu hatayla uzlaşır bir tavrı içine girmiştir. Merkez Komitesinin değerlendirmesinde DGB yürüyüşlerine (ken di blokumuzla) katılma görüşünde olan yoldaşlarla aramızda olan çelişmenin özsel bir çelişme olduğu tespiti yapılmış olduğundan, yani sorun Merkez Komitesi açısından önemli, özsel bir sorun olarak görüldüğünden, Merkez Komitesinin bu konudaki hatası -yeterince zorlayıcı davranmama- önemlidir.

2. YOLDAŞLAR, GÜCÜMÜZÜ BELLİ NOKTALARDA YOĞUNLAŞTIRMAMIZ HALİNDE; DGB YÜRÜYÜŞLERİNDEN AYRI, BAĞIMSIZ ALTERNATİF YÜRÜYÜŞLERİN, DGB'NİN YÜRÜYÜŞÜNE KATILMAYA GÖRE ÜSTÜNLÜĞÜNÜ GÖRMÜYÖRLER

Yoldaşlar, bizim gücümüzü belli noktalarda yoğunlaştırmamız

halinde "DGB yürüyüşleri içinde kaybolup gitme" gerekçesinin ortadan kalkacağını getiriyorlar. Bu kuşkusuz doğrudur. Biz gücümüzü mesela geçen yıl yaptığımız gibi üç noktada birleştirdiğimiz zaman; eğer iyi örgütlemişsek, iyi hazırlanmış -sak, araç-gerecimiz iyi ise, ve DGB yürüyüşlerine katılan güç fazla büyük bir güç değilse, bu "yürüyüşler" içinde kaybolup gitmeyebiliriz; güçlü bir muhalefet olarak DGB yürüyüşlerinin kendi propagandamızı yapabiliriz.

Biz Merkez Komitesi olarak bunun yapılamayacağı görüşünde değiliz. Ama eğer biz gücümüzü zaten belli noktalarda yoğunlaştırıyorsak, o zaman neden ille de DGB'nin yürüyüşüne katılmak zorundayız? Neden DGB'li sendika ağalarının önderliğinde yapılan, biz güçlü bir muhalefet olarak katılsak bile, bugünkü şartlarda emperyalist yanlısı gerici genel niteliğini değiştirmemiz mümkün olmayan yürüyüşlerine katılalım? Gücümüzü belli noktalarda yoğunlaştırdığımız zaman, bu güçle ayrı yürüyüş düzenleme imkanımız da -bugün- vardır. Neden bu imkanı kullanıp; DGB'li sendika ağalarının önderliğindeki eylemlere gerçekte alternatif olan bizim yürüyüşümüzün bu alternatif niteliğini çok daha iyi vurgulayan bir eylem biçimi olan, DGB yürüyüşünden ayrı bir yürüyüş düzenlemeyelim?

Yoldaşlar eğer biraz gerçekçi ve mantıklı düşünürlerse, ve hatalarında ısrar etme yolunu tutmazlarsa, bu sorulara ayrı yürüyüş düzenlemeyi reddeden cevaplar veremeyeceklerini düşünürüz.

Yoldaşlar, DGB'nin yaptığı genel niteliği -bizim katılmamız halinde de- emperyalist yanlısı olarak kalacak olan yürüyüşlere karşı, devrimci alternatifin ayrı yürüyüş şeklinde konmasının propaganda açısından büyük önemini ve yararını kayramaz bir tavrı içindeler.

Onlar DGB yürüyüşlerine güçlü kollar halinde katılmanın yapılabilecek propaganda açısından yararlarını anlata anlata bitirmiyorlar. Ama Merkez Komitesinin önerdiğinin tam da bu propagandayı güçlü bir biçimde yapma planı ile bağ içinde getirildiğini ve geçen yılın somut pratiğinin öğrettiklerini sessizce geçiştiriyorlar.

Ayrı yürüyüş düzenlediğimiz ve bu yürüyüşü DGB'nin mitingi ve yürüyüşü içinde, ona karşı yaptığımız yoğun ve güçlü propaganda ile bağ içinde yaptığımız zaman, bu propaganda açısından bize daha az mı, yoksa daha çok mu şey getirir? Bizim bu soruya verdiğimiz kesin cevap "Daha çok şey"dir. Bizim kendimizi DGB yürüyüşlerinden, bunlar emperyalist yanlısı oldukları için ayırmamız, bunu pratik olarak göstermemiz, işçilerin ileri kesimi içinde kuşkusuz verimli toprağa düşecek -tir. Bu kaçınılmazdır. Bırakalım sağcı oportünist şefler, peşinden götürdüklerini bize karşı bizim 'sekte' olduğumuz, kendimizi kitleden kopardığımız, vs. yönünde gürlü etsinler. Bu bizi rahatsız etmemeli. Bizim önerdiğimiz yürüyüş, DGB yürüyüşlerine alternatif bizzat DGB yürüyüşlerine katılanlara da somut olarak gösteren, göstermeyi öneren bir alternatiftir.

Bizim önerdiğimiz yürüyüş, DGB yürüyüşlerinde yapılacak propagandayı zayıflatmaz, tersine güçlendirir.

Biz geçen yıl seçtiğimiz eylem biçimi ile, gücümüz oranında Komünizmin yapılabilecek en geniş şekilde propagandasını yapmış olduğumuzu düşünüyoruz. Bu yıl da gücümüzde uygun ve duruma uygun olarak seçtiğimiz eylem biçimi ile, yine en geniş şekilde Komünizmin propagandasını hedeflediğimizi ve bunu gerçekleştirileceğimizi düşünüyoruz.

Yoldaşların tavrı gerçekten de DGB yürüyüşlerine katılmadan propagandayı bir türlü düşünemeyen bir tavrıdır.

3. İŞÇİ SINIFI DÜŞMANLARINDAN KENDİMİZİ KESİN AYIRAMAMIZ TALEBİ; DEVRİMCİ OLARAK DEĞERLENDİRDİĞİMİZ GRUPLARI EYLEMBİRLİĞİNE DAVET ETMEKLE ÇELİŞİR Mİ?

Yoldaşlar geçen yılki 1 Mayıs genelgemizde var olan gerçek bir çelişmeye dikkat çekiyorlar. O çelişme de şudur: Geçen yılki 1 Mayıs genelgesinde kendimizi "işçi sınıfı düşmanlarından ayırmamız gereği, ve bu alanda kesin bir işaret koymanın" gereğinden söz edilirken, bu gerçekten de ayrı yürüyüş yapmanın gerekçesi olarak getiriliyor; yani kesin bir şekilde ayırma, ayrı yürüyüş yapma ile eşitleniyordu. Sorun böyle konduğunda, tabii ki, oportünist grupları, bunları devlete karşı tavrılarında devrimci olarak değerlendirsek bile, eylembirliğine çağırarak çelişmeli bir tavrıdır. Çünkü oportünist gruplar, bunlar devlete karşı tavrılarında devrimci bir konumda olsalar bile, işçi sınıfı ve Marksizm-Leninizm karşılarında gericidirler; Marksizm-Leninizme düşman bir konumdadırlar. Hem kendimizi bunlardan kesin olarak ayırma çağrısı yapma, ve çağrımızı bunlardan ayrı olarak yürüme şeklinde so-

mutlaştırma, bununla eşitleme; hem de bunları eylembirliğine çağırma gerçekten de birbiri ile çelişir.

Bu çelişmenin kaynaklandığı yer, kendimizi bunlardan ideolojik olarak ayırma gerekliliğinin; pratikte eylembirliğini dışlamadığını berrak bir şekilde açıklığa kavuşturmamış olmamızdır. İdeolojik olarak Marksist-Leninist olmayan devrimci gruplar, DGB'li karşı-devrimci sendika ağaları ile savundukları dünya görüşünün özü itibarıyla aynı safta olmasına rağmen, devlete karşı tavırları açısından bunlarla DGB'li emperyalist yanlısı, emperyalist uşağı sendika ağaları arasında köklü bir farklılık vardır. Bu yüzden de Marksist-Leninist olmayan, ve fakat devlete karşı tavırları dolayısıyla devrimci konumda bulunan birtakım oportünist gruplar; DGB'li sendika ağalarının önderliğinde düzenlenen emperyalist propaganda aracı 1 Mayıs gösterilerine karşı, devrimci 1 Mayıs yürüyüşü düzenleme konusunda eylembirliği kurulabilir. Onlarla DGB'li sendika ağalarının önderliğinde düzenlenen 1 Mayıs yürüyüşlerine karşı eylembirliği yapmamız, onların Marksizm-Leninizm düşman olması gerçeğini ortadan kaldırmaz, ve bizzat eylembirliği içinde bu güçlere karşı da Marksizm-Leninizmin kızıl bayrağını yükseklere kaldırmak, onların oportünist yüzlerini teşhir etmek bizim görevimizdir. Bunu yaparak, bu oportünist grupların etkisindeki devrimci insanları Komünizm davasına kazanmaya çalışmak bizzat eylembirliği içinde mümkündür ve bu Komünistlerin vazgeçemeyecekleri, belirleyici önemde bir görevidir. Bu yüzden ajitasyon-propagandada serbestlik ilkesi Komünistler açısından bu güçlerle yapılacak eylem birliklerinde kaçınılmaz gerekliliktir.

Biz sorunu geçen yılki genelgemizde böyle değil, eksik ve yanlış bir şekilde ortaya koyduk. Bu anlamda yoldaşlar geçen yıl bizim tavrımızda gerçekten var olan bir çelişmeye dikkat çekiyorlar.

Sorunun bir diğer yanı daha var: O da, devrimci olarak değerlendirildiğimiz Marksist-Leninist olmayan gruplarla girilecek eylembirliğinin, kendimizi her türlü revizyonizm, oportünizm, reformizmden kesin bir şekilde ayırma talebi ile genel de çelişip çelişmediği sorunu. Biz, yukarıda açıkladığımız biçimde bunlar arasında genelde bir çelişme görmüyoruz. Buna uygun olarak da bu 1 Mayıs'ta da devrimci olarak değerlendirdiğimiz grupların eylembirliği kurmak için görüşmelere davet edilmesi yönünde karar aldık.

Yoldaşlar daha sonra, Merkez Komitesinin bizim bugünkü ortamda bunu yapmalıyız demesiyle deyim yerindeyse "gırgır" geçiyorlar. Ama bunda gırgır geçecek birşey yoktur. Eylem biçimleri sorunu Marksist-Leninistler açısından içinde bulunulan duruma, ihtiyaçlara, güce, vb. soruna bağlı olarak ele alınıp, her durumda somut olarak cevap verilmesi gerekli bir sorundur.

Bugün durum nedir? Batı Almanya'da her 1 Mayıs'ta DGB'li sendika ağalarının önderliğinde düzenlenen gösterilerde 1 Mayıs yozlaştırılmakta, emperyalist yanlısı gösteri haline gelmektedir. Marksist-Leninistlerin gücü, bugünkü ortamda bu yürüyüşlere katılarak bu durumu engellemeye, bu yürüyüşleri kendi yürüyüşlerimize dönüştürmeye yetmemekte, bizler bu yürüyüşlere güçlü bir muhalefet oluşturursak bile yürüyüşlerin karşı-devrimci genel görünüşü ve özünde bir değişiklik olmamaktadır. Böyle bir durumda bu yürüyüşlere muhalefetimizi ayrı bir yürüyüşle dile getirmek, devrimci alternatifini ayrı bir yürüyüş olarak ortaya koyacak gücümüz varsa bunu yapmak; bütün milliyetlerden devrimci güçlerin bu devrimci alternatif yürüyüşte birleşmesini sağlayamaya çalışmak; DGB'nin yürüyüşlerine katılan ileri işçilere doğru alternatifini gösterebildiğimiz ölçüde göstermek açısından doğrudur.

Merkez Komitesinin önerisini "kimselerin hemen hemen olmadığı ıssız caddelerde yürümek" şeklinde değerlendirmek, gerçek durumu başaşağı çevirmek ve karikatürize etmektir. Yazıyı yazan yoldaşların da Merkez Komitesinin önerisinin bu olmadığını; geçen yılki pratikte eğer görmek isteselerdi görmüş olmak zorunda olduğu açıktır. O zaman bu zorlama neden?

4. NEYİ TEMEL VE ÇIKIŞ NOKTASI OLARAK ALACAĞIZ? İLERİ İŞÇİLERİ Mİ; ORTA VE GERİ İŞÇİLERİ Mİ?

Yoldaşlar bizim bugün ileri kesimi kazanmaya çalışırken "diğer kesime de seslenmek zorunda" olduğumuzu belirtiyor. Doğrudur. Merkez Komitesi bunu özellikle 1 Mayıs tartışması içinde kardeş örgütlere karşı polemikte özellikle vurgulamıştır. Yoldaşlar, kendilerinin de bugün esas görev olarak ileri kesimi kazanmayı gördüklerini söylüyorlar. Ve bizim DGB'nin yürüyüşlerine katılmak gerektiğini savunan yoldaşların soruna kitlenin orta ve geri kesimini kaybetmeme bakış açısından yaklaşıklarını söylememizi 'suçlama' olarak nitelendiriyorlar.

Bunun suçlama olduğunu söyleyip reddeden yoldaşların şu sorular üzerine kafa yormalarında çok yarar olacaktır:

Sizlerin DGB yürüyüşlerine katılmamız gerektiğini gerektirenize serinkanlılıkla bir bakın! Esas gerekeniz nedir? Bu gerektiren sizin deyiminize göre daha iyi propagandayapma değil mi? Ama biraz düşünün. Propaganda açısından, özellikle kitlenin ileri kesimi açısından, bizim DGB'nin yönelimi karşı-devrimci olan eylemi karşısında kendi devrimci yürüyüşümüzü -diğer milliyetlerden devrimcilerle omuz omuza- gerçekleştirilmeye çalışmamız; 1 Mayıs'ın devrimci geleneğine uygun alternatifini koymamız, bunun propagandasını yapmamız daha doğru değil mi? Bizim ayrı yürümemizden, bunu eğer doğru gerçekleştirebilirsek, ve bu yürüyüşü yapılacak güçlü propaganda eylemleri ile tamamlarsak, ileri kesim rahatsız olur mu? Biz buna uzun süreç için kesinlikle hayır diyoruz. İleri kesim bugün biraz da DGB yürüyüşlerine alternatif olmadığı için büyük yürüyüşlere katılmaktadır. Ve bu kesim içinde alternatif yürüyüş verimli toprağa düşecektir. Geri ve orta kesim bize suçlama getirebilir. Ama bu suçlamaları göğüslemek görevdir.

Biz DGB yürüyüşlerinde güçlü propaganda yapalım dedik. Bu belgeli olarak ortadadır ve pratikte de ispatlanmıştır. Bu noktadan itibaren propaganda yapma gerektiren DGB ile birlikte yürümünün gerektiren olarak ortadan kalkmaktadır. Geriye ne kalır? Geriye kalan bir tek şey vardır: Geri ve orta kesim bize karşı belki ilk anda duyacağı, bizim 'bölücü' olmamıza duyacağı tepki! İşte bu bize DGB ile birlikte yürümeyi savunan yoldaşların esas gerektiren olarak görünüyor.

5. DGB'LI SENDİKA AĞALARININ ÖNDERLİĞİNDE DÜZENLENEN 1 MAYIS YÜRÜYÜŞLERİNE KATILMAMAK; VE GÜCÜ - MÜZ ORANINDA DEVRİMCİ 1 MAYIS ALTERNATİFİNİ AYRI YÜRÜYÜŞ DÜZENLEYEREK KOYMAK, "KIZIL SENDİKALAR KURMA"YI SAVUNMAKLA BİR MİDİR?

Yoldaşlar, gerici sendika ağalarının düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşlerine katılmama, yerine devrimci 1 Mayıslar düzenleme önerimizi, gerici sendikalarda çalışmayı reddetme, kızıl sendikalar kurmayı önerme, vs. olarak değerlendiriyorlar.

Böyle bir değerlendirmenin mantıklı tek temeli, gerici sendikalarla çalışmayı gerici sendika ağalarının önderliğinde düzenlenen eylemlere katılmak şeklinde gören bir anlayıştır. Ama bu anlayış tümü ile sakattır. Çünkü bu iki şeyin eşitlenmesi mümkün değildir. Evet, biz komünistler gerici sendikalarda -eğer bu sendikalar gerçekten işçileri bağrında toplayan kitle örgütleri ise- çalışırız. Bu sendikalarda çalışmada temel şiarımız, "Sendikaları ele geçirmek"tir. Ama bu sendikaları ele geçirme şiarı, burjuvazinin devletinin bir bölümü haline gelmiş, gericileşmiş, karşı-devrimin parçası haline gelmiş sendika aygıtını ele geçirme anlamına gelmez; mücadele içinde sendika ağalarının karşı-devrimci yüzünün sendikalarda örgütlü işçi kitleleri içinde teşhir edilmesi, ve kitlelerin komünist siyaset için kazanılması demektir. Kitleler Komünistlerin önderliğinde birleştiği ölçüde, burjuvazi sendikayı bölcektir. Sınıf mücadelesinin sertleştiği anda, Kızıl ve sarı sendikalar kaçınılmaz olarak ortaya çıkacaktır. Sorun sarı sendikaları böyle bir bölünmede mümkün olduğunca tabansız bırakmaktır.

Amacı bu olan sendikalarda çalışma, hiçbir şekilde Komünistlere sendika ağalarının önderliğindeki her eyleme katılma çağrısı yapma, ve katılma yükümlülüğünü ve gerekliliğini beraberinde getirmez. Bu genel sendikalarda çalışma siyaseti hiçbir şekilde, belli bir ortamda ve güç dengesinde sendikaların düzenlediği şu veya bu eyleme karşı komünistlerin kendi önderliklerindeki doğru alternatifini koyma imkanını dışlamaz. Sendikalarda çalışma adına, böyle bir durumu reddetmek, Komünistlerin kendi kendilerinin ellerini kollarını bağlamaları, ve Marksizm-Leninizmin alanını terketmeleri demektir.

Sorun her somut durumda, görevlere ve güce uygun olarak, sendika ağalarının önderliğinde yapılacak şu veya bu eylem karşısında en doğru tavrın ne olduğunu bütün şartları değerlendirerek doğru biçimde tespit etmek; ve bütün zamanlar için geçerli eylem biçimleri tespit etmenin Marksizm-Leninizmin ruhuna aykırı olduğunu kavramaktır.

10 Nisan 1983

~ ~ ~

12 Eylül'le ilgili tartışma

Aşağıda bir bölgeden bazı yoldaşların, 12 Eylül ile ilgili tartışmada, bizim daha önce yaptığımız özeleştirisi konusunda önemli eleştirilerini içeren bir yazısını yayınlıyoruz.

TKP/ML(B) Merkez Komitesi, ilk kaba incelemede, bu konunun Marksist-Leninist klasiklere dayanarak geniş bir açıklamasını yapma ihtiyacı duyduğundan, ve sorun üzerine kendi içinde geniş tavrı takınmadan tartışma ihtiyacı duyduğundan, henüz tavrı takınmamıştır. Bu yazı hakkında TKP/ML(B) Merkez Komitesinin tavrı elimize geçtiğinde onu da önümüzdeki sayılarda yayınlayacağız. TKP/ML(B) Merkez Komitesi özellikle Marksist Leninist klasiklerin reformu devrime tabi kılarak ele alma ilkesini somutla nasıl uyguladıkları konusunda inceleme yapma ihtiyacı duymaktadır. TKP/ML(B) Merkez Komitesi, eleştiride yer alan; bizim "özeleştirimizde kardeş örgütlerin getirdiği eleştiri çerçevesi içinde kaldığımız" tespitini ve bunun yanlış olduğu eleştirisini her halükarda haklı ve doğru bulmaktadır.

Yoldaşlar,

Bizim 12 Eylül 1982'de çıkartmış olduğumuz bildiriye ve bu bildiriye GDS'in getirmiş olduğu eleştirileri yeniden inceledik; GDS geçmişteki BP 11/1, s.31('deki) "Kitlelerin devrimci mevzilere yerleşmesini sağlamak için" alt başlığı altında cuntaya karşı mücadele ve görevlerimiz perspektifi; işlendiği bölüme getirmiş olduğu eleştiriyle bağ kurması, aynı zamanda samimi ve dürüst bir özeleştiriyi talep etmesi bizim tekrar geriye dönerek yukarıdaki adı geçen yazıyı ve BP 15/5'deki özeleştiriye yeniden incelemeyi önümüze bir görev olarak koydu.

Biz geçmişte bu yazıların çıkmış olduğu dönemde (kastedilen BP'nin yazıları) kavrayış düzeyimizin (bugüne oranla) sığ olması nedeniyle, içerisinde var olan hata ve sapmaları göremedik, bilince çıkartacak ve ona karşı mücadele edecek durumda değildik. Geçmişte adı geçen yazıları olduğu gibi kabul ederek çevremizde propagandasını yapmamız, bu hata ve sapmalara ortak olduğumuz gerçeğini ortadan kaldırmaz. Biz bu yazıları tekrar inceleyerek içinde önemli sorunlar olduğunu gördük. Bu sorunları Marksizm-Leninizmin bilimi ışığında incelemeye, yazının içerisinde var olan hata ve sapmalara karşı mücadeleye çalışacağız.

BP 11/1'de çıkan faşist cuntaya karşı mücadele ve görevlerimiz bölümünde bir alıntı yaparak konuya girelim:

"Eylem birliği önemli bir sorundur.... Cuntaya karşı mücadelede, komünistler halka gerçek kurtuluş yolunu hakim sınıfların -komprador patronların ve toprak ağalarının-devletin bütünüyle yıkılması, yerine işçi sınıfı önderliğinde halk iktidarının kurulması olduğunu da anlatmalıdırlar....(abc)

İşçi sınıfı önderliğinde demokratik halk iktidarı bir propaganda sloganı olmalıdır." (BP 11/1, s.31)

"Komünistlerin görevi bu mücadeleleri kısa dönemde bir hedefe; cuntanın bütünü ile teşhir ve tecrit edilmesi ve yıkılması hedefine yönlendirmektir....

Bugün dışa dönük çalışmada kavranacak halka; cuntanın teşhiri ve tecrit halkasıdır." (BP 11/1, s.32) (abc)

Yapmış olduğumuz alıntıda birden fazla sorun bulunmaktadırdır. Birincisi; cuntaya karşı mücadelede devrimci muhalefet hareketinin birleştirilmesi (ajitasyon ve propagandada serbestlik ilkesi temelinde) ve bu temelde en geniş eylem birliğinin önemi üzerinde durulmaktadır. Biz bu tespiti oldukça yanlış, faşist cuntaya karşı devrim perspektifinden yoksun, siyasi sonuç olarak cuntaya karşı olan herkesle birleşme anlayışını savunan ve bunu önüne pratik bir görev olarak koyan sağ oportünist bir sapma olarak değerlendiriyoruz.

Biz bu sapma üzerinde burada daha fazla durmayacağız, çünkü sorunun özü bu sapmanın kaynağını ortaya çıkarmak ve ona karşı mücadele etmektir, buna ileride döneceğiz. İkincisi; kitle çalışmasında kavranması gerekli olan esas halka doğru tespit edilmemektedir. "Dışa dönük çalışmada kavranacak halka, cuntanın teşhiri ve tecriti" olarak tespit edilmektedir.

Bu tespit, içinde bulunduğumuz parti inşasının birinci aşamasında; nasıl bir kitle çalışması yapacağımız, kitlelerin hangi kesimini esas alacağımız sorunu oldukça yanlış koymaktadır. Daha sonra da bu hatanın özeleştirisi BP 15/5'de yapılmaktadır. Üçüncüsü; yazıda temel görev tespiti yapılarak, mücadelenin merkezine faşist cuntanın teşhiri ve tecriti konuyor. Yani mücadelenin merkezine birincil sorun olan devrim konularak, yerine faşist cuntanın teşhiri ve tecriti geçiyor. Tabii ki yazının içinde devrim sorununa hiç değinilmiyor değil, ama oldukça önemsiz bir sorunmuş gibi ele alınıyor. Örneğin; "İşçi sınıfı önderliğinde demokratik halk iktidarının kurulması olduğu da anlatılmalıdır"(abc) denilmektedir. Şimdi buradan yola çıkarak bu tespit ne kadar tehlikeli bir tespit olduğunu ve devrimden söz edilerek önce bir şekilde devrim perspektifini karartan sağ oportünist bir sapma olduğu ortaya konabilir. Biz bu anlayışın sağ oportünist içiğini sergileyebilmek için, Lenin'in reformistlere ve menşeviklerin ince reformist anlayışına karşı mücadelesini ve bunlar arasındaki ilişkileri nasıl ortaya koyduğunu inceleyerek BP'nin yazısı arasında bağ kurmalıyız.

Lenin'in 1911 Eylülünde Rus sosyal-demokrat hareket içindeki reformcularla girmiş olduğu polemikten alıntıyla başlayalım:

"Reformcu görüşün 'doğruluğunu kanıtlama'yı amaçlayan daha 'ustalıkla' çabalardan biri de şu kanıtta görülüyor: Rusya'da burjuva devrimi sonuna gelmiştir; 1905'ten itibaren artık ikinci bir burjuva devrimi; demokratik devrim için ulus çapında ikinci bir boğuşma olmaz; bu nedenle Rusya şimdi artık bir devrim (açl) bunalımıyla değil, bir 'anayasal' bunalımıyla yüz yüzedir ve işçi sınıfının yapması gereken şey, bu 'anayasal bunalımı' temeli üzerinde, kendi haklarıyla çıkarlarını savunmaya dikkat etmekten ibarettir. Tasfiyeciler Y. Larin ... iste bu savı ileri sürüyor." (Tasfiyecilik üzerine, Lenin, Sol Yayınları)

"Devrime doğru yeniden sokulmak, durup dinlenmeksizin çalışmak, yeni durum çerçevesinde devrim fikri yaymak ve işçi sınıfı güçlerini o devrim için hazırlamak — reformcuların görüşünce RSDİP'nin başlıca suçu (açl) iste budur. 'İnsan bir kez yenilgiye uğratıldığı yere' yeniden niye so kulsunmuş — bir yeniliden sonra tüm cesaretini yitiren döneğin gösterdiği basiret iste budur." (age)

Larin açık bir biçimde devrimin sonuna gelindiğini; 1905'ten sonra artık ikinci bir burjuva demokratik devrim için ulus çapında boğuşmaya gerek kalmadığını ileri sürerek, böylece devrimi tamamen reddederek, önüne 'anayasal bunalımlar' dan yararlanmayı ve reformlar için mücadeleyi görev olarak koyar.

Şimdi bu anlayışın kendisi işçi sınıfı ve onun müttefiklerinin önüne engel olan, onu geriye çeken, mevcut düzen sınıfları içerisinde hapseden, düzenin aşırılıklarını törpüleyerek hakim sınıfların iktidarını bir görev olarak üstlenen kaba reformist bir anlayıştır.

Bu anlayışa karşı Lenin'in anlayışı (alıntıda görüldüğü gibi) sudur: Hayır, biz nihai amaç olarak reformlar için mücadeleyi temel almıyoruz. Biz nihai amacı mücadelenin merkezine koyarak onun çok yönlü hazırlanması için mücadele ederiz. Şimdi de Lenin'in (?) kaba reformist anlayışı ile Trocki'nin ince reformizmi arasındaki özsel birliği Lenin'e dayanarak inceleyelim. Lenin Trocki ile yapmış olduğu polemğinde şöyle söyler:

"Ve Trocki de aynı şeyi Naşa Zarya'da (No:5, s.21) bilgi bir edayla yineler. Cumhuriyet, 'sadece bir devrim sonucu' olabilir, ama şimdiki 'seçim kampanyasında' 'güncel sorun' anayasal reformlardır! (açl)

Böylece herşey, tereyağından kıl çeker gibi çözümleniyor: Cumhuriyet hem tanınıyor, hem de uzak bir geleceğe sürgün ediliyor." (age, s.271)

Bu yaptığımız alıntı 1912 Kasım ayında sosyal-demokratlar ile reformistlerin seçim bildirgeleri konusunda Lenin'in Troç

ki'ye karşı girmiş olduğu bir polemiktendir. Troçki'nin mantığına göre, cumhuriyet sadece bir devrim sonucu olabilir. O nun için bugün cumhuriyet uğruna mücadele edilmemelidir. Çün kü seçim kampanyası gündemdedir. Bu güncel bir sorun olduğu için bu kampanyadan anayasal reformlar uğruna yararlanmayı kendimize temel almalıyız.

Devrim sorunu güncel bir sorun değildir, geleceğin bir so runudur. Onun çok yönlü hazırlanmasını gündeme getirmek aka demizdir ve bu anlamda devrim ikincil bir sorun olarak (Troç ki'ye göre) esas sorun olan anayasal reformlar uğruna mücade leye tabi kılınmaktadır.

Bu anlayış işçi sınıfının nihai amacı için hazırlanması - nın önüne geçerek, bu mücadeleyi engellemeye ve geriye çekme ye çalışır. Devrimin gelecek bir tarihe ertelenmesi, son tañ lilde mücadeleyi mevcut düzen sınırları içerisinde hapsedil mesinden başka anlama gelmez.

Evet, Larin ve Troçki aynı noktada devrimci sosyal-demokratlara karşı birleşmektedirler. Larin devrimin sonuna gelin diğini ileri sürerek işçi sınıfını ve onun müttefiklerini mev cut düzen sınırları içerisindeki mücadeleyle sınırlayarak nı hai amaç uğruna mücadelenin önüne dikilmektedir. Troçki ise devrimi geleceğe erteleyerek, anayasal reformlar uğruna müca deleyi kendine temel almaktadır. Her ikisi de bu noktada bir leşerek, devrimci sosyal-demokratların; devrimin temel alın ması ve nihai amaç uğruna mücadele tespitine aynı cepheden saldırılmaktadırlar. Ayrıca kaba reformist anlayış ile refer - mizmi ince bir şekilde savunan anlayış arasında bir Çin sed - dinin olmadığını tespit etmeliyiz. Bir madalyonun iki yüzü o lan her iki biçimin de son tahlilde aynı noktada birleştiği rini dünya devrim tarihi tekrar tekrar ispatlamıştır.

Bu yazıyı okuyan okurlar şöyle bir soru yöneltebilirler. Lenin reformlar için mücadele etmeye karşı mıydı? Böyle bir soruya yanıt vermek için kısa da olsa bu soruna değinmek istiyoruz. Başta şunu bilince çıkartmakta yarar var. Reformist ler ile Lenin arasındaki polemik kendisi reformlar için mü cadele edilmeli midir, edilmemeli midir diye bir kavga değıt dir. Kavganın kendisi perspektifimiz ne olmalıdır? Yani müca delenin merkezine devrim mi yoksa reform mu konmalıdır soru nu kavganın özüdür.

Evet, Lenin reformlar için mücadeleyi de vazgeçilmez bir unsur olarak görür. Bu noktada Lenin'den bir alıntı yapalım:

"... reformlara karşı olarak tüm propaganda ve ajitasyon devrimin bakış açısı altında sürdürülmeli; bu karşıtlık kitlelere sistemli bir biçimde gerek teorik gerekse pra - tik olarak, parlamenter, sendikal, kooperatifsel, vb. çalışmaları her adımı kavrattırılmaktadır. Parlamenterizm - den ve burjuva demokrasinin bütün 'özelliklerinden' (ö zel istisnalar dışında) yararlanılmaktan hiçbir biçimde vazgeçilmemelidir; ama reformlar proletaryanın devrimci sı nıf mücadelesinin yalnızca yan ürünleri olarak görülmelidir." (Lenin, Leninizm dizisi) (açl)

Alıntının kendisi reform için mücadelenin vazgeçilmez bir unsur olduğunu ortaya koymaktadır. Fakat bu mücadeleden na sıl ve ne için yararlanılacağı sorusuna cevap ise, devrim mü cadesinin önüne geçirilmeksizin ikincil bir sorun, devrim e hizmet eden bir unsur olarak görüldüğü ve her zaman böyle ele alınması gerektiğini vurgulayarak "devrimci sınıf mücadelesi nin yalnızca yan ürünleri olarak görülmelidir" (açl) diyerek çok açık bir biçimde reformlar konusundaki perspektifini orta - taya koymaktadır.

Bize eylem kılavuzu olacak anlayış da bu olmalıdır. Yani reformlar için mücadele vazgeçilmez bir unsur olarak ele al ınırken kesinlikle mücadelenin merkezine konması gereken niha i amacın yerine geçirilmeksizin ona hizmet eden ikincil bir unsur olarak ele alınmalıdır. Bütün bunlardan sonra tekrar BP 11/1'deki eleştirdiğimiz yazı ile ince reformistler arala rındaki ilişkiye ve benzerliklere dönelim. BP 11/1'de şöyle deniyor:

"Bugün dışa dönük çalışmada kavranacak halka cuntanın teş hiri ve tecriti halkasıdır." Aynı zamanda yazıda "işçi sınıfı önderliğinde halk iktidarının kurulması oldu ğunu da anlatılmaktadır." (abc)

Sorunun kendisi burada açık bir şekilde konmaktadır. Esas görev tespiti yapıldığı yerde; mücadelenin merkezine cunta - nın teşhiri ve tecriti konarak; bunun mantıklı bir sonucu ola rak cuntaya karşı olma temelinde devrimci muhalefati geniş bir eylem birliğinde toparlama görevi önümüze çıkartılmaktadı r. Günün somut şartları bunu gerektiriyor!! Troçki ne de - mişti; "Şimdi seçim kampanyasında güncel sorun anayasal re - formlardır". Troçki'ye göre devrimin çok yönlü hazırlanması

geleceğin sorunlarıdır. Ve anayasal reformlar uğruna devrim mücadelesinin çıkarları için değil kısa vadeli çıkarlar için mücadele etmektir. Devrim sorunu ise ona göre geleceğin bir sorunudur.

BP 11/1'deki yazıya göre devrim sorunu ve devrimin çok yön lü hazırlanması ise aynı şekilde cuntaya karşı mücadelenin ya rında tali bir sorundur. Bu yazının kendisi mücadelenin mer - kezine ikincil sorun olan kısa vadeli çıkarlar için mücadele (reform mücadelesi) koymaktadır. Bu sapma devrimi kısa vade - li çıkarlara bağlı kılan sağ oportünist bir sapmadır. Yukarı daki anlayış doğrultusunda oportünizme karşı mücadele edile - meyeceği açıktır. Çünkü, oportünist anlayış ile oportünizme karşı mücadele edilemez. Bu noktada BP 11/1 ile Troçki'nin an layışı özde aynıdır.

Şimdi de BP 13/3'te aynı konunun işlendiği bölüme bir göz atalım:

" Nitekim hakim sınıflar daha şimdiden cunta sonrası için: hazırlık içine girmişlerdir. Bunların bir bölümü halk yığ ınlarına cuntanın alternatifi olarak, cunta öncesi var o lan parlamenter maskeli faşizmi, demokrasi adı altında sağı maya, yığınların cuntaya karşı uzun süreç içinde mücadele ye dönüşecek olan hoşnutsuzluğunu bu şekilde uyutmaya ça - lışacaktır. Marksist-Leninistler ve devrimciler daha şim - diden bu oyuna dikkat çekmeli; cuntanın alternatifi için — halk açısından — sahte demokrasi, ne biçimde olursa ol - sun, parlamenter demokrasi maskeli faşizm olmadığını orta ya koymalıdır. Cuntaya karşı mücadelede komünistler kitle lere gerçek kurtuluşun işçi sınıfı önderliğinde, sosyaliz me yönelik, demokratik halk devriminde olduğunun propaga nmasını yapmalıdır." (BP 13/3, s.11)

Alıntıyı dikkatli bir şekilde incelediğimizde savunulan i çerigin; a) hakim sınıfların bir bölümünün şimdiden cunta son rasını 'demokrasi' gösterme sahtekarlığının teşhiri; b) "cun taya karşı mücadelede Komünistler kitlelere gerçek kurtulu - sun işçi sınıfı önderliğinde, sosyalizme yönelik, demokratik halk devrimi ile olacağına propagandasını yapmalıdır" oldu ğunu görürüz.

Burada savunulan öz ile BP 11/1'de savunulan öz aynıdır. Yalnız bir farklilik vardır, o da: bu yazıda cunta sonrası ge lecek olan yönetimin teşhirinin yazı içinde BP 11/1'e oranla belirli bir ağırlık taşınmasıdır. Meselenin bu şekilde konmuş olması, faşist cuntaya karşı mücadeleyi demokratik halk dev rimi mücadelesinin bir parçası olarak görmeme anlayışının bir ürünüdür. Eğer sorunun özü doğru bir biçimde kavranılmış ol saydı, oportünist ve revizyonistlerin sözde de olsa devrim propagandasını yapmalarına, hatta bir kısmının cuntaya karşı mücadeleyi demokratik halk devrimi mücadelesine 'tabi kılma - sına' rağmen gerçekte cuntaya karşı mücadeleyi hersey gören anlayışlarının ve uygulamalarının teşhiri yapılırdı. Bu göre vin unutulacak! kadar basit bir görev olmadığı açıktır. Pekti buna rağmen bu görev niçin yerine getirilmemiştir? Çünkü, ya zının kendisi devrim ve reform sorununda açık bir perspekti - fe sahip değildir. Bunun içindir ki, "Marksist-Leninistler ve devrimciler daha şimdiden bu oyuna dikkat çekmeli" (demokra si sahtekarlığına) denilebilmektedir. Yani Marksist-Leninist lerin dışında devrimci olarak nitelendirdiğimiz oportünist ve revizyonistlerden bu sorunda doğru tavır takınmalarını talep ediyoruz; bu tamamen olanaksız değildir, ancak bu yazının ya zıldığı dönemde var olan durum nedir? Bütün revizyonistler ve oportünistler sözde 'devrimciliklerine' rağmen pratikte cuntaya karşı mücadele'yi esas alıyorlar. Birçoğu bizzat pratikte Ba tı Alman emperyalizminin siyasi partilerinden biri olan SPD nin 'sol' kanadıyla ittifakı kendine temel alıyor. Bir kısmı Ecevit ile, CHP ile, vs. birleşmeye çalışıyorlar. Devrim i - çin mücadeleyi esas halka olarak ele alan teşkilat yukarıda değindiğimiz temel sorunda, kendisi ile tüm oportünistler ve revizyonistler arasında net ve kesin ayrım çizgisini çekmek zorundadır. Ama bizim yazı bu ilkesel öneme sahip soruna hiç değinmemektedir. Bunun yerine "hakim sınıfların bir bölümü - nün" demokrasi sahtekarlığını dışındaki devrimcilerle teşhir etme görevini ve gerçek kurtuluşun demokratik halk devrimiyle olacağına propagandasını yapma görevini önümüze koymakta dır. Biz bu tespiti BP 11/1'deki "esas halka faşist cuntaya teşhir ve tecrit etmektir" (şeklindeki) sağ oportünist anla - yışın bir devamı olarak niteliyoruz.

KARDESLERİN ELEŞTİRİSİ VE ESASTA O TEMEL ÜZERİNDE YÜKSELEN "ÖZELEŞTİRİMİZ" ÜZERİNE

Kardeşler BP 11/1'deki ilgili bölümü aktardıktan sonra şöyle diyorlar:

" Kitle çalışması için ortaya konan bu direktifin temelsi

yasi hatası, açıkça cuntanın teşhirinin esas ve doğrudan 'kavranacak halka' olarak görülmesinde ve ancak bundan sonra bu görevin çerçevesi içinde (bu yapılırken) gelecek 51 vil yönetimin teşhiri sorununun ele alınmasında yatmaktadır.

Oysa görüşümüze göre, parti inşasının şimdiki aşamasındaki kitle çalışması sorununa bağlı olarak ele alındığında sorun aslında yukardakinin tam tersidir. (acı)

Cuntaya karşı olanların saflarından proletaryanın öncüsünü kazanmak için -temel görev budur- Türkiye'deki komradoların ve toprak ağalarının her yönetimine karşı her şeyden önce devrimin propagandası yapılmalı ve Ecevit dostlarının ve sözde Marksistlerin tuttukları 'cuntanın teşhiri' oportünist yolu en sert bir şekilde ve öncelikle mahkum edilmelidir." (acı) (Çizgi eleştirisi, s.15)

Burada söylenenler gerçeğin yalnızca bir parçasını temsil etmektedir, o da işlenen sağ oportünist hatanın parti inşası ile bağının doğru bir şekilde gösterilmiş olmasıdır. Ama sorunu bu kadar basit bir şekilde 'çözmek' bize yanlış gelmektedir. Neden? Çünkü, faşist cuntanın teşhir ve tecritinin esas halka ilan edilmiş olması her şeyden önce Leninizmin devrim için mücadele ile reform için mücadeleyi nasıl ele aldığına kavranılmamış olması, bu alanda Leninizmin sahasının terk edilmiş olmasında yatmaktadır. Leninizm için sorun, partinin hangi aşamasında bulunurlarsa bulunsunlar, bundan bağımsız olarak her dönemde ve her koşulda devrim perspektifi gözden kaçırılmamalıdır. Reformlar için mücadelenin devrim için mücadeleye tabi kılınması mutlaktır. İşte tam da bu sorunun bizim tarafımızdan kavranılmamış olması, bizim 1981 Mayısındaki yazımızda; faşist cuntanın teşhir ve tecritini kitle çalışmasının merkezine koymamıza temel olmuştur. İşte bunun içindir ki, sağ oportünist görev tespitinden yola çıkarak faşist cuntaya karşı geniş devrimci muhalefeti birleştirme görevini önemli bir görev olarak tespit ettik.

Sorunu bu şekilde koymayarak yapılan idkese hatanın kaynağının "parti inşasının şimdiki aşamasındaki kitle çalışması sorununa bağlı olarak ele" alınmaktan kaynaklandığını tespit etmek bir başka açıdan daha tehlikeli ve yanlıştır. Şöyle ki; bu anlayış, işlenen sağ oportünist hatanın parti inşasının ikinci aşamasında doğru olabileceği anlayışını içinde barındırmaktadır. Öyle ya, partinin birinci aşamasında kitle nin en ileri kesimini kazanmaya yönelmek, bu kesime öncelikli devrimin propagandasını taşımak temel bir görev olduğu için "faşist cuntayı teşhir ve tecrit etme" görevi sağ oportünisttir!!

Partinin ikinci aşamasında kitlenin en ileri kesimine yönelik çalışma esas olmayacağına göre öncelikle devrimin propagandası, cuntanın teşhir ve tecrit görevi merkeze konmak zorundadır. Bu temelde bir yaklaşımın siyasi sonucu, Leninizmin devrim ve reform sorununa parti inşasının aşamalarına göre tespit ettiği sonucuna varır. Böyle bir sonuç Leninizme saldırmadır.

Devam edelim: Diyelim ki, biz 1981 Mayısında ve Eylülünde çıkarttığımız yazılarda, kitle çalışmasında kitlenin en ileri kesimine hitap etmemiz gerektiğini, öncelikle bu kesimi kazanmamız gerektiğini tespit ettik. Bu görevin tespiti otomatikman "faşist cuntanın teşhir ve tecritinin" esas halka olması gerektiği yönünde bir tespiti dışlar mı?

Bu soruya kardeşler ve Merkez Komitesi ve Merkez Komitesi ile bu konuda hemfikir olanlar evet cevabı vermek zorundadır. Ama biz bu soruyu değişik bir şekilde yanıtlıyoruz. Diyoruz ki, parti inşasının içinde bulunduğumuz aşamasında, kitle çalışmasında temel halka kavranılmış olsa da eğer cuntaya karşı mücadelenin demokratik halk devrimi mücadelesinin bir parçası olduğu anlayışı kafalarda berraklık kazanmışsa, sağ oportünist tespit yine hortlardı. Kardeşlerin hatamız için gösterdiği ve Merkez Komitesinin de kabul ettiği gerekçenin tek ayak üzerinde durduğunu ispatlamak için bir noktaya daha değinelim.

GDS İbrahim Kaypakkaya yoldaşın "1971 cuntasından sonra bu konuda yaptığı açıklamaları esas olarak (silahlı devrim için bir yol önermesinin dışında) doğruydular." (abc) (*) diyor.

(*) GDS'in yazısında alıntı yaptığımız yerde sorun doğru bir şekilde kavranılmış olsaydı ne yapılırdı sorusuna, "Silahlı devrim perspektifinin ortaya konması ve daha şimdiden ANTİFAŞİST MÜCADELENİN BÖTÜN OPÖRTÖNİST EYLEM BİRLİĞİ TASARILARI - NİN teşhir edilmesi gerekirdi"(age, s.80) diye cevap veriyorlar.

Biz bu cevabın 1982 12 Eylülünde Çıkarken bildiri ile yerine getirilip getirilmediği, GDS'in bu bildiriye getirdiği

Tam da bu noktada bir soru soruyoruz. İbrahim yoldaş bir istisna hariç doğru tespitlerini "parti inşası görevini gerçekten ciddiye" aldığı, yani parti inşasının şimdiki aşamadaki kitle çalışması sorununu doğru kavradığı için mi yapmıştır? Yoksa İbrahim yoldaşın 1971 cuntası sonrasındaki her türlü faaliyeti esas olarak devrim perspektifine tabi kılması gerektiğini kavramış olmasından mı kaynaklanmaktadır? Biz ikincisinin geçerli olduğunu düşünüyoruz. Bu konuda yeni kanıtlar ve iddialar ileri sürülürse tartışmanın seviyesi de yükselecektir.

Şimdi gecelim bizim "özeleştiriyi"ye. Bizim "özeleştiriyi"de bir dizi soruna değindikten sonra BP 11/1'deki hatalı tespitimizle ilgili bölüm alıntı olarak alınmakta ve şöyle denilmektedir:

" Bu söylediklerimiz kuşkusuz bir anlamda doğruydular. Gerçekten de cuntanın yüzü geniş kitleler içinde tam olarak tecrit olmamıştı. Ama burada kitleye yaklaşım, parti inşasının birinci aşamasının görevlerine bağlı olarak ele alınması bir yaklaşım değildi. Burada sözü edilen kitle, kitle nin en ileri kesimi değildi, en ileri kesimi ... Biz eğer kitle sorununa, parti inşasının içinde bulunduğumuz aşaması ve buna uygun görev sorunundan yola çıkarak doğru yaklaşım, bizim ulaşmamız gereken esas kitlenin; kitlenin en ileri kesimi olduğunu bilince çıkartsaydık, o zaman komünistler açısından devrim cuntanın teşhiri değil, cunta konusunda yanlış görüşlerin teşhiri olduğunu tespit ederdik. (Burada komünistler açısından cuntanın teşhiri gerek sizdir sonucu çıkartılmamalıdır, tabii ki cuntanın teşhiri de bir görevdir. Sorun bu görevin nasıl ele alınacağı, neyin neye bağlanması kılınacağı sorunudur.)(acı)

Biz her ne kadar bu tespiti hemen ardından komünistlerin görevinin halka gerçek kurtuluş yolunun devrim olduğunu tespit ettiysek de bu yeterli değildir." (BP2, s.6)

Alıntıyı özetlersek; birincisi, bu "özeleştiriyi"de temel olarak karşı olduğumuz şey, hatamızın sebebinin kardeşlerin getirdiği gerekçe ile açıklamasıdır. Kardeşlere getirdiğimiz eleştirinin tamamı bu yazı için de geçerlidir. Biz işte tam da bu özsel birliğin, yani kardeşlerin gerekçesinin bu yazı tarafından da doğru bulunmasından hareketle, bu "özeleştiriyi" nin esasta kardeşlerin eleştirisi temelinde yükseldiğini söylüyoruz. İkincisi; "özeleştirmemiz" BP 11/1'deki eleştirilen bölümün içinde devrim sorununa değinildiğini, ancak bunun yeterli olmadığını tespit ediyoruz. Biz bu tespiti özeleştirici olmayan bir tavır olarak niteliyor ve reddediyoruz. Çünkü bu tespit birinci sayıdaki devrim perspektifini esasta koyduğumuz, ancak buna rağmen eksik olduğu anlayışın bir ürünüdür. Birinci sayıdaki tespitin hiç de esasta doğru olmadığını yazımızın başında koyduk. Burada aynı şeyleri yinelemek istemiyoruz. Ancak şu kadarını belirtelim ki, bu tespit hatanın ciddiye alınması, ağır olduğunu ve önemini kavramayan bir tespittir. Bu bile bize bu "özeleştiriyi"nin gerçek bir özeleştiriyi olmadığını kanıtlayan bir delildir. Üçüncüsü; "özeleştiriyi"de oportünist ve revizyonistlerle aramıza çekilen sınır, yine anlayış olarak "siz faşist cuntaya karşı mücadele etmekle yetiniyorsunuz" biz ise cunta sonrası gelecek olan yönetimi de teşhir ediyoruz, bununla da yetinmiyor, gerçek kurtuluşun demokratik halk devrimi ile olacağını söylüyoruz. Pekî ama oportünistlerle aramıza çekilmesi gereken sınır bu mu olmalıdır? Bizim bu soruya vereceğimiz yanıt hayırdır. Çünkü oportünistlerin bizim aramızdaki kavgağın esasını cunta sonrası devletin alacağı biçimin teşhiri değil, tam tersi devrim sorununun mücadelenin merkezine alınması alınmayacağı sorunu olmalıdır. Bütün bunlardan dolayı biz bu "özeleştiriyi"nin de BP 11/1 ve 13/3'deki anlayışın esasta bir devamı olduğunu söylüyoruz. (Parti inşasında yapılan özeleştiriyi hariç)

İSPATSIZ İDDİALAR İLERİ SÖRMEK MARKSİST-LENİNİST BİR YÖNTEM DEĞİLDİR !

"özeleştiriyi" yazımızda ispatsız iddialar ileri sürülmektedir. Buna bir örnek verelim.

"Bu kesimin cevap beklediği sorular başka sorulardır. Bu kesim cuntanın sonrasındaki ne olabileceği, ne olacağı sorusuna cevap beklemektedir. Her türden revizyonist ve oportünist grup ileri kesimin bu sorusuna cevap vermektense titizlikle kaçınmakta; 'kitleyi korkutmama' adına komünistlerin propagandasını yasaklamaya çalışmakta; en geniş eylem birliği, birleşik cephe" vs. deniyor. (BP2, s.6) (abc)

yandaki dipnotun devamı

eleştiriler hakkında ve Merkez Komitesinin yanıtları hakkındaki tavrımızı bu yazının devamı olan ikinci yazımızda ele alıp tavrı takınacağız.

ÇIKARKEN YAZISINA ELEŞTİRİ

VE BU ELEŞTİRİ HAKKINDA TEZLER HALİNDE İLK TAVİR

Bolşevik Partizan ülkemizde yalnızca Bolşevik Partizan'da savunulan görüşleri doğru bulan ve onun etrafında örgütlenen yoldaşlar tarafından okunup incelenmiyor. Geçmişte çeşitli devrimci örgütler içinde çalışmış olan, bugün kendi araların da çeşitli devrimci çevreler kurarak çalışmasına devam eden bir dizi grup var ülkemizde. Bunların bazıları Bolşevik Partizan'ı da okuyup, kendi aralarında tartışıyor ve tavır takınıyorlar. Aşağıda Bolşevik Partizan'ı tartışan devrimci bir grubun "Çıkarken" yazısına getirdiği eleştirisini yayınlıyoruz.

Ve bu eleştiri hakkında Bolşevik Partizan Yazı Kurulu olarak, tezler halinde bir ilk tavir koyuyoruz.

Ayrıca Lenin'in "Ne Yapmalı?" adlı eserinden; tartışılan konuda açıklık getirmesi açısından, Lenin'in devrimci teorisinin, teorik çalışmanın olağanüstü önemini vurguladığı bölümden uzunca bir alıntıyı yayınlıyoruz.

ÇIKARKEN YAZISINA ELEŞTİRİ

Ana konu Bolşevik Parti inşası. Tüm görevler, bu, kapsamlı uzun vadeli görevin içinde ve onun belirleyiciliğinde ele alınmalı. Pratik çalışmanın hedefleri, örgütlenme tarzı, propagandanın içeriği ve düzeyi, yayın organı ve/veya yayının muhtevası hep bu görevin şekillendirmesi gereken faaliyetlerdir. Bolşevik Parti inşasının kendisi ise aşamalardan oluşan bir süreçtir. Bu süreçte tüm görevleri taşıyacak, sürükleyecek olan ise bir örgüt, kendini Proletarya Partisi olarak yadsıyınca kadar devam edecek olan bir Marksist Örgüt'tür. O halde önce bu Marksist Örgüt'ün ne olduğunun, Partiye ulaşmak için üstesinden gelmesi gereken görevlerinin ne olduğunun belirlenmesi gerekir. Belirlenecek olan Marksist Örgüt, bugünkü Ülke Devrimci Hareketinin ideolojik-siyasi ve örgütsel dağınıklık ve karışıklık durumunda devrimcilerin HEDEFİ olmak durumundadır.

Hedefin açık, net konabilmesi, bugünden ona yönelik faaliyetlerin, onun özelliklerini bağrında taşıyabilmesi için şarttır. Açıklıktan anlaşılması gereken onun ayırdedici, temel özelliklerinin konması ve kafalarda açıklığının sağlanmasıdır. Bu özellikleri önem sırası gözetmeden koymaya çalışalım:

- Ülkede Partileşme sürecinde açık siyasi mücadele içerisinde, işçi sınıfının kitlesel olarak siyasi bilincini yükseltme pratiğinde gerekli strateji ve taktikleri değişen siyasi koşullardaki çalışma tarzlarını doğru, net ve zamanında koyabilecek düzeyde bir ideolojik-siyasi çizgiye ulaşmış olmak;
- Ülkede mevcut olan farklı sınıf ve tabakaları ekonomik, sosyal durum ve hareketlilikleri ile çözümlenebilecek bir kolektif bilincin yaratılması;
- İşçi sınıfı adına çıkanlar da dahil ara sınıf ve tabakaların temsilcilerini kendi gerçek yerlerine itebilecek düzeyde proletaryanın bağımsız siyasi bilincine ve inisiyatifliliğine sahip olmak;
- Proletaryanın ülke çapındaki sorunları ve siyaseti ile kendi yerel koşulları arasındaki ilişki ve uyumu kurabilecek, en genel sorunlardan en özgül sorunlara kadar neyi nasıl çözebileceğini çıkarabilecek bağımsız inisiyatifliliğe sahip kadroların, ülke çapında bir pratik çalışmaya girebilecek kadar yetişmiş olması;
- Kadroların bu siyasi inisiyatifliliğinden öte komiteleriyle ihtisaslaşmış, açık siyasi mücadelenin gerektirdiği kapsamlı faaliyetleri katarabilecek ölçüde fonksiyonlanmış bir örgütsel yapının -ki bu, yukarıdaki faaliyetlerin tümünde gerekli kolektif bilincin önkoşuludur- yaratılmış olması. Bu özellik yumruklanmış beyini ifade eder. Ancak böyle bir yapı ülkenin zor siyasi koşullarında, açık siyasi mücadelenin çok yönlü kapsamlı görevlerinin üstesinden gelebilir.

- 0 güne kadarki pratiğin içinde, kitle ile siyasi kalıcı bağlar kurmanın nasılını, pratik, teknik sorunlarıyla birlikte çözüp, ülkede genelde uygulanması gereken birimlerdeki çalışma anlayışını ve özel olarak fabrika ve işçi sentlerindeki çalışma tarzını açıklığa kavuşturmuş olması

Sıraladığım bu özelliklerin açıklığı tatmin edici olmayabilir. Ozerinde tartışma mümkündür ve gereklidir;

Çıkarken yazısında Bolşevik Parti inşasının iki aşamalı olmak zorunda olduğu ortaya konuyor. Bence önemli olan iki veya üç aşama değildir. Ülkedeki sınıf mücadelesinin gündeme getireceği yeni ve değişik durumlar nedeniyle farklı aşamalar yaşanabilir. Önemli olan Parti inşa sürecinde birbirinden mütelik olarak farklı örgütlerin yaşanmak zorunda olduğudur. Marksist Örgüt bir üst aşama olan Partiyi kendisine hedef koyacak, onu gerçekleştirme mücadelesinde kendini yadsıyacaktır. Parti gerçekleştirme işi sınıfının tüm öncü kesimini örgütlemeyi, işçi kitlelerini devrim mücadelesinde seferber etmeyi hedefleyecek, ardından aynı parti toplumu devrimci sınıfı ile birlikte, devrimi fiilen örgütleyebilecek yapıya geçmeyi hedefleyecektir. Bu farklı niteliklere sahip örgütler bir birlerinden tek tek faaliyetlerinin muhtevasında çok fazla farklılık göstermezler. Araştırma-inceleme, ajitasyon-propaganda, örgütlenme faaliyetleri tümü için geçerlidir. Farklılık bu faaliyetlerin tali, detayda gibi görünen farklılıklarından kaynaklanan bütünlerdeki ayırdedici özelliklerdedir. Her örgüt farklı faaliyetlerin organik birlikteliği ile oluşan bir bütün ise ilk elde hedeflemek durumunda olduğumuz Marksist Örgüt veya Parti inşasının birinci aşamasının nasıl bir bütün olduğu nasıl açıklığa kavuşturulacaktır? Bu nasıl açıklığa kavuşturulacaktır sorusunun cevabı hedefin doğru veya yanlış, muğlak veya net olmasını belirleyeceği gibi, hedefe yönelik bu gündem girilecek faaliyetlerin doğru veya yanlış, uyumlu bir bütün veya eklektik olmasında büyük ölçüde etki edecektir.

Çıkarken yazısının bu konudaki yöntemi Lenin ve Stalin'in yazılarından Parti inşa aşamaları ile ilgili sözlerini aramak olmuştur. SBKP'nin inşa sürecinde farklı aşamalarda örgütsel niteliklerinin bu şekilde anlaşılması mümkün değildir. Bu örgütlerin ayırdedici özellikleri ancak, Rus devrim mücadelesinin hareketli siyasal arenada aldığı biçimleri, dönemlere göre değişen faaliyetlerinin muhtevalarındaki farklılıkları incelemekle anlaşılabilir. Bu inceleme gerekli olmaktadır. Çünkü Türkiye Devrimci hareketinin bugünkü anında hedefi açıklığa kavuşturmak için yapılacak tek iş değildir. Metodu belirleyen asıl iş Türkiye Devrimci Hareketinin yadsınması işidir. Marksizm adına çıkmış, devrimci denilebilecek hareketlerin her birinin araştırma-inceleme, ajitasyon-propaganda örgütlenme anlayışları içiçis edilerek bu faaliyetlerinin oluşturduğu sistemlerinin açığa çıkarılması ve reddedilmesi gerekir. Bu inceleme açıklıktaki incelemede Diyalektik Materyalist yöntem ile ve dünya devrimci hareketinin öğretilerinin ışığında yapıldığında yadsıma olabilir, analiz gerçekleri ortaya koyabilir. Rus devrim tarihini inceleme bu kapsamda fonksiyonludur. Böyle olmayıp Parti inşasında bir şekillenme aşamasının gerekliliğini salt kitaplardan alıntılarla ortaya koymak, onun zorunluluğunu açıklamaktan uzak kalacağı gibi, onun nasıl birsey olduğunda da muğlaklığı, bulanıklığı getirir. Aşamalı partileşme sürecini baskalarıda koydu ve koyuyor. Devrimci Yoldan farklı seyleri anlatıyor, Halkın Kurtuluşu bunu isimlendirmelerle anlatıyor. Tüm sistemleri ile yadsımadığınız için içerikte sizin ne anladığınız belli değil. Yadsıma olmazsa hatalar Marksizm-Leninizm kavramında genç ve tecrübesizdik türünden gerekcelere bağlanır. Hatalarını düzeltme düzeyinde doğruya varma anlayışı reformizmdir. Aynı özdeki görüşleri Çıkarken yazısı, kendi geçmişi ile ilgili ileri sürüyor. Geçmişte kendi sistemini ve ona hakim olan anlayışları açığa çıkarma, eleştirme çabası gözüküyor. Bu durumda sözlerin a-cımasızlığının özdeki reformizmi engellemesi mümkün değildir. Çıkarken yazısı, ülke Devrimci Hareketinin yadsınmaya yönelmediği gibi yadsıma çabasının izlerini de taşıyamaktadır. Sadece sonuçlardan hareketle, görünüşsel biçimde hareketlerin üstüne birer çarpı atmıştır. Sistemlerini açığa çıkarıp yadsıma yönelmeme, kendine karşı öde reformist olmasıyla uyumludur.

"THKP-C kökenli örgütlerden MLSPB, Halkın Devrimci Öncüleri vb. örgütler; iyi silahlanmış küçük gruplarla "öncü" savaşı veriyorlar; Dev-Yol Dev-Sol gibi örgütlerde pra -

tikte emekçi kitleleri bilinçlendirme-örgütlenme yerine kit leler adına eylemlerle "kurtarılmış bölgeler" yaratmaya çalışıyorlardı. Halkın Kurtuluşu, Devrimci Halkın Birliği gibi Arnavutluk Emek Partisi yanlısı gruplar, "Marksizm-Leninizm hiç bu kadar güçlü olmamıştı" ninnileri okuyup kendilerini ve çevrelerini avutuyorlardı. Kürdistanda Mark sizm Leninizm adına Kürt Milliyetçiliği cirit atıyor, fed dal kan davaları, örgütler arası çatışmalar üzerinden hal lediliyor. Bize gelince: işçi sınıfı partisi olduğumuz söylememize rağmen, işçi sınıfı içinde bilinçli, planlı bir çalışmamız yoktu. İşçi sınıfının bilimi olan Marksizm Leninizmin en temel ilkelerini kavrayışımız olağan üstü sığ idi; en önemli meselelerden birisini Bolşevik Parti'nin aşasının aşamaları sorununu henüz kavramamıştık.

Partimiz içinde Menşevik kanat, Partinin hatalarını aşma ma yönünde ısrarla diretiyordu. Bu durumda bizim yaptığımız çalışmayla da işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin sosya list bilinci alması ve doğru tarzda örgütlenmesi mümkün değildi." (B.P.sayı I, Çıkarken)

Hareketlere ilişkin sözleriniz ve kendi hataları ile ilişkili olarak neden sorusu hiç sorulmamıştır.

Çıkarken yazısında ortaya koyduğu 12 Eylül sonrası sonuçları dan ülkede Proleterya partisinin olmadığını veya Marksist Hareketin yaratılmadığını söylemek mümkündür. Bu düzeyde bir taş piti ülke Devrimci Hareketleri içerisinde mücadele etmiş ve biraz düşünen çok kişi yapmaktadır. Ama bunların hepsinin Partiden, Marksizmden, proleteryanın bağımsız siyasetinden anladıkları farklıdır. Hepsi Parti inşası ile ilgili tüm kitapları okusalar bile, yine farklı olacaktır. Yazıdan aktardığımız Bolşevik Parti inşasına ilişkin şu açıklamaya bu unsurların hemen hemen hepsi görül rahatlığı ile katılır:

"BOLŞEVİK PARTİ İNŞASINI BİRİNCİ AŞAMASI M-L'İN İLKELERİNİN KAVRAMAK ÜLKE GERÇEKLİĞİNİN M-L'İN İŞİĞİNDE AYDINLATILMASI, devrim teorisinin yaratılması; M-L' in silahı ile donatılmış kadroların yetiştirilmesi; ve Bolşevik tarzda örgütlenmiş, en zor şartlar altında bile işleyen, ÖRGÜT yaratılması görevini içerir. Bunlar tümüyle birbiri ile bağlantılı olan, hepsi Parti inşası esas görevinden türeyen görevlerdir." (B.P. sayı I, Çıkarken yazısı)

Bolşevik Parti inşası konusundaki bulanıklığın, bu gün için konan görevlere nasıl etki ettiğine bakalım:

"Bunlar içinde kavranacak esas halkanın hangisi olduğuna verilecek cevap açıktır ki TEORİK çalışma halkası olmak zorun dadır. Bugünkü durum doğru değerlendirilmesi, gerek Marksizm-Leninizmin ilkelerini kavrayışımızı; gerekse ülkemiz gerçekliğini Marksizm-Leninizmin ışığında aydınlatmamızın ne kadar sığ ve ilkel olduğunu gösterir. "Devrimci teori ol madan, devrimci hareket olmaz" sözü bizim için günceldir. O halde TEORİK çalışma halkasının kavranacak esas halka ol duğu tartışma götürmez bir gerçektir. Teorik çalışmada da Marksizm-Leninizmin her türden revizyonizm ve oportünizm rafından çarpıtılan ilkelerinin savunulması görevi, bu çalışmanın merkezine konulmak; ve ülke gerçekliğinin bu ilkel er ışığında aydınlatılması görevi bu göreve bağımlı ele alınmak zorundadır.

Açıktır ki TEORİ ancak PRATIĞE hizmet ettiği sürece Marksist Leninist bir anlam taşır. Bizim yapacağımız TEORİK çalışma, BOLŞEVİK BİR PARTİ İNŞASI PRATIĞİNE HİZMET ETMEK ZORUNDADIR. Bolşevik Parti inşasının birinci aşamasında da işçi sınıfının öncü kesimini kazanmak için PROPAGANDA ve Ajitasyon çalışması (propaganda esastır) yapılmak zorundadır. Bu çalışmada hedef öncelikle işçi sınıfının öncü kesimidir. Parti inşasının birinci aşaması ÖNÜNÜN kazanıldığı aşamadır." (B.P sayı I, Çıkarken yazısı)

I. Ülkede Marksizm Leninizmin kavranmadığı, ülke gerçeklerini aydınlatmada sığlık bir gerçektir. Bu tespit ülke Devrimci Hareketinin kendiliğindenci karakterlerini, simdiye kadar teorik çalışmaya önemsemediğini gösterir. Ama bunlardan hareketle önümüzdeki dönemde esas halka teorik çalışmadır demek yanlıştır. Hiç bir dönemde esas halka teorik çalışmadır. ya da esas halka pratik çalışmadır denemez. Esas olan araştırma-inceleme, propaganda ve örgütlenme faaliyetlerinin etkisimli bütünlüğünü hedefine yönelik elde tutup tutmadığıdır. Bu yüzden önümüzdeki dönem itibarıyla, hedefin özelliklerinden dolayı, örgütün komiteleriyle fonksiyonlaşması ile araştırma-inceleme, propaganda ve örgütlenme faaliyetleri arasındaki uyumu sağlayıp sağlayamadığını ve süreçte elde tutup tutmadığını, sorunun özünü (hedefin ister Marksist Örgüt, ister Partinin birinci aşamasının şekillenmesi olsun) teskil eder

2. "Esas halka teorik çalışmadır" görüşü mekanik bir anlayış ifade eder ve teorik çalışmayı görevler bütünlüğünden koparıp amaçlaştırır. Östelik bunu "teori ancak pratiğe hizmet

ettiği sürece Marksist Leninist bir anlam taşır." cümlesiyle ifade edilen iyi niyete rağmen yapar. Bu söylediğimiz kendini teorik çalışmanın muhtevasına ilişkin konularda kendini göstermektedir. İki cümle vardır: Teorik çalışmanın merkezine konulan ML ilkelerinin savunulması (bir kaç kez tekrar edilmiştir) ve buna bağlı ele alınan bu ilkel er ışığında ülke ger çekliğinin aydınlatılması. Teorik çalışma ancak ülkedeki toplumsal hareketlilik içinde hakim sınıfların devletide dahil siyasi arenanın çözümlenmesini, bu çözümler üzerinde uzlaşmaz sınıf karşıtlıklarının gösterilmesini, doğru taktik ve çalışma tarzlarının belirlenmesini kapsıyorsa pratiğe hizmet edebilir. Propaganda genelde, ama hedeften dolayı özellikle önümüzdeki dönemde kitlelere ülkedeki ekonomik, siyasal sistemin bütünlüğünü ve onun içindeki siyasi iktidarın rolünü göstermek, böylelikle siyasi iktidarı hedef olarak koymaktır. Siyasi mücadelede proleteryanın bağımsız siyasetini uygulayabilme, farklı siyasi güçlerin ve çatışmalarının doğru ve sürekli analizinden geçer. Tüm revizyonist ve oportünistler ML ilkelerini çarpıtmakta yetmezler. Esas yaptıkları ve ilkel erde çarpıtmalarının nedeni işçi sınıfını türlü yöntemlerle burjuvazinin kuşruğuna takmaya çalışmaktır. Onların ilkeleri tahrif etmeleri gerçekte sonuçtur. İdeolojik siyasi sistemlerinin sonucudur. Onların sistemlerine varmak ancak sınıf mücadelesinde alınan tavırlar, ve kitlelere hedefler ve görevler zemininde mümkündür. ML ilkeleri savunmak bu kapsamda anlamlıdır. Aksi taktirde onların tahriflerine karşı ilkeleri savunacağımız derken siyasi propaganda yapamazsınız, propaganda diye ajitasyon yaparsınız, siyasi arenayı elde tutamaz, gelişmelere göre taktik ve görevler belirleyemez, örgütsel gelişmenizi şartların belirlenmesine bırakırsınız. Topluca söylersek proleteryanın bağımsız siyasetini geliştiremez, revizyonist ve oportünistlerin platformunda sınırlı kalırsınız. Aksiyoner değil reaksiyoner olursunuz. Onlara karşı ilkeleri savunma şeklinde bir teorik çalışma sizi Diyalektik ve Tarihi Materyalizme götürmez, onun ihtiyacını duymazsınız. Oysa Marksizm siyasi mücadelede, geçmiş mücadelelerin sağladığı ilkel erden önce, bir kılavuzdur. Lenin ilkeleri değil bu kılavuzla Proleterya öğretisini (ilkeleride) geliştirmiştir. Ben salt bir sefe eğitiminden değil, Marksizmin kavranmasının nasıl bir teorik çalışma muhtevasında mümkün olduğundan söz ediyorum. Elimize geçmiş olan sayılarda (I, 2) hareketlerin platformunda kalınması, onların çizdiği çerçevenin dışına çıkılmamıştır. Ekonomik, sosyal, siyasi hareketlilik içinde 12 Eylül'e zorunlu gelişti, ardından, ülkede nasıl bir devlet inşa edilmekte olduğu analiz edilememiş, önümüzdeki siyasal arenanın temel karakteristikleri görülmemiştir. Görevler ancak çok genel önermelerle konmakta, ölçüde soyut cansız kalmaktadır.

3. Sempatizan eğitimi, kadro yetiştirme konularında doğrudan açıklamalar olmasada, gerek faaliyetler bütünlüğünden kopuk ve açıklanan muhtevadaki teorik çalışma anlayışından, gerekse de işçi sınıfının ileri unsurları ile siyasi kalıcı bağlar kurma konusundaki boşluktan (propagandanın muhtevası nedir?) hareketle kadro yetiştirme konusunda farklılıklarımız olduğu kanaatine vardım. Kadro yetiştirmeye, tek tek kadroların eğitimi şeklinde değil, komitelerin eğitimi şeklinde bakılmalıdır. Bu, eğitimin, faaliyetlerin uyumlu bütünlüğünde bir eğitim olması gerektiğindedir. Diğer yanlarını soyutlayıp teorik eğitimle ilgili konuşursak, bunun ödağını ülkedeki siyasal mücadelenin sorunları teşkil etmelidir. Ülke proleteryanının devrim mücadelesindeki tüm kilit sorunlarını komitelerin önüne koymak, onları, çözümleri tartışmanın içerisinde çekmek gerekir. Komiteler, siyasi çözümleme ve görevler tartışmalarına, taktik ve çalışma tarzı tartışmalarına, kendileri araştırma yapmasalar dahi katılmadılar. Bu, iki nedenden zorunludur: I) Siyasi düzeyden anlaşılması gereken, genel veya özgül sorunları nasıl çözeceğini bilebilmektir. Bu tartışmalar ile ülke genelindeki sorunların nasıl çözüldüğünü kavrayacak, bunlarla yerel veya birimdeki sorun ve faaliyetlerin ilişkisini elde tutabilecektir. Siyasi propaganda ve siyasi kalıcı bağ kurmada bir aracı, bir memur olmandan öte, kadrolar bağımsız inisiyatifliğe sahip olacaklardır. 2) Örgütsel yapının komiteleri ile fonksiyonlaşarak gelişmesi ve bu süreçte kolektif bilincin gerçekleştirilmesi bu tür bir komite eğitiminden geçer. Komitelerin bu gelişimi ve bununla birlikte kolektif bilincin gerçekleşmesi önderler çok yetenekli de olsalar akıldaneler olmaktan öte geçemezler. Gerçek ideolojik-siyasi önderlik oluşturulamaz. Örgütsel yapıya yumruklanmış beyin olmak söyle dursun, yukarıdan sadece direktif bekleyen hücreleri ile mekanik bir yapıya dönüşür.

Çıkarken yazısında yukarıdaki yanıtların varlığına dair bir kanıt yoktur. Ben sadece kadro eğitimi konusundaki muhtemel da bu güne kadar ülke Devrimci Hareketinde hakim olan yanıtları getirebileceğini koymaya çalıştım. Devrimci Hareketlerin kitap listeleri ile eğitim verme anlayışları unutulmalıdır.

Görüşümü şu noktalarda odaklaştırarak açıklamaya çalıştım:
- Ulaşılmak istenen hedefin nasıl belirlenmesi gerektiği ;

- Hedefin nasıl belirlendiği ile ilişkili olarak onun doğru ve net konması ile bugünkü görevler ve görevler bütünlüğünün önemi;
- Bu iki noktada yapılacak yanlışların sonucunda ya faaliyetlerde eklettizme düşülür ve Ülke Devrimci Hareketinin kendiliğindencilik mirası devam ettirilir, ya da teorik çalışma esasları türünden önermeler daha da geliştirilip, propagandada ML ilkeler anlatılır, eğitimde ML ilkeler okutulur, sonunda ise dogmatik bir sistem oluşturulmuş olur. Bir uctan diğer uca gitme tehlikesinin farkında olmak gerekir.

Bugün tüm proleter devrimcilerin, devrimci gurupların, ulusal plandaki kargaşada ve uluslar arası planda proleterya hareketinin üzerine çöken sis perdesinin dağıtılmasında ihtiyaç duyduğu, mücadeleyi revizyonizmin ve oportünizmin belirlediği platformun ve onun ortaya koyduğu sorunların dışına çekmek proleteryanın hedefine yönelik tüm engellerin üstesinden gel

mesinde kendi platformunu oluşturmalarını sağlamaktır. Marksistler reaksiyoner platformun sınırlarını parçalayıp, aksiyoner olmak zorundadırlar. Bunun başka bir anlatımı her ülke proleter devrimcilerinin kendi ülkelerinde proleteryanın bağımsız siyasi çizgisini ve eylemini yaratmak zorunda olduklarıdır. Bu ise ulusal ve uluslar arası plandaki siyasal ve toplumsal koşulların somut analizinden geçer. Proleterya kendi tarihsel eylemini bu koşullardan, hedefine yönelmek zorundadır. Bugün görev ise niteliklerini ortaya koymaya çalıştığımız Marksist Örgütün yaratılmasıdır. Bu görevin gerektirdiği çok yönlü faaliyetler içerisinde olmak su veya bu gerekçeyle ertelenemez. Her deflediğimiz örgütün nitelikleri, bugünkü faaliyetlerimizle yaratılacaktır; faaliyetlerimizin içeriğini yeniden gözden geçirmek, hedefle ilişkisini her an yeniden örgütlemek zorundayız.

Mücadelede başarılar

BU ELESTİRİ HAKKINDA TEZLER HALİNDE

İLK TAVİR

1. Hedef olarak belirlenen "Marksist Örgüt"ün özellikleri sıralanırken; bu "hedef"e varmada Marksizm-Leninizm biliminin öğrenilmesi, kavranılması görevinin önemi kavranmıyor. Teori Türkiye devriminin somut sorunlarına somut cevaplar verdiği ölçüde önemli kabul ediliyor. (Bu bizim Bolşeviklerin 1. Konferansının sonuçları başlıklı belgimizde yaptığımız hataya benzer bir hatadır.)

2. Marksizm-Leninizmin savunulmasında 'ulusal' görevlerle 'uluslararası' görevlerin bağı görülüyor. Bugün Türkiye'de Marksist bir örgüt yaratma görevinin, uluslararası planda her türden oportünizm ve revizyonizme karşı mücadele içinde Marksizm-Leninizmin savunulması, uluslararası Marksist-Leninist hareketin programının yaratılması, birliğin sağlanması mücadelesinden bağımsız, ondan kopuk olarak çözülemeyeceği görülüyor.

3. Bolşevik Parti inşasının (devrim öncesinde) iki aşamadan geçeceği Marksist-Leninist öğretisi, genel bir kural, sosyalizm biliminin bir ilkesi olarak, genel geçerliliğe sahip bir öğreti olarak kavranıp savunulmuyor. Bu iki aşamayı yaşamada her ülkede görülecek somut farklılıklar, genelde iki aşamada konusuna ilkesel olarak ortak noktaların reddine varan biçimde kullanılıyor.

4. Araştırma-inceleme, propaganda ve örgütlenme faaliyetlerinin bütünlüğü, "hiçbir dönemde esas halka teorik çalışmadır, ya da esas halka pratik çalışmadır denemez" şeklindeki yanlış tezi haklı çıkarmak için kullanılıyor. Teorik çalışma, propaganda ve örgütlenme faaliyetleri bütünlüğünün hiçbir şekilde içinde bulunulan anda bu faaliyetlerden birinin 'esas halka' olarak kavranması ile çalışmadığı görülüyor. Bugünkü durumda bu teorik çalışmanın olağanüstü önemini küçümsemek için bir araç oluyor.

5. Lenin ve Stalin bir görevler yumağı içinde; içinde bulunan anda kavranacak esas halkayı bulup çıkarmanın gerekli olduğunu hiçbir yanlış anlamaya meydan vermeyecek biçimde ortaya koymuşlardır. Bütün oportünistleri belirleyen temel özelliklerden biri, esas olanla tali olan arasında, ya tercih yapmamaları, ya da bu tercihi genellikle yanlış yapmalarıdır.

"Esas halka teorik çalışmadır" şeklindeki bir tespitin "teorik çalışmayı görevler bütünlüğünden koparıp amaçlaştırdığı" şeklindeki bir tespit, "esas halka" tespiti yapmamaya çağrıdır. Doğru yapılan ve uygulanan bir esas halka tespiti, hiç bir zaman esas halka denen şeyin mutlaklaştırılması, ve esas görülmeyen görevlerin yapılmaması anlamına gelmez.

6. Teorik çalışma içinde Marksizm-Leninizmin ilkelerinin (daha doğrusu sınıf mücadelesi, sosyalizm öğretisi ilkelerinin) savunulmasının merkezdeki görev olması gerçeği reddediliyor. Bu alanda bugün Marksizm-Leninizmin ilkelerinin kavranması ve savunulmasından bağımsız bir "gerçeklik" araştırmasının revizyonizme götüreceği, Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulmasının olağanüstü önemi kavranmıyor.

7. Kadro yetiştirme konusunda aramızdaki fark, "tek tek kadroların mı, yoksa komitelerin eğitimi mi" şeklinde bir fark değildir. Kadro yetiştirme sorununda da esas fark; kadroların Marksizm-Leninizmin eğitiminde bugün merkeze ne konulacak sorusuna verilecek cevaptır. Biz bu soruya en genel bi-

çimi ile Marksizm-Leninizmin eğitimi; daha dar, daha özel olarak ise Marksizm-Leninizmin (sınıf mücadelesi öğretisi ile ilgili) ilkelerinin eğitimi cevabını veriyoruz. Çıkarken yazısına eleştiri getiren devrimci bir grup ise bu soruya "ülkedeki siyasal mücadelenin sorunları" konmalıdır cevabını veriyor. O Marksizm-Leninizm bilimi konusunda ülkemizde Marksist-Leninist geçinen gurupların, kadroların, kişilerin bilgisizliğini lafta kabul etmesinde rağmen, pratikte bunu ortadan kaldırmamanın tek yolunu reddediyor. Sorun "devrimci bir grup"un ortaya koymaya çalıştığı gibi, bizim devrimci pratikten kopuk bir eğitim ve kadro yetiştirme, deyim yerindeyse 'saksıda çiçek yetiştirir gibi kadro yetiştirme'yi önermemiz, onun ise 'pratiğe' katılmayı önermesi değildir. Sorun Marksizm-Leninizmin bir bilim olarak kavranıp kavranmaması, ve bu bilimin öğrenilmesine verilen değer farklı olmasıdır.

8. Bütün yazıda bir düşünce her noktada yeniden kendini göstermektedir: Marksizm-Leninizmin ilkelerinin öneminin ve bunların savunulmasının bugünkü özel öneminin küçümsemesi.

"Dogmatizme" karşı mücadele somutun incelenmesi, pratikten kopulmaması gibi 'masum' tartışmeler altında bugünün gerçek görevlerinin üstünün örtülmesi... Çıkarken yazısına getirilen bu eleştiri, bizi geriye çığırın bir eleştiridir. Bu, bu yazıyı yazan, bu yazıyı inceleyerek bizimle diyaloga ve tartışmaya giren "devrimci bir grup"un, bizim kuşku duymadığımız niyetinin iyiliğinden bağımsız objektif bir olgudur.

10 Nisan 1983

d) ENGELS VE TEORİK MÜCADELENİN ÖNEMİ

«Doğmacılık, doktrincilik», «partinin kemikleşmesi, fikrin zincire vurulmasını izleyen kaçınılmaz ceza», işte Raboçeye Dyelo'daki «eleştiri özgürlüğü»nü savunan şövalyelerin mücadele etmek için silâha sarıldıkları düşmanlar bunlardır. Bu sorunun gündeme alınmasına sevindik ve biz bir başka sorunun da gündeme eklenmesini öneriyoruz:

Peki karar verecek olan yargıçlar kimlerdir?

Önümüzde iki yayın ilânı var. Biri, (Raboçeye Dyelo'nun birinci sayısından alınıp yeniden basılan) «Yurtdışında Rus Sosyal - Demokratları Birliği'nin organı olan Raboçeye Dyelo'nun Programı». Diğeri de «Emeğin Kurtuluşu Grubu'nun yayınlarının yeniden başlayacağını ilânı. (35) Her ikisinin de tarihi 1899; «Marksizmin Buhranı»nın uzun zamandan beri tartışma konusu olduğu bir tarih. Peki bunlarda ne buluyoruz? Birinci ilânda, bu olaya değinen bir cümlecik ya da bu yeni organın söz konusu sorunda nasıl bir

tutumu benimseyeceğini belirten bir açıklama aramak boşunadır. Bu programda olsun, 1901'de, Yurtdışındaki birliğin üçüncü kongresinde kabul edilmiş olan ek kararlarda olsun, (İki Kongre, s. 15-18) teorik çalışma ve şu anda karşılaştığımız âcil görevler hakkında tek bir kelime sarfedilmemektedir. Bütün bu süre içinde **Raboçeye Dyelo**'nun yazı kurulu, bu teorik sorunların bütün dünyadaki Sosyal - demokratları ilgilendirmesine rağmen, onları görmezlikten geldiler.

Öteki ilân, ilkönce son yıllarda teoriye karşı ilginin azalmasına işaret ediyor, «proletaryanın devrimci hareketinin teorik yönüne uyanık bir dikkat» sarfedilmesini ısrarla istiyor ve hareketimiz içindeki «Bernştayncı ve öteki karşı - devrimci eğilimleri en sert biçimde eleştirmeye» çağırıyor. Bugüne kadar yayımlanan **Zarya** sayıları, bu programın nasıl uygulandığını göstermektedir.

Böylece, fikrin kemikleşmesine vb. karşı yukarı perdeden söylenmiş cümleleri, teorik düşüncenin gelişmesi konusunda ilgisizliğin ve zavallılığın izlediğini görmekteyiz. Rus Sosyal - demokratlarının durumu da, genel olarak Avrupa'ya özgü (Alman marksistleri tarafından uzun süreden beri belirtilmiş olan) bir olayı, çok övülen eleştiri özgürlüğünün bir teorisinin yerine başka bir teorisinin kabul edilmesi anlamını taşımadığını, tersine, her türlü tutarlı ve işlenmiş teoriden özgür olmayı, eklektisizmi ve ilke yoksunluğunu ifade ettiğini çarpıcı bir biçimde göstermektedir. Bizim hareketimizin gerçek durumunu azıcık bilenler, marksizmin geniş ölçüde yayılmasının, teorik seviyenin belli bir ölçüde düşmesine sebep olduğunu görmeden edemezler. Hareketin pratik öneminden ve pratik başarılarından ötürü, pek az teorik eğitimi olan, giderik teorik eğitimden yoksun bulunan birçok kimse harekete katılmışlardır. Bundan **Raboçeye Dyelo**'nun bir zafer edasıyla, Marx'ın «Pratik harekette her adım, bir düzine programdan daha önemlidir» (36) yolundaki sözlerini aktarmasının ne kadar yanlış bir tutum olduğunu anlayabiliriz. Teorik kargaşa döneminde Marx'ın bu sözlerini tekrarlamak, «bir cenazede yaşlıları gözünüz aydın!» diye kutlamaya benzer. Üstelik Marx'ın bu sözleri, ilkeler bölümünde eklektisizmi **sert biçimde eleştirdiği** Gotha Programı'ndan (37) alınmıştır. Marx, parti liderlerine, eğer birleşmeniz bir zorunluluksa, o zaman hareketin pratik hedefleri yararına aranızda anlaşın, ama ilkeler üzerinde pazarlığa girişmeyin ve hiç ama hiç teorik «tavizlerde» bulunmayın diye yazmıştır. Marx'ın düşüncesi buydu, ama gene de aramızda onun adına teorisinin önemini küçültmeye çalışanlar var!

Devrimci teori olmadan devrimci hareket olamaz. Oportünizmin propagandasının, pratik eylemin en dar biçimlerine gönül vermeye elele gittiği bir zamanda bu fikir üzerinde ne kadar dirensek yeridir. Üstelik Rus Sosyal - Demokratları için teori, çok ke-re unutulmuş üç başka etkenden ötürü de önemlidir: birincisi, partimizin henüz kurulma süreci içinde bu-

lunuşu, ayırddedici çizgilerinin henüz belirli bir hal almakta oluşu, hareketi doğru yoldan saptırmaya çalışan öteki devrimci fikir akımları ile henüz kozunu paylaşmamış oluşu. Son zamanlarda, tam tersine, (daha çok önceleri Akselrod'un Ekonomistlere bildirmiş olduğu gibi) (38) Sosyal - Demokrat olmayan devrimci eğilimlerin bir yükselişine tanık olmaktadır. Bu koşullarda ilk bakışta «önemsiz» gibi görünen bir yanılığ, bizi en kötü sonuçlara sürükleyebilir, ve hizipler arasındaki çatışmaları ve görüşlerdeki en küçük nüansların bile kesin olarak belirlenmesini lüzumsuz ve yersiz saymak için, insanın burnunun ucundan ötesini görmemesi gerekir. Şu ya da bu «nüans»ın güçlenmesi Rus Sosyal - Demokrasisini uzun yıllar, çok uzun yıllar etkileyebilir.

İkincisi, Sosyal - Demokrat hareket, aynı zamanda özü bakımından, uluslararası bir harekettir. Bu, sadece, ulusal şövenizmle mücadele etmemiz anlamına gelmez, aynı zamanda genç bir ülkede yeni başlayan hareketin, ancak öteki ülkelerin tecrübelerinden yararlanabildiği takdirde başarılı olabileceği anlamını da taşır. Oysa tecrübelerden yararlanabilmek için, bunları sadece bilmek ya da en son kararları kopya edivermek yetmez. Gereken şey, bu tecrübeleri eleştirici bir gözle inceleyebilmek ve bunları bağımsız olarak gözden geçirebilmektir. Çağdaş işçi sınıfı hareketinin ne muazzam ölçüde büyüdüğünü ve dallanıp budaklandığını gören kimse, bu görevi yerine getirebilmek için ne büyük teorik güce ve siyasî tecrübeye (aynı zamanda devrim tecrübesine) muhtaç olduğunu anlayacaktır.

Üçüncüsü, Rus Sosyal - Demokrasisinin öylesine ulusal görevleri vardır ki, dünyada hiç bir sosyalist parti böylesiyle karşılaşmamıştır. İlerde, bütün halkı, despotizmin boyunduruğundan kurtarma görevinin bize yüklediği siyasal ve örgütsel ödevler üzerinde durma fırsatını bulacağız. Bu noktada biz, açıkça, **öncü savaşçı rolünün, ancak en ilerici teoriyi kendisine kılavuz edinmiş olan bir partinin yol göstericiliğinde yerine getirilebileceğini** belirtmek istiyoruz. Bu söylenmek istenen şeyi bir parça somut bir biçimde ifade edebilmek için, okuyucu, Rus Sosyal - Demokrasisinin Herzen gibi, Belinski gibi, Çerņişevski gibi ve 1870-1880 döneminin o parlak devrimcileri gibi seleflerimizi hatırlasın; Rus edebiyatının şu anda edinmekte olduğu dünya ölçüsündeki önem üzerinde dursun; ve bundan başka... ama bu kadar yeter!

Engels'in 1874'de, Sosyal - Demokrat harekette teorisinin önemine ilişkin sözlerini buraya aktaralım. Engels, bugün aramızda moda olduğu gibi, Sosyal - Demokrasisinin büyük mücadelesinin iki biçimini değil (yalnız siyasî ve ekonomik mücadeleyi değil), -bizde olduğu gibi- üç mücadele biçimini tanıyor ve **teorik mücadeleyi ilk ikisiyle aynı planda ele alıyor**. Engels'in, hem pratikte, hem de siyasî bakımdan güçlenmiş olan Alman işçi sınıfı hareketine öğütleri, bi-

zim bugünkü sorunlarımız ve çatışmalarımız bakımından o kadar eğitici ki, uzun zamandan beri zorlukla elde edilebilen Der deutsche Bauernkrig'in (*) önsözünden uzun bir bölümü buraya aktarmamızdan ötürü okuyucunun alınmayacağını umuyoruz:

«Alman işçilerinin, Avrupa'nın geri kalan ülkelerindeki işçilerden iki önemli üstünlüğü vardır. Birincisi, bu işçiler Avrupa'nın en teorici halkındandırlar, ve Alman işçileri, Almanya'nın «eğitim görmüş» denen sınıflarının hemen hemen tamamen yitirmiş oldukları o teori duygusunu koruyabilmişlerdir. Daha önce gelen Alman felsefesi ve özellikle Hegel'in felsefesi olmasaydı Alman bilimsel sosyalizmi - gelmiş geçmiş sosyalist akımların biricik bilimsel olanı - hiç bir zaman olmazdı. Eğer işçiler arasında bu teori duygusu olmasaydı, bilimsel sosyalizm, bugünkü gibi etiyile kemiğiyle canlı bir hale gelemezdi. Bunun ne büyük bir üstünlük olduğunu, bir yandan, İngiliz işçi hareketinin, ayrı ayrı mesleklerde örgütlerinin mükemmel olmasına rağmen, pek az bir ilerleme kaydetmiş olmasının başlıca sebeplerinden birinin teoriye karşı ilgisizlik olması kanıtlar, diğer yandan Prudoncu'lüğün (Proudhon), ilk şekliyle Fransızlarda ve Belçikalılarda, Bakunin tarafından karikatürleştirilmiş sonraki biçiminin de İspanyollarda ve İtalyanlarda meydana getirdiği fikir kargaşalığı kanıtlar. İkinci üstünlük, Almanların, zaman bakımından, işçi hareketine hemen hemen en son katılmış olmalarıdır. Tıpkı Alman teorik sosyalizminin, Sen-Simon'un (Saint Simon), Furiye'nin (Fourier) ve Owen'in ütopycılıklarına ve fantazilerine rağmen, bütün çağların en ünlü düşünürleri arasında yerleri olan ve doğrulukları şimdi bilimsel olarak tarafımızdan ispat edilmekte olan birçok şeyi dehalariyle önceden sezmiş olan bu üç adamın omuzları üzerinde yükselmiş olduğu gibi, aynı biçimde Almanya'da pratik işçi hareketinin de, İngiliz, Fransız işçi hareketlerinin omuzları üzerinde yükselip geliştiğini, onların nice fedakârlıklar pahasına elde etmiş oldukları tecrübelerden yararlandığını ve şimdi, onların çoğu eskiden kaçınılmaz olan hatalarından kaçınabildiğini unutmamalıdır. Eğer İngiliz sendikalarının ve Fransız işçilerinin siyasî mücadelelerinin örnekleri olmasaydı, özellikle Paris Komünü'nün işçi hareketine sağladığı o büyük itici güç olmasaydı, biz şu anda nerde olurduk?

Alman işçilerinin hakkını yememek için belirtmelidir ki, onlar ender görülen bir anlayışla durumlarının üstünlüklerinden yararlanmayı bilmişlerdir. İşçi hareketleri olalıberi, ilk defa olarak mücadele üç yönden yürütülmektedir: teorik, politik ve pratik-ekonomik (kapitalistlere karşı direnme) ve bu üç mücadele biçimi arasındaki bağlarda ahenk gözetilmekte ve sistemli hareket edilmektedir. Alman hareketinin yenilmezliğini ve gücünü, bu ayrı ayrı kuvvetlerin tek merkeze yönelmiş uyumlu saldırısında aramalıdır.

Bir yandan bu elverişli durumdan ötürü, yani İngiliz işçi hareketinin bir ada içine hapsolmuş niteliği ve diğer yandan

Fransız işçi hareketinin de şiddet yoluyla bastırılmış bulunması yüzünden, Alman işçileri, şu anda proletarya mücadelesinin başında bulunmaktadırlar. Olayların, onların bu şerefli yeri ne kadar süre elde tutmalarına izin vereceği hakkında şimdiden bir şey söylenemez. Ama umalım ki, bu yerde buldukları sürece ona lâayık olsunlar. Bunun için de, mücadelenin ve ajitasyonun her alanında iki misli çaba sarfetmeleri gerekir. Teorik meseleleri derinliğine kavramak, eski dünya görüşünden miras kalan geleneksel ibarelerin etkisinden kendilerini gittikçe kurtarmak, ve sosyalizm bilim haline geldiğine göre, bir bilim gibi ele alınması gerektiğini, yani incelenmesi gerektiğini akıldan tutmak özellikle önderlerin görevi olacaktır. Bundan sonraki görev, bu biçimde benimsenen ve her an daha büyük açıklığa kavuşan kavramların işçi yığınları arasında artan bir güçle yayılması, partinin ve sendikaların örgütlenmesinin sağlamlaştırılmasıdır...

... Eğer Alman işçileri, bu biçimde hareket etmeye devam ederlerse, hareketin başında yürüyeceklerdir demiyorum - tek bir ulusun işçilerinin başta yürümeleri hareketin yararına bir durum değildir -, ama, savaş hattı üzerinde şerefli bir yeri tutacaklardır; ve beklenilmeyen çetin sınavlar, ya da büyük tariht olaylar kendilerinden daha fazla yiğitlik, daha fazla kararlılık ve enerji istediği zaman savaşa hazır olacaklardır.»

Engels'in dedikleri doğru çıktı. Birkaç yıl içinde, Alman işçileri, Sosyalistlere Karşı Özel Kanun biçiminde beklenilmeyen çetin sınavlara göğüs germek zorunda kaldılar. Ve onlar mücadeleye hazır olarak bu sınavları göğüslediler ve bu durumdan zaferle çıktılar.

Rus proletaryası çok çetin sınavları göğüslemek zorunda kalacaktır; onun savaşıacağı canavara kıyasla meşrutî bir ülkedeki anti - sosyalist bir kanun ancak cüce sayılabilir. Tarih, bizi, herhangi bir ülkenin proletaryasının karşılaştığı **hemen yerine getirilmesi gereken** görevler içinde **en devrimcisi** olan âcil bir görevle karşı karşıya getirmiştir. Bu görevin yerine getirilmesi, sadece Avrupa gericiliğinin değil, ama (şimdi bunu da söyleyebiliriz) Asya gericiliğinin de en güçlü kalesinin yıkılması, Rus proletaryasını, uluslararası devrimci proletaryanın öncüsü durumuna getirir. Ve biz, bin defa daha geniş ve daha derin olan hareketimizi, aynı fedakârlık ve azimle, aynı sarsılmaz güçle canlandırmayı başarabilirsek, bizden önce gelenlerin, 1870-1880 devrimcilerinin kazanmış oldukları şerefli unvanı taşıyabileceğimizi ummaya hakkımız olacaktır.

KONFERANSLA İLGİLİ TARTIŞMA

Geçen sayımızda, TKP/ML(B)'in Üçüncü Konferansı hakkında bazı Parti üyelerinin yaptığı bir çağrıyla, ve TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bu çağrı hakkında tavrını belge olarak yayınlamıştık.

Bu sayımızda aynı konuda TKP/ML(B) içinde sürdürülen tartışmayı belgelerle okuyucularımıza sunmaya devam ediyoruz. Aşağıda Konferansın gündeminin genişletilmesi konusunda bir çağrıyı; bu çağrı hakkında TKP/ML(B) Merkez Komitesinin tavrını ve TKP/ML(B) içinde tartışmaya sunduğu planını yayınlıyoruz.

...SEMPATİZAN KOMİTESİ VE FEHMI'NİN ÇAĞRISI

Değerli yoldaşlar,

Elimize iki Parti üyesinin konferans çağrısı ve Merkez Komitesi'nin bu çağrıya 20.1.1983 tarihli cevabı geçti. Biz Merkez Komitesinin "bir Konferans" önerisini doğru bulmaktayız. Ancak Konferans gündemi hakkında önerimiz vardır. Biz Konferansta salt kardeşlerle polemğin ele alınmasından yana değiliz. Önerimiz, bu Konferans gündemine "Bolşevik Parti inşası" sorununun eklenmesini talep ediyoruz. Çünkü kardeşlerin getirdiği eleştirilerin çok önemli bir bölümü Bolşevik Parti inşası sorunuyla ilgilidir (bunu polemikleri okuyan her yoldaş görebilir) ve biz bu konuda konferansta tavır takınıp kardeşler alacağız, ancak tavır alınırken de bu sorun üzerine yeterli (kısa dönemde sınırlı yaptığımız temel eğitim hariç) kolektif bir çalışma yürütmedik, (Bolşevik Parti inşası sorunu üzerine) Marksist-Leninist klasiklerin özellikle bu sorun üzerine olan görüşlerini yeterli incelemedik. Mesela Lenin-Stalin "iki aşamalı Bolşevik Parti inşası" derleme broşür eğitimini programımızda olduğu halde hala yapamadık. Teşkilat olarak durumumuz bu iken Konferansta alacağımız tarihi kararların da ne derece sağlıklı olacağı şimdiden her yoldaş düşünürmelidir. Şimdi Merkez Komitesi GDS'e cevap verirken, bu soruna ilgili tavır olacaktır. Taslaklar sunacaktır, biz lerce bu konuda yeterli eğitimden yoksun yoldaşlar, bu konuda tavır takınacağız. Bu tavrın sağlıklı bir tavır olmayacağı bizim için açıktır. Eğer bir sorunu çözmek istiyorsak, içinde bulunduğumuz buhrandan, krizden mümkün olduğunca az zararlı çıkmak istiyorsak, doğru bir yöntemi mutlaka izlememiz gerekir. Ustaların dediği gibi, doğru yöntem izlemeyen, doğruya olsa olsa tesadüfi ulaşabilir, yoksa batır gider. Şimdi bizim yöntemimizi bir inceleyelim.

İkinci Konferansa birçok konuda taslaklar sunuldu. Ancak ne oldu? Birçok taslak yanlış bulundu, geri alındı, ya da teşkilat olarak yeterli tartışma araştırma yapılmadığı için karar alınamadı ve geri çekildi. Peki bir Konferans ne için yapılır? Önceden sorunlar varsa bu sorunlar araştırılır incelenir, yoğun tartışmalar yürütülür vs. Teşkilat olarak belli bir sonuca varılacağı aşamada konferansa gidilir, karar alınır ki herkes (çoğunluk) alınan kararların sorumluluğunu taşıyabilsin ve sorunlar çözülmüş olsun. Peki biz ne yaptık? Yüklü bir gündemle ikinci Konferansa gittik ama birçok konuyu gündemimize boşa, yani sorun ama geniş bir araştırma inceleme yapmadığımız için (bu anlamda boşa kürek çekildi.) Oysa doğru olan, ortaya karar tasarıları sunmak değil, teşkilatı bilinçli karar verecek duruma getirip karar tasarılarını ortaya sunmaktır. Mesela biz ikinci Konferansta İbrahim Kaypakaya dönemini Bolşevik Parti inşasına yöneldi olarak değerlendirdik ama Bolşevik Parti inşası konusunda ne İbrahim Kaypakaya'yı, ne geçmişin belgelerini yeniden incelemedik. Bunun yanında, en önemli Marksist-Leninist klasikleri inceleyip, geniş detaylı, bugün bu konuda Marksist-Leninist ilke nedir, biz neyi kavriyoruz, onun ışığında geçmişte ne oldu, geçmişimiz nedir değerlendirmesini yapabilirlik ama biz yeterli bir şekilde tersinden başladık. Bugün Bolşevik Parti inşası sorununu araştırma inceleme ve görüşlerimizi Marksist-Leninist klasiklerin ışığında derleyip toplasak, belki birçok arkadaş için ikinci Konferansta yapılan değerlendirme yeniden sorun olacaktır. Burada sorun olacaktır derken özleştiriden mi kaçmak istiyoruz? Hayır; burada göstermek istediğimiz yöntemimizin yanlışlığıdır. Bugün aynı yöntemle devam etmek mi istiyoruz?! Biz devam edilmesinden yana değiliz. Mer-

kez Komitesinin planını gündemini açarsa daha açık görülür. Bugün bu konferans önerisinden anladığımız, bizim derli-toplu, Marksist-Leninist klasiklerin Bolşevik Parti inşası anlamındaki kavramdan (yetersiz anlamında, eksik) GDS'in bu konuda birçok noktada eleştirilerine cevap vereceğiz, peki neden?

- 1- Marksist-Leninist klasiklerin bu konudaki görüşlerinin eğitimini yapalım.
- 2- Merkez Komitesi bu konuda derli toplu bir taslak sunsun teşkilata. Parti içi ve çevresinde bu konuda yazılar ...'da çıkanlar var, varsa başkaları yayınlanınsın.
- 3- Teşkilat yoğun bir tartışmaya girsin.
- 4- Eğilimler belli olunca, Parti ve Merkez Komitesinin görüşü de yerine oturur, derli toplu, bu temelde
- 5- GDS'in eleştirilerine cevap verilir.

Sağlıklı ve doğru olan yöntem budur. Bizi buhrandan kurtaracak yöntemdir. Tersine belli bir dönem kurtarıcı gibi gösterir ama kendi içinde çürümeye, erimeye götüren, sorunu esas olarak çözmeyen bir yöntemdir. Sorunları arka arkaya yığan bir yöntemdir. GDS'e bugün verilecek Bolşevik Parti inşası konusunda, ama daha sonra Bolşevik Parti inşası konusunda geniş derli toplu araştırma yapacağız. Bu yöntem Marksist-Leninist yöntem olamaz. Bu red ve mahkum edilmesi gereken bir yöntemdir.

Bazı yoldaşlar bu önerimize şu gerekçelerle karşı çıkabilirler:

1- Bizim GDS'in eleştirilerine cevap verirken görüşleri -miz ortaya çıkacaktır. Evet çıkacaktır, yeterli kolektif tartışmanın ürünü olmayacaktır ve ayrıca bölük pörçük birşey olacaktır.

2- Bu öneri Konferansın daha geç yapılmasını beraberinde getirecektir, bu anlamda da bu ortamda zararlı bir öneri denebilir. Bu tavrın da doğru olmadığını düşünüyoruz. Çünkü Merkez Komitesinin yazısında bugün özellikle 1 Mayıs konusunda da hemen hemen herkesin tavrının belli olduğunu söylemekteyiz. Geriye önemli olan belli eleştiriler ve kardeşlerle ilişkimiz hangi düzeye olacağı kalmaktadır. Bizim bu önerimiz Merkez Komitesinin ve Partinin hangi ayda konferans yapmayı düşünüyorsa, o tarihi en fazla 3 ay aşar (...) bu zaman da çok uzun bir zaman olduğunu sanmıyoruz. Bu zaman göze alınarak daha sağlıklı bir tavır almamız için mutlaka gerekli -dir.

3- Bolşevik Parti inşası sorununu derli toplu yapabilmek için geçmişle de hesaplaşmamız gerekir denecektir. Evet, geçmişle mutlaka hesaplaşmamız gerekir, bunun da 2-3 ayda yapılabileceğinin bilincindeyiz ama şunu yapabiliriz. Bu çalışmanın sonucu derli toplu bugün düşünmüyoruz, bu adımı atık mı konferans sonrasında ikinciye atabiliriz, geçmişimizle hesaplaşmayı yaparız. Sorun bir adım ileri gitmek midir, yoksa yerimizde "saymak" mıdır? Biz her fırsatta bir adım ileri atılmasını istiyoruz. Yarın çok geç olabilir.

4- Şu iddia da gelebilir. Bolşevik Parti inşasının birinci aşaması konusunda görüşümüz vardır, bu anlamda da gereksiz bir öneridir, denebilir. Biz bu gerekçenin de doğru olmadığı ve zararlı bir öneri olduğunu düşünüyoruz. Çünkü gelişmemize baktığımızda Bolşevik Parti inşası konusundaki görüşlerimiz derli toplu değildir, derli toplu olmadığı için de her yoldaş değişik değerlendirmeler ve yorumlar yapmakta. Bu durum ideolojik birliğe ağır zararlar vermekte. Bunun en açık şekli, birinci aşamada hangi kesime, kime, neye, ne için, nasıl yöneleceğiz; eylemlerimizin biçimi, yönelimi, hedefi ne olmalı. İkinci Konferanstan sonra 1 Mayıs ve 12 Eylül konusundaki tavrimızdır. Bir bölüm yoldaş DGB'yle yürümeyle, bir bölüm yoldaş herkesin birleştiği 12 Eylül'de herkesle beraber yürüelim tavrındadır. Bu eylemler sorununda özellikle 12 Eylül sorunununda Merkez Komitesinde de birlik yok. Bu çalışmaların kağıt önemli ideolojik ayrılıklardır, bize göre. Bolşevik Parti inşası konusunda yetersizlik ve bu yetersizliğe önemli ölçüde yol açan, görüşlerimizin bölük pörçük olmasıdır; kafada bir sistem yaratamamasıdır. Bu durum da önemli ideolojik farklılıklar yaratmaktadır; zararı ilerde daha da büyük olacaktır ve bunun sorumluları bugün yanlış yöntem izleyenler olacaktır.

Bu gerekçelerden dolayı Üçüncü Konferans gündemine Bolşevik Parti inşasının birinci gündem maddesi olarak alınmasını istiyoruz. (*) Bu yapılırsa, bu buhrandan daha sağlıklı bir yoldaş çıkarmamız mümkün olacaktır. Bu önerimizin tüm partiyi tartışmaya sunulmasını öneriyoruz.

Bolşevik Parti İnşası Yolunda Doğru Adım İçin İleri!

... Sempatizan Komitesi
ve Fehmi

(*) Bu sonuca bağlı olarak GDS'e cevap verilmelidir.

TKP/ML(B) MERKEZ KOMİTESİNİN PARTİ İÇİNDE TARTIŞMAYA SUNDUĞU PLAN

Yoldaşlar,

elimize Fehmi yoldaşın ve bir sempatizan komitesinin Üçün cü Konferans gündeminin genişletilmesi ve "Bolşevik Parti inşası" sorununun birinci gündem maddesi olarak alınması talebini ve bu talebinin gerekçesini içeren, ekteki yazısı geçti.

Merkez Komitemiz bu talep üzerine görüşerek şu sonuçlara vardı:

⊗ Talep getiren yoldaşların "gündemin genişletilmesi" ve Bolşevik Parti inşası sorununun tartışılmasının gündemin birinci maddesi olarak konferans gündemine alınması önerisi, doğru ve haklıdır. Gerçekten de tam da parti inşasının birinci aşaması içinde bulunduğumuz, ve kardeş örgütlerle ve içimizdeki tartışmanın bu aşamanın nasıl kavranması gerektiği noktasında yoğunlaştığı bir ortamda; kardeş örgütlerle polemik noktalarında doğru bir tavır takınabilmek için de Bolşevik Parti inşası konusunda Marksist-Leninist klasiklerin görüşlerinin partimiz içinde Konferans öncesinde eğitiminin yapılması; bu konuda görüşlerimizin tartışmalar temelinde ortaya çıkarılması, ve konferansa bu ön hazırlık temelinde gidilmesi doğrudur. Merkez Komitemiz bizzat kendisi bu konuyu gündem içine almayı önermemekle hatalı davranmıştır. Talep getiren yoldaşların önerisi yerindedir. Ve bize doğru olanı göstermektedir.

Görüşümüze göre bu haklı talep doğrultusunda Bolşevik Parti inşası sorunu gündemin 1. maddesi olarak, Konferans gündemine alınmalıdır. Bu maddenin gündem içine alınması demek, Parti içinde kardeş örgütlerin İkinci Konferansa getirdiği eleştiriler, ve buna Merkez Komitesinin verdiği iktisatlık cevaplar üzerine tartışmaya geçmeden önce, Lenin ve Stalin'in iki aşamalı parti inşası konusundaki görüşlerinin eğitiminin yapılması demektir.

Açıktır ki bu, Konferansın yapılmasını belli bir süre geciktirecektir. Ama Konferansta doğru sonuçlara varabilmek için bu Merkez Komitemize mutlak zorunluluk olarak görünmekte dir.

Bizim yapacağımız bu eğitim temelinde Bolşevik Parti inşası; inşanın birinci aşaması konusunda görüşlerimizi olumlu olarak ortaya koymamız; gerek bu konuda geçmişimizin değerlendirilmesi açısından bir başlangıç ve temel oluşturması açısından; gerekse kardeşlerle aramızda olan polemikler doğru tavır takınma açısından gerekli bir ön şarttır.

Açıktır ki, bu Konferansta tüm geçmişimizi parti inşası konusunda özeleştirel bir biçimde değerlendirmemiz mümkün olmayacaktır. Bu çok daha uzun zamanı ve hazırlığı gerektiren, kollektif çabayı gerektiren bir görev olarak Konferans sonrasında da önümüzde duracaktır. Tabii ki, geçmişle ilgili en azından kardeş örgütlerin getirdiği eleştiri noktalarında; parti inşası konusunda tavır takınabileceğimiz, ama bu geçmişin tümünün tam bir değerlendirmesi olmayacak. Bunun bir başlangıcı, çıkış noktası ve temeli olacak.

(Merkez Komitesi içindeki azınlık, Konferans gündemi konusunda, 1. gündem maddesinde, Bolşevik Parti inşası öğretisi konusunda görüşlerimizi olumlu olarak ortaya koymakla kalmamak gerektiği, tüm geçmişimizin bu konuda özeleştirel bir şekilde değerlendirilmesinin de bu konferans gündemine alınması gerektiğini; bunun Konferansın daha da geri atılması pa hasına yapılması gerektiğini savunmaktadır. Merkez Komitesi çoğunluğu, bunun bu Konferans için gereksiz olduğunu; bütün geçmişin bu konuda da tam bir değerlendirilmesinin yoğun bir kollektif çaba gerektirdiğini, bunu aceleyle getirmek gerektiğini, bu yüzden de bu Konferansta bu konuda görüşlerimizin olumlu konmasının ve kardeşlerin eleştirdiği noktalarda tavır takınılmasının yeterli olacağını savunmaktadır.

⊗ Merkez Komitemiz Konferans gündeminin talep getiren yoldaşların önerisi doğrultusunda genişletilmesinden başka; Konferans gündemine Yeni Merkez Komitesi seçiminin de eklenmesinden yanadır.

Merkez Komitemiz daha önce böyle bir öneri getirmemişti. Bu öneriyi şimdi getirmesinde iki unsur rol oynamaktadır:

- Daha önce yanlış bir şekilde Konferansın oldukça kısa bir süre içinde yapma şeklinde, ve Konferansın hazırlığını yeter

siz bir şekilde planlayan bir tavrımız vardı. Yaptığımız plana göre oldukça kısa bir süre içinde yapılacak bir Konferansta, ve sadece kardeşlerle ilişki sorununu çözmek için yapılacak bir Konferansta Merkez Komitesi seçimini gündeme getirmek gereksizdi. Şimdi ise Konferansın gündemine Bolşevik Parti inşası sorununun alınması gerekliliği ve zorunluluğunu görüyoruz. Bu Konferansın hazırlık süresini uzatacaktır. Konferans yapıldığında Merkez Komitemiz oldukça uzun bir süre iş başında olmuş bir Merkez Komitesi olarak, Partinin en yüksek organı olan Konferansa hesap vermelidir. Konferans Komitesi seçimini de gündeme alarak, Merkez Komitesini denetleme görevini, seçim ilkesini kullanarak da yerine getirmelidir.

- Konferansımız bilindiği gibi öncelikle kardeş örgütlerin partimize getirdiği -özellikle İkinci Konferansla ilgili - eleştiriler hakkında tartışmak ve bu konuda karar almak; bozulan kardeşlik ilişkilerinin durumu hakkında karar almak için planlanmıştı. Kardeş örgütlerimizle yapılan ortak toplantıda onlar adına konuşan birisi, kendilerinin "Merkez Komitemizi bir kardeş örgütün Merkez Komitesi olarak değerlendirmediklerini, ve bu Merkez Komitesi ile kardeşlik ilişkileri olmadığını" resmen ilan etti. Parti ile, onun seçilmiş, meşru yönetici kademesi olan Merkez Komitemizin böyle provokatorce karşı karşıya konması konusunda Parti Konferansının kesin bir tavır takınması görüşümüze mutlaka gereklidir. Merkez Komitesinin "revizyonizmin maddi üreticisi" ilan edildiği bir ortamda toplanan partinin en yüksek organı, bu konuda tavrını Merkez Komitesinin seçimini gündeme alarak kesin bir şekilde takınmalı, Parti ile Merkez Komitesinin karşı karşıya konması demagogisini yerle bir etmelidir. Seçim, Partinin iradesinin demokratik bir şekilde dile getirilmesinin en sağlam yoludur. Bunun için Merkez Komitemiz Merkez Komitesi seçiminin de bu Konferansın gündemine alınması gerektiği görüşündedir.

Bu durumda Merkez Komitesinin önerisi III. Konferans gündeminin şu şekilde olması yönündedir:

- 1- Bolşevik Parti inşası öğretisi
Bolşevik Partinin I. inşası aşaması, ve bununla ilgili olarak bugünkü görevlerimiz hakkında görüşlerimiz
- 2- Kardeş örgütlerimizin getirdiği eleştiriler hakkındaki tavrımız
- 3- Kardeşlik ilişkilerinin durumu hakkında tavrımız
- 4- "Muhalefet" hakkında tavrımız
- 5- Merkez Komitesi Raporu
- 6- Merkez Komitesi seçimi

Konferansın hazırlığı için, bütün Parti hücreleri önümüzdeki dönemde çalışmalarını yeniden planlamalıdır.

Sürdürdüğümüz temel eğitimde Parti hücreleri ortalama olarak SBKP(B) Tarihi ikinci bölüme gelmişlerdir.

İkinci bölümün eğitimi içinde, Konferans hazırlığı için doğrudan gerekli olan "Ne Yapmalı?" ve "Bir Adım İleri, İki Adım Geri"nin eğitimi de yer almaktadır.

Bütün Parti hücrelerinde temel eğitimde Konferansa dek ikinci bölümün tamamlanması minimum olmalıdır.

Temel eğitime paralel olarak; "Diğer teorik çalışma" bölümünde önce İki Aşamalı Parti inşası broşürünün eğitimi yapılacaktır. Merkez Komitemiz her hücrenin en fazla dört toplantıda bu broşürün tamamlanmasını önüne hedef olarak koyup bunu gerçekleştirebileceği görüşündedir.

Ardından bu temelde kardeş örgütlerin getirdiği eleştirilerin tartışılıp değerlendirilmesine geçilecektir. Kardeş örgütlerin İkinci Konferans öncesi ve sırasında getirdiği eleştiriler Merkez Komitesinin ilk cevap tasarımları ile birlikte yayınlanmıştır. Bu eleştiriler değerlendirilirken, yoldaşlar aynı zamanda İkinci Konferans söz tutanaklarını; kardeşlerin eleştirdiği belgelerin aslını (Bolşevik 3)(Bolşevik Partizan daki yazılar), I. Merkez Komitesi 7. toplantı raporu, YDBK raporunu da kaynak belgeler olarak incelemelidir.

Toplam altı hücre toplantısının "Diğer teorik çalışma" bölümünün bu eleştirilere ayrılması Merkez Komitemizin önerisi dir.

Bu arada Kardeşler bilindiği gibi bizim geçmişimizle ilgili yeni bir genel değerlendirme; proleter enternasyonalizmi, reform/devrim, ve parti inşası ile ilgili görüşlerimizin genel bir değerlendirmesini yapmışlar, bu konudaki görüşlerini derli-toplu broşürler halinde ortaya koymuşlardır. Bunlardan geçmişimiz ve gelişmemizle ilgili bölüm, onlar tarafından Türkçe olarak da çıkarılmıştır. Merkez Komitemiz bu konudaki

görüşlerini önümüzdeki dönem içinde taslak olarak - bu broşürdeki görüşlerle polemik içinde ortaya koyacaktır. Bunun dışında diğer üç konudaki görüşleri, yapılan ortak toplantıda kardeş örgütler savunmuşlardır. Onların bu toplantıda yaptıkları ve Türkçesi de olan konuşmalar, bu konudaki temel görüşlerini ve bize eleştirilerini içermektedir. Bu yüzden Merkez Komitemiz onların bu konulardaki broşürlerinin ayrıca bizim tarafımızdan çevrilmesini gerekli görmemektedir. Toplantıdaki konuşmaları, broşürlerde aynı konuda söyledikleri de dikkate alınarak, önümüzdeki dönemde Merkez Komitesi tarafından ilk taslak cevap şeklinde genişçe cevaplandırılacaktır.

Bunlar dışında Merkez Komitemiz Konferansın takriben üç ay öncesinde Partiyeye bir de yaptığı iki yıllık çalışmanın her a landa genel bir muhasebesini içeren bir de Merkez Komitesi Raporu sunacaktır.

Bunun dışında, Konferansta alınması istenen diğer karar tasarıları da Konferansın en geç üç ay öncesinde Partiyeye sunulacaktır.

Bütün bunların tartışılması için Merkez Komitemiz toplam dört hücre toplantısı planlamaktadır. Bunların son ikisinin tümü, temel eğitim bölümü de yapılmadan, yalnızca Konferans hazırlığı için yapılan hücre toplantıları olacaktır.

Bu durumda Konferansın hazırlığı için Merkez Komitesi planının uygulanması halinde, bu planın kabulünden itibaren her hücrenin 14 toplantı içinde Konferans hazırlığını tamamlayacak şekilde bir planlama ve çalışma içine girmesi gerekmektedir.

Merkez Komitemiz bu planı hakkında bütün Parti hücrelerini ve örgütlü sempatizan hücreleri ilk toplantılarında tartışmaya, ve görüşlerini yazılı halde bildirmeye çağırır. Bu

plan konusunda kesin karar Mayıs ayı içinde Parti hücrelerine duyurulacaktır.

* * *

Merkez Komitesinin bundan önce Konferansla ilgili olarak ortaya koyduğu görüşler hakkında yapılan tartışmalar içinde ortaya çıkan bir başka öneri; Parti içinde olan, Merkez Komitesinin ve Partinin disiplinini tanıyan, ve fakat görüşleri itibarı ile kardeş örgütlere ve "muhalefet"e yakın olan yoldaşların, seçilmeleri halinde de Konferansa -oy hakkına sahip olmayan bir delege göndermeleri imkanının sağlanması yönündedir.

Merkez Komitemiz bu öneri üzerine de görüşmüş, içinde bulunduğumuz olağanüstü şartlarda -seçilmeyen bir kişinin Konferansa delege olarak gelmesi hak olmadığı halde- önerilen yönde bir uygulamanın Parti içinde azınlık görüşlerini savunan yoldaşların görüşlerinin doğrudan temsilciler aracılığı ile Konferansta savunulması; ve görüşlerin doğrudan çatıştırılmasının Partinin gelişmesi açısından yararlı olacağı sonucuna varılmıştır.

Yani Merkez Komitemiz III. Konferansta, eğer Parti içinde bugün Parti dışına çıkmış "muhalefet" in görüşlerine yakın görüşler savunan yoldaşlar varsa, ve bunlar Konferansa delege olarak seçilemezlerse, bunların bir temsilcisinin, görüşlerini doğrudan savunmak üzere, oy hakkına sahip olmayan bir delege olarak Konferansa katılmasını önermektedir.

Bu konuda da bütün Parti hücreleri ilk toplantılarında tartışmalı, görüşlerini yazılı olarak bildirmelidir.

Bolşevik Parti inşası yolunda, III. Konferans için ilerlet

15 Nisan 1983

YAYIN SİYASETİ ÜZERİNE

Yoldaşlar;

Elimize BOLŞEVİK yayını organının ilk iki sayısı geçti. Birinci sayısında kardeşlerin "TKP/ML(B) çizgisine eleştiri"leri yayınlanmıştır. Yine aynı sayıda; "TKP/ML(B) Merkez Komitesi'nin sözkonusu"eleştiriler hakkında tartışmaya sunduğu ilk tavrı" bulunmaktadır.

Bizler, kardeş örgütlerin eleştirileri ve Merkez Komitesinin tartışmaya sunduğu ilk tavrı hakkında, kendi tavrımızı a ramızda tartışarak ortaya koyduk. (...) Tavrımız kısaca; Merkez Komitesinin esas itibarıyla doğru bir tutum içinde olduğunu yönündedir.

Fakat sözkonusu belgelerin yayınlanması yöntemiyle ilgili kafamızda şu soru belirmiştir:

GDS, konuyla ilgili olarak 17.8.1982 tarihli mektubunda, "Canlı bir tartışma, gerçek bir polemik planlanmamasını" eleştirmiş, alternatif olarak da, "Diyelim ki her dört hafta içinde bir taraf cevap verir, ondan sonra diğer taraf cevap verir, böylece ortaya polemik çıkar" diye sebeplendirmiştir.

Merkez Komitesi ise 25.9.1982 tarihli cevabi mektubunda, GDS'in "bir o, bir o" istemini, haklı olarak geri çevirmiş, bunu da "Geçici cevap verme konusunda; Merkez Komitemiz tabii ki eleştirilere cevap verme konusunda, Parti içinde taslaklar sunacaktır. Ama bu taslaklar çıkmadan önce de bir süre Parti içinde tartışma ihtiyacı duymaktadır... Sizin yönlendirmeden anladığımız ... bir yanda GDS, diğer yanda Merkez Komitesi; Parti de seyirci." diye gerekçelendirmişti.

Aynı mektupta Merkez Komitesi şunları da belirtiyordu: "... Açıktır ki; böyle konular da vardır ("bir o, bir o" şeklinde -BN) Merkez Komitemiz, Partimizin görüşünün açık olduğu her konuda, sizin eleştiri getirdiğiniz noktalarda tavır takınabilir, takınacaktır. Eleştirilerinize karşı kamuoyu önünde polemik yürütecektir. Bu onun görevidir. Ama bütün Parti tartışma sorunu olan konularda cevap vermeden önce Parti içinde tartışma, görüşümüze göre tek doğru yoldur." (Bkz. BP, 3/4' ün eki, s.III, IV, V)

Yoldaşlar, yukarıda da ortaya koymaya çalıştığımız gibi, tartışma konusu olan sorunların dışı yayınlanması hakkında, Parti içinde bilince çıkartılan, "yayınlanmadan önce Parti içinde tartışmanın tek doğru yol olduğu" idi.

Fakat, BOLŞEVİK'in çıkmasıyla görüyoruz ki, halen Parti içinde bir tur dahi tartışmaya sunulmayan konular, kamuoyuna açık tartışmaya sunuluyor. BOLŞEVİK'in ÇIKARKEN bölümünde belirtilebilir şu: "Bolşevik, başlığının altında yer alan 'Devrimci teori olmadan devrimci hareket olmaz' şiarına uygun olarak dünya ve Türkiye Marksist-Leninist hareketinin sorunlarının üzerine tartışılan teorik bir yayını organı olacak." (BOLŞEVİK 1, s.1)

BOLŞEVİK'in çıkmasıyla birlikte kafamızda beliren, "Acaba bundan sonra bir o, bir o mu uygulanacak?" sorusunu makul görüşünüzü umuyoruz. Ve siz yoldaşlardan çekişmeli konuların bundan sonra nasıl yürütüleceğinin (önce parti içinde tartışılıp sonra yayınlanması mı, yoksa bir o, bir o şeklinde mi?) açıklanmasını talep ediyoruz.

Yoldaşça selamlar,
8.2.83
... SK

SEMPATİZAN KOMİTENİN SORUSU ÜZERİNE

Yoldaşlar,

Yazınızda; birçok yoldaşımızı meşgul eden önemli bir soru na değiniyorsunuz. Sorun "kamuoyu önünde" tartışmadan ne anlaşıldığı; Parti içindeki çelişmelerin kamuoyuna nasıl yansıtılacağı ile ilgilidir. Biz bu konuda geçmişte hem MK hizibi ile polemik içinde; hem kardeş örgütlerimizle polemik içinde; ve hem de kraldan kralcı kardeş örgüt savunucusu "Parti kurtaran Şaban"larla polemik içinde çeşitli görüşler savunduk. Şimdiye dek bu konuda verdiğimiz mücadelenin tam bir değerlendirmesini yapmadık; geçmişte bu konuda savunduklarımızın tam bir muhasebesini yapmadık. Aşağıda bu bağtıntıda ortaya ko yacağımız görüşler bu anlamda Merkez Komitesinin bu konudaki ilk tartışmasının kaba sonuçları olarak kavranmalıdır.

Yoldaşlar,

Biz GDS ile girdiğimiz polemikte; GDS'in önerdiği biçimde bir "Bir o - bir o" şeklindeki tartışmayı reddeden bir tavır takındık. GDS'in önerdiği esasında bizim "Bir yanda GDS, diğ er yanda Merkez Komitesi; Parti de seyirci" şeklinde ifade ettiğimiz; Parti henüz GDS'in belgelerini, Merkez Komitesi nin tavır takındığı GDS belgelerini bile tanımadan sürdürülmesi istenen bir polemikti.

Biz buna karşı

"Merkez Komitemiz Parti görüşlerinin açık olduğu her konuda, sizin eleştiri getirdiğiniz noktalarda tavır takına bilir, takınacaktır. Eleştirilerinize karşı kamuoyu önünde polemik yürütecektir. Bu onun görevidir. Ama bütün Parti içinde tartışma sorunu olan konularda cevap vermeden önce Parti içinde tartışma görüşümüze göre tek doğru yol - dur"

şeklinde tavır takındık. Tartışma konusu olan sorunların da dışa yayınlanması hakkında "yayınlanmadan önce Parti içinde tartışma" şeklinde bir tavır takındık.

Bizim bu tavrımız, a) Parti içinde tartışma konusu olan sorunlarda, Merkez Komitesinin tartışmadan önce tavır takınmasının da mümkün olduğunu, ve bunun tartışmanın engeli olmadığını ortaya koymadığı; b) Parti içinde yürütülen tartışmanın belli şartlarda daha başından itibaren kamuoyu önünde de -aynı anda- yürütülebileceğini ortaya koymadığı; kamuoyu önünde aynı anda yürütülen bir tartışmanın Parti içindeki tartışmanın engeli olmadığını gerçeğini ortaya koymadığı için eksik ve yanlışti.

Tavrımızda doğru olan şey; Parti içindeki tartışmanın tavin edici olduğunun, kamuoyuna çelişmelerin yansıtılmasında görüşlerin belli ölçüde berraklığa kavuşmuş olmasının doğru olduğunun; Merkez Komitesinin tartışılan sorunlarda —Merkez Komitesi olarak da— tavır takınmadan, taslak sunmadan önce, Parti içinde tartışılan ve tavır takınılan belgelerin tanınmış olması, ve belli bir ön tartışma temelinde tavır takınmanın doğru olduğunun vurgulanması idi. GDS'in üç hafta içinde cevap talep eden somut "bir o - bir o" şeklindeki önerisinin bizim şartlarımızda Partiyi seyirci bırakma önerisi olduğunun, demagojik bir öneri olduğunun teşhiri idi.

Teslimiyet, pismanlık ve ihanet küçük-burjuva sınıf niteliğinin göstergesidir!

Bizim açımızdan; 1 Mayıs konusundaki tartışmanın en geç GDS'in 8.6. tarihli mektubu ile birlikte kamuoyu önünde yürütülmeye başlanması (ki bu mektubun GDS parti içinde bile derhal yayınlanmasına karşı çıkmıştı!!!) doğru olurdu. Bizim bu nu yapmamızda çelişmelerin derinliğinin yeterince kavranması önemli rol oynadı.

Şimdi biz yayın siyasetimizde daha önce yaptığımız hataları pratikte aşmaya çalışıyoruz. Bolşevik'te; Merkez Komitesinin ilk taslaklarının Partiyeye açıldığı anda, kamuoyuna da açılması, içte ve dışta tartışmanın birbirinin engeli olmadığı kavranmasının bir ifadesidir. Ve bugünkü şartlarda (aramızdaki çelişmeler belirleyici çelişmelerdir, ayrılıklar ilkesel ayrılıklardır, bu ayrılıklar temelinde Parti bölünme noktasına gelmiştir...) bu uygulama bütünü ile doğrudur. Açık ki, bu uygulamanın ifrat derecesine vardırılması, Parti içinde önemli-önemsiz ayrımı yapmadan, her çelişmenin üzerine yürütülen tartışmanın aynı zamanda kamuoyuna yansıtılması yanlıştır. Aynı şekilde; her şart altında Merkez Komitesinin Parti içine tartışmaya sunduğu görüşlerinin aynı anda dışa da açılması da yanlıştır. Sorun bu uygulamanın bugünkü şartlarda doğru olup olmadığı sorunudur. Kardeş örgütlerle olan polemikimizde, bu polemik konusunda belli bir dönüm noktasını teşkil etmesini düşündüğümüz III. Konferansa kadar, Merkez Komitesi bugünkü uygulamayı sürdürmeyi doğru bulmaktadır.

Somut olarak sorulan soruya verecek cevabımız şudur:

- GDS'in önerdiği biçimde "bir o - bir o" (yani onlar yazacak, biz üç-dört hafta sonra cevap vereceğiz...) bugün de uygulanmamaktadır. Bu bizim açımızdan mümkün değildir. (Onlar açısından da... Mesela bizim onların eleştirilerine tavır takındığımız çizgi eleştirisi konusunda tavrımız şimdi üç aya yakın süredir basılmış olarak vardır. Ama onların buna tavır yoktur!)

- Ama, Merkez Komitesinin Parti içinde bir tur bile tartışmadan, kendi görüşlerini Partiyeye taslak olarak sunması ve bunları aynı anda dışa yayılması anlamında bir "bir o - bir o" bugünkü uygulamamızda sözkonusudur. Bu uygulama bugünkü şartlarda doğru bulduğumuz bir uygulamadır. Her tartışma konusunda ve her zaman yapmayı düşünmediğimiz bir uygulamadır. Kural olarak görmediğimiz bir uygulamadır.

- "Parti içindeki çekişmeli" konuların önce Parti içinde tartışılıp sonra mı yayınlanacağı, yoksa "bir o - bir o" şeklinde mi sorusuna da bu genellikle evet ya da hayır diye cevap vermek mümkün değildir.

Sorun bu 'çekişmeli' konuların nasıl 'çekişmeli' konular olduğu sorunudur. Eğer bu çekişmeli konular, ilkesel konulara ilişkinse, ve bugün olduğu gibi, bunlar Parti içinde bir bölünmeyi gündeme getiriyorsa, o zaman bunların yayınlanması -nın beklenmesi Partiyeye yarar değil zarar verir. Yani bu konuda neyin, nasıl yayınlanacağına somut karar verilme zorunda dır.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları ellerindeki bütün araçları kullanarak devrimcilere, Komünistlere kara çalıyor; Mark sizm-Leninizmin, Komünizm davasının "çıkar yol" olmadığını ispatlamak için; ideolojik alanda çeşitli imkanları kullanarak saldırganlar. Faşistlerin bu ideolojik saldırılarında en "elverişli araçlar"dan biri de, geçmişte devrimci hareket için de yer almış; işkence altında dayanmayıp çözülmüş; pismanlık getirmiş, ihanet etmiş örneklerdir. Son dönemde özellikle Tercüman gazetesinde yayınlanan "Nasıl anarşist oldum", "Metris gerçeği" gibi dizilerde bu yeni tip "edebiyat"ın Mark sizm-Leninizme, Komünizme karşı ideolojik saldırının örnekleri sergileniyor. Gelecek sayımızda bu konuda geniş bir yazı yayınlayacağız.

Al birini vur ötekine ...

Aşağıda, TKP/ML(B)'nin bir sempatizan komitesinin Halkın Kurtuluşu ile Partizan arasındaki polemikte, bunların ikisinin de aynı özü savunduğunu ispatlamaya çalıştığı bir yazısını birkaç küçük değişiklikle yayınlıyoruz. Yazı, sözü geçen polemikte önemli olan ve tavır takınılması gereken bir dizi önemli sorunda bir değerlendirmeyi içermiyor.

Yazı Kurulu olarak önümüzdeki dönemde, bu yazıda Halkın Kurtuluşu-Partizan polemiki ile ilgili eksik bırakılmış olan bazı diğer önemli noktalarda da tavır takınmaya çalışacağız.

Emeğin Sesi son üç sayısında, Partizan'a "esaslı" ve "ilkeli" eleştiriler getirdi. Gerçekten de insan Emeğin Sesi'nin bu eleştirilerini okuduğu zaman, ilk planda, hele hele Halkın Kurtuluşu revizyonistlerini tanımiyorsa, oldukça tutarlı eleştiriler olduğu sanısına varır.

Ama biz Emeğin Sesi'ni ve Halkın Kurtuluşu'nu iyi tanırız. Onların hangi kumandan biçilmiş olduğunu iyi biliriz. Bunun için bize düşen görev, kendini unutmış bir şekilde Partizan'ı eleştiren Emeğin Sesi revizyonistlerinin gerçek yüzünü açığa çıkarmak, "ilkeli" ve "esaslı" bir şekilde eleştirdiği Partizan'la ve akrabaları Aydınlık'la ortak yanlarını ortaya sermektir. Emeğin Sesi revizyonistleri birçok konuyu iç içe alıp yarım yamalak, öyle karman çorman edip bırakmışlar ki, bu yazımızda ancak en kaba çarpıtmaları ele alabildik.

AL BİRİNİ (EMEĞİN SESİ) VUR ÖTEKİNE (PARTİZAN)

Emeğin Sesi sayı 43-44-45'te Partizan'a yönelen eleştirilerin yazarları oportünizmin belkemiksizliğini, "dün dündür, bu gün bugündür" anlayışını bir dizi örnekleriyle sergilemektedirler. Emeğin Sesi'nin yazarları almışlar kalemlerine, geçmişler masanın başına, eski "Marksist" pozisyonlarından fersah fersah uzaklaştıklarını akillarına bile getirmeden, bir zamanlar "revizyonist" dedikleri tezlere bile kekinmeden sarılmaktadırlar. Nedir Emeğin Sesi'nin fersah fersah uzaklaştığı eski "Marksist" pozisyonları ve yüzü kızarmadan, ar damarı çatlamış insanların fütursuzluğuyla sarıldığı revizyonist tezler?

Buna cevabı, Emeğin Sesi'nin Partizan'a yönelttiği "ilkeli" eleştirileri inceleme içerisinde verelim.

"Birçok teşhir ettiğimiz taktikleriyle Partizan revizyonistleri yine ortalıkta görünmeye başladılar" diye eleştirilerine giriş yapıyor Emeğin Sesi revizyonistleri ve devam ediyorlar:

"Onlar hakim sınıflardan devrıldıkları, iç çelişkileri bastırabilmek için dış çelişkileri öne çıkarma taktiklerini uygulamaya çalışarak, esas saldırılarını Halkın Kurtuluşu ve AEP'ne karşı yoğunlaştırmaktalar." (ES, S.43, s.6)

Emeğin Sesi revizyonistleri burada birden fazla sorun ortaya atılmaktadırlar. Sorunun birinci yanı şudur: Bolşevik Partizan ve Partizan ayrışmasından önce iç çelişkilerle yaklaşım konusunda iki eğilim vardı. Birinci eğilim, bugün biz Bolşeviklerin savunduğu iç çelişkileri kamuoyuna taşıma, Marksizm Leninizmin açık tartışma ilkelerini uygulama idi. İkinci eğilim ise iç çelişkilerle yaklaşım konusunda sizden hiç mi hiç farkı olmayan, bugün Partizan'ın başına çöreklenmiş ikibuçuk küçük burjuvanın savunduğu, gıdasını Kruşçev modern revizyonistlerinin damgasını bastığı 57 deklarasyonlarından alan, iç çelişkileri içte tutma, dışa yansıtma anlayışından alan eğilimdir. "Çok tahlilci" Emeğin Sesi revizyonistleri bu iki eğilimi "aynılaştırma" taktiği ile öcü gibi korktuğu Bolşevik Partizan'ın siyasetini gözlerden uzak tutmaya, hasıraltı etmeye çalışmaktadır.

Sorunun ikinci yanı: yukarıda da kısa olarak belirttiği -miz iç çelişkilerle yaklaşım konusunda, Emeğin Sesi ve Partizan revizyonistlerinin öзде ayrıllığı sorunudur. Burada uzun söze gerek yok, Emeğin Sesi ve Partizan ağızlarıyla kuş tut-salar dahi alınlarındaki (ve halen pratiklerine yansıyan) şu kara lekeyi temizleyemeyeceklerdir. Hem Emeğin Sesi revizyonistlerinin hem de Partizan revizyonistlerinin adeta bir par-

sayı kapışırarcasına "Marksist-Leninist" olarak savundukları, Kruşçev'in revizyonist 57 deklarasyonunda, Marksist-Leninist hareket içerisindeki çelişkilerle ilgili aynen şu denmekte -dir:

"Bu toplantıya katılan partiler; mevcut koşullarda liderler arası ikili toplantılar ve karşılıklı bilgi edinmelerinin yanısıra, ... gerek duyulduğunda, daha çok sayıda temsilcilerin katıldığı Komünist ve İşçi Partileri konferanslarının toplanmasının uygun olacağı sonucuna varmışlardır." (Aktaran BP Belgesel Yayınları, "TKP/ML içindeki iki çizgi mücadelesinin bazı belgeleri II", s.279; ayrıca "Dünya Komünist Hareketinin Ortak Belgeleri"; s.28, Bilim ve Sosyalizm Yayınları)

Görüldüğü gibi, ilke konularındaki ayrıllıkların açık ve kamuoyu önünde tartışılması yerine esas olarak liderler arası ikili görüşmeler geçirilmektedir. Bu anlayışa göre, iç çelişkileri içte bastırırısın, bunun için birçok taktiklere gidebilirsin. AEP'ne, Halkın Kurtuluşu'na saldırırısın veya hiç başka taktik bulamamışsan (özeleştir de ne demek oluyor?) Mao Zedung'un Marksist-Leninist tezlerine (çünkü Mao'nun bazı hatalarını bugün AEP ve çanak yalayıcıları Marksist-Leninist diye savunuyorlar) saldırırısın vs. Yok biz yanılıyorsak Emeğin Sesi revizyonistleri ortaya çıkışlarından şimdiye kadar iç çelişkileriyle ilgili hangi konuda açık mücadele yürüttüklerini ispatlamadılar.

Al birini (Emeğin Sesi) vur ötekine (Partizan). Emeğin Sesi, Marksizm-Leninizmin "ilkeli" savunucuları sözde Stalin'i savunma pozisyonlarında Partizan'ı eleştiriyorlar(!):

"Son zamanlarda yine gazete sayfalarını Devrimci Komünistlere ayırmaya ve seminerlere başlamışlardır. Ama onların bunu yaptıkları dönemde, kendi içlerinde esas olarak "Stalin sorunu", "Üçüncü Enternasyonal'in hataları", "Stalin'in Hitler faşizmine karşı taktiği" vb. (Bkz. Komünist sayı 10) tartışmaktadırlar." (ES, S.43, s.6)

Doğru, tüm modern revizyonistlerin yaptığı gibi Partizan da Stalin dolayısıyla Marksizm-Leninizme saldırmaktadır. Ama sorun, bu konu ile ilgili Emeğin Sesi revizyonistlerinin nasıl yaklaştığını eleştirmek olduğu için Partizan'ın bu konu ile ilgili tutumunu konu dışı bırakıyoruz.

Emeğin Sesi revizyonistleri, Stalin'i dolayısıyla Marksizm-Leninizmi savunuyorlar mı? Kuskusuz hayır. Her konuda olduğu gibi Stalin sorununda da Emeğin Sesi Marksizm'den fersah fersah uzaktır. İşte Emeğin Sesi ve Halkın Kurtuluşu revizyonistlerinin Stalin'e karşı laftaki tutumu:

"Bu kararlar geçici Merkez Komitesi, bütün örgütü Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in ölümsüz fikirlerinin, Marksizm-Leninizmin ışığında daima Marksizm-Leninizm yolunda,

Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in ölümsüz öğretilerinin.. ." (Kongre belgeleri, s.71-72)

Görüldüğü gibi Stalin'e Marks, Engels, Lenin'in yanında yer verilmekte. Ne derece ciddi Emeğin Sesi revizyonistleri acaba? Gerçekten de onlar Stalin'i savunuyorlar mı?

Emeğin Sesi revizyonistlerinin "Marksist-Leninist" olarak değerlendirdikleri 57 deklarasyonlarında SBKP 20. Parti Kongresi şöyle değerlendiriliyor:

"SBKP XX. Kongresinde alınan tarihsel kararlar, yalnızca SBKP ve Sovyetler Birliği'nde komünizmin kurulması için olağanüstü bir önem taşımakla kalmamış, aynı zamanda dünya komünist hareketinde yeni bir çıkış açmış, hareketin Marksist-Leninist çizgide ilerleme doğru gelişmesini kolaylaştırmıştır." (Aktaran BP Belgesel Yayınları 2, s.276; ayrıca Dünya Komünist Hareketinin Ortak Belgeleri, s.28, BSYT)

SBKP 20. Parti Kongresinde ise Stalin'e açıkça saldırı -maktadır.

"Stalin, yönetimde ve yaptığı işte hiç dostluk tanımadı. Yalnızca kendine direnenlere karşı değil, despotik ve keyfi görüşlerine karşı çıktığı zehabına kapıldığı kişilere

karşı da şiddet uygulardı."

"Stalin, kişileri ikna etme diye bir sorun tanımadı...Bu kendini özellikle 17. Parti Kongresinden sonra gösterdi. Bu dönemde, komünizm davasına bağlı birçok ünlü parti yöneticisi ve basit parti üyeleri Stalin'in despotizminin kurbanı oldular." (age, s.258; SBKP XX. Parti Kongresi ve Sonuçları, Suhrkamp Verlag, s.491)

"Bu dönemde, bütün hukuk kurallarının tersine, suçlanan kişiler fiziki baskı, işkence altında verdikleri ifadelerle mahkum edildiler." (age, s.492; BPBY 2, s.258)

"Stalin Lenin'in tersine, şiddete, sosyalist üretim ilişkilerinin kurulduğu, sömüren sınıfların ortadan kaldırıldığı bir ortamda başvurdu."

"Onun birçok somut durumda hoşgörüsüz ve gayet sert davranışları, ve iktidarını kötüye kullandığı açıktır." (age, s.495; BPBY 2, s.258)

"Stalin savaş çıktığında paniğe kapıldı. Morali bozuldu." (age, s.497)

"Stalin çok çabuk kızan, ve hastalık derecesinde güven - siz olan bir insandı. Biz bunu onunla ortak çalışmamızdan biliriz. Mesela o durup dururken 'Söyle bakalım, neden gözlerini kırıştırıp duruyorsun, neden bugün gözlerimin içi ne bakmıyorsun' dardı. Hastalık derecesinde güvensizlik, onda herkeşe karşı, yıllardan beri tanıdığı parti fonksiyonerlerine karşı da güvensizliğe itiyordu. Herseyde, her keste 'düşmanlar', 'casuslar' görüyordu. Sınırsız iktidarını despotça kullanıyor, herkesi manevi ve maddi olarak ezbiliyordu. Böylece, kişinin düşündüğünü açıkça ifade edemediği bir ortam doğuyordu.

Stalin, birşey şöyle olacaktı diye buyurdu muydu, o şey öyle olurdu." (age, s.512; BPBY 2, s.259)

Vs. denmektedir.

57-60 Moskova toplantılarına katılan ve deklarasyonların altına imza atan AEP'in aynı deklarasyonlar hakkındaki tutumu şudur:

"Devrimci Marksist-Leninist güçlerin bir zaferidir. Komünist ve İşçi Partilerinin Emperyalizm ve Revizyonizme karşı mücadelelerinin ortak programıdır." (Aktaran BPBY 2,s. 225; AEP Tarihi, s.464, Almanca)

"AEP birliği korumak için fazla önemli olmayan konularda bazı tavizler verdi; ama Marksizm-Leninizmin temel ilke - leri konusunda kesinlikle hiçbir taviz vermedi." (age, s. 226) (abc)

Aynı deklarasyonlar hakkında Çin KP'nin tavrı ise şöyle - dir:

"1957 ve 1960 Moskova toplantılarında, 1957 ve 1960 bildiri - leri tam bir görüş birliğine varma ilkesine uygun olarak kabul edilmiştir. Bu iki belge ... Komünist ve İşçi partilerinin ortak çizgisini ortaya koymaktadır. Bu iki bildiri uluslararası komünist hareketin ortak programı - dır." (BPBY 2, s.224; "Uluslararası Komünist Hareketin Genel Çizgisi Hakkında Öneri", Aydınlık Yayınları, s.12)

O dönemde SBKP yönetimi sözü geçen belgeler üzerine şu de - ğerlendirmeleri yapıyordu:

"Marksist-Leninist partiler ortaklaşa 1957 ve 1960 Mosko - va toplantılarının belgeleri gibi program belgeleri hazır - ladılar. Bu belgelere duydukları bağlılığı daima vurgu - yorlar.

.....

Moskova toplantılarının belgelerine sıkı sıkıya bağlı ka - lındığı sürece, var olan ayrılıkları şiddetlendirecek hiç bir önemli neden yoktur, çünkü bütün ayrılıklara doğru bir çözüm yolu bulunabilir." (Aktaran BPBY 2, s.226; age, s. 63/64/65) (abc)

Şimdi Stalin 'savunuculuğu'nu Partizan'a bırakmak isteme - yen Emeğin Sesi revizyonistlerinin, bu konuda Partizan'la han - gi ayrılıkları var acaba? Bugün Stalin 'savunuculuğu'nu kim - seye bırakmak istemeyen Emeğin Sesi revizyonistleri, Çin dev - riminin öğretileri ve tecrübelerine saldırırken, esasında Stalin ve Komintern'in bu konudaki Marksist-Leninist görüş - lerine azgınca saldırıyorlar. Onlar AEP'in içinde, Komintern tarafından 1921'de kurulan ve yönlendirilen Çin KP'nin hiç - bir zaman Marksist-Leninist olmadığını ve Çin devrimine ön - derlik eden, Stalin'in ölümünden sonra SBKP'yi ele geçiren Kruşçev modern revizyonistlerine karşı mücadelede (belli ha - talarına rağmen) önderlik eden büyük Marksist-Leninist Mao Zedung'un anti-Marksist-Leninist bir köylü devrimcisi olduğu

nu iddia etmekte, utanmazca gerçekleri tersyüz etmeye çabala - maktadırlar.

Emeğin Sesi revizyonistleri bu tavırlarıyla Marksizm-Leni - nizm eleştirisi-özeleştirisi silahını bayağılaştırmakta, geç - mişte savunduğu görüşlerinin özeleştirisini yapmadan 180 de - recelik ani bir dönüşle bugün tam zıttını savunmaktadırlar.

Birkaç alıntıyla AEP'nin ve onun izinde giden Emeğin Sesi revizyonistlerinin geçmişte ve bugün Çin KP'ne ve Mao Zedung'a nasıl yaklaşıklarını görelim.

"Mao Zedung - diyordu Enver Hoca yoldaş - Çin Komünist Partisinin sevilen önderi ve öğretmeni, Marksizm-Leniniz - mi yaratıcı bir tarzda geliştirip zenginleştirmekle Marks izmin-Leninizmin mükemmel bir teorisini olarak, büyük - devrim stratejisini ve emperyalizme ve revizyonizme kar - şı, devrim, sosyalizm ve komünizm zaferi uğruna eğilmez bir savaşçı olarak bugün dünyada parlak bir simadır. Daha toplumsal siyasi faaliyetinin başlangıcından itibaren ve tüm yaşamı boyunca bir devrimci olarak Mao Zedung yoldaş Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in düşüncelerini kendisine rehber edinmiş, bunları savunup geliştirmiş ve böylelikle Marksizmin-Leninizmin hazinesine parlak bir katkıda bulun - muştur." (26 Aralık 1973, Hüsni Kapo yoldaşın konuşması, Bugünkü Arnautluk 6/73, Almancadan çeviri)

Devamla:

"Kardeş Çin halkının Komünist Partisi önderliğinde devrim, sosyalist inşa ve uluslararası arenada elde ettiği parlak zaferler - demişti Enver Hoca yoldaş - büyük ve denemmiş önder Mao Zedung yoldaşın doğru Marksist-Leninist çizgisi nin canlı bir simgesidir." ("Mao Zedung'un Parlak Eseri Ö - lümsüzdür", Zeri i Popullit, 10 Eylül 1976)

Devamla:

"Çin Komünist Partisini daha kuvvetli savunmalısınız. Çin kü esas saldırı onlara yapılmaktadır ve esas toplar onla - rı hedef almaktadır... Çünkü onlar isabetli olarak, kendi - leri için en büyük tehlike kaynağının Çin KP olduğunu dü - şünüyorlar... Çin tarafını tuttuğumuz için bizi 'dogma - tiklik'le suçlayacaklar." (Enver Hoca, "Sovyet Revizyoniz - mine Karşı Mücadele", Günce Yayınları, s.151)

Devamla:

"Şanlı Çin KP ve Başkan Mao Zedung'un sekizyüz milyonluk Halk Çinini çıkardığı zirveyi gördüğümüzde yüreklerimiz daha fazla atmakta ve kardeş Çin halkının gelecekte de da - ha büyük zaferler kazanmasını yürekten arzulamaktayız." (30 Eylül 1976, E.Hoca, Hacı Leşi ve Mehmet Şehu yoldaş - ların Çin HC'ne 27. kuruluş yıldönümü vesilesiyle Hua Guo Feng'e gönderdikleri telgraf)

Lenin'in 100. doğum yıldönümü dolayısıyla düzenlenen top - lantıda yapılan konuşmada (Tiran 1970) Çin KP şöyle övülmek - te:

"Gerçek uluslararası komünist hareket, Marksizm-Leniniz - min teorisine sadık kalan işçi sınıfı partilerinden ÇKP, AEP ve öteki devrimci partilerden ve revizyonizme karşı mücadele içinde kurulan yeni Marksist-Leninist partiler - den oluşmaktadır." ("Mücadele ve Zafer Bayrağı Leninizm" broşürü, s.22)

Büyük Proleter Kültür Devrimi ise şöyle değerlendirilir:

"Bizzat Başkan Mao Zedung tarafından yönlendirilen ve yol gösterilen Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin zaferi, bü - yük Çin halkını daha da çelikleştirdi, Çin'de proletarya diktatörlüğünü ve sosyalizm davasını daha da sağlamıştır - dı.

Onun zaferi, emperyalistlerin ve Sovyet gericiliğinin Çin'e karşı besledikleri emellere ve planlarına, Çin'de ka - pitalizmi geri getirilmesi umitlerine ezici bir darbe in - dirdi. Büyük Proleter Kültür Devrimi, bütün dünya işçi s - nıfına ve halklarına kapitalizmi ve revizyonizmi alaşağı etme mücadelelerinde zengin bir deney kazandırdı." ("Sos - yal emperyalizm üzerine" Zeri i Popullit, s.132, Günce Ya - yınları)

Çin KP'ni şimdiki yaklaşıma gelince:

"Ama şunu da belirtmeliyiz ki Çinli önderlerle olan buluş - malarımız dostça geçmesine karşın bu buluşmalarda Çin,Mao Zedung ve ÇKP bazı yönlerden bizim için bir bilmece ola - rak kaldılar." (Enver Hoca, "Emperyalizm ve Devrim", s. 276, Yıldız Yayınevi)

"Çinli önderler kimi zaman kararlı, kimi zaman kararsız

görünüyorlardı, ara sıra doğru bir tutum içine giriyorlar dı ama özellikle, oportünist tavırları göze çarpıyordu. Mao'nun hayatta olduğu tüm dönem boyunca Çin siyaseti; içinde bulunulan durum ve koşullara göre değişiyordu; Marksist-Leninist omuriliği yoktu." (age, s.276-277)

"Olayların akışı gösterdi ki Büyük Proleter Kültür Devrimi ne bir devrimdi, ne büyüktü, ne de kültürel ve özellikle zerre kadar proleter değildi. İktidarı ele geçirmiş olan bir avuç gericiyi tasfiye etmek amacıyla yapılan tüm Çin çapında bir saray darbesiydi." (age, s.281)

"Mao Zedung düşüncesi' revizyonizmin, daha II. Dünya Savaşından önce, özellikle de 1935'ten sonra Mao Zedung'un parti yönetimine gelmesiyle şekillenmeye başlamış bir türdür. O dönemde Mao Zedung ve taraftarları 'dogmatizme', 'hazır şemalar'a, 'yabancı kalıplara' vb. karşı mücadele sloganı altında 'teorik' bir kampanya başlattılar ve Mao Zedung, ulusal Marksizmin geliştirilmesi sorununu ortaya attı ve böylece Marksizm-Leninizmin evrensel niteliğini inkar etti." (age, s.283) Vs. diyor.

Bir de Halkın Kurtuluşu revizyonistlerinin geçmişte dediklerine bakalım:

"Mao Zedung sosyalizmin tarihi döneminin derin bir tahlilini yaptı, devrimin proletarya diktatörlüğü teorisini derinleştirdi ve zenginleştirdi. Mao Zedung'un hayali aynı zamanda Modern Revizyonizme karşı mücadelenin tarihidir. Mao Zedung'un düşünceleri bütün ülkelerin işçilerinin ve ezilen halkların her zaman yolunu aydınlatmaktadır. Mao Zedung uluslararası proletaryanın en büyük beş öğretmenlerinden biridir." (Halkın Kurtuluşu S.22, 13 Eylül 1976)(abc)

Devamla:

"Modern revizyonistler dün en azgın bir biçimde Stalin'e, 'Stalinizm'e saldırıyorlardı. Bugün ise gene en azgın bir biçimde Mao Zedung'a ve 'Maoizm'e saldırılmaktadırlar. Onlar bu saldırılarını Marksizm kisvesi altında saklamaya çalışmakta, fakat aşağılık yalanlarla en seviyesiz iftiralarla sürdürmektedirler." (aynı yerde, s.8)

Bir alıntı daha:

"Mao Zedung yoldaş bizim de yolumuzu aydınlatıyor. Bu yoldan saparsak bize lanet olsun (iyi lanet olsun —YN). Yaşasın Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung'un fikirleri." (HK, S.23, s.2)

Bir de Emeğin Sesi revizyonistlerinin bugün Çin KP ve Mao Zedung hakkında nasıl saçmaladıklarına bakalım:

"Mao Zedung düşüncesi (Siz Mao Zedung anlayın —YN) revizyonist küçük burjuva bir teori ve pratiktir."

"Mao ve ÇKP, dış görünüşte kullandıkları Marksist-Leninist terim ve formülasyonlara karşın, esas olarak Marksizm Leninizmi savunmamışlardır." (Kongre belgeleri, s.70)

"Tersine, ideolojik-siyasi hattımız, ona karşı mücadelede kuvvetli bir silahtır." (age, s.71)

"Mao Zedung düşüncesi (Kastedilen Mao Zedung'dur —YN) anti-Marksisttir."

"Mao Zedung düşüncesi (Kastedilen Mao'dur —YN), Marksizm Leninizmin ödünc alınmış fikirler ve formülasyonlarla; her türden küçük-burjuva oportünist, pragmatçı (yararçı) revizyonist, idealist düşünce ve tezlerin eklektik bir karışmasıdır." (age, s.70)

Yukarıda aktardığımız alıntılardan da görüleceği gibi, hiç bir Marksist-Leninist temel bir konuda böyle 180 derecelik bir dönüş yapacağı beklenemez. Tabii ilk etapta insana böyle gelir. Fakat dönüp tarihe baktığımızda, böylesi olaylara defalarca rastlanmaktadır. Sınıf mücadelesinde, sınıflar varolduğu sürece böylesi olaylar kaçınılmazdır. Görev bu tür olaylardan ders çıkarmak, Marksizm-Leninizme sınıfsızca sarılmak, bu tür akımlara karşı içte ve dışta acımasızca mücadele etmek, ta ki yok edilinceye kadar. Görüşümüzce Lenin ve Stalin'in kişileri değerlendirirken takındıkları tavır herkese örnek olmalıdır. Örnek olarak Lenin'in Rosa Lüksemburg değerlendirmesini verebiliriz. Lenin için Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht "3. Enternasyonalin en iyi temsilcileri"dir. (Lenin, 3. Enternasyonal Konuşmaları, Koral Yayınları, s.11)

Ama "Rosa Lüksemburg, Polonya'nın bağımsızlığı konusunda yanıldı. 1903'te Menşevizmin değerlendirilmesinde yanıldı. 1914'de Plehanov, Vandervelde ve Kautsky'nin yanında Bolşeviklerle Menşeviklerin birleşmesini savunduğunda yanıldı.

1918'de hapisteyken yazdığı yazılarda yanıldı (1918 sonu 1919 başında hapisten çıktıktan sonra bu hatalarını önemli ölçüde düzeltti). Ama bütün bu hatalarına rağmen o bir kartaldı ve kartal olarak kalacaktır. Yalnızca onun a nısı değil; biyografisi ve tüm eserleri (Bunların çıkarılması masının geciktirilmesi Alman Komünistleri için, ancak verdikleri büyük kayıpların affettirdiği bir hatadır) bütün dünyada birçok kuşak komünistin yetişmesi için büyük yarar sağlayacaktır. 'Alman sosyal-demokrasisi kokmuş bir leştir'. Rosa Lüksemburg bu sözleriyle dünya işçi sınıfı tarihinde yerini alacaktır." (Lenin, TE, c.33, s.195)(Bir Gazetecinin Notları, 1922 sonu)

İşte Lenin'in tavrı budur. Lenin, Rosa Lüksemburg'un bütün hatalarını zamanında en ağır bir şekilde eleştiren kişidir. Ama Lenin, genel değerlendirme yaptığında Rosa Lüksemburg'u bir komünist, "Komünist Enternasyonal'in en iyi temsilcilerinden biri" olarak değerlendirir.

İkincisi SBKP/B Tarihinde Plehanov'a nasıl yaklaşıldığı sorunudur. Bilindiği gibi Plehanov RSDİP'de süren mücadelede genel olarak Bolşeviklere karşı, Menşeviklerin safında yer tutmuştur. Ekim Devriminden sonra yaşadığı kısa sürede Bolşeviklere karşı karalama kampanyasına girmiştir, vb. Bütün bunlara rağmen SBKP/B Tarihinde Plehanov'un Rusya'da Marksizmin yayılması konusundaki tarihi katkıları hiçbir şekilde küçültülmeyen ortaya konmakta; onun kazanımlarından övgüyle bahsedilmektedir. Onun kazanımları ortaya konarken, daha sonra sıs temleştirdiği hataların kökleri de ortaya konmaktadır. (Bkz. SBKP/B Tarihi, s.33, Aydınlık Yayınları)

İşte Bolşeviklerin örnek alınması gereken tavırları böyledir. Onlar kişilerin hatalarını ve kazanımlarını berabere ortaya koyarak genel bir değerlendirme yapmaktadırlar. Ama AEP ve kuyrukçusu Emeğin Sesi revizyonistleri ise Mao ve Çin KP'ne yaklaşırken, tam tersini yapmakta, bazı hataları alt alta dizip doğrularını ise reddederek inkarıcı bir sonuca varmaktadırlar. Partizan oportünistleri ise sadece kazanımlarını öne çıkarmakta, hatalarını ise her türlü yola başvurarak Marksizm-Leninizm'e 'katkı' olarak göstermeye çabalamaktadırlar. Açıkta ki bu iktidarın da Marksizm-Leninizm ile kesinlikle ilgisi yoktur.

İşte böylesi durumlarda, bir parti ya da kişi eski savunduğu birşeyin yanlışlığını görüp ve anlayınca ne yapmalıdır? Leninizm ilkelerinden biri olan elestiri-özeleştiri silahı na sarılmalıdır. Lenin bu konuda şunu der:

"Siyasal bir partinin yanlışlarına karşı tutumu, bir partinin ciddiyetinin ve sınıfına ve emekçi kitlelere karşı sorumluluklarını GERÇEKTEN yerine getirisinin en önemli ve en güvenilir ölçütlerinden biridir. BİR YANILGIYI AÇIKÇA KABUL ETME; NEDENLERİNİ ORTAYA KOYMA; ONU YARATAN KOŞULLARI TITIZLIKLA ÇÖZÜMLEME; YANILGIYI ORTADAN KALDIRMA YOLLARINI DİKKATLE ARASTIRMA — bu ciddi bir partinin özeliğidir. Bu sorumlulukların yerine getirilmesi, sınıfın ve sonra da kitlelerin eğitimi ve yetistirilmesidir." (Leninizm nedir?, s.108)

İşte ne AEP'si ne de onun tek tek önderleri Leninizmin elestiri-özeleştiri ilkesini uygulamamakta, tersine onu hasıralatı etmekte idirler. Bugün AEP'nin içinde giden Emeğin Sesi revizyonistleri vs. de eskiden Mao Zedung ve Çin KP hakkındaki saçmalıklarının özeleştirisini yapmadan, (ya da daha doğrusu özeleştiri adına rezilce bir kıvırtma yaparak) 180 derece -lik bir dönüş yapmışlardır. Bu zaten oportünizmin karakteridir.

Ütanmazca Stalin 'savunucusu' pozlarına bürünen AEP ve onun kuyrukçusu Emeğin Sesi revizyonistlerinin Çin devrimi, ÇKP ve Mao Zedung konusundaki saçmalıklarını çürütmek için Stalin ve Komintern'den birkaç alıntı yapalım.

"Çin Komünist Partisi(abc) sağcı Guomindang'ın gerici ve hain siyaseti konusunda sessiz kalmamalı, sağcılarının maskesini düşürmek için kitleleri Guomindang ve Çin Komünist Partisi etrafında seferber etmelidir." (Stalin, Milli Demokratik Devrim, s.45, 31 Mart 1927, Aydınlık Yay.)

"Muhalefet, Komünist Partisinin Guomindang'a katılmasını yararsız birşey olarak görüyor." (age, s.50)

"Eğer Guomindang emperyalist bir küçük burjuva partisi olsaydı o zaman elbette Çin komünistleri onunla bir blok kurmazlar, tam tersine onu mahkum ederlerdi. Ama Guomindang emperyalistlere ve onların Çin'deki ajanlarına karşı devrimci bir savaş veren anti-emperyalist bir partidir." (age, s.66)

"Muhalefet tarafından işlenen büyük yanlışlıklardan sonra, Çin Komünist Partisinin, eğer muhalefet tarafından örgütlenen anti-Leninist siyasatı, serüven siyasasını benimsenmiş bulunsaydı, kesinlikle bir çıkmaza girmiş olacaktı"

tanıtlamaya pek gerek yok. Eğer Çin Komünist Partisi, kısa zamanda iki bin üyeli küçük bir grup olmaktan çıkıp 60 000 üyeli bir yığın partisi durumuna gelmişse; eğer Çin Komünist Partisi, bu dönem içinde, üç milyon dolaylarında proleterleri sendikalar içinde örgütlemeyi başarmışsa; eğer Çin Komünist Partisi, milyonlarca köylüyü uyuşukluklarından kurtarmayı ve onlarca milyon köylüyü devrimci köylü birlikleri içine çekmeyi başarmışsa; eğer Çin Komünist Partisi, bu dönem içinde, ulusal ordunun birçok alay ve tümenlerini kendine kazanmayı başarmışsa; eğer Çin Komünist Partisi, bu dönem içinde, proletarya hegemonyası düşüncesini, bir istek olmaktan çıkarıp bir gerçek durumuna dönüştürmeyi başarmışsa, eğer Çin Komünist Partisi, kısa süre içinde, bütün bu başarıları gerçekleştirmeyi başarmışsa, bu durum, başka şeyler arasında, onun, Lenin tarafından çizilmiş yolu, Komünist Enternasyonal tarafından gösterilmiş yolu izlemiş bulunmasıyla da açıklanabilir. (abc)

Muhalefetin siyasası ile, muhalefetin yanlışlıkları ile, muhalefetin sömürgeci devrim sorunlarındaki anti-Leninist yönelimi ile, Çin devriminin bu başarılarının ya hiç bulunmayacağını, ya da en aza indirgenmiş bulunacağını söylemek gereksiz.

Bundan sadece aşırı-sol dönemler ile serüvenciler kuşku duyabilirler." (J. Stalin, "Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu", s.191-192, Sol Yayınları) (abc)

1935'de yapılan Komintern 7. Kongresinde Komünist Enternasyonal Yürütme Kurulu (KEYK)'nin raporunu sunan W. Pieck sunuları söylüyordu:

"Çin sovyetlerinin başarıları Lenin ve Stalin'in sömürge sorununu üzerine öğretileri temelinde yükselen Komintern çizgisinin doğruluğunun mükemmel bir ispatıdır. (abc)...

Dünya tarihinde ilk defa Çin'de milli devrimci bir kuruluş hareketi, işçilerin köylülerin devrimci diktatörlüğü hedefine yöneliyor. Dünya tarihinde ilk defa olarak yarı-sömürge bir ülkenin anti-emperyalist toprak devrimi Sovyet kurma mücadelesi şekline bürünüyor." (Aktaran BPBY 2, s.79; 7. Kongre Belgeleri, c.1, s.64, Almanca)

Mao Zedung sorunu öyle küçük bir sorun değildir. Mao Zedung, Çin KP ve Çin Devrimi değerlendirmeleri Dünya Komünist Hareketini birleştiren temel ilkesel konulardan biridir. Marksizm-Leninizm, devrim, sosyalizm ve komünizmle ilgilenen herkes bilir ki Kruşçev modern revizyonistleri ve yandaşlarına karşı Marksizm-Leninizmi, sosyalizmi ve proletarya diktatörlüğünü savunma mücadelesi (tam olmasa da) başta Mao Zedung, Enver Hoca ve Çin KP, Arnavutluk Emek Partisi tarafından yürütülmüş ve bunların etrafında bir birlik oluşturulmuştu. Mao Zedung'un ölümünden kısa bir süre sonra inkarcı Enver Hoca ve AEP yöneticilerinin ispatsız bir şekilde Çin devrimine Büyük Proleter Kültür Devrimine, Çin KP'ne, Mao Zedung'un ML eserlerine ve Çin devriminin kazanımlarına revizyonistçe saldırması sonucu bu birlik bozuldu ve Dünya Komünist Hareketi'nin de yeni bir parçalanma gündeme geldi.

Bu bölünmede AEP önderliğindeki güçler Mao Zedung ve ÇKP'nin hiçbir zaman Marksizm-Leninizmin yolunu tutmadıklarını ve revizyonist olduğunu savundular. İkinci bir akım ise AEP'nin bu tavrına karşı, aynı AEP gibi inkarcı bir şekilde AEP'yi revizyonist ve Arnavutluk SHC'ni de sosyalizme ihanet etmiş karşı-devrimin kalesi olarak nitelendirdiler. Bu revizyonist akım Mao Zedung ve ÇKP'nin hatası olduğunu savundu.

Üçüncü bir akım ise Mao Zedung'u ve ÇKP'yi 1956'lıardan sonra revizyonist olarak değerlendirdi.

Marksist-Leninist akım ise tüm bu inkarcılara karşı, Mao Zedung'un ve ÇKP'nin ilkelere ilişkin hatalarını tespit edip bu hataların özeleştiriyile aşılmadığını, Mao Zedung'un hata ve sapmalarına rağmen büyük Marksist-Leninist olduğunu, AEP'nin ise bugün revizyonizmin yolunda hızla ilerlediğini, Arnavutluk SHC'nin de sosyalizm yolunda değil revizyonizm yolunda hızla ilerlediğini bilimsel olarak tespit ederek kendilerini özeleştiriyile aşmaya çalışan Marksist-Leninist partiler ve gruplardır.

Durum bu iken hala bu akımlar birbirleriyle tam olarak hesaplaşmış değildirler. Yalnız herkes kendi safını tuttu, bu tutma döneminde belli mücadeleler oldu. AEP ve çevresi, Mao Zedung düşünceleri, vs.ler eğer kendi görüşlerinin doğruluklarına inanıyorlarsa, sessizliklerini bozup Bolşeviklerin ÇKP ve Mao konusundaki görüşlerine tavır takınmadılar.

Bugün kim kendine Marksist-Leninistim diyorsa, onun görevi Marksizm-Leninizmi savunmak ve her türden revizyonizm, oportünizm, troçkizmle kesin olarak hesaplaşmaktır.

Bugün "Stalin'i savunuyorum, o yolunuzu aydınlatıyor, o Marksizm-Leninizmin bir klasığıdır" diyen AEP ve kuşruçularını eğer gerçekten de söylediklerine sadık kalmak istiyorlarsa, Stalin ve Komintern'in Çin Devrimi, ÇKP ve Mao Zedung hakkındaki değerlendirmelerini savunmak mecburiyetindedirler. Ama gerçekte ise ÇKP ve Mao Zedung'un hiçbir zaman Marksist-Leninist olmadığını vs. savunmaktadırlar. O zaman bu baylar Stalin ve Komintern'i Çin devrimi ve Mao Zedung konusunda açıkça eleştirmelidirler, eğer dediklerine kendileri inanıyorlarsa. Stalin'i savunmak ona övgüler düzmekle, onu şakşaklamakla değil, onun eserlerini kavrayarak ona gelen her türlü saldırıyı bertaraf etmekle olur.

Bütün bunları toparlarsak, AEP ve çevresi bu konularda özellikle Stalin ve KEYK değerlendirmelerinin ve geçmişlerinin nasıl olduğunu, eleştiri-özeleştirmelerini açık dünya kamuoyuna tarihsel belgelere dayalı olarak sermek mecburiyetindedirler, sermezlerse adi ve sahtekardırlar.

Aynı zamanda ulusal ve uluslararası alanda bu konularda canlı polemik yürütülmeli ki, sempatisanlar da kendi teşkilatlarının hangi pozisyonda durduklarını tanıyabilsin.

Bir de Emeğin Sesi revizyonistleri 'Cuntayı değerlendirme sinde' Partizan'ı "üç dünyacı" olarak eleştirmektedir. Doğru, doğru ama bu konuda da her iki revizyonistlerin de aynı olan özlelerini açığa çıkarmak gereklidir.

Bu konuda da Partizan'la Emeğin Sesi revizyonistlerinin 'ayrılıklarına' bakalım.

Partizan CHP'yi faşist bir parti, Batı Avrupa emperyalistlerinin bir uşağı, özellikle Batı Alman emperyalistlerinin temsilcisi olarak değerlendirmektedir.

Bu konuda Partizan'ın 'samimiyetine' ancak Emeğin Sesi gibi revizyonistler inanabilir. Nasıl olsa birbirlerinin ayıbını birbirine karşı söylemek yok, kıydan köseden biraz dokunma, iki keskin laf oldu bitti. Aslında hem Emeğin Sesi revizyonistleri için Batı emperyalizmi kavramı pürüzlü bir kavramdır. Sorun günlük siyasal sorunlarda genel doğruları gevşetmek değil, bataklığı bulup yok etmektir.

Önce tüm oportünist ve revizyonistlerin ideolojik gıdasını aldığı, SBKP XX. Parti Kongresinde, 57-60 deklarasyonlarında, Batı Avrupa emperyalizmi ile ilgili söylenenlere bakalım:

"Avrupa'da ortak güvenlik sistemi yaratma, silahsızlanma, Atom silahlarının yasaklanması, Almanya sorunu gibi sorunların çözümü için yeni yollar arama" (Aktaran BPBY 2, s. 246; 20. PK Raporu, s.19, Almanca)

"Fransa ve Büyük Britanya ile ilişkilerimizi daha da iyileştirmek amacıyla güdüyoruz. Avrupa'da bulunan ülkelerimiz bir dizi ortak çıkarı vardır. Herşeyden önce ülkelerimiz yeni bir dünya savaşının çıkmasını istememektedir.... Görüşümüze göre, Avrupa'daki büyük güçler olan Sovyetler Birliği, Fransa ve Büyük Britanya, barış denetimliliği kutsal birşey olarak korumak ve yeni bir savaş engellemek için herşeyi yapmalıdır." (Rapor, s.22)

"Barış güçleri, dünya arenasında, bloklarda yer almamayı prensip haline getiren, Avrupa-Asya'nın barışsever devletleri grubunun ortaya çıkması ile önemli ölçüde güçlendi.. Böylece dünya arenasında geniş bir barış bölgesi doğdu. Bu bölge Asya ve Avrupa'nın hem sosyalist hem de sosyalist olmayan barışsever devletlerini kapsamaktadır." (Rapor, s.21-22)

Görüldüğü gibi bu belgede, ABD emperyalistleri barıştan yana bir güç olarak görülmemekte, Batı Avrupa emperyalistleriyle ilişkiler geliştirmeye çalışılmakta, onlara barışı koruma çağrısı yapılmakta ve emperyalist nitelikleri göz ardı edilmektedir. Bizim, Emeğin Sesi olsun, Partizan olsun, TKP olsun, bilumum oportünist ve revizyonistlerimizin "Marksist-Leninist" olarak değerlendirdikleri 57-60 deklarasyonlarında, SBKP XX. Parti Kongresinde kabul edilen Kruşçev'in bu konuyla ilgili anlayışı olduğu gibi kabul edilmiştir.

"Birleşik Amerika'daki saldırgan çevrelerin bu politikası kapitalist dünyanın bütün gerici güçlerini kendi saflarına da toplamayı amaçlamaktadır. Böyle davranmakla onlar, dünya gericiliğinin merkezi ve halkların can düşmanı durumuna gelmektedirler." (Aktaran BPBY 2, s.268; UKH'in Ortak Belgeleri, s.14)

Görüldüğü gibi deklarasyonda ABD emperyalizmi "dünya gericiliğinin merkezi ve halkların can düşmanı" tespitleri yapılmaktadır. ABD emperyalizmine, sadece ABD emperyalizmine karşı değil emperyalizme karşı, mücadele önerilmektedir. Bunlar

doğru tespitlerdir. Daha sonra "ABD emperyalizmi halkların can düşmanıdır" şeklindeki görüşün, baş düşman anlayışına doğru gelişmesi, 1957'de yapılan tespitlerin doğru olmadığı anlamına gelmez.

Deklarasyondaki anlayışın esas yanlışı; ABD ve diğer emperyalist ülkelerde, emperyalist burjuvaziyi savaş isteyenler - savaşa karşı olanlar şeklinde ayrılmasıdır. Bu ayrımın hiçbir haklı yanı yoktur. Deklarasyon ABD emperyalizminin ve diğer emperyalist büyük güçlerin izlediği savaş siyasetini, emperyalizmin tümünün değil; 'belli saldırgan çevrelerin siyaseti' olarak görmektedir. Deklarasyon bu konuda ABD başkanını "sağduyu sahibi olmayan bazı çevrelere" karşı koruyan XX. Parti Kongresi ile aynı anlayışta birleşmektedir.

XX. Parti Kongresinin "sağduyu sahibi olmayan çevreleri" ile deklarasyonun "savaş delisi emperyalist manyaklar" (BPBY 2, s.268; UKH'in Ortak Belgeleri, s.16) aynı paralelde anlayışlardır.

"Savaş sonrası yılları içerisinde Birleşik Amerika, İngiltere, Fransa ve öteki emperyalist ülkeler ve onların kukulları Hint Çininde, Mısır'da, Endonezya'da, Umman'da, Malaya'da, Kenya'da, Guatemala'da, Kore'de, Cezayir'de ve Yemen'de savaşlar tezgahlanmışlar ya da halen savaşlar sürdürmektedirler." (age, s.14)

Burada sözü geçen ülkelerde, ezilen halklar, ulusal kurtuluş mücadelesi yürütmekte; emperyalizme karşı savaşmakta. Bunların bir bölümü hatta (Hint Çini ve Kore'de olduğu gibi) komünistlerin önderliğinde idi. Görüldüğü gibi her iki toplanmanın da belgelerinde emperyalist güç olarak ABD görülmekte, Batı Avrupa emperyalistlerine dil ucuyla yaklaşılarak, emperyalist nitelikleri gözardı edilmektedir.

Peki 'bu Marksist belgelerin' günümüzdeki savunucuları, Avrupa emperyalistleri konusunda ne düşünmektedirler!!?

"Bu ülkelerin hükümetleri, Avrupa'da ekonomik ve askeri alanlarda Leadership (önderliği) yükümlenen Amerika Birleşik Devletlerinden çok korkuyorlar. Bu nedenle Avrupa'nın sanayileşmiş kapitalist ülkeleri, durmadan ve artarak gelen Amerikan sermayesinin istilasını zorlaştırmak için çaba harcıyorlar." ("Emperyalizm ve Devrim", s.73, E.Hoca)

"Avrupa sermayelerinin Birleşik Devletlere yatırımları esasen kıymetli evrak, hisse senetleri, tahviller, mevduatlar, vb. biçimindedir. Oysa Avrupa'daki Amerikan yatırımları, Avrupa ekonomisinin önemli kollarında egemen konum sağlamıştır." (age, s.73)

"Arnavutluk Emek Partisi, Amerikan emperyalizminin ve Rus sosyal emperyalizminin dünyayı, yeni bir dünya savaşına sürüklediklerine ve böyle bir savaşın patlama tehlikesi - nina hayali değil, gerçek bir tehlike olduğu bir çok kez dikkatleri çekmişti. Bu tehlike, tüm dünyadaki halklar, geniş emekçi kitleler, barışsever güçler ve ülkeler (abc) (Siz Batı Avrupa emperyalistleri anlayın -YN) Marksist - Leninistler ve ilerici insanlar için kuskusuz sürekli bir kaygıdır ve onlar bu tehlike karşısında pasif bir şekilde eli kolu bağlı duramazlar." (age, s.264-265)

"Bu tür ilişkilerin, yalnızca iki süper devletle ve faşist devletlerle sürdürülmesine karşıdır." (age, s.219)

Batı Avrupa emperyalistlerini, dünya işçi sınıfına ve ezilen halklarına dost ve şirin göstermede Kruşçev'e pabuç bırakmayan Enver Hoca, yukarıda yaptığımız alıntılarda, ABD'ne bağımlı gösteren anlayışını giderek daha utanmaz bir hale getirerek:

"Ama gerçek şu ki İspanyol, İtalyan, Portekiz halkı ve diğerleri (!!!) eziliyor ve sömürülüyor, ülkelerinde birbirjuva demokrasisi var ama (İspanya ve Portekiz'deki faşist diktatörlüklerin kulakları çınlasın -YN) orada devlet (İtalya'da mı? -YN) baştan aşağı sermayeye bağlıdır..."

"Onlar özgür değiller, çünkü herşey yabancı sermaye tarafından belirlenmiştir." (E. Hoca, ES, S.25, s.7)

Açık olarak görüleceği gibi Kruşçev revizyonistlerinin, her türden üç dünyacıların (bu arada Doğu Perinçek'in de kulağı çınlasın) SBKP XX. Parti Kongresi, revizyonist 57-60 deklarasyonları, üç dünya teorisi, Mao Zedung düşüncelerinin (Mao Zedung'un değil) savunucularının aynı iplikten dokuduklarının, terzisinin de Kruşçev revizyonistleri olduğunun belgeleri, Emegin Sesi'nin Partizan'ı veya Partizan'ın Emegin Sesi revizyonistleriyle birbirlerini ne temelde eleştirdikleri ortada değil mi? Yukarıda her türden oportünist ve revizyonistlerin, emperyalizmi sadece Rus sosyal emperyalizmi ve ABD emperyalizminden ibaret gördüklerini, onlara göre her türden sömürünün ve savaş kışkırtıcılığının "her iki sü-

per güç" tarafından yapıldığını, hatta Batı Avrupa emperyalistlerinin emperyalistliği bir çırpıda ortadan kaldırılarak bağımlı ülkeler haline getirildiklerini gördük. Bundan sonra Emegin Sesi'nin Partizan'a yönelttiği eleştirilerin temelini yitirmek daha kolay olacaktır.

DEVLET VE CUNTA SORUNU

12 Eylül cuntasının gelmesiyle birlikte, Türkiye'de emperyalizme bağımlı komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletinin özünde herhangi bir değişiklik olmamıştır.

12 Eylül'den önce önemli ölçüde işlemez hale gelen parlamento maskeli faşist devlet mekanizması, bir operasyon sonucu tekrar işler hale getirilmiş, devlete belirli bir şekilde çekil-düzen verilmiştir. Yoğunlaştırılan baskı ve sömürü, daha düzenli daha örgütlü yapılmaya başlanmıştır. Hakim sınıfların ordusuyla girilen bu operasyon hareketi, istisnasız tüm emperyalistler tarafından desteklenmiştir. Sorun, hakim sınıfların arasındaki çelişkide ABD'nin 'göbekçi' kanadının, diğer hakim sınıf kesimleri üzerindeki 'baskısı' değildir.

Emegin Sesi revizyonistleri, Partizan'a bu yönlü eleştiriler getirirken, Partizan'la göbek bağıını yine unutupor.

Partizan'a karşı derin devlet tahlillerine girişen, Partizan'a "Türkiye'deki devlet yapısının komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti... Devletin bir sınıfın devleti olduğu..." gerçeklerini görmediği yönlü eleştiriler getiren Emegin Sesi'nin o derin devlet tahlili nedir acaba?

Emegin Sesi böyle yüksek peşeden atarak, Marksist-Leninistleri ve devrimci kamuoyunu aldatacağını sanıyorsa yanılıyor. Emegin Sesi de komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir başka siyasi temsilcisi olan CHP'yi "reformist ... milli burjuvazinin temsilcisi" olarak gösterip, onu devlet iktidarı dışına çıkararak Partizan'la özde birleştiriyor. Onları birleştiren öz, hakim sınıfların bir bölümünü iktidar dışında ve muhtemel bir müttefik olarak göstermektir.

Peki, Emegin Sesi revizyonistleri bu konuda Partizan'dan aşağı kalır mı, hatta ondan daha ileri giderek "CHP'ye yapılan baskılar halka yönelen baskılardır" dememiş midir?

AEP'ne (ve bu arada Halkın Kurtuluşu'na) göre "Amerikan emperyalistleri ve Sovyet sosyal emperyalistleri dünyanın bir çok ülkesinde askeri darbeler aracılığıyla kendi hizmetlerin deki gerici klikleri devletin başına geçirdiler." (Aktaran Emegin Sesi, S.27, s.7)

Buyurun anlayışa bakın, ABD ve Rus sosyal emperyalistleri dünyanın birçok ülkesinde kendi hizmetindekileri devletin başına geçirirler. Bu arada Batı Avrupa emperyalistleri armut toplarlar. Peki bundan önceki sözkonusu ülkelerde devletin yapısı ne?

İşte bu anlayışlardır ki Emegin Sesi revizyonistleri, Türkiye'de Batı Avrupa emperyalistlerinin uşağı olan CHP'ne birleşme çağrıları yapacak kadar gericileşiyorlar. Partizan'a göre cunta ABD'nin göbekçi kanadınıdır. Emegin Sesi'ne göre ise ABD ve Rus sosyal emperyalistlerinin hizmetkari gerici leridir. Bu konuda da Partizan ve Emegin Sesi revizyonistleri Marksizm-Leninizmin devlet teorisini çarpıtma noktasında birleşmektedirler.

Oportünizme ve revizyonizme karşı mücadele edilmeden, Emperyalizme, Faşizme karşı mücadele edilemez.

Kahrolsun her türden oportünizm ve revizyonizm.

Bolşevizm mutlaka yenecektir.

... SK

Kardeş örgütlerden

Daha önceki sayılarımızdan izlenebileceği gibi, TKP/ML(B) ile kardeş örgütleri olan AMLP, GDS, WBK arasındaki polemik giderek sertleşen, ve kardeşlik ilişkilerini buhran içine sürükleyen boyutlara varmıştır. Kardeşlik ilişkilerinin sürdürülmesi ciddi bir şekilde tehlikededir. Böyle bir durumda, devrimci kamuoyunun polemikğin çeşitli alanlarda yürüdüğü şekilleri de görmesi kaçınılmaz bir gerekliliktir. Bolşevik Partizan yazı kurulu olarak bu yüzden TKP/ML(B) Merkez Komitesinin; kardeş örgütlerin çeşitli yayınları konusunda bilgi veren ve aynı zamanda bu yazıların TKP/ML(B)'i doğrudan ilgilendiren bölümlerine bir ilk tavrı takınan yazılarını yayınlıyoruz.

AMLP, GDS, WBK'nın ortak legal broşürü üzerine

AMLP, GDS ve WBK:

"AMLP, GDS, WBK ile TKP/ML(B) arasındaki tartışmanın belgeleri II"

başlığı altında Almanca bir broşür yayınladılar. (Elimize 6 Aralık'ta geçti.)

Bu broşürde yer alan yazılar şunlar:

I. Şubat 1983'te kamuoyu önünde tartışmaya davet

(Bu 22.11. tarihli ve TKP/ML(B) Merkez Komitesi-ne, TKP/ML(B)'in bütün Parti üyelerine ve sempatizanlarına çağrı başlığını taşıyan mektuptur. BP özel sayıda yayınlanmış; cevaplandırılmıştır.)

II. AMLP, GDS ve WBK'nın 30.9. tarihli mektubu

(Bu mektubu biz BP 3/4'ün ekinde kardeş örgütlerimizden önce Türkçe olarak kamuoyuna cevabı ile birlikte sunduk.)

III. Bizim bu mektuba 20.10. tarihli cevabımız

(Bu belgeyi de onlardan önce BP 3/4'ün ekinde kamuoyuna sunduk.)

IV. Bizim bu mektubumuza onların ortak cevabı

(Bu mektuba cevabı (tarihi yok) kardeş örgütlerimiz bize gönderme zahmetine katlanmadılar. Bu mektup bizim elimize kamuoyuna yayımlandığı zaman, broşürde yayınlanmış şekli ile geçti. İşte kardeş örgütlerimizin çok Marksist-Leninist(!) bir tavrı daha. Biz kesinlikle ve hiçbir şekilde mektuplaşmaların yayınlanmasına karşı değiliz. Yalnızca mektupların yazıldığı adrese önceden ulaştırılması gerektiğini düşünüyoruz.)

Şimdi böyle davranan kardeş örgütlerimizden GD S'in bundan çok değil 6 ay önce; 8.6. tarihli mektubunun kamuoyuna değil(!), Parti içinde GDS'in kapsamlı 1 Mayıs yazısından bağımsız olarak (sözü geçen yazı henüz elimizde yoktu!) yayınlanmasına karşı çıkması olgusu hatırladığında, bu tavrı bütünü ilginçleşmektedir.)

Kardeş örgütlerimizin "ortak" cevabı şöyle:

* * *

" TKP/ML(B) Merkez Komitesine; Parti üyelerine ve sempatizanlara

Erkek ve kadın yoldaşlar,

Biz TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bizim 30.9. tarihli mektubumuza cevap mektubunu aldık.

Bizim mektubumuz herkese TKP/ML(B) kurulduğundan

bu yana üç kardeş örgütün, her şeyden önce TKP/ML(B)'in ağırlık hatlarına yönelen gerçekten çok sayıda eleştiri getirdiğini gösteriyordu. Bizim mektubumuz bunun yanında herkese, TKP/ML(B) tarafından bu eleştiriler üzerine derinlemesine ve özeleştirici bir mücadele, ve kardeş örgütlerle bu hatalar, onların kaynakları ve ortamı üzerine tartışmanın cezalandırıcı bir şekilde küçüm sendiğini, ciddiye alınmadığını, —eğer filiz halinde boğulduğu söylenmek istenmezse— pazar konuşmalarında, açıklamalarda, makalelerde, başka bir şey propaganda edilse de, (bunun böyle olduğunu —ÇN) gösterdi. Eğer böyle değilse, TKP/ML(B) kurulduğundan bu yana bu kadar cevap verilmemiş eleştirinin toplanması nasıl açıklanabilir?

Bu ağır hatanın halâ aşıllıp aşılamayacağı; dümenin geri döndürülüp döndürülemeyeceği, ya da ama bu hatanın daha da sağlaşıp derinleşeceği mi konusunda TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bizim 30.9. tarihli mektubumuza nasıl cevap verdiği ölçü olabilir. Lenin'in talep ettiği gibi, hatayı açıkça ortaya koymak, onun sebeplerini bulup çıkarmak, onu ortaya çıkaran ortamı incelemek ve bu hatayı ortadan kaldırmak için araçları titizlikle araştırmak işine en azından başlanıyor mu, başlanmıyor mu? En azından bu hataya ağırlığına uygun olarak, onu düzeltmek için yaklaşıyor mu, yoksa değil mi? Bu belirleyici bir kıstastır!

Biz TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bütün bunları yapmadığını tespit etmek zorundayız. (TKP/ML(B) MK —ÇN) açık ve dayanışma içinde tartışma, eleştiri ve özeleştiriyi yalnızca ağızda gevelemeyen, aynı zamanda buna uygun davranan Marksist-Leninistlerden beklenmesi gereken (bütün bunları —ÇN) yerine getirmiyor. Tersine, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin 20.10. tarihli cevabında sunduğu,

ÖZELEŞTİRİ VE KARDEŞ ÖRGÜTLERLE AÇIK POLEMİK KONUSUNDA BİR KARİKATÜR'dür!

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin görüşüne göre aslında hata nedir?

Girişteki notunda TKP/ML(B) Merkez Komitesi, yazılı eleştirilere yazılı cevap vermemiş olmasının 'önemli bir hata' olarak görüldüğünü söylüyor. Ama TKP/ML(B) Merkez Komitesi gerçekte hiç Marksist-Leninist bir özeleştiriyi düşünmüyor. Onun için söz konusu olan, 'sizin tarafınızdan yaratılan, size cevap vermekten kaçındığımız hayaleti'ni ortadan kaldırmaktır.

Bu tip bir 'özeleştirici' ve biz eğer yazılı eleştirilerimize yazılı cevap talep edersek, sorunu şekil sorunu olarak gören anlayışta, kardeş örgütlerle dayanışma içinde ve açık tartışma ve parti-içi demokrasi konusundaki Marksist-Leninist ilkelere du

KARDEŞ ÖRGÜTLERDEN

yulan derin küçümseme dile gelmektedir.

Kardeş örgütlerin tekrarlayarak TKP/ML(B) yöneti minden yazılı tavrı talep etmeleri ne yalnızca bir şekil sorunudur, ne de kardeş örgütlerin bir kötülüğüdür. (Burası baskıda tam çıkmamış, cümlenin gelişinden çıkarabildiğimiz kadar çevirdik. —ÇN)(*) Çekirdek şudur ki, yalnızca sözlü bilgi, ya da yönetici bir yoldaşın ağzından verilen resmi olmayan bilgi, derin temelli bir tartışmasını (ve parti çerçevesinin dışında tartışmayı) dışta lar. (Ki böyle bir parti tartışmasında —ÇN) bu süreç içinde önemli olmayan, tesadüfi olan, kolay düzeltilebilir hatalar; önemli olan, derin olan, ve partinin çizgisinin temel sorunları ile bağlantı içinde bulunan hatalar birbirinden ayrılabilir; bu süreç içinde gerçekten derinlemesine sebepler ve ortam ve düzeltmenin yöntemleri tespit edilebilir. Evet, biz eleştirilerimizi çoğu zaman noktalar halinde getirdik, ve TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bizim işaretlerimizi kendisinin ele alıp değerlendireceğine ve kapsamlı bir şekilde kendisinin ispatlayarak hatalarını ortaya çıkaracağına — bir Merkez Komitesinin bu en tabii görevini nerdeyse kardeş örgütün görev sahası içine aktaracak yerde — güvindik.

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin ideolojik temel hatası, açık ve mümkünse kamuoyu önündeki getirilen eleştiriler üzerine tartışmayı, mümkün olan hatalar üzerine kendi saflarında ve kardeş örgütlerle açık tartışmayı kendi davası olarak; TKP/ML(B) için zorunlu, kaçınılmaz bir gereklilik olarak kavramaması, tersine böyle bir talebi kardeş örgütlerin bir zorlaması olarak görmesi; kardeş örgütlerin dayanışma içinde eleştiri yaptığını değil, hayalet yarattığını düşünmesidir.

Partinin, bu arada TKP/ML(B)'in de yalnızca kendi hataları temelinde kendi deneylerinden derinlemesine öğrenebileceği açıktır. Bir kardeş örgütün eleştirilerinin —hele hele bunlar doğru eleştirilerse— kapsamlı bir şekilde propaganda edilmesi, cevaplandırılması, ve bunların derinleştirilmesi, Parti ve taraftarlarına hataları açıklamak, bunların nasıl düzeltildiğini açıklamak —ki bunlar bir daha tekrarlanmasın— için gerekliliği açıktır.

Kardeş örgütlerin tam da bu sebeple eleştiri getirmiş oldukları, ve bizim eleştirilerimizin cevaplandırılması talebimizde derdimizin önce formal bir hak sorunu olmadığı da açıktır. Kardeş örgütlerin TKP/ML(B) Merkez Komitesi cevap vermeden yaşayamayacağını düşünmek, ve onların bu "kendi dar" çıkarları için bu cevapları talep ettiklerini düşünmek bütünü ile yanlış olurdu.

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bize cevap verip vermemesi, kuşkusuz bizim için varlık sorunu değildir. Cevaplar dünya komünist hareketinin birliği ve TKP/ML(B)'in Marksist-Leninist ilerlemesi için mücadelede gereklidir.

Böyle ya da benzeri ilkesel düşünceleri ortaya koymaktan bütünüyle uzakta, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin cevap mektubunda yalnızca, şimdiye dek bir çok sözlü ve resmi olmayan cevaplar verilmiş olmasına rağmen, 'göz korkutmaya' ve kardeş örgütlerin 'hayalet yaratmasına' karşı mücadelede taktik nedenlerle onların eleştirilerine yazılı cevap verilmiş olması hatadır düşüncesine yer veriliyor.

(*) Bütün üye ve sempatizanlardan, tabandan yazılı eleştiri, tavrı, düzeltme, özeleştirme, vs. beklemek; ve fakat kendilerinden hemen hemen aynı kapsamda tavrı istendiği, yazılı tavrı almaları talep edildiği, ve buna zorlandıkları zaman bozulmak, ve ekşi bir suratla kendilerine "güven duyulmadığı"nı söylemek, ve hatta bu talebi "bürokratik" olarak kalamak, bürokratların tipik bir özelliğidir.

Biz TKP/ML(B) Merkez Komitesinin böyle bir bürokratizmin yabancı olduğunu düşünürüz.

Çürük bir alış-veriş deneyi: Onay

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bizim eleştirilerimize yazılı resmi tavrı talebimizin TKP/ML(B)'in en temel çıkarı olduğunu; ve sorunun 'söylenen' kardeş örgütleri memnun etmek olmadığını kavramadığı, onun bizim mektubumuzun 4. noktasına takındığı tavrıda çok açık ortaya çıkmaktadır.

Biz orada, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bu konuda söz vermiş olmasına rağmen 1981'de iki IF bildirisine getirdiğimiz eleştiriye henüz toparlayan bir cevap vermediğini tespit ettik. Bizim özellikle 12 Eylül 1981 ile ilgili eleştirimiz içerik açısından çok önemlidir — getirilen eleştiri kısa olsa da —, çünkü bu bildiri de ilk defa kamuoyu önünde 'esas halka cuntanın teşhiri' yanlış pozisyonu ortaya çıktı, ve bizim bu bildiriye getirdiğimiz eleştiri ikincil önemde bir sorunla ilgili bir eleştiri değil, Türkiye'de devrimin genel çizgisi sorunu ile ilgili bir eleştiri idi.

Tam da o dönemden şimdiye dek bu konuda sertçe sürdürdüğümüz ve halâ da bitmeyen polemikte, (Bkz. BP'nin 12 Eylül 1982'deki bildirisinin eleştirisi, ve TKP/ML(B)'nin çizgisine eleştiri, II. Bölüm) bu IF bildirisine dönme çok önemlidir. Tabii eğer bu sorun üzerine derinlemesine tartışmadan, benzer hataların bağlarını incelemeyen, ve böyle hataların köklerini aramaktan yana isek.

Bütün bunların TKP/ML(B) Merkez Komitesinin işine gelmediği, onun cevabında sorunu; birçok kez söylenmesine, bu eleştirinin kabul edildiğinin bildirilmesine rağmen kardeşlere yetmediği, ve bunun için bir kez de 'resmen' eleştiri kabul ettiğini bildirmek —ki böylece eleştiri meraklıları rahat versin— şeklinde koymasından görülmektedir.

Son söylenenler, bu onaydan amaçlananın ne olduğunu açıkça gösteriyor. TKP/ML(B) Merkez Komitesi şöyle diyor:

"Bu konuda daha fazla tartışmayacağız. Bunun tavrımızdır."

Yani TKP/ML(B) Merkez Komitesi eleştirimizi yalnızca bir 'onaylama' ile dosyalara kaldırmayı amaçlamakta; ve bu eleştirinin bugünkü tartışmada bağlantı içinde kullanılmasını engellemek istemektedir. Sen haklısın, beni rahat bırak, dövizi o zamanki hatayı onaylama, bizim bu konudaki susmamızın eş değeri olacak!

Bizim böyle bir alış-verişe yanaşmayacağımız açıktır. Çünkü burada sözkonusu olan tek, tesadüfi ve kolaylıkla düzeltilebilen bir hata değil; zeminde yanlış bir platform inşa edilen ve bugüne dek yeni biçimlerde ortaya çıkan bir hatadır.

Tam da bu nedenle bugünkü tartışma, 'düzeltilmiş' olan bu hata ile bağlantı içinde yürütülmelidir.

Kardeş örgütlerle tartışma şeklindeki rahatsız edici sorun soğuk yoldan ortadan kaldırılmak isteniyor

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin parti üyeleri için cevap taslaklarının çevirisi konusunda mektupta yer alan bunların bize çevrilmeyeceği işareti, hiç bir şekilde yan bir sorun değildir, tersine çok özselidir.

Bizim için burada teknik bir karar değil, temel ideolojik bir karar alındığı, bu kararın kardeş örgütlerle birlikte tartışılmama (partinin kesin tavrı çıkmadan), yani kardeş örgütlerin parti tartışmasına katılmasına izin verilmediği yönünde bir karar olduğu açıktır.

Biz, bize verilen cevaplardan hepsinin en azından bir süre çevrilmemesini kabul edebiliriz; hatâ başlangıçta en önemli iki-üç cevabın —on-oniki cevabın değil— çevrilmesi de düşünülebilirdi. Bu konuda işbölümü konusunda görüşülebilirdi.

Eğer TKP/ML(B) Merkez Komitesi kardeş örgütlerin eleştirilerine ilgi duysa idi, eğer kardeş örgütlerle açık tartışmaya ilgi duysa idi (II. Parti Konferansı döneminde olduğu gibi — o zaman bize tüm taslaklar çevrildi), o zaman mutlaka bir yol bulunurdu.

Tayin edici olan nokta, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin pratikte canlı bir tartışmaya ilgi duymamasıdır; kardeş örgütlerle tartışmadan —daha bu tartışma henüz başlamadan— sıklıkla olmasındır. Canlı bir tartışma yerine bize, bizim eleştirilerimize karşı yer yer 1 yıl gecikme ile, partinin bitmiş

KARDEŞ ÖRGÜTLERDEN

tartışma sonuçlarının içeren belgeler verilecek.

Bu korkunç tavır, yani kardeş örgütlerle ideolojik tartışmayı soğuk turla, çeviriyi durdurarak im kânsız hale getirmek, TKP/ML(B) sempatizanlarının direnişine çarptı. TKP/ML(B) Merkez Komitesine gönderilen bir yazıda bu tavır açıkça 'kardeş örgütünün örgütümüzle tartışma imkânını ortadan kaldırmak' olarak adlandırılmakta ve mahkûm edilmektedir. Bu tavrın 'sadece bizimle kardeş örgütler arasında değil, örgütümüzde de sağlıklı bir tartışmayı sabote ettiği' söylenmektedir.

Biz bu tavrı açıkça selamlıyor, ve parti-içi mücadelenin yayınlanması ve aynı zamanda kardeşlerle tartışmanın yayınlanması konusunda talebi TKP/ML(B) in genel bir kötü gelişmesi ortamında cesaret verici bir işaret olarak değerlendiriyoruz. (★)

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bu arada çeviriyi durdurma kararının tersine, bize yine cevap taslaklarını —en ince biçiminde— çevirmeyi önermesi, TKP/ML(B) sempatizanlarının insiyatifi dışında görülemez.

Dörtlü toplantı hakkında

TKP/ML(B) Merkez Komitesinin önce ufak-tefek sorunların çözülmesi, daha sonra büyük sorunların çözülebileceği düşüncesi temelden yanlıştır, ve bizim tarafımızdan reddedilmektedir. Bizim aramızda gelişmelerin sertleşmesi büyük temel gelişmelerin sonucudur; bu temel gelişmeler kendilerini, normal kardeşlik ilişkilerinde kolayca çözülecek alanlarda ve küçük sorunlarda da yansıtmaktadır.

Eğer büyük temel sorunlar derinlemesine çözülmese, o zaman küçük gelişmeler ve şu ya da bu anda kuşkusuz var olan gereksiz küçük şeylerde fazla sorun olmadan çözülür. Tersine bir gidiş bize bütünüyle ilkesiz görünüyor.

Devrimci selamlarla
AMLP, GDS, WBK

Küçük şeyler ve görünürde gerekli olan açıklamalar

Aşağıda, ancak bizim 30.9. tarihli mektubumuz ve TKP/ML(B) Merkez Komitesinin 20.10. tarihli mektubu ile bağlantı içinde anlaşılabilir olan bir şekilde, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin cevabını nokta nokta yorumlamak istiyoruz:

1. ile ilgili: Burada sözü geçen mektup üç redaksiyonun eline 30.9. tarihli mektubu kaleme aldık —tan sonra geçti.

2. Biz orijinalde 'klasik tasfiyeci' değil, 'açık tasfiyeci' olduğunu kabul ediyoruz. (Otorize edilmiş çeviri bizzat Enternasyonal İlişkiler Sorumlusu tarafından yapılmıştı) Bundan bağımsız olarak Merkez Komitesince yine de 'klasik tasfiyeci' kavramının böyle dar anlaşılmasının yanlış olduğu tespit ediliyor. Yani çelişme vardır. (I. Parti Konferansının belgesi ile olmasa da.)

(★) Sempatizanlar, isteyen okuyuculara severek gönerebileceğimiz bir kararda, yalnızca çeviri durdurmasını eleştirmiyorlar, bunun dışında Merkez Komitesinin Ocak 83 için planladığı tartışmaların yalnızca K çevresi ile yapılmasını da eleştiriyorlar. Bunun parti içindeki tartışmayı 'devrimci kamuoyundan gizlemek' anlamına geldiğini belirtiyorlar.

Bu arada C. işçi derneğinde 31.10'da yapılan bir toplantıda alınan bir karar da elimize geçti. Bunun içinde BP yönetiminin 'ilkesel görüş ayrılıklarını —kardeşlerle olan— yalnızca örgütlü sempatizan çerçevesi içinde tutması, ve özellikle ilkesel görüş ayrılıklarının belgelerini yayınlamaması' eleştiriliyor.

Bize karşı da TKP/ML(B) Merkez Komitesi böyle partilerden sözetti. O bize yazdığı bir mektupta, Parti içinde yürütülen tartışmadan sonra katılacak olanların K'yı alanlardan oluşacağını belirtti. (25. 3.1982 tarihli mektuptan)

Bu çelişme esasında küçük, ikincil bir çelişme —dir. Ama klasiklerin acayip bir şekilde aktarıldığı bir dizi yerle bağlantı içinde, bu Merkez Komite sinin Marksist-Leninist teorisinin saflığı sorununu "dar" değil çok geniş yürekli yorumladığını göstermektedir.

3. ile ilgili: Enternasyonal İlişkiler Sekreterinin GDS'in 17.10.1981 tarihli resmi mektubuna geçici tavır takındığı doğru değildir. Getirilen alıntı bu mektuba ait değildir, bunun yerine bizim iki Almanca broşüre getirdiğimiz kısa eleştirilere verdiği geçici cevaptandır. (Listenin 5. sırasına bakın) Bizim 17.10.1981 tarihli mektubumuzla ilgili olarak,

"17.10 tarihli ikinci mektuba biz Aralık ayı içinde resmen cevap vereceğiz" denmektedir.

Ne Aralık'ta, ne de daha sonra bu resmi cevap yerine getirildi.

6. nokta: Yeşillerin yürüyüşüne katılma ile ilgili olarak verilecek cevap konusunda tarih yok. Bu TKP/ML(B) Merkez Komitesinin bu konuda bizim bir sapmamızdan yola çıktığı ve bu konuda onayın içi boş bir laf olduğu için büsbütün aşırdır. 'Kendü yürüyüşünü yapmama' ve böyle bir yürüyüşte kendi bloklarla yürümeyi 'kendi yürüyüşü' olarak açıklama, bir kez daha bu konuda TKP/ML(B) Merkez Komitesiyle bizim aramızda bu konudaki derin çelişmeyi göstermektedir.

7. nokta: Kısa tezler gerçekten de kısadır. Bizim kapsamlı eleştirimize cevap verdikten sonra TKP/ML(B) Merkez Komitesinin tezler halinde de cevap vermesinin uygun olacağını düşünüyoruz. Çünkü şeyler uzun lafla boğmak, esas sorun üzerine yoğunlaşmamak, herşeyi kağıt denizi içinde boğmak eğilimi, ilerletilmemeli, tersine buna karşı mücadele edilmelidir.

Enternasyonal İlişkiler Sekreteri ile ilgili ek, 3-6. noktalar:

EİS hakkında burada değinilen eleştiriler hiçbir şekilde hallolmamıştır. En azından bütün değinilen sorunlarda her üç kardeş örgüt de yer aldığından, ve bu tartışma bir örgütle yürütüldüğü zaman hal olmayacağı için, hallolmamıştır. 6. nokta ile ilgili olarak: (Wang Ming sorununda tavır) çok önemli bir soru sözkonusudur. Bu hata bize karşı değil, yapıldığı forum önünde düzeltilmelidir. Bu bu bağlamda II. Parti Konferansı için YD'da yapılan konferansa katılan tüm Parti üyelerini ilgilendirmektedir. Biz II. Parti Konferansı ile ilgili olarak bu sorunu yazılı olarak öne çıkarmıştık.

7. ile ilgili: G/K seminerleri hakkında, Merkez Yönetimi tarafından Parti hücrelerinin tasfiye edildiği ve Parti üyelerinin öncelikle temel eğitimden geçirilmesinin reddedildiği dönemde; getirilen 'kulaktan dolma Marksizm' eleştirisi konusunda bir lik sağlanmadı. Bu tartışma daha büyük bir bağlantıya sahiptir. Bu bağlantıda, partinin yeniden kurulması ve temel eğitimin başlatılması ile, aynı zamanda ne yazık ki, bizim düşüncemizin tersine, sürekli, düzenli açık tartışma yasaklanmış ve kaldırılmıştır."

* * *

**AMLP, GDS, WBK'NİN TARİHSİZ;
VE BİZE GÖNDERMEYE ZAHMET ETMEYİP,
DOĞRUDAN BİR BROŞÜRDE LEGAL BASTIĞI
MEKTUBUNA CEVAP**

AMLP, GDS ve WBK yönetimine

Yoldaşlar,

20.10. tarihli —sizin 30.9. tarihli mektubunuza cevaben yazdığımız— mektubumuza cevabınızı 6.12. tarihinde Merkez Komitesi içinde Almanca bilen yoldaşlar, bu mektubu yayınladığınız legal broşürde gördüler.

Biz bu tavrı — bize verilen bir cevabı önce bize göndermeden yayınlama — ve bize göndermeye zahmet etmeme— tavrını, bırakalım kardeşlik ilişkilerini, Marksizm-Leninizmi, vs. bir yana, devrimci ilişkilerde bile acayip bir tavır olarak değerlendiriyoruz. Açıktır ki, bize yazdığınız mektupları, ve

KARDEŞ ÖRGÜTLERDEN

bizim size yazdığımız mektupları yayınlayabilirsiniz. Bu konuda bizim bir sorununuz yoktur. Ama eğer gerçekten bizimle tartışmak, vs. diye bir sorunu - nuz varsa, o zaman bize yazdığınız bir mektubu yayınlamadan önce bize göndermeniz, ve bize cevap verme fırsatı vermeniz herhalde —Marksist-Leninistli ği bir yana bırakalım— devrimci bir tavır olurdu. Biz sizin bu pratiğinizi, çevrenizi tek yanlı olarak bilgilendirme tavrının, ve gerçekten karşılıklı polemikten duyulan korkunun bir ifadesi olarak değerlendiriyoruz.

Şimdi gelelim kısaca mektubunuzda söylediklerini ze:

1. TKP/ML(B) kurulduğundan bu yana bunca cevap verilmemiş eleştirinin toplanması nasıl açıklanabilir?

Sizin için bu sorunun cevabı açıktır: Bunlar küçümseyiyor, ciddiye alınmıyor, filiz halinde boğuluyor, vs. vs.

Bizim için de cevap açıktır: Biz bu eleştirileri gerçekten ciddiye aldığımızdan, gerçekten bu eleştiriler üzerine Parti içinde tartışmak istediğimizden; ve araya bir dizi yeni sorun girdiğinden, cevaplar gecikti.

Bu cevapların gecikmesinde ne yazık ki bizim yol daşlarımızın tümünün Almanca bilmemesi; bu yazıların Türkçeye çevrilme zorunluluğunun olması; birtakım örgütsel zorluklar, vs. de önemli rol oynadı. Ama gecikmenin esas sebebi, bizim Merkez Komitesi olarak bu eleştirilere cevap vermiş olmak için cevap vermek isteğinde olmamız, bunları gerçekten inceleyerek, tartışarak cevap vermek istememizdir. Bizat Merkez Komitesi kendisi bu eleştiriler üzerinde tartışmak için zamana, incelemeye ihtiyaç duymuştur. Sorun budur. Ama Merkez Komitesinin bu isteği, gerek Parti içinde ve çevresinde az sayıda kendini bilmez unsur tarafından; gerekse sizler tarafından adice sömürülmeye, demagoji malzemesi olarak kullanılmaya çalışılmıştır.

Sizin mektubunuzda bizim hakkımızda söylediğiniz bizim hataları açıkça ortaya koymak, sebeplerini bu lup çıkarmak, vs. konusunda adım atmadığımızı söylemeniz, kötü bir demagoji, boş bir blöftür. İspatlanamaz bir iddiadır. Zaten ispatlama çabanız da yok. İddia ediyorsunuz. Bitiyor! Bir deneyin ispatlamayı.

2. Mektubunuzun en temel özelliklerinden biri: Genel doğruların ardına gizlenip, somut tartışma bağıntısını çarpıtmak.

Siz mektubunuzda, bizim size verilecek cevapları bir yük olarak gördüğümüzü, hataları aşmak için bir araç olarak kullanmak istemediğimizi, vs. iddia ediyorsunuz. Ve gelen eleştiriler, ve kendi hatalarını konusunda nasıl davranılması gerektiği konusunda doğru güzel laflar ediyorsunuz. Bu çokça yaptığınız bir iş. Somut bir tartışma içinde bağıntıyı koparıp, genel doğruları sayıp, ardından bağıntı gözlerden kaçırıp; genel doğrunun ardına gizlenerek kendi yanlışlarınızın üstünü örtmeye çalışmak!

Bu bağıntıda durum ne? Siz bize 30.9. tarihinde bir mektup yazdınız. Bu mektubunuzda hiç de genel olarak eleştiriler karşısında nasıl tavır takınılız; hatalar nasıl aşılar, vs. sorununun tartışmadınız bizimle. Hayır, yaptığınız, şimdiye dek cevap vermediğimiz eleştirileri alt alta dizmekti. O kadar! Biz işte sizin bu listenize cevap verdik. 20.10. tarihli mektubumuz bizim genel olarak eleştiriler karşısında tavır ne olmalıdır sorununun tartıştığımız, ve tartışmak istediğimiz bir mektup değil di. Sizin SOMUT çetelenize, somut cevap vermektaki amacımız — bunu yaptık. Biz karşılıklı olarak genel doğruları birbirimize anlatma döneminin geçtiğini; genelde anlaşmış gibi görüldüğümüz konularda bile, somut olarak tartışılınca aramızda farklılıklar olduğunu, ve aramızdaki birçok konuda var gibi görünen ideolojik birliğin gerçekte olmadığını gördük. Bu yüzden de sizlerle genel laf yarıştırmak — tansa, somut tartışmayı tercih ediyoruz.

İkinci olarak, sizin 30.9. tarihli mektubunuzun tenörü ne idi? Mektubu bir kez daha okuyan herkes,

bu mektubun 'gördünüz mü, biz bunca eleştiri getir dik, cevap vermediler, vermiyorlar' şeklinde bir tenör olduğunu görür. Biz cevabi mektubumuzda tam da bunu tespit ettik. Ve bu yaptığımız doğru idi. Zaten esasında buna karşı bunca gocunur bir tavır ta kınmanız da epeyce ağır bir yaranız olduğunu gösteriyor.

Biz size verdiğimiz cevapta şunu söyledik:

"Bugüne dek bizim birçok konuda sizinle resmi te maslarda sözlü görüşmelerle yetinmiş olmamızı — özellikle bu tavrın bugünkü sonuçlarını görünce — önemli bir hata olarak değerlendiriyoruz. Önemli müzdeki dönemde bu hatayı mümkün olan en kısa zamanda telafi etmeye, sizin açık bir şekilde yararmaya çalıştığınız bizim size yazılı cevap vermekten kaçındığımız ve belki de vermeyeceğimiz şeklindeki hayaleti yıkmaya çalışacağız."

Siz mektubunuzda sizin bizim bu hatayı, yalnızca 'taktik' nedenlerle, vs. hata olarak gördüğümüzü iddia ediyorsunuz. Hayır, bugünkü hayaletler olsa da, olmasa da biz bunu önemli bir hata olarak görüyoruz. Yukarıda söylediklerimizde bu açıktır. Ama bugünkü durum bu hatayı bize çok daha açık bir şekilde göstermiş, kavratmıştır. Deyim yerindeyse, ka famıza dank etmiştir. Sorun budur. Söylediğimiz budur. Biz size cevap vermeyi, yalnızca ya da esas olarak sizin demagojinizi yıkmak için gerekli görmüyoruz. Hayır, kendi hatalarımızı aşmak; ve çok küçük bir umut da olsa, belki size de hatalarınızı göstermeye çalışmak için gerekli görüyoruz. Bu cevapları vermemiz, bugün sizin demagojinizi yıkmak; yarattığınız şatoları devirmek için de gereklidir. Biz mektubunuzda bu sorunu öne çıkardık. Çünkü 20.10. tarihli mektubumuz tam da bu demagoji için bir araç olan 30.9. tarihli mektubunuza bir cevaptı.

3. Bizim sizinle çürük alış-verişe niyetimiz yok!

Sizler bizim mektubumuzda size iki bildiri konusunda yazılı ve resmi tavır takınıp cevap vermemezi; ve bu konuda artık tartışmayacağımızı, bunun kesin tavrımız olduğunu söylemiş olmamızdan, hemen bizim size pazarlık ve alış-veriş önerdiğimiz sonucu çıkarıyorsunuz.

Kusura bakmayın ama, bizim dediklerimizden böyle bir sonuç çıkarmak için Marksist-Leninist bir ruha değil; bir bakkal ruhuna sahip olmak gerekir.

Biz hiç kimseye şimdiye dek sizin bize maletmeye çalıştığınız aptalca pazarlıklara teklif etmedik; bundan böyle de niyetimiz yok! Ama siz böyle bir pazarlık üzerine düşündüğünüze göre, herhalde bu konuda böyle pazarlıklara alışık olmanız gerek! Öyle ya, yazınızda böyle bir pazarlığı ancak sizce pazarlık konusu olan şey 'önemli hata' olduğu için reddediyorsunuz. Biz size söyleyelim: Biz yalnızca önemli konularda değil, hiçbir konuda böyle 'pazarlıklara' yokuz.

Şunu hiçbir yanlış anlamaya meydan vermeyecek şekilde söyleyelim:

"Bu konuda artık tartışmayacağız, kesin tavrımız budur" demek, bizim açımızdan şimdiki tartışmada bağıntıyı kurmamak anlamına gelmez. Biz sadece iki bildiri konusunda değerlendirmemizin Merkez Komitesi olarak kesin olduğunu belirttik; ama artık bağıntılarını, vs. tartışmayacağız demedik.

Bir de onay meselesi var. Bu bağıntıda: Gerçek - ten öyle "onaylar" vardır ki; bunlar en baştan bir tartışmayı engellemeye, eleştiricileri susturmaya yararlar. Sorun bunun somutta böyle olduğunun ispatlanmasıdır. Siz bizim hakkımızda bu "işaret"i borçlusunuz. Herhalde siz, sizin getirdiğiniz eleştirileri doğru bulduğumuz zaman, bunu doğru bulduğumuz söylememizden gocunuyorsunuz. Biz sizin bundan neden gocunduğunuzu anlamıyoruz. Biz doğru bulduğumuz bir şeyi doğru bulduğumuz söylemenin en mal bir şey olduğunu, bunun kimseyi rahatsız etmemesi gerektiğini düşünüyoruz. Siz, bizim sizin getirdiğiniz bir eleştiriye "doğrudur" dememizi 'Siz haklısınız, bizi rahat bırakın' pazarlığının bir parçası olarak gördüğünüze göre, bu sizin eleştiri ve özeleştiri sorununa sakat, Marksist-Leninist olmayan bir yaklaşımınız olduğundan başka bir şey göstermez. Hayır, bizim onayımızı eşittir pazarlık değildir. Acaba siz bir eleştiriye onayladığınız zaman amacınız sizin rahat bırakılmanız mı oluyor?? Bu konuda gerçekten kafamız karıştı!

KARDEŞ ÖRGÜTLERDEN

4. Çeviri sorunu üzerine inşa edilen demagoji

Size yazdığımız 20.10. tarihli mektupta gerçek - ten de yanlış bir ifade kullandık ve ortaya sanki Partinin görüşü çıkana dek size hiçbir şey çevrilmeyeceği gibi bir durum çıktı. Biz bunu 10.11. ta rihli mektubumuzda somut olarak nasıl düşündüğümü zü açıkladık. Bizim açımızdan hiçbir zaman çeviri işini durdurmak diye bir sorun yoktu. Ve biz size gönderdiğimiz somut çeviri planı görev olarak verdiğimizde, daha sizin selamladığınız sempatizan ko mitelerin tavrı filan da ortada yoktu! Bunlar olgu dur.

Ama esas mesele sizin bizim 30.11. tarihinde yan lış bir ifademizden yola çıkarak hangi ciddi! so - nuçlara, dehşetengiz demagojilere vardığınız sonu - cudur.

Biz 20.10'da size bir mektup yazıyoruz. Ve çeviri nin kesin görüşler çıktıktan sonra yapılacağını bildiriyoruz.

(Bu arada ne olacağını bildirmememiz size demago ji fırsatı veren bizim hatamız) 10.11'de bu arada somut olarak ne yapılacağını bildiriyoruz. Siz en geç 12.11'den itibaren ne yapmak istediğimizi so - mut olarak biliyorsunuz. Hiç ses çıkarmıyor, biz bu nu doğru buluyor, ya da bulmuyoruz; çeviri konu su - nu şöyle şöyle yapalım, vs. demeyi gerekli görmü - yorsunuz. Biz soru sorduğumuz halde!!! Ardından A - ralık başında veryansın ediyorsunuz: Vay efendim , bize bitmiş tartışma sonuçları verilecek! Hayır, si ze bitmiş tartışma sonuçları verilmeyecek. Ondan ön ce de birtakım şeyler verilecek. Somut olarak bili yorsunuz. O halde yalan neden? Demagojisiz olmuyor mu? Demagojisiz yaşayamaz hale mi geldiniz? Ne olu yor?

Aralık başında yaygara koparılıyor: Merkez Komite si bizimle tartışmak istemiyor!

Aralık'ın 18'inde buyrun! Tartışıyoruz! Partiyle, Partinin yakın çevresi ile!

Ocak'ın 16'sında buyrun! Tartışıyoruz! Kamuoyun - da!

Siz, sizinle tartışmak istemediğimizi söylediği - nizde, sizinle Parti içinde ve çevresinde tartışma toplantılarını düzenlemeyi planladığımızdan haberdar dınız! Olgu! O halde neden bu yaygara?

Acaba tartışma toplantılarında size çeviri yapma yacağımızı mı düşünüyorsunuz?

Size bir kez daha söylüyoruz: Gittiğiniz yolun so nu batacak! Bu yoldan geri dönün!

5. Sempatizan komitelerin tavrı hakkında tavrınız

Sempatizan komitelerinin tavrını en küçük eleştiri siz desteklediğinize göre; onların ultimatom tavr ı da desteklediğiniz bir tavidir; onların Merkez Komitesi ile menşevikleri eşitleyen tavrı da des - teklediğiniz bir tavidir; onların Merkez Komitesi nin 'gizlemek istediği', vb. tespitleri de destek - lediğiniz bir tavidir, vs. Bütün bunları biz Mark sizm-Leninizmin ruhuna aykırı tavırlar olarak de - ğerlendiriyoruz. Sizin bu tavırları desteklemeniz, açıktır ki, içimizdeki ve çevremizdeki "muhalefet" ile ideolojik birliğinizin bir göstergesidir. Ama sorun yalnızca ideolojik birlik sorunu değil. Sizin için bu "muhalefet" Merkez Komitesine karşı mücade lenizde kullandığınız "yararlı aptallar" rolünü de oynuyor. Onlara hiçbir eleştiri getirmeden destek tavrınız, faydacılığın ve ilkesizliğin de ifadesi - dir aynı zamanda.

6. Dörtlü toplantı hakkında

Çok derin! tahlilleriniz hakkında bilgilendik. Biz gerçekten de sorunların asıl kaynağının temel gelişmeler olduğunu bilmiyorduk. Öğrenmiş olduk! Sağ olarsınız! Siz olmasanız gerçekten halimiz çok kötü olacak!

Yalnız anlamadığımız bir nokta var: Bizimkine bi çim bir kardeşlik ilişkisidir ki, yan yana gelip tartışmak bile yarar getirmiyor? Bu konuda da bizi aydınlatırsanız çok memnun olacağız, ilkeli yoldaş larımız bizim!

Devrimci selamlarla

Küçük şeylerle ilgili:

2. ile ilgili: Bu konuda ne yaptığının farkın - da mısınız bilmiyoruz ama, biz legal bir broşürde çevirinin kim tarafından yapılmış olmasına dikkat çekilmesini, polisin işine yarayan bir tavrı ola - rak değerlendiriyoruz. (...) Amacınız EİS'nu teş - hir ise, çeviri işi onca kolay iş değil, ve EİS'muz oldukça meşgul bir yoldaş, hata yapması —diğer tüm insanlar gibi— mümkündür.

Çelişme meselesine gelince: Evet bu konuda çeliş me vardır. Bu çelişme sizin anımsatmaya çalıştığı - nız gibi, Bolşevikler (dar yürekliler) ile menşevikler (geniş yürekliler) arasında bir çelişme de - ğildir. Çelişme bir kavramı yalnızca bir anlamda kullanmayı öneren, başka herşeyi reddeden; ve sorun ları anlayışlar düzeyinde değil, kavramlar düzeyin de çözmeye çalışan; ve Marksizm-Leninizmin saflığı nın korunması lafı altında skolastiği savunanlarla; bunun tersi olanların, Marksizm-Leninizmin saflığı nın korunmasından Marksizm-Leninizmin lafızının de - ğil, özünün savunulmasını anlayanların arasındaki bir çelişmedir!

3. ile ilgili: Bu konuda kıvırtmanın yeri ve ale mi yoktur. Tartışılan sorunda EİS sözü geçen yazı - da tavrı takınmıştır. Ve bu tavrın Aralık ortasın - da resmi olacağını bildirmiştir.

17.10. tarihli mektubunuza Aralık'ta resmen ce - vap verileceğinin söylendiği doğrudur. Ve bu resmi cevap sizinle yapılan resmi toplantıda verilmiştir. (Ocak 1982'de) Bunun yazılı olarak yapılmamış olma sı hatadır. Ama biz resmi tavidan yalnızca yazılı tavrı anlamıyoruz. Bizim temsilcilerimizin resmi toplantılarda takındıkları tavırlar da bizi bağla yan resmi tavidir.

6. nokta: Bu konuda da cevap Şubat 1983'de eli - nizde olur. Aramızdaki çelişmenin derin olduğu bi - zim de bilincimizdedir.

7. nokta: Uzun cevap verdikten sonra onlara ek o larak kısa tezler halinde cevap vermekte herhangi bir sakınca yoktur. İşaret ile söyledikleriniz bi - zimle ilgili ise, açık söyleseniz daha iyi olur dü şüncesindeyiz. "Herşeyi kağıt denizi içinde boğmak" eğilimi bize ait bir eğilim değildir.

EİS ile ilgili ek noktalar:

Wang Ming'le ilgili tartışmayı, sizinle diğer te mel sorunlar hallolduktan sonra aynen belgelemek ve tavrı takınmak mümkündür.

Diğer sorun (7). Şimdi Konferans tutanağı çıkmış tır. Onun incelenmesi süreci içinde zaten cevaplan dırılacaktır. Biz yalnız size hangi yazının kaste - dildiğini sorduk. Bu soruya somut cevap verin.

10 Aralık'ta yazıldı

10 Ocak'ta Merkez Komitesi tarafından onaylandı.

KARDEŞ ÖRGÜTLERDEN

AMLP Haberleri 4/82 üzerine

AMLP Haberleri'nin 4/82 sayısı (29 Kasım 1982'de e limize geçti)

"TKP/ML(B) ile tartışma için diğer malzemeler" başlığını taşıyor. Önsöz'de Lenin'in "Materyalizm ve Ampryokritizizm"inden

"Biz dostça bir mücadele için bir tek temel var olduğu sürece mücadele edeceğiz" (Lenin, c.14, s.350; Bkz. Sol Yayınları, age, s.386)

alıntısı yapılıyor.

Burada alıntı yapılan yerde Lenin esasında savun dukları görüşler itibarı ile Marksistlerin; Luna - çarski ile Struve'yi 'aynı kategori içinde' ele a- lacaklarını; ama bunu yapmadıklarını, bunu yapma- larının 'özel anlamı'nın, 'dostça' (yoldaşça) müca- dele için halâ bir temel olduğunu belirtiyor.

AMLP burada kısaca anırtırma yöntemi ile bizi as lında savunduğumuz görüşler itibarı ile oportünist revizyonist gördüğünü (anırtırma yapılan örnekte a çık idealist), ve fakat 'özel anlamı' olduğu için bizi şimdilik diğer oportünist-revizyonistlerle ay nı kategori içinde ele almadığını anlatıyor. Bu ne 'gönül zenginliği' ve ne alçakgönüllülük(!) demek - ten başka birşey gelmiyor elimizden!

Önsözde ardından şunlar söyleniyor:

"AMLP, TKP/ML(B) ile olan temel görüş ayrılıkla- rını, tartışma konularını ve eleştirilerini şur- da burda ortaya koymuştur. Özellikle de GDS ve W BK ile ortak çıkarılan 'TKP/ML(B)'nin çizgisine eleştiri' ile bunları yayınlamaya başlamıştır.

AMLP Haberleri'nin bu sayısında biz bunun ya - nında, temel ayrılıklar ışığında ve o çerçevede değerlendirilmesi gereken bir dizi detay malzeme si sunuyoruz.

22.11.1982

AMLP Sekreterliği "

Şimdi bu detay malzemenin ne olduğuna tek tek ba kalım:

•••••

1. AMLP, GDS, WBK'nınTKP/ML(B)'ye 30.9. tarihli mek tubu

(Biz AMLP'nin 22.11. tarihinde kendi iç organın da bastığı bu mektubu Kasım ayının başında, bizim bu mektuba verdiğimiz 20.10. tarihli cevapla bir likte önce Partinin ve yakın çevresinin denetimini ne sunduk. Bununla da kalmadık, 21.11'de aynı mek tubu, cevabı ile birlikte, BP sayı 3/4'ün eki o- larak basarak bütün devrimci kamuoyuna sunduk. Şimdi AMLP 'ideolojik mücadelede' detay bilgi sun mak adına bu mektubu basıyor. Ama aynı yerde bu mektubun cevabını basmak bir yana, böyle bir ceva- bın olduğundan bile tek kelime ile söz etmiyor!)

•••••

2. TKP/ML(B) EIS'nun AMLP'ye 6.6.82 tarihli bir so rusu üzerine

Bu bağintıda AMLP üç belge yayınlıyor.

Belgelerden birincisi Eİ sorumlumuzun AMLP'ye 6. 6. tarihli mektubudur. Bu mektupta şöyle denmekte- dir:

" Değerli yoldaşlar,

Biz size aşağıdaki sorunu açarken, bunun gerek si zin, gerekse bizim kardeş örgütlerimiz arasında sür dürülen polemik içinde, polemğin doğru temellerde ve doğru olmayan, karşıdakine maledilen pozisyon - lardan yürütülmesi için elimizden geleni yapma - mız gerektiğinin bilincinde hareket ediyoruz. Şim-

di sürdürdüğümüz tipte bir polemik en azından bi- zim için yeni birşey olduğu için, belli hataların ortaya çıkması kaçınılmazdır. Böyle bir polemği doğru yürütebilmek için böyle hataları tespit edip düzeltmek gerekir.

Bu çerçevede şu sorununuz var:

Bizim A'daki yoldaşımız bize şu bilgiyi verdi:

Bu yıl 1 Mayıs hazırlıkları sırasında sizin so- rumlu bir yoldaşınız bizim A'daki sorumlu yoldaşı- mızla yanyana gelmiştir.

Onlar bu 1 Mayıs'ın Batı Almanya'da gerçekleştirilmesi konusunda GDS ile aramızda çıkan gelişme - ler üzerine de tartışmışlardır.

Bu konuşmada sizin temsilciniz bu çelişmeler hak kında şu anlamda görüşler savunmuştur:

' GDS ile BP arasındaki kardeşlik ilişkileri çok gergin bir durumdadır. Bu ilişkiler gerçekte tehli keye girmiştir. Benim görüşüme göre BP'dan yönlendirici yoldaş II. Konferansta kendisine getirilen eleştirileri hazmedememiştir ve o bu yüzden polemği bu noktada sertleştirmektedir. '

Bizim A'daki yoldaşımız bu konuşmanın 'resmi bir konuşma' olmadığını bildirdi. Bu resmi bir görüşme olmasa da, biz burada savunulan görüşleri yanlış bu luyoruz, ve bu konuda tavır takınma ihtiyacı duyuyoruz. Gereksiz ve yanlış bir polemik yürütmek i çin, sizden temsilcinizin yukarıdaki görüşlerini o naylamanızı ya da düzeltmenizi; eğer bu görüşler savunuldu ise, sizin temsilcinizin bu sonuçlara na sıl vardığını gösterir sebeplendirmeleri ortaya koymanızı istiyoruz.

Bolşevik selamlar,
EİS "

6.6. tarihli bu yazıya AMLP uzun süre resmen ce- vap verme gereği duymadı. Bunun yerine "bir AMLP temsilcisi, TKP/ML(B)'in Avusturya'daki sorumlusu" na kişisel bir mektup yazarak (mektup 7.7. tarihi- ni taşımaktadır), Avusturya'daki TKP/ML(B) temsil- cisinin konuşulanları TKP/ML(B) Merkez Komitesine duyurduğu için yakınmalarda bulundu.

AMLP Haberleri'nde bu 'özel mektup' bu bağintıda ki ikinci belge olarak yayınlanmış. Bu mektup şöy- le başlıyor:

" Sen, benim savunduğum görüş hakkında üstü bil- gilendirip bilgilendiremeyeceğini sorduğunda, ben bunun tabii olabileceğini ve fakat bunun hiçbir yer de 'resmi görüş' olarak ortaya çıkması gerektiği ni söyledim. O zaman bu soruyu neden sorduğun konu sunda şaşırmıştım. Ben sadece yoldaşlar arasında serbestçe tartışmayı değil, (ki o zamana kadar gayet serbestçe ve dostça tartışıyorduk) aynı zaman- da önemli konularda (üste -ÇN) bilgi verilmesini gayet tabii buluyorum.

6.6. tarihli mektuba tavır takınmam için senin a cele etmen de ilginçtir. Ben bunu bizim aramızda ge çen şekilsiz bir konuşmada savunduğum bir görüşü 'resmi görüş' haline getirme çabasından başka şe- kilde açıklayamıyorum. 26.6. tarihinde MK yazısı ol duğu açıklanan EİS'nun mektubunda (ama bu mektup yalnızca EİS tarafından imzalanmıştır) tavrın 'onay lanması' isteniyor ve resmi görüşme olmasa da tavır takınmak istendiği söyleniyor.

Ben sana bizim buna yanaşmayacağımızı kesinlikle garanti ederim. Biz tartışmayı kontrol edilebilir belgeler temelinde yürütme yolundan vazgeçmeyece - ğiz, ve eğer gerekirse 'kişisel görüşmelere' yapı- lan atıfları ciddi gerekelendirmelerin yokluğu şek linde mahkûm edeceğiz. "

Mektubun bundan sonraki bölümünde AMLP temsilci- si, kendisinin ne demek istediğini uzun uzun anla- tabileceğini ve fakat bunu gerekli kılmadığını, çün kü,

"yeterince cevap verilmemiş resmi belgeler oldu- ğunu" söylüyor.

KARDEŞ ÖRGÜTLERDEN

Ardından, artık kardeşlerin ağzından dinlemeye a-
lık olduğumuz '1 yıl' oldu, cevap verildi; çok
önemli eleştiriler getirdik, eleştirilerimiz 'küçük
düşürülmeye' çalışılıyor, vs. sakızı çiğneniyor.

Kısaca BP'nin içindeki 'yönlendirici yoldaş' (bu
onların deyimi) hakkında "eleştiriyi hazmedemede
onun için polemiği bu noktada sertleştiriyor" şek-
lindeki görüşler savunduğu söylenen kişi (mektubu
yazan bu kişidir), somut olarak sorulan soruya ce-
vap vermeyi reddediyor! Ve bu konuda soru sorulma-
sını bayağı tepki ile karşılıyor; bu tepkisine de
Marksist-Leninist kılıf geçirmeye çalışıyor.

Biz ne yaptık? Yönetici bir yoldaşımız hakkında;
herhangi bir AMLP üyesinin değil; AMLP'nin bir yö-
neticisinin (ki bu yönetici II. Parti Konferansın-
da AMLP'yi temsil eden bir kişidir! AMLP adına ko-
nuşmuştur!), bizim bir yoldaşımızla yaptığı konu-
şmada yaptığı bizce yanlış bir değerlendirmeyi; ve
ispatlanamaz ve ispatlanamaz bir iddiayı, bir if-
tirayı geri çevirmek için, AMLP'ye soru sorduk. Doğ-
ru bir temelde tavrı takin edilebilir; ve gereksiz ve
yanlış bir polemik yürütmek için önce sorduk! Ve
şimdiye dek biz bu sorunu —doğrudan bilgisi olan
hücre dışında, ve Merkez Komitesi dışında— Parti
içinde bile duyurmadık. Çünkü tartışmanın bu sorun
lara kaymasını istemiyorduk. Ama bu sorunun çözül-
mesini de gerekli görüyorduk. Onun için soru sor-
duk ve yönetimden cevap bekledik. Bizim bir yolda-
şımıza AMLP yönetiminden sözü geçen kişinin mektu-
bunu, 'kişisel mektup' olarak kavradık, ve buna da
yanmayı doğru bulmadık. Şimdi AMLP bu mektubu bas-
tına göre, ve bu mektuptaki tek satırı bile eleş-
tirmeye göre, bu mektup AMLP yönetiminin tümü-
nün mektubudur bizim için. Ve resmi bir belgedir.
Bu mektubu biz oportünist kıvırtmanın çok açık ve
utandırıcı bir örneği olarak değerlendiriyoruz.
Marksist-Leninistler ya eğer bir görüşü savunuyor-
larsa, o görüşü gerekçeleri ile ortaya koyarlarsa
da eğer yanlış birşey söyledilerse, bunun eleştiri-
sini yaparlar. Mektubu yazan ne birini, ne öte-
kini yapıyor. Somut konuda susmayı tercih ediyor,
bu susmasını da bize Marksizm-Leninizm olarak yut-
turmaya çalışıyor! Hayır, bu tavrı Marksist-Lenin-
ist bir tavrı değildir.

Açıktır ki, herkes istediği görüşü savunmakta ser-
besttir. Ama savunduğu görüşünde sorumluluğunu yük-
lenmek zorundadır. Hem kardeş örgütün bir yöneti-
cisi hakkında, bir diğer kardeşin yöneticisi böyle
bir değerlendirme yapacak; hem de bu konuda tavrı
takının dendiği zaman kıvırtacak! Nerde kaldı komü-
nist açıklık? Bu ne biçim kardeşlik? Bırakalım kar-
deşliği ve komünistliği, bu ne biçim devrimcilik?

AMLP Haberleri'nde bu konudaki üçüncü belge ola-
rak, AMLP Merkez Komitesinin imzasını taşıyan 15.
11.1982 tarihli ve "AMLP Merkez Komitesinin, TKP/
ML(B) EIS'nun 6.6. tarihli mektubu hakkında tavrı"
başlıklı taşıyan bir yazısı yer alıyor.

Bu yazının hemen girişinde, AMLP Merkez Komitesi
tavrı takındığı yazı hakkında "içerik konusunda"
tavrı takınmayı "davaya hizmet eder" görmediğini;
bunun önemli sebeplerinin AMLP temsilcisinin 7.7.
tarihli mektubunda yer aldığını açıklıyor.

Ardından kendilerine önemli görünen iki şeyi an-
latıyorlar.

1'de 'serbestçe tartışma ortamı' yaratılması ge-
rektiğinden, bizim tavrımızın ise buna karşı oldu-
ğundan, vs. şikayetleniyorlar.

2. Böyle soruların sorulmasına genelde karşı ol-
madıklarını, ama genel bağıntı içinde bizim soru
tavrımızın ideolojik ve siyasi merkezi sorunların
tartışmasından başka herşeye hizmet ettiğini söy-
yorlar. Bu yüzden de buna cevap vermeye yanaşma-
malarının doğru olduğunu söylüyorlar.

Bizim mektubumuza cevabi bir nitelikte olan bu ya-
zının bize gönderilmemiş olduğu; bunun yerine AMLP
Haberleri'nde basıldığı bir olgudur. Biz bir yazı-
nın önce o yazının yazıldığı adrese gönderilmesi-
nin doğru Marksist-Leninist tavrı olduğunu düşün-
yoruz. Bu birincisi.

İkinci olarak biz de serbestçe tartışma ortamın-
dan yanayız, ama bu serbestçe tartışma ortamından

anladığımız, 'kişilerin' ancak kişisel ikili görüş-
melerde gerçek görüşlerini savundukları, ve fakat
aynı görüşü daha geniş bir forum önünde savunmadık-
ları; ikiyüzlülüğün geliştiği bir ortam değildir.
Herkes şöylelediği her sözün sorumluluğunu taşımak zo-
rundadır!

Üçüncü olarak biz, AMLP Merkez Komitesinin, sor-
duğumuz somut soruya cevap vermeme, bundan kaçınma
tavrını oportünist bir kıvırtma olarak değerlendi-
riyoruz. Bizim de sorumlu bir yoldaşımız mesela
AMLP veya diğer kardeşlerin yöneticileri hakkında
benzer bir değerlendirme yapsa, biz ondan ya ispat
lamasını ya da geri çekmesini talep ederiz. Bizim
tavrımız budur.

Kaldı ki polemiklerin sertleşmesini aradaki ideolo-
jik ayrılıkların berraklaşması yerine şu veya bu yö-
neticinin "eleştiri hazmedememesi", vb. ile açıkla-
mak, olsa olsa burjuva psikologlarının işidir; mü-
cadele içindeki Komünistlerin değil!

•••••

3. AMLP'nin bir temsilcisinin TKP/ML(B) tarafından
örgütlenen bir kampa katılmaması üzerine

Bu bağlamda AMLP Haberleri'nde iki belge yayı-
lanıyor. Birinci belge, kampa katılan yoldaşların
oybirliği ile karar alıp, AMLP'ye gönderdiği bir
mektuptur.

İkinci belge, "AMLP Merkez Komitesinin kampa ka-
tılanların mektubuna cevabıdır".

Bu cevapta I. bölümde AMLP, "TKP/ML(B) tarafın-
dan gözönüne alınmayan, kardeş örgütler arasındaki
polemiğin temel talepleri" başlığı altında kendi gö-
rüşlerini koyuyor, ve bizim tavrımızın buna uymadı-
ğını iddia ediyor. II. bölümde, "AMLP'nin kampa çağ-
rılmasında bazı acayip işler" üzerinde duruyor.
III. bölümde, "Varolan şartlarda ideolojik mücade-
lede eşitlik sorunu" üzerinde duruluyor. AMLP bütün
yazıda bir temsilcinin katılmama tavrını savunuyor!
Biz bunun da yapılan bir hatayı örtme tavrı oldu-
ğunu söylüyoruz.

(Bu konuda da cevabı bize göndermek yerine AMLP
Haberleri'nde basmak tercih edilmiştir.)

•••••

4. AMLP temsilcisinin Stuttgart'ta yapılan 12 Ey-
lül toplantısı hakkındaki raporu

11 sayfalık bir yazıda AMLP temsilcisi toplantı-
nın çeşitli yönlerden bir değerlendirmesini yapı-
yor. (Bu değerlendirmeyi de çevirip cevabı ile bir-
likte yayınlayacağız) Vardığı sonuç şöyle:

"Böyle bir toplantı, böyle bir planla, böyle ko-
nuşmalarla, böyle bir gündemle Parti inşasına ve
kardeş örgütlerle tartışmaya hiçbir şekilde hiz-
met edemezdi."

Ne diyelim? Aramızdaki gelişmeler bundan daha a-
çık ifade edilemez. Parti inşası konusunda ayrı dü-
şündüğümüz her geçen gün daha iyi çıkıyor ortaya!

(Bu konuda da cevabı bize göndermek yerine AMLP
Haberleri'nde basmak tercih edilmiştir.) (Gerek kam-
pa katılanların AMLP'ye mektubunu; gerekse bu konu-
da AMLP'nin tavrının tam çevirisini; ve bu konuda
kampı düzenleyen Parti hüccesinin tavrını daha son-
ra yayınlayacağız.)

•••••

5. TKP/ML'in 1981'deki bölünmesinden sonra kardeş-
lik ilişkilerinin TKP/ML(B) ile sürdürülmesi
sorunu üzerine

Bu konuda AMLP Haberleri'nde iki belge yayınlan-
mış.

Birinci belge, "Innsbruck'tan TKP/ML(B) ile kar-
deşlik ilişkilerinin sürdürülmesi hakkında tavrı"
başlıklı taşıyan bir sayfalık bir yazı

Bu yazıda yazar, TKP/ML(B) ile kardeşlik ilişki-
lerinin kurulmasını doğru bulmadığını açıklıyor.

Sonunda şöyle diyor:

" (BP'in desteklenmesi) görüşüme göre şöyle olma-
lı idi:

KARDEŞ ÖRGÜTLERDEN

Sizin söylediğiniz ve propaganda ettiğiniz şu şeyler doğrudur ve biz bunları destekliyoruz. Biz sizlerin bu ilkeleri propagandanızı destekliyoruz, ve bu ilkeleri gerçekleştirmede de size yardım ediyoruz — BP'in bu ilkeleri gerçekleştirdiği de ortaya çıktıığında (bunun için zamana ihtiyaç vardır) bu örgüt(!) ilkeli (bir örgüt) olarak ele alabiliriz. Şimdiye kadar o benim için 'yalnızca' doğru ilkeleri temel olarak alan bir örgüttür."

Yayınlanan ikinci belge, "AMLP Merkez Komitesi - nin TKP/ML(B) ile kardeşlik ilişkilerinin sürdürülmesi hakkındaki tavra cevabı" başlığını taşıyor. AMLP Merkez Komitesi bu tavrıda hatanın kardeşlik ilişkilerinin sürdürülmesinde olmadığını; hatanın, "bizim şimdi TKP/ML(B)'yi oluşturan güçleri çok çok kulu değerlendirdiğimiz" yönünde araştırılması gerektiği tespitini yapıyor.

Bu arada AMLP Merkez Komitesinin tavrından, sözü geçen 'tavrın' daha Şubat 1982'de geldiğini öğreniyoruz. Ne biçim kardeşlik ise, bu tavrıdan bizim Kasım'da, e da AMLP Haberleri üzerinden haberimiz oluyor!!

AMLP Merkez Komitesi verdiği cevabın sonunda şöyle diyor:

"Toparlayalım: TKP/ML'deki bölünmeden sonra kardeşlik ilişkilerinin MK fraksiyonu ile değil, TKP/ML(B) ile sürdürülmesi kesinlikle doğru idi. Benzer bir durumda bugün de yine aynı şekilde hareket ederdik. Yanlış olan, umutlu bir imkânı kesinleşmiş bir gerçeklik olarak ele almaktı. Bu yanlış bizim açımızdan bu imkânın gerçekleştirilmesi konusunda verdiğimiz mücadelede yetersizlikler (olması —ÇN) sonucunu doğurdu. Bu bizim TKP/ML(B)'den yoldaşlara en baştan hatalarının derinliğini yeterince enerjik ve güçlü bir şekilde göstermememiz ve bizim yoldaşlarımız ve sempatisanlarımız arasında, şimdi acılı bir şekilde gerçeğin duvarına çarpan bir çöküşü oluşturmamız sonucuna yolaçtı.

AMA SORUN HENÜZ KESİN BİR ŞEKİLDE ÇÖZÜMLENMİŞ DEĞİLDİR. TKP/ML(B)'İN KENDİ İÇİNDE VE SEMPATİZANLAR İÇİNDE, PARTİ YÖNETİMİNİN HATALARINI GÖRMEYE BAŞLAYAN VE BUNLARIN DÜZELTİLMESİ İÇİN MÜCADELE EDEN GÜÇLER VARDIR. EĞER BİZİM ELEŞTİRİMİZ ONLARA YARDIMCI OLURSA, TKP/ML(B)'İN MARKSİST-LENİNİST YÖNDE İLERLETİLMESİ İÇİN GÜÇLERİN BAŞARILI OLUP OLMAMALARINDAN BAĞIMSIZ OLARAK, AMACINA ULAŞMIŞ DEMEKTİR. "

Görüldüğü gibi, AMLP'nin umudu artık TKP/ML(B) Merkez Komitesinde değildir. Bu karşılıklıdır. Bizim de AMLP, GDS ve WBK yönetimlerinden fazla umudumuz kalmadı. Ne yazık ki, onların çevresinden de fazla umudumuz yok!

6. AMLP'nin "Mao Zedung Düşüncesi" sorunu hakkında tavrı üzerine

Bu konu ile ilgili olarak da iki belge yayınlanmış. Birinci belge TL ve SL imzalı, 1.6. tarihli bir mektup. Bu mektup şöyle:

AMLP Merkez Komitesi Siyasi Bürosuna

Yoldaşlar,

Bu yazımızla sizin 3. Kongrenizdeki Mao Zedung Düşüncesi konusundaki görüşünüzle, dörtlü ortak açıklamadaki bu konuda çelişen görüşünüzü açıklamayı ve bu konuda tavrı takınmanızı talep ediyoruz.

3. Kongrede Mao Zedung Düşüncesi konusunda şu görüşü savunuyorsunuz, doğru olarak! BP S.3, s.49'da aynen şöyle demektesiniz:

"AMLP, Mao Zedung'un doğru bir şekilde değerlendirilebilmesi için de anti-Leninist(abç) Mao Zedung Düşüncesi uydurmasının reddedilmesi gerektiği görüşündedir."

Dörtlü ortak açıklamada BP S.5, s.67'de aynen şöyle denmektedir:

"Kültür Devriminin kendine özgü en önemli özelliklerinden birisi, belki de en önemlisi şudur: Kapitalist restorasyon tehlikesine ve Liu Şao-çi ve Teng Siao-ping çevre-

sinde var olan revizyonist klik biçimindeki burjuvazının tamamıyla iktidara gelme tehlikesine karşı, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin şiddetli bir kitlesel sınıf mücadelesine ve proletarya diktatörlüğünün gerçekten kurulması(abç) uğruna siyasi bir devrime seferber etmek."

Mao Zedung Düşüncesi anti-Leninist olduğuna göre Kültür Devrimine damgasını vuran da bu düşüncedir. Böyle olduğuna göre, bu düşünceyle proletarya diktatörlüğünün gerçekten kurulması uğruna siyasi bir devrim yapılabilir mi?

Bu konuda yazılı açıklama yapmanızı gerekli görüyoruz.

Yoldaşca selamlarımızı iletir, mücadelenizde başarılar dileriz.

1.6.82

TL ve SL

İkinci belge, AMLP Merkez Komitesi imzasını taşıyor ve "AMLP'nin cevabı" niteliğinde. Bunu olduğu gibi yayınlıyoruz:

"Yoldaşlar,

1.6. tarihli sorunuza ancak şimdi cevaplandırıyoruz çünkü bizim elimize bu yazı bu yılın Ekiminin ikinci yarısında geçti.

1) "AMLP 3. Kongresinin uluslararası Marksist-Leninist harekete mesajı" ile "Mao Zedung — Kazanım ları/Hataları" başlıklı ortak açıklama arasında Mao Zedung Düşüncesi konusunda gerçekte çelişme yoktur.

AMLP'nin 3. Kongre belgesinde şöyle denmektedir:

'AMLP 3. Kongresi bir yanda "Mao Zedung Düşüncesi" kategorisine karşı tavrı ile, diğer yanda Mao Zedung'un kişiliği ve eserinin değerlendirilmesi arasında kesin ayırım yapılması gerektiğini vurguladı.'

Ortak açıklamada şöyle denmektedir:

'Mao Zedung'un eserinin ve Çin devrimindeki rolünü, Mao Zedung Düşüncesi uydurmasıyla eşitlenmesi ile ... hemfikir olamayız.

Biz Mao Zedung Düşüncesi uydurmasının ve bütün bu raya götüren deneylerin sonunda Leninizme karşı yoldaşlarımızın düşüncelerimiz.

Sorun açıktır: Her iki belge de temelden Mao Zedung Düşüncesi kategorisinden söz etmeyi reddetmektedir. Her iki belge de Mao Zedung'un eseri ve kişiliğinin ayrımlı bir değerlendirilmesinin Marks, Engels, Lenin, Stalin'in öğretileri temelinde yapılması konusunda ısrar etmektedir. Her iki belge de Mao Zedung'un tarihi ve reddedilemez kazanımlarını ve fakat en önemli hatalarını ortaya koymaktadır.

TL ve SL'in temel hatası, bir yanda reddedilmesi gereken Mao Zedung Düşüncesi kategorisi ile, diğer yanda Mao Zedung'un eseri arasında ayırım yapmamasıdır. Bu karışıklık bizim belgelerimiz arasında bir 'çelişme' değil, tersine TL ve SL'in sorusunun temelinde olan karışıklıktır.

2) Bizim görüşümüze göre, TL ve SL'in sorusunda, ÇKP'nin 1956'dan sonraki döneminin değerlendirilmesinde kökten yanlış bir yaklaşım dile gelmektedir. 1949'daki kurtuluştan sonra ve Deng Hsiao-ping/Hua Guo-feng'in 1976'da kesin iktidara gelmelerinden önceki en büyük siyasi olaya yaklaşımlarında bu görülmektedir. Kültür Devrimi onlara göre 'Mao Zedung Düşüncesi damgasını vurduğu için' 'anti-Leninist' bir şeydir. Onların görüşüne göre Kültür Devriminde herhalde hiçbir antirevizyonist kitle mücadelesi olamaz. Ki biz (tam da —ÇN) bunu bütün yarım kalıplarına, tutarsızlıklarına ve hatalarına rağmen, çözümlerle destekliyor ve bütün revizyonist ve oportünist iftiracılar karşı savunuyoruz.

Bizim görüşümüze göre TL ve SL nokta nokta "Mao Zedung'un 1956'dan sonra ölene dek revizyonist olduğu, ve Kültür Devriminin esas olarak olumsuz olduğu" tezi hakkında tavrı (GDS temsilcisinin yazılı tavrı BP) hakkında tavrı takınmalıdır.

Bu tavrı takınma çağrısı ile birlikte devrimci selamlar. "

Bizim bu konudaki tavrımız şudur:

Biz öncelikle TL ve SL'in yaptığı "Mao Zedung Düşüncesi"nin anti-Leninist olduğu şeklindeki tespiti katılmıyoruz. Biz daha önce böyle bir tespiti bizzat kendimiz savunduk. Daha sonra böyle bir tes-

piti tekyanlı ve yanlış bir tespit olarak reddet - tik. Hatamızı düzelttik.

İkinci olarak, TL ve SL'in Mao Zedung'un '56 son rası ve Kültür Devrimi hakkında genelde olumsuz de ğerlendirmelerine de katılmıyoruz.

Bu TL ve SL'in yazısı ile ilgili ve onların ge - nel tavırları ile ilgili olarak kısa görüşümüz.

AMLP'nin verdiği cevaba gelince: Biz bu cevabı , hatalara nasıl yaklaşılması gerektiği konusunda bir örnek olarak değerlendiriyoruz.

Sorun nedir? AMLP, "Mao Zedung Düşüncesi"nin anti-Leninist olduğu şeklinde bir tespit yapmıştır. Ama aynı AMLP bizimle beraber ve GDS, WBK ile çı - kardığı ortak açıklamada bu tespit ile çelişen tes pitler de yapmıştır. Mesela 'anti-Leninist' bir dü şünce temelinde gerçekten proletarya diktatörlüğü kurmaya yönelik bir hareketi biz düşünmüyoruz. Ama Kültür Devrimi hakkında böyle bir tespiti (prole - tarya diktatörlüğünü kurmaya yönelme) birlikte yap tık. Hem Mao Zedung Düşüncesini 'anti-Leninist' o - larak değerlendirmek; ve fakat hemde Mao Zedung Dü şüncesinin damgasını vurduğu açık olan Kültür Dev - riminin 'gerçekten proletarya diktatörlüğünü kurma ya yönelmiş', vs. söylemek açık bir çelişkidir. TL ve SL (yanlış bir bakış açısı ile soruna yakla şmalarına rağmen) tam da bu soruna, bu çelişkiye dik kat çekmektedirler.

AMLP verdiği cevapta, bu çelişmeyi açığa çıkarıp Mao Zedung Düşüncesinin anti-Leninist olduğu tespi - ni özeleştiririle ile aşacak yerde, konuyu de ğiştir -meyi tercih ediyor. Esas eleştirildiği noktada tek kelime tavrı takınmıyor!

Bunun yerine, önce Mao Zedung Düşüncesi ile Mao Zedung'un değerlendirmesi arasında kesin ayırım ya - pılması gerektiğini söylüyor. Biz bu noktada AMLP' nin söylediklerini aşırı tekyanlı, ve Mao Zedung'

un kendisinin Mao Zedung Düşüncesi konusundaki so - rumluluğunun üstünü örten bir tavrı olduğunu düşü - nüyoruz. Evet, Mao Zedung Düşüncesi ile Mao Zedung arasında ayırım yapılmalıdır. Ama bu ayırım nerdeyse bu ikisinin hiç ilgisi yokmuş gibi göstermeye var - mamalıdır. AMLP burada böyle bir tavrı içindedir.

AMLP'nin TL ve SL hakkında yaptığı, onların Mao Zedung Düşüncesi ile Mao Zedung arasında ayırım yap madiği tespiti, en azından TL ve SL'in yazısına da yanarak ispatlanamaz. Çünkü onlar bu kısa yazıda bu konuda tavrı takınmıyorlar. AMLP somut soruya ce - vap verecek yerde, tartışmayı (önemli olan ve fakat TL ve SL'in burada tartışmadığı) başka bir noktaya çekerek, dikkatleri kendi hatasından kaydırmaya ça lışıyor.

AMLP ikinci olarak, TL ve SL'in görüşüne göre Kül - tür Devriminde hiçbir 'antirevizyonist kitle müca - delesi' olmamıştır, diyor. Ve yine TL ve SL'in Mao konusundaki —bu yazıdan çıkmayan— yanlış de ğer - lendirmeleri üzerinde duruyor. Burada da AMLP' nin getirdiği gerekçe konuyu de ğiştiren bir gerekçedir. TL ve SL çok somut bir soru soruyorlar: Mao Zedung Düşüncesi anti-Leninist ise, onun damgasını vurdu ğu Kültür Devrimi nasıl oluyor da kitleleri gerçek - ten proletarya diktatörlüğünün kurulması için se - ferber ediyor??? Bu soruya kıvırtmadan ancak iki ce - vap verilebilir: 1. Mao Zedung Düşüncesi anti-Leni - nisttir tespiti yanlıştır. 2. Kültür Devrimi ger - çekten proletarya diktatörlüğü kurmak için kitlele ri seferber etmemiştir. AMLP ne birini, ne ötekini söylüyor. Bunun ardında yatan ideolojik zaaf, hata ları özeleştiririle ile aşma konusundaki tavrıdır.

8 Aralık'ta yazıldı.

10 Ocak'ta Merkez Komitesi tarafından onaylandı.

GDS INFO 10/82 ÜZERİNE

GDS Info 10/82'de şu yazılar var:

1. TKP/ML(B) saflarından GDS'in 12 Eylül 1982'de çıkardığı bir bildiriye gelen eleştiriyeye cevap

Ek: GDS'in bildirisi

(Bunları GDS, bizim bildirimize getirdiği eleş - tiri ile birlikte; bunun dışında geçen yıl iki bildiriye getirdiği eleştiri ile birlikte legal broşür olarak bastı.

Biz bunları Bolşevik Partizan 3/4'de basıp ce - vap verdik.)

2. Türkiye'de askeri darbenin ikinci yıldönümü ile ilgili yürüyüş üzerine rapor:

"Rus sosyal emperyalizminin Türkiye'deki propa - gandacıları, Oportünist eylemlerinin gerçek efen dileri" başlığını taşıyan yazıda GDS yürüyüşü de ğerlendiriyor; yürüyüşte çeşitli örgütlerin yaptı ğı propagandayı değerlendiriyor.

Kendi yaptığı propagandayı değerlendiriyor. Bu de ğerlendirmede en küçük özeleştiririle bir not yok.

Bu arada fırlattığı kağıtların içindeki parola - lardan birinin Türkçe yayında söylenmesinden; ve 'Batı Alman emperyalizmine ölüm' şeklinde duvara ya zılmış bir paroladan bir burjuva gazetesinde söz e dilmesinden övgü ile bahsediyor.

Bu konuda GDS'in yazdıkları şöyle:

" Son miting bir park yerinde oldu. Parkın orta - sında bir park evi vardı. Park evinin üzerinde bü - yük harflerle 'Batı Alman emperyalizmine ölüm' ya - zılıydı. Kuşkusuz bu, şablonla püskürtüldüğü belli olan- parolanın yazılması rizikolu idi. Ama çok gü - zel okunabiliyordu. (FAZ'de bu paroladan bahsedil - di.)"

(Bir parolanın duvara yazılması üzerine bunca ö - vünme, herhalde propaganda konusuna nasıl yakla - şıldığının bir ifadesi olsa gerek! BN)

3. "Komünist" adlı yayın organınının 7. sayısının i - çindekiler listesi

4. Sahte Marksistler üzerine bilgi

KPD, MLPD ve DKP'den alıntılarla bunların parla - mentarizmi teşhir ediliyor.

5. Enternasyonal haberler

"Japonya KP/Sol" tanıtılıyor.

6. Gelen eleştiriler

İki eleştiri gelmiş. Bunlar şöyle:

" 1. 'TKP/ML(B)'in çizgisine eleştiri' hakkında eleştiri

Bununla ilgili üç eleştiri daha geldi.

Birinde TKP/ML ile İbrahim Kaypakkaya'nın eşit - lenmesi eleştiriliyor. Bunun sonucunda TKP/ML tara fından ilkelerin kabaca savunulması —mesela millî mesele konusunda— abartılıyor. (Bu eleştiri özel -likle broşürün 13. sayfasına (Almanca) yöneliyor.)

İkincide eleştiri, her ne kadar TKP/ML(B)'in gö - rüşleri içerik olarak doğru eleştiriliyorsa da, bi zim neyin doğru olduğu konusundaki görüşlerimizin olumlu konmasının yeterli sertlikle ve gerekli ik - na edicilikle konmadığına yöneliyor. Bunu ispatla -mak için çeşitli tek tek eleştiriler getiriliyor ; ama daha bir dizi soruna de ğiniliyor, ki bunları kı -saca özetlemek zor.

Üçüncü eleştiri oldukça kapsamlı bir şekilde BP' in Almanca broşürlerinde yer alan, ve fakat çıkan broşürde eleştirilmeyen hatalarına dikkat çekiyor.

2. 'Mao Zedung'un eseri ve öğretisinin de ğerlen -dirilmesi için araştırmalar' başlıklı ortak açıkla -ma taslağına (Bölüm II, 1) (Bkz. GDS Info özel sayı) eleştiri

- Mao Zedung'un çağ ile ilgili söylediklerine geti -rilen eleştiriler ikna edici olmadığı ve yanlış ol -duğu gerekçesi ile reddediliyor.

- Devrimin güçlerinin ağır bastığı sorunu kısaltıl -şın deniyor. Gerekçe: bir yandan cilt V de ğerlen -

dirmesinde söylenenlerin tekrarı, diğer yandan eksiklikleri vardır.

- Mao Zedung'un A.L. Strong'la yaptığı konuşmada 'ara bölgeler'le ilgili söylediklerinin savunulması ikna edici olmadığı gerekçesi ile eleştiriliyor.

- II. Dünya Savaşı ile ilgili not henüz olgunlaşmamış olduğu için eleştirilip, reddediliyor.

Bütün önemli eleştirilerle ilgili kapsamlı bir tavrı kısa zaman içinde Info'da yayınlanacak."

GDS-Info 10/11/12/82 üzerine

GDS Info 11/82 üzerine: (Elimize 6.12.1982'de geçti)

1. TKP/ML(B) II. Konferansı Raporu (Taslak) üzerine
AMLP, WBK ve GDS'in TKP/ML(B) II. Konferansı Raporu (Taslak) hakkında tavrı:

(Bu tavrı Bolşevik'te basılıp cevaplandırılacak)

TKP/ML(B) Konferansının Raporu (Taslak)

(Bizim taslağın çevirisi... Kl'de yayınlanmış olan ve üzerinde tartışılmış olan bu taslakta Parti içinde getirilen ve doğru bulunan eleştiriler doğrultusunda düzeltmeler yapılarak bu rapor da Bolşevik'te yayınlanacak)

2. TKP/ML(B)'in bir sempatzizan komitesinin bir mektubuna cevap

GDS'in verdiği bilgiye göre bizim bir sempatzizan komitemiz kendilerine şu mektubu yazmış:

"GDS'e mektup

Değerli kadın ve erkek yoldaşlar,

Bildiğiniz gibi son dönemde gerek sizinle, gerek se bizim kendi örgütümüzde 1 Mayıs tartışması sertleşti. Bu tartışmada açık polemik önemli bir rol oynamaktadır. Bizim görüşümüze göre Merkez Komitesi konuşmuş bahanelerle bu ilkedan kaçmaya çalışmaktadır. Merkez Komitesi —bizim talebimize rağmen— bugünlerde açık, kitleler önünde yürütülen bir tartışmayı reddetmekte ve (tartışmayı) sempatzizan çevre ile sınırlamaktadır. Biz böyle bir sınırlandırmayı açık polemik ilkesinin bir yaralanması olarak değerlendiriyoruz. Merkez Komitesi kendi pozisyonunu şöyle formüle ediyor:

Önce parti içinde ve çevresinde tartışılmalıdır. Tartışma son aşamasına vardığı ve Parti çoğunluğunun görüşü kristalize olduktan sonra, belgeler yayınlanacaktır.

Biz böyle yapılmasını yanlış buluyoruz. Bu sağlıklı, açık mücadeleyi engellemekte ve devrimci kitlelerin eğitimine önem vermemektedir. Biz bu bağında Partizan ile Merkez Komitesi arasında büyük fark görmüyoruz.

Bunun dışında hep, GDS'in bugüne dek kamuoyu önünde polemik yürütmekten yana olmadığı ve GDS'in bugüne dek böyle bir talep —belgelerin yayınlanması— gelmediği gerekçesi getiriliyor. Bizi (yani Merkez Komitesini) eleştiren, GDS'i de eleştirmek zorundadır.

Biz sizin gecikmenizin Merkez Komitesine belli bir sırtını dayanacak yer verdiğini düşünüyoruz. Ve biz bunu bir hata olarak görüyoruz.

Önemli belgelerin yayınlanması ve Merkez Yayın Organında değişik görüşlerin polemik yürütmesi zamanı gelmiş, geçmektedir. Biz sizden açık polemik üzerine (gerek genel, gerekse bugünkü somut durum üzerine) görüşlerinizi bildirmenizi rica ediyoruz. Bize bu konuda literatür veya literatür listesi göndermenizi rica ediyoruz.

Sizinle bu konuyu tartışabilirsek çok seviniriz.

Acele cevabınızı bekliyoruz.

Yaşasın proleter enternasyonalizmi!

19.11.1982

Komünist selamlar
Kızıl Cephe "

Biz TKP/ML(B)'in böyle bir sempatzizan komitesi olduğunu bilmiyorduk. Bildiğimiz kadarı ile de böyle bir sempatzizan komitemiz yoktur. Bizim sempatzizan komitemiz belli Parti kuralları içinde çalışan komitelerdir. Bu kuralların içinde, yaptığı işler hakkında bağlı olduğu organlara hesap verme, rapor verme kuralı da vardır. 19.11. tarihinde GDS'e TKP/ML(B)'in 'bir sempatzizan komitesi' tarafından gönderildiği söylenen bu mektuptan bizim haberimiz, bu mektup GDS Info'da basıldığı zaman olmuştur. "Açık ideolojik mücadele"den çok yana olan, bu konuda şam piyonluğu kimseye kaptırmayan ne idüğü belirsiz sempatzizan komitesi, GDS'e böyle bir mektup yazdığını halâ bağlı olması gerektiği üst komitelere bildirme ihtiyacı duymamıştır. İşte bu sempatzizan komitesi bu biçim bir "sempatzizan" komitesidir. Mektubun bütününü okuyanlar, bu sempatzizanların(!) TKP/ML(B) den çok GDS sempatzizan(!) olduğunu açıkça görür. Açık ki, herkes istediği örgütün sempatzizanı olmakta, istediği yerde örgütlenmekte, vs. özgürdür. Ama hiç kimse, örgütsel işleyiş kurallarına uymadığı bir örgüt adına, onun sempatzizanı olma adına hareket etme özgürlüğüne sahip değildir. Bu kelime nin tam anlamı ile siyasi sahtekârlıktır. (*)

Bu sempatzizan komite öyle bir sempatzizan komitedir ki; bizim aldığımız kararlardan haberdar (mektup 19.11'de yazılıyor), bizim mesela 1 Mayıs poleminin bütün belgelerini isteyen herkese vereceğimize yönünde kararımızdan haberdar; ve fakat bizim pozisyonumuzu GDS'e aktarıırken, Parti çoğunluğunun görüşü kristalize olduktan sonra belgeleri yayınlama yacağımızı söylüyor. (Ondan önce isteyene verilmesi, kamuya açılması değil!!!) Ve bu deşetengiz sempatzizan komitesi "bu bağında" bizimle Partizan arasında fazla fark olmadığını tespit ediyor. Ne di yelim? Herhalde kimileri şimdi daha önce Merkez Komitesi hizibine karşı mücadelede birtürlü ondan kopmaya yanaşmayanlar, eski günahlarının kefaretinin keskinlikle örtmeye çalışıyorlar. (***) Ama bizde bir laf vardır: Keskin sirke, kúpüne zarar derler!

Ardından bu 'sempatzizan komite' bizim gerekçe olarak GDS'in bugüne dek kamuoyu önünde polemikten yana olmadığını ve belgelerin yayınlanmasını talep etmediği gerekçesini getiriyor. Bu gerekçeden söylediklerimiz ile (GDS sizden böyle birsey talep etmedi, kendi de yayınlamadı), söylemediğimizi (bugüne dek kamuoyu önünde polemikten yana değil) birbirine çorba edip karıştırarak aktarma, sonunda söylediklerimizi tanınmaz hale getirme yöntemidir. Bu Marksist-Leninistlere ait değil, oportünistlere ait bir yöntemdir. Biz bir olgu tespit ettik: GDS ve diğer kardeş örgütler bize, "Biz şu şu belgelerin derhal yayınlanmasını talep ediyoruz", vs. şekilde bir talep getirmediler. Ve kendileri de bizim bunu söylediğimiz tarihte sözü geçen belgeleri kamuya açmadılar. Bu olgudur. Hiçbir cambazlık bu olguyu ortadan kaldırmaz.

(*) Bu konuda sözü geçen sempatzizan komite kendileri ile 8.12'de yapılan görüşmede böyle bir mektubun varlığından söz etmişler; mektubun Türkçesini PH temsilcisine vermişlerdir!

(**) Bu sempatzizan komitenin sorumlusu olan, şimdi Parti dışında olan kişi; 1980 sonlarında yapılan 2. Konferansa hazırlık konferansında yapılan somut "şartlı disiplin" önerisini reddedenlerden biridir!

Ardından özür mü, eleştirisi mi olduğu belli olmayan bir tespit: Gecikmeyen Merkez Komitesinin ar - dında belli bir sırt dayanağı oldu. Biz bunun bir ha ta olarak görüyoruz.

Onların yayınlamamış olması —eğer bu Merkez Ko mitesine fırsat vermese— aslında hata olmayacak. Ama bu fırsatı vermiş olması hata! İşte TKP/ML(B) sempatizan komitesi olma iddiasındakilerin, hem de bizim içimizde herhalde Marksizm-Leninizmi savunan "son Mohikanlar" olduklarını sananların GDS'ten yol daşlara Marksist-Leninist yaklaşımı. GDS bunu Mer kez Komitesinden talep etmemekle doğrusu çok ayıp etti; aslında GDS'i de lafta eleştirmek zorunda bı rakarak arkadaşları çok zor durumda bıraktı. Bir da ha sakın böyle iş yapmayın, GDS'li yoldaşlar! İçi mizdeki ve çevremizdeki taraftarlarınızı çok zor du rumda bırakıyorsunuz!

Ardından, önemli belgelerin yayınlanması ve Mer kez Yayın Organında değişik görüşlerin polemik yürütmesinin zamanının gelip geçtiği tespiti:

Bunu yazanlar herhalde Bolşevik Partizan sempati zanı olmama bir yana, Bolşevik Partizan okuyucusu bile olmasalar gerek! Bolşevik Partizan'ı okusalar, bizim Bolşevik Partizan'da değişik görüşlerin pole mik yürüttüğünü herhalde farketmeleri gerekirdi. (Bkz. 1. ve 2. sayıda Bugünkü barış hareketi üzeri ne polemik; bkz. 3/4. sayının ekinde yayınlanan bel geler ve 3/4. sayıda 12 Eylül polemiki... Bu sempa tizanların da, GDS'in de 19.11'de ayrıca 3/4. sayı da 12 Eylül sorununun belgeleri ile tartışılacağıın dan haberi, vs. vardı. Ama hadi 3/4. sayı konusun da bilgileri yok varsayalım, 1. ve 2. sayıda belli konularda Bolşevik Partizan'da kamuoyu önünde pole mik yürümüyor mu?)

Sonuç olarak bizim böyle bir sempatizan komiteyle birliğimiz kağıt üzerindeki bir birlikten başka birşey değildir. Olamaz. (*)

GDS, TKP/ML(B)'nin bir sempatizan komitesinin(!) bu mektubuna şu cevabı veriyor:

GDS'in cevabı:

"Yoldaşlar,

Sizin mektubunuz görünürde üzerine ateşli tartış malar yürütülen bir konu olduğu için, ve sadece sı zı ilgilendiren bir konu olmayan bir konuya değin diği için, size mektubunuzu GDS Info'da yayınlaya rak, bu yolla cevap veriyoruz.

1. Eğer sizin yazdığınız gibi:

'Hep GDS'in de bugüne dek kamuoyu önünde polemik ten yana olmadığı' gerekçesi getiriliyorsa, bu çok basitçe geri çevrilecek bir 'gerekçe'dir.

Gerek GDS, gerekse diğer kardeş örgütler TKP/ML (B) ile olan ideolojik ayrılıklarının, siyasi-ide olojik bilinçli ve planlı bir yayınlanması için ta vır takınmışlar ve uzun zamanlar beri de böyle bir kamuoyu önünde eleştiriyi çeşitli sorunlarda yürüt müşlerdir.

● Merkez Yayın Organında k a m u o y u önünde Bolşevik Partizan'ın Yayınlarının yürütüşüne katılma sı eleştirilmiştir. (GDS S.27, Aralık 1981)

● AMLP, GDS ve WPK'nin ortak açıklamasında Temmuz 1982'de "TKP/ML(B)'nin çizgisine eleştirisi"de gerek I. Parti Konferansının içeriksel eleştirisi, gerek se TKP/ML(B)'in üç Almanca broşürünün (ki bunlar II. Konferanstan önce çıkmıştı) eleştirisi k a m u y a duyuruldu.

● 1 Mayıs toplantılarında bizim TKP/ML(B) Merkez Ko mitesine eleştirimiz k a m u o y u önünde sözlü olarak getirildi. Bizim 10.4. tarihli mektubumuz (dernek üyelerine mektup) okundu.

● 12.9. tarihindeki tartışma toplantıları için yazılı tezlerimiz k a m u o y u önünde dağıtıldı ve 12 Eylül bildirisine eleştirimiz sözlü olarak geti rildi.

(*) Nitekim bu yazı yazıldıktan sonra, 8.12. tarihinde bu SK ile yapılan görüşmede; bu "sempatizan komitesi" örgütlü çalı şma konusunda tavır takınmayacağı şeklinde tavır takındı! Ve kendini örgüt disiplininin dışına kesin olarak çıkardı.

Bunlarla önce bizim kamuoyu önünde tartışmayı red ettiğimiz gerekçesi geri çevrilmiştir.

2. Şimdi gelelim II. Parti Konferansının belgeleri nin ve 1 Mayıs tartışması belgelerinin yayınlanma sı özel sorununa.

Bizim bu konuda henüz kapanmamış olan tartışma - mız içinden bazı noktaları biz şimdiden saymak ist iyoruz.

Biz 1 Mayıs tartışmasının I. ve II. Konferans tar tışması ile karşılaştırıldığında ikincil olduğu, bu yüzden de temel tartışması temelinde yürütülmesi ge rektiği görüşünde idik, ve görüşündeyiz.

Buradan, 1 Mayıs tartışmasının, o zamanlar var o lan II. Konferans belgeleri yayınlanmadan tecrit e dilmiş yayınlanmasının y a n l ı ş olduğu, çünkü bu şekilde bizim yayınlama pratiğimiz ile ağırlık noktasının 1 Mayıs tartışmasına verilmiş olacağı so nucu çıkar.

Soyut olarak bakıldığında, 1 Mayıs belgelerinin ve II. Parti Konferansı belgelerinin aynı anda ya yınlanması mümkündür. Ancak burada şu anlaşılmalı - dır:

TKP/ML(B) Merkez Komitesi k e n d i s i mümkün olan en kısa zamanda II. Parti Konferansı belgele rini ve bizim eleştirilerimizi yayınlama kararı al mıştı. Bir Parti Konferansının belgelerinin TKP/ML (B) Merkez Komitesi yerine GDS tarafından yayınlan ması, o dönemde hiçbir şekilde yeterli olarak ge rekçelendirilememiş, TKP/ML(B) II. Merkez Komitesi ne karşı açık bir güvensizlik ilanı olurdu. Çünkü biz başlangıçta belgelerin en kısa zamanda yayın - lanacağından yola çıktık. Bir ek sorun, sözü geçen belgelerin önemli bir bölümünün, hemen hepsi geri çekilmek zorunda kalınan taslaklar olması idi.

Bu bağtıında işte bizim dayanışmalı bir şekilde önce TKP/ML(B) Merkez Komitesine kendi k a r a r ı ile polemiki yayınlaması fırsatını verme düşünce - miz çıktı. Dayanışmanın gerekleri TKP/ML(B) Merkez Komitesine kendiliğinden kardeşler arasında kamuoy u önünde polemik konusunda ilkesel tespitini (söz ünü —ÇN) tutması ve II. Parti Konferansının bel gelerini çabukça kamuoyuna sunması imkanı verilme - sini gerekli kılıyordu.

Biz bu düşüncelerin yayınlanma konusunda belli ge cikmeleri beraberinde getirdiğini kabul ediyoruz, ama bu bize dava için özel ("wesentlich") görünmü yor.

3. Biz burada fırsatı, bir kardeş örgütün bir başka kardeş örgüt içindeki keskin ideolojik mücadelede nasıl davranması gerektiği konusundaki düşüncemi zi ortaya koymak için de kullanmak istiyoruz.

Bizim görüşümüze göre böyle bir durumda kardeş ör güt tarafsız kalamaz. Onun özellikle ilkesel sorun larla beraber ve açık olarak görüşünü söylemesi mut laka gereklidir. Bunu yalnızca iflah olmaz bir mil liyetçi "iç işlere karışmak" olarak adlandırabilir, çünkü ona Marksizm-Leninizmin ilkelerinin bir part inin malı olmadığı, bütün Marksist-Leninist Dünya Hareketinin malı olduğu düşüncesi yabancıdır.

Biz kardeş örgütlerin iç işlerine karışmayı gay et tabiidir ki i l k e s e l olarak reddediyo - ruz.

Ve bunu soyut ahlaki düşüncelerden ötürü değil, uzun süreli devrimci uygunluktan ötürü ("Zweckmäss igkeit": En iyisi, amaca en iyi hizmet edeni, vs. anlamına —ÇN) yapıyoruz.

Bir kardeş örgüt yalnızca y a r d ı m verebi lir, ama bir örgüt içindeki Marksist-Leninist güç ler y e r i n e davranıp, mücadele edemez.

İç işlere karışmayı reddetme, ilkesel meseleler dışında daha bir dizi örgütsel özelliklerin — bir ülkede parti içinde oportünizme karşı mücadelenin şekil ve temposunu tespit etmek ve her ülkede ona göre davranmak için— dikkate alınması gerektiği düşüncesine dayanmaktadır.

Ama bu sadece sözkonusu parti içindeki Marksist-Leninist güçler tarafından tespit edilebilir. Tam da bu yüzden Lenin şöyle yazmıştır:

' Biz Rus enternasyonalistleri gayet tabiidir ki hiçbir şekilde Alman sollarından yoldaşlarımızın iç işlerine karışmayı aklımızın ucundan geçirmi yoruz. Biz yalnızca onların oportünizme karşı mü cadele yöntemlerini zaman ve mekânın şartlarına göre tespit edebileceklerini düşünüyoruz. Biz yal nızca bizim şeylerin durumu hakkındaki görüşleri

mizi açıkça söylemeyi HAKKIMIZ ve YÜKÜMLÜLÜĞÜMÜZ olarak görüyoruz. (Lenin, Sosyalizm ve Savaş, Ağustos 1915, Lenin, TE, c.21, s.328)

Sevgili yoldaşlar, gördüğünüz gibi biz mektubunu zu, yer yer sizin sorularınızdan öteye geçen, ve biz düşündüren şeyler hakkında görüşümüzü ortaya koymak için kullandık. Biz sizin mektubunuz üzerine çok sevindik ve sizin eylemlerinizin ("Aktivität": çalışmalar anlamına da gelir —ÇN) her alanda Mark sizm-Leninizm temelinde yükseltilmesini umut ediyoruz.

GDS Yönetimi, 30.11.1982

Not: Birkaç literatür işareti

Stalin: Bolşevizmin tarihinde bazı sorunlar üzerine MLYD ya da Stalin, c.13, s.76 ve devamı

Ortak açıklama: Polemik eleştirisi Bölüm I, özellikle 2. açıklama Polemik eleştirisi Bölüm II B

Enternasyonal Haberler sayı 6, TKP/ML I. Merkez Komitesine karşı

ML Eğitim Çevresi. Parti içinde sınıf mücadelesi üzerine, Klasiklerden alıntılar "

GDS'in sempaticizmlara cevabında şimdilik dikkat çekilmesi gerekli olan birkaç nokta var.

Birincisi: GDS cevabında önce kendisinin "kamuo-yu önünde polemik reddettiği" suçlamasını geri çekirmeye çalışıyor.

Bu suçlama güya bizim getirdiğimiz suçlamadır, ama gerçekte bizim böyle bir suçlamamız yoktur. Onun için GDS'in kendisinin "kamuo-yu önünde polemik karşı" olmadığını ispatlamaya çalışması boşa çabadır.

Yalnız bunu ispatlamaya çalışırken verdiği örnekler üzerinde kısaca durmak gerekir. Çünkü bu örnekler, bizim de en az GDS kadar kamuo-yu önünde polemikten yana olduğumuzu gösterir örneklerdir.

Şöyle ki:

● Yeşillerle ilgili polemik bizim açımızdan da kamuo-yu önünde yürütüldü. Hem de iki dilde. Birinci olarak Mü'de GDS'in eleştirisi yayınlandı; cevap verildi.

İkinci olarak IF'in tavrı TİK'de yayınlandı, ayrıca TİK yazı kurulu tavrı takındı. Bu konuda bizim de kamuo-yu önünde polemik yürüttüğümüz olgudur.

● Ortak açıklama bizim elimize Ağustos sonu, Eylül başında geçmiştir. Derhal çeviriye girmiştir. Önümüzdeki günlerde tezler halinde Merkez Komitesinin cevap tezleri ile birlikte yayınlanacaktır. (Bu arada yayınlandı) Kardeşlerin şu anda kamuo-yu önünde bizden fazla yaptığı tek polemik budur.

● Biz de 1 Mayıs konusunda toplantılarda kamuo-yu önünde polemik yürüttük.

● Biz de 12 Eylül'de polemik açık, kamuo-yu önünde yürüttük. Getirilen eleştirilere cevap verdik. Ne yazık ki GDS'in bildirisini bizim elimize ancak 12 Eylül toplantısında geçtiği için, hemen onakarşı bir polemik yürütemedik.

Bunun dışında biz GDS'in I. Konferans konusunda 1982 yılı Kasım sonuna dek yalnızca içte yayımlanmış olduğu I. Konferans belgesine eleştirisini, Aralık 1981'de cevabı ile birlikte kamuo-yuna sunduk. GDS'in 1982 Kasım sonunda bastığı; bizim cevabımıza kısa cevabını, biz Mayıs 1982'de kamuo-yuna sunduk. (GDS'in bunları ilkönce Türkçe basması da ilginçtir.) Yani olgular GDS'in ne kadar kamuo-yu önünde polemikten yana ise, bizim de en az onun kadar kamuo-yu önünde polemikten yana olduğumuzu göstermektedir. Ama nedense bu konuda GDS, "açıkça tavır koymayı" görev ve yükümlülük addettiğini en azından lafta söyleyen GDS, tavrı koymayı pek gerekli görmüyor! Nerde kaldı Marksist-Leninist talep? Nerde Lenin'in lafta propağanda edilen tavrı? Yoksa bu o kadar önemsiz bir sorun mu?

İkinci olarak GDS bizim esas iddiamız olan "1 Mayıs belgelerinin yayınlanması talebini getirmedi" tespiti üzerinde susmayı tercih ediyor. Neden aca-

ba??? Neden cevapta bu soruna hiç değinilmiyor???

GDS ikinci olarak kendilerinin yayınlanma konu -sunda ne düşündüklerini, ne kadar 'dayanışma içinde' düşündüklerini, vs. hikâye ediyor. Bizim bu düşüncelerden bugüne dek haberimiz yoktur. Ama böyle düşünceler var idi ise, şu veya bu belgenin derhal yayınlanması gerektiği düşünüldüğü halde, bunun talep edilmemesini bu düşüncelerin haklı çıkardığını kesinlikle düşünmüyoruz. Kardeş örgüte, "Yoldaşlar, biz şu yazının derhal kamuya açılmasını doğru buluyoruz, talep ediyoruz", vs. demek ne zamandan beri dayanışma ile çelişiyor acaba? GDS görüşümüzce burada Marksist-Leninistlere yakışmayan kıvırtmalar içine girmektedir.

Bunun ötesinde, GDS bu yazıyı yazdığı anda, belli belgeleri Türkçe olarak da —bütün ilişkilerimizde ilk defa!— yayınlamış durumdadır! Kardeş(!) örgütüne tek kelime haber etmeden, siz basacak mısınız vs. demeden; ve kardeş örgütünün bu konudaki planlarını bile bile! Ve ne ilginçtir ki, halâ II. Konferans belgeleri de basılmadan 1 Mayıs belgelerini basmayı doğru bulmayan GDS, kamuo-yuna (o da Türkiye kamuo-yuna) ilk yayınladığı belgelerden birinde 1 Mayıs'a açık ağırlık vermiştir! Perhiz / laha na turşusu! Ya da söz/eylem uygunluğu!

GDS daha sonra kendisinin iç işlere karışma konusu da düşündüğünü anlatıyor! Biz şöyle düşünüyöruz: Bir parti içindeki mücadele konusunda açık, berrak tavır takınmak, 'iç işlere karışmak' değil; hak ve yükümlülüktür. Ama biz bunu 'iç işlere karışmak' vs. diye adlandıranlarla da —bunlar varsa — iç işlere karışmanın ne olduğu üzerine bir tartışmadan çok, bu 'karışma'nın nasıl bir karışma olduğu, doğru mu yanlış mı olduğu üzerine tartışmaktan yanayız. Yani, GDS bizim içimizdeki mücadelede doğru tavır mı takınıyor, Marksizm-Leninizm ilkelerini mi savunuyor? Esas sorun budur. Bizce GDS bizim içimizde ve çevremizdeki "muhalafet" in destekçisi ve dayanağıdır. Onları tek kelime eleştirme -den desteklemektir. Bu aradaki ideolojik birliğin ifadesidir. Ama sorun sadece bu değildir. İdeolojik birliğin ötesinde GDS bu muhalafetin hiçbir tavrını eleştirmede noktada "faydacı"lığını; ilkesizliğini sergilemektedir. Merkez Komitesine karşı mücadelede kutsal bir ittifak kurulmaktadır.

3. TKP/ML(B) saflarından selamlanacak iki tavrı

"TKP/ML(B) Merkez Komitesi tarafından bize aşağıda yayınladığımız 'iki sempaticizmların tavrı' başlıklı yazı bir ek mektupla gönderildi. Bu yazıyı biz, ikinci yazı gibi (C. derneğinde alınan karar) selamlıyoruz."

GDS bunları söyledikten sonra, R1/Hs. imzalı yazıyı, ve C. derneğinde alınan kararı olduğu gibi yayınlıyor. Selamladığından başka hiçbir şey söylemiyor. İşte GDS'in Marksist-Leninist tavrı!

4. TKP/ML(B) Merkez Komitesinin TARTIŞMA PLANI konusunda mektuplaşma

"Aşağıda çok kısa yorumlarla GDS ile TKP/ML(B) arasında tartışma konusunda mektuplaşmaları basıyoruz. Çünkü TKP/ML(B) Merkez Komitesi şimdi bu mektuplaşmanın bir bölümünü kendisinin kamuo-yu önünde tartışmayı engeleleyen tavrını, diğerleri arasında GDS'in Merkez Komitesinin planı ile hem fikir olduğu, fakat sonra 180 derece döndüğü gerekçesi ile de haklı çıkarmak için Merkez Yayın Organında kullanıyor. Her ne kadar bu üçüncül, dördüncül önemde bir sorunsu da, biz bu demagojinin TKP/ML(B) çevresinde belli bir etki yapabildiğini gördük. Bu yüzden de bizim kadın ve erkek yoldaşlarımızı bu sorunla karşı karşıya getiriyoruz.

Biz burada yalnızca belgelerin (örgütsel sorunlar kısıltılarak) ve kısa yorumların basılması ile yetiniyoruz. Çünkü bu konu ile ilgili olarak ilkel olarak söylenmesi gereken herşeyi bir başka yerde kamuo-yu önünde ortaya koyacağız.

Bütün belgelerden TKP/ML(B) Merkez Komitesinin birçok sorunda olduğu gibi, kamuo-yu önünde tartışma sorununda da ilkelerden yola çıkmadığını ve tavrını duruma göre tespit ettiğini izlemek mümkündür. Önerilerin sürekli değişmesi, acayipve berrak olmayan gerekçelendirmeler, yer yer kabul edilen kamuo-yu önünde tartışma -ki bu sonradan yeniden sınırlanıp erteleniyor- özellikle de parti içi tar-

tışma henüz bitmemişse, bütün bunlar şunu gözler - den gizlememeli:

Çekirdek, Merkez Komitesinin özsel ideolojik çelişmeler üzerine kamuoyu önünde tartışmayı (bazen gerekli olan ve fakat genellikle yük görülen) bir kötülük olarak kavramakta, ve onu kendi çalışması için muazzam bir yardım olarak görmemektedir. "

GDS bu peşrevden sonra

- 24.5'de yapılan toplantının tutanağından bizim yayınladığımız bölümü (bir yorumla)
- Bizim GDS'e 3.8. tarihli mektubumuzdan bir bölümü
- Kendilerinin 17.8. tarihli mektubundan bir bölümü
- Bizim buna cevabımızdan bir bölümü
- Kendilerinin 9.11. tarihli mektubundan bir cümleyi (Biz bu mektubu henüz yayınlamadık)
- AMLP, WBK, GDS'in 20.10. tarihli mektubuna verdiğimiz cevaptan çeviri ile ilgili bölümü
- 3.11. tarihli mektubumuzu
- 9.11. tarihli mektubumuzu
- 10.11. tarihli (çeviri üzerine) mektubumuzu yayınlamış.

Bunların arasında hep kısa notlar, 'işaretler', nelere dikkat edilmesi gerektiği konusunda dikkat çekmeler var.

Biz burada yayınlanan belgelerin hepsini (e) hariç kamuya açtık. e) elimize yeni geçmişti, ve henüz cevaplanmamıştı.

Biz kamuoyu önünde ideolojik mücadeleden anladığımızı uyguluyoruz! Bu konunun önemi, vs. üzerine gevezelik etmek yerine, bildiğimiz, kavradığımız kadarıyla bunu uygulamayı doğru görüyoruz. GDS bizim kamuoyu önünde tartışmayı "yük" gördüğümüz tezini ispatlamazsa veya geri çekmezse, kendisi bu konuda siyasi iftiracı ismini hak edecektir!

- "1 Mayıs tartışması hakkında tavrı" (X'in yazısının çevirisine düzeltmeler

Burada birtakım "gerekli" düzeltmeler yapılıyor.

Yazının Almanca Türkçesinden çok daha iyidir! X'in bir dizi düşüncesi çeviride 'kabul edilebilir' hale getirilmiştir. Aslında yazının tümünün karşılaştırılıp düzeltilmesi gerekli. Ama bizim bunu şu anda yapacak durumumuz yok. Tartışma ve polemik içinde çeviri yanlışları da çıkar ortaya.

- "TKP/ML(B)'in bir bölgesel sempatizan komitesinin GDS'e eleştirisi ve Merkez Komitesinin buna notu karşısında GDS'in tavrı" hakkında eleştirisi "GDS'in tavrında şu eleştirilmelidir:

1) 'Belirleyici sorun, TKP/ML(B)'in sempatizan komitesinin TKP/ML(B) Merkez Komitesinin çizgisine taban tabana zıt bir parti inşası çizgisine sahip olmasıdır.'

Bu tespit bu şekli ile yanlıştır. TKP/ML(B)'nin parti inşası konusunda doğru bir çizgi savunan ve toparlanması gereken belgeleri vardır. Fakat bunun yanında bizimle polemik konusu olan yanlış yerler de vardır. Ayrıca burada sözkonusu olan sadece TKP/ML(B)'in çizgisi değil, bütün partidir.

Eğer dikkat Merkez Komitesi üzerine çekilmek isteniyorsa, o zaman onun neden sempatizan komitesinin bütünü ile yanlış çizgisini ortaya çıkaramadığı, ve 1 Mayıs'ın nasıl yapılması gerektiği konu -

sunda parti inşası meselesinde ortaya çıkan tavrında, Merkez Komitesi ile bu sempatizan komite arasındaki o r t a k n o k t a ların ne olduğu sorusu sorulmalıdır.

GDS'in tavrındaki alıntı yaptığım formülasyon ayakta tutulamaz, çünkü TKP/ML(B) Merkez Komitesinin parti inşası sorunundaki tavrı konusunda hayal yaratmaktadır.

- 'Biz Merkez Komitesini şimdiye kadar olduğundan daha yoğun ve daha saldırgan olarak parti inşasının yasalarını ... kavramasını savunmasını ve ona uygun davranmasını talep ediyoruz.'

Merkez Komitesinden, 'saldırgan' ve 'yoğun' olarak savunmasından çok, TKP/ML(B)'in I. Parti Konferansında tespit ettiği çizgiye getirdiğimiz eleştirisi karşısında, doğru çizgiyi savunması talep edilmelidir.

(Birkaç yoldaşın, GDS Yönetiminin de kabul ettiği tavrı)"

Biz bu konuda GDS'in verdiği cevaba bir başka yerde genişçe cevap verdiğimizde, bu sorun üzerinde de duracağız. Burada sadece, a) bizim Parti inşası konusunda savunduğumuz çizginin (içinde tali hataları da barındırsa) Marksist-Leninist bir çizgi olduğunu, b) bu konuda sempatizanların yazısından onları bu konuda bizimle taban tabana zıt bir çizgi savundukları iddiasını ispatlamanın mümkün olmadığını söylemekle yetiniyoruz.

- "Komünist" adlı yayın organının 2., 3., 4. sayılarının içindekiler listesi

- "TKP/ML(B) saflarından, GDS'in 12.9. bildirisine getirilen eleştiriyeye cevaba ek"

"En son GDS Info'da GDS'in 12 Eylül bildirisine TKP/ML(B) saflarından gelen bir eleştiri basıldı ve cevap verildi. GDS bu arada bildiriler üzerine tartışmayı Almanca bir broşürde yayınladı. (İlana bakınız) Bu broşürde GDS Yönetimi şu eki yaptı (GDS-Info 10/82'de bu ek 6. sayfa, alttan 3. paragraftan sonraki yere girecek):

"Burada bildirinin sonunda yer alan komünist devrim şiarı (bkz. Marks'tan alıntı), bildirinin temel şiarı olan "Batı Alman emperyalizmine ölüm" şiarı ile iyi bir şekilde birleştirilebilir, ve Türkiye'nin halklarının devrimi ile ittifakın, burada sosyalist devrim için mücadele temelinde sağlanması gerektiği öne çıkartılabilir, ve çıkartılmak zorunda idi."

(Evet, işte GDS'in tavrı! Bildiriyi yazan hemen bir cevap döşeniyor. GDS yönetimi bu cevabı yayınlıyor. Bildiriyi yazan bu konuda bizim esas eleştirimizi unutuveriyor. GDS yönetimi sonradan 'uyanıyor'! Ama yine tek kelime özeleştiri yok. Bu hatanın yerinin öneminin ne olduğu yok. Yalnızca öne çıkartılmamalı idi, ve çıkartılmak zorunda idi! O kadar. Peki, bunu eleştir! geldikten sonra, bildiriyi kaleme alan cevabı yazdıktan sonra mı farkettiniz? Sizi bu düşünceye ne getirdi? Biz bu konuda polemikçi açık yürüteceğimiz - den burada bırakıyoruz.)

7.12'de yazıldı

10.1.1983'de Merkez Komitesi tarafından onaylandı.

GDS INFO 12/82 ÜZERİNE

İçindekiler:

- TKP/ML(B)'in 1 Mayıs 1982 üzerine iç tartışma toplantıları üzerine

A. 18.12.1982'deki toplantının raporu

(WBK ve GDS temsilcilerinin toplantı üzerine raporu. Bu konuda önumüzdeki dönemde bantlar yayın

lanacağı için cevap verme bantlara bağlı ele alınacak. Ayrıca biz kamuoyunda da bu konuda tavrı takındık.)

B. GDS ve WBK temsilcilerinin konuşmalarından parçalar

(Bantlar çekilince devrimci kamuoyuna tüm tartışmayı sunabileceğiz.)

C. TKP/ML(B) Merkez Komitesinin cevabından VI.bölümün çevirisi

(GDS elinde olan diğer çeviri bölümlerini yayınlamamış nedense! Daha 30 sayfa çeviri var elle - rinde)

D. AMLP, GDS, WBK'nın ortak bildirisi... "TKP/ML(B) ile kardeşlik ilişkileri tehlikededir"

(Bu bildiri çevrilip Bolşevik Partizan özel sayı olarak basıldı, cevabı verildi)

2. TKP/ML(B)'in X'in 1 Mayısla ilgili yazısına cevabı

(GDS bu yazıyı bir 'ön açıklama' ile basmış)

GDS ön açıklamada şöyle diyor:

" Aşağıda TKP/ML(B) Merkez Komitesinin Yoldaş Y'nin yazısına verdiği cevabı yayınlıyoruz. Yoldaş Y'nin eleştirisinde ne kadar haklı olduğu, Merkez Komitesinin ne kadar haksız olduğu, bu yazının hem içeriği hem de stilinden görülmektedir. Bu yazıda herşeyden önce bir dizi siyasi olmayan küfür, terbiyesizce aşağılama, hakaret dikkat çekmekte, ve korku vermekte ve iğrendirmektedir."

İşte GDS'in "çok siyasi" olan tavrı! İğrenecek bir tavır varsa; terbiyesizce kendini üstte gören, başkalarını aşağılayan bir tavır varsa, o da GDS'in tavrıdır!

GDS daha sonra tezler halinde tavır takınıyor. Tezleri özet halinde şöyle:

1. Yazının yöntem olarak temel hatası Marksizm-Leninizmin temel ilkelerinin değil, olguların merkezde konmasıdır.

Bu tezi ispatlamak için şu örnekler veriliyor:

a) İki kutup konusunda Y haklıdır. Merkez Komite öze değil görünüme bakıyor.

b) Y inceleme sonrasında GDS'in tavrını doğru bulduğunu söylemekte haklıdır. Merkez Komitesi onun en başından GDS önerisini desteklediğini söyleyerek, yine yüzeyle kalıyor.

c) Y örnek verdiği her noktada, Merkez Komitesi ondan ispat istiyor. Merkez Komitesinin 'ben proleter enternasyonalizmine karşıyım' dediğini göstermesini istiyor, vs.

- Y birçok yoldaşın sorunları taktik sorunlar olarak gördüğünü doğru olarak tespit ediyor. Merkez Komitesi ispat diye bağırıyor.

- Y esas gerekçenin zayıflık olduğu tespitini yapıyor. Merkez Komitesi ispat diye bağırıyor.

- Y çevrenin harekete geçirilmesine verilen önem konusunda bunun parti inşası sorunundaki sapma ile bağını kurunca, Merkez Komitesi hakaret diye ayaklanıyor.

- Y iki tip parti üyesi yaratılmasına karşı çıkıyor (kitle ile teması olanlar/olmayanlar). Merkez Komitesi bunun olgu tespiti olduğunu söylüyor. Böylece öz ile görüntü birbirine karıştırılıyor.

2. Proleter enternasyonalizmi konusunda bunun özel görev olarak tespit edilmemesi savunuluyor.

3. DGB konusunda tavrıda, taktiğin ilkeleri olmadığı savunuluyor.

4. Marksist-Leninist örgütlerin eşitliğine saldırı yapıyor.

5. Özeleştirisi konusunda "yalnızca ölümler hata yapmaz" deniyor, ve bu suç olarak görülüyor.

Ve GDS'in sonucu:

" Merkez Komitesinin bu belgesi, gelecek hakkında sadece bir ön tat vermektedir: Artık 'onaylama' yönteminden, İLKELER değil, ve fakat gerçek ya da uydurulmuş olan OLGULARI birinci sıraya koyan tip-te bir 'ideolojik mücadele'ye geçiş. Böylece TKP/ML(B) Merkez Komitesi öğrenmiş olduğu, eskiden tanıdığı ve artık kanına canına işlemiş bir mücadele yöntemi kullanmaktadır."

Buna denecek tek şey şudur:

GDS ve onun uzantıları, olgulardan bunca korkmamalıdır. Olgular ile Marksizm-Leninizmin ilkelere karşı karşıya koymaya çalışanlar, Marksizm-Leninizmden birşey anlamamışlardır. GDS'in bizim Marksizm-Leninizmin ilkelerinden yola çıkmadığımızı iddiası, onun hayâlindeki şatodur.

(Ardından Merkez Komitesinin Y'ye cevabının çevirisi yayınlanıyor)

3. Bolşevik Partizan sayılarının içindekiler listesi

Burada ilk altı sayı Bolşevik Partizan'ın içindekiler listesi ve 3/4'ün ekinin içindekiler listesi var.

4. "Komünist" adlı yayın organının içindekiler listesi

Burada K9 ve 10'un içindekiler listesi yayınlanıyor. Ayrıca K7'de kardeş örgütlerin şimdiye kadar getirdikleri eleştiriler ile ilgili bilgiveren yer aktarılıyor.

Aktarıldığı yerde, K7'de olmayan bazı şeyler de söyleniyor. Birtakım yazıların çevrilmeyecekleri söyleniyor. Ki K7'de bu kesinlikle yok. /Bkz. S.7, s.48/49/50)

5. Peru KP'nin bir temsilcisi ile resmî bir görüşme

6. Afganistan müslüman özgürlük savaşçıları kumandanı ile Bonn'da yapılan bir toplantının raporu

7. GUAFS'ın kongresine GDS'in mesajı, 30.12.1982

8. Enternasyonal haberler

9. Şimdiye kadar çıkan WBK sayılarının, onun GDS ve AMLP ile yaptığı ortak açıklamalar listesi

10. "J.W. STALİN - ÇİN DEVRİMİ ÜZERİNE" broşürünün derlemesi üzerine bir açıklama

(Daha önce çıkan bu broşür üzerine, broşürde Stalin'in tüm yazılarının (Çin devrimi üzerine) yer almadığı, bir seçme yapıldığı açıklaması yapılıyor ve ek olarak tüm yazılarının listesi yayınlanıyor)

"AEP CEPHESİ" NDE YENİ GELİŞMELER

Bolşevik Partizan'ın birinci sayısında, Halkın Kurtuluşu'nun güya DHB'ye karşı yürüttüğü polemik üzerine kısa bir haber vermiş; ve bu cephenin "daha bir sürü yeni gelişmelere gebe" olduğunu bildirmiştik (Bkz. Bolşevik Partizan 1, s.20). Sözü geçen yerde Halkın Kurtuluşu'nun, DHB'ye "modern revizyonistlerle eylem birliğini mümkün gördüğü" noktasında eleştiri getirdiğini; bu eleştirinin hedefinin gerçekte TDKP'nin kardeş örgütü AKP (ML'siz!) olduğunu, bu polemik'in aslında İspanya KP/ML ile AKP arasında başlayan bir polemik'in devamı olduğunu ortaya koymuştuk.

Son gelişmeler AEP cephesinde önemli çatlakların gözle görülür hale geldiğini; ve gruplaşmaların her geçen gün netleşerek ortaya çıktığını gösteriyor.

Şimdiki veriler AEP cephesinde, başını İspanya KP/ML'nin çektiği, ve cephedeki diğer partilere karşı "muhalefet" eden bir gruplaşmanın giderek şekil kazandığını gösteriyor.

Başını İspanya KP/ML'in çektiği bir grup parti, önce "modern revizyonistlerle eylembirliği mümkün mü/değil mi" tartışmasında; modern revizyonistlerle bugün eylembirliğinin red edilmesi gerektiği görüşünü savunarak ayrıldı. Bu noktada İspanya KP/ML ve AKP yayın organlarında -önce isim vermeden, daha sonra isim vererek- açık polemik yürüttüler.

Bu bağlamda mesela İran Emek Partisi (eski İran İşçileri ve Köylüleri Partisi), Vietnam KP ile uzlaşılması gerektiği yönünde tavır takındı.

Son dönemde Mehmet Şehu konusundaki tavır da önemli bir ayrılık noktası olarak belirmeye başladı. İspanya KP/ML, Mehmet Şehu'nun büyük bir Marksist-Leninist olduğunu söylüyor.

Bir başka mesele de, güçlü bir Enternasyonalin yaratılması sorunu. İspanya KP/ML başta olmak üzere, bir dizi AEP cephesi grubu; şu anda AEP'nin etrafında toplanan güçlerin yeterli olmadığı; bu birliğin geliştirilmesi ve güçlü bir enternasyonalin oluşturulması gerektiğini savunuyor.

Bu görüşler temelinde belli bir gruplaşma oluşturan partiler; İspanya KP/ML dışında, İran Emek Partisi, Kolumbia KP/ML, Fransa İşçileri Komünist Partisi(PCOF), Kanada Komünist Partisi/ML, Britanya DKP/ML, ve Danimarka KP/ML.

Bu grubun ne kadar 'sağlam' olduğunu söylemek şimdiden mümkün değil. Her halükarda bu grup içindeki partiler, yukarıdaki noktalarda, AEP çevresindeki diğer partilere karşı — ad vermeden— bir polemik yürütüyorlar.

Fransa'da AEP'ni eleştirisiz savunma ile öne çıkan "Enternasyonal Bülten'in Kasım 1982'de çıkan 59. sayısında bu gruplaşma hakkında, "AEP'ye karşı bir komplo" değerlendirmesi altında bir kronoloji yayınlanmış. Bu kronoloji'nin bir özeti-ni GDS Info 2/83'ten olduğu gibi alıyoruz:

"AEP'E KARŞI KOMPLO" KRONOLOJİSİNİN ÖZETİ

14 Ocak 1982

Mehmet Şehu 17/18 Kasım'da öldükten sonra, İspanya KP/ML 14 Ocak'ta AEP'nin bu ölüme ilgili kısa açıklaması yanında, Şehu'nun bir biyografisini yayınladı. Ayrıca Mehmet Şehu'nun, onun İspanya içsavaşına aktif katılımı nedeni ile Partinin şeref üyesi olarak kabul edildiğini ilan etti.

20/21 Mart 1982:

İspanya KP/ML'in üçüncü milli konferansı yapıldı. Davet edilenler: AKP, Fransa İşçileri KP, Portekiz KP(R), Danimarka KP/ML, İsveç KP/ML, Britanya KP/ML idi.

Konferansta AEP'ne övgüler dizildi. AEP'ne ayrıca Konferans olarak da bir mesaj gönderildi.

Raoul Marcos (İspanya KP/ML) yaptığı konuşmada, yeni bir enternasyonalin yaratılması gerekliliğinden söz etti; ve Sovyet kampına yaşanan İtalya KP/ML'in durumunun iyice açıklanması gerektiğini belirtti. Modern revizyonist partilerle ittifaka giren bazı partileri eleştirdi.

Temmuz 1982:

Temmuz 1982'de toplanan Kolumbia KP/ML Merkez Komitesi, Enternasyonal Marksist-Leninist hareketin daha sıkı bir işbirliğinin gerekliliğinden sözetti. Bunun için "Marksist-

Leninist hareketin eksiklikleri ve hatalarının aşılması gerektiği"nden sözetti.

14/15 Ağustos 1982:

Londra'da bir konferans yapıldı. Katılanlar: İspanya KP / ML, Britanya Devrimci KP/ML, Kanada KP/ML, Danimarka KP / ML. Konferansın kapanış kararda şunlar da söyleniyor:

"Uluslararası Marksist-Leninist, Komünist hareket içinde esas tehlikeyi oluşturan modern revizyonizme ve sağ oportünizme karşı mücadele sonuna dek sürdürülmelidir."

Karar, Enver Hoca'ya, AEP'e ve diğer kardeş partilere selamlarla kapanıyor.

Kasım 1982:

Fransa İKP yayın organınının 79. sayısında Brejnev'in ölümü ile ilgili bir makale (modern revizyonizme karşı) yer alıyor. İran Emek Partisinin "Enternasyonal komünist hareket üzerine" başlıklı bir broşürü Fransa İKP yayın organı tarafından çevriliyor. (Broşür Vietnam KP'ne karşı polemik) Ayrıca aynı sayıda Kolumbia KP/ML Merkez Komitesi toplantısı kararlarından uzunca bir bölüm aktarılıyor. Aktarılan yerlerde şunlar da söyleniyor:

"Her parti dünya Marksist-Leninist hareketinin siyasi, moral, ve maddi desteğini alma hakkına sahiptir. Bunun için tek şart, proletaryanın devrimci ideolojisine sadakattir....

Ama diğer yandan bütün hareketin gelişme, büyüme ve birliğinin boyutlarının bugünkü karmaşık durumun gerekleri ve talepleri karşısında yeterli olmadığı açıktır....

Tek tek ülkelerdeki durum, emperyalizm ve proleter devrimleri çağı ile bağ içinde ele almak zorunda olan bugünkü dünyanın somut gerçeğinden ayrı ele alınamaz. Tam da bundenle Marksist-Leninist bir parti faaliyetini milli sınırlar içinde hapsedemez; tersine, faaliyetini enternasyonal proletaryanın ve tüm Marksist-Leninist hareketin taleplerine tabi kılar. (Enternasyonal Marksist-Leninist hareket) bütün partilerin ortak çalışmasına bir perspektif ve ren stratejik çizginin ve genel taktiklerin ortaya çıkarılması için çalışmaları koordine etmelidir."

Fransa İKP'nin sözü geçen sayısında ne Arnavutluk'un bağımsızlığına kavuşmasının 70. yıldönümü ile ilgili, ne de Arnavutluk'un kurtuluşunun 38. yıldönümü ile ilgili tek söz yok.

Kasım 1982:

İspanya KP/ML yayın organı "Vanguardia Obrera"nın 398. sayısında 1979'da yapılan 3. Kongrede tespit edilen siyasi çizginin "Enternasyonal Komünist hareket ve sağ tehlike" başlıklı bölümü yayınlandı.

Yazıda şunlar da söyleniyor:

"Birleşmek için ve ilişkileri daha sıklaştırmak için, ve mümkün olduğunca sıkı işleri koordine etmek, birbirlerini deneyinden öğrenmek, görüş değiş-tokuşunda bulunmak ve eleştirmek için çaba sarfetmek Marksist-Leninist partilerin görevidir."

Bu sayıda Enver Hoca'nın 10 Kasım'da yaptığı ve "Mehmet Şehu'nun ihaneti"nden sözeden konuşmadan söz yok!

Bunun dışında aynı sayıda birinci sayfada "Amerika'da Kolumbia, Ekvator ve İspanya KP/ML arasında gerçekleştirilen önemli bir enternasyonal görüşme"nin propagandası yapılıyor. Bu görüşmenin açıklamasında şunlar yer alıyor:

- Görüşmenin amacı bir dizi ortak sorundur. Bunların başında, görüşmeye katılan partilerin işbirliği ve enternasyonal Marksist-Leninist hareket içinde birlik sorunu gelmektedir.

- Genel bir çizginin yaratılması gereklidir.

- Sosyal-emperyalizm ve modern revizyonizm çeşitli kılıklar altında Marksist-Leninist hareketi bölmeye çalışmaktadır.

AEP ve ASHC'nden bu açıklamada tek kelime ile söz edilmemektedir.

Devamı sf.24'de

ERMENİLER MESELESİ VE TARİHİ GERÇEKLER

Geçtiğimiz son birkaç yıl Türkiye kamuoyunda en çok tartışılan ve bahsi geçen konulardan birisi —Ermeni milliyetçilerinin eylemleri vesilesiyle— Ermeniler meselesiydi. Bu konu son olarak geçtiğimiz günlerde Esenboğa havalimanı ve Kanada'daki eylemle daha da güncelleştirildi.

Çeşitli milliyetçi Ermeni örgütleri Birinci Dünya Savaşı yıllarında Türkiye'de gerçekleştirilen Ermeni katliamı ve sürgünü dolayısıyla silahlı eylemler düzenlemekteler. Bu silahlı eylemler özellikle yurtdışındaki elçilik mensuplarına yönelik. Her eylemle birlikte Türk hakim sınıfları ve onların millî zulümdeki suç ortakları Türk küçük-burjuvazisi ve burjuvaları yoğun bir söven, ırkçı-faşist propaganda faaliyeti başlattılar. Emekçi halkın dikkatini sınıfsal meselelerden, bu nevi meselelere çekerek, onları ırkçı-faşist ideoloji çerçevesinde eğitmeye ve yönlendirmeye büyük bir itinayla devam ettiler.

Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden emekçi halkını ağır ekonomik ve siyasi baskılar altında inim inim inleyen askeri-faşist diktatörlük ve onun borazanı burjuva basını bu eylemlere cansimti gibi sarıldılar. Kitlelerin dikkatini özellikle bu noktaya çekerek, onların milliyetçi duygularını diriltmek istediler. Zira son Anayasa tartışmasıyla da iyice ortaya çıktığı gibi, bugün Cuntaya karşı hoşnutsuzluk giderek artıyor. Böylesi bir ortamda, "İşte görüyorsunuz, Ermeniler Türkleri öldürüyorlar, Türkiye'yi bölmek istiyorlar. Biz de misli görülmemiş karşı saldırılar başlatmalıyız" diyerek, kitlelerde zaten bu konuda hakim olan milliyetçi-söven duygularında yarıdımıyla ilgili bu noktaya topladılar. Başta Kürt milleti olmak üzere ezilen milliyetlere uyguladıkları millî zulmü gizlemek için binbir dereden su getirdiler.

Türk hakim sınıflarının başlattığı bu faşist demagojiyi boş çıkartmak ve kitleler üzerindeki milliyetçi-söven duygularla mücadele etmek, onlara tarihsel gerçekleri, konuyla ilgili görüşlerimizi gecikmiş de olsa açıklamak, çok önemli bir görevdir.

Türk faşistleri ve onların suç ortağı küçük-burjuva ve burjuvalarına göre, "Geçmişte bir Ermeni katliamı olmamıştır. Ermeniler I. Dünya Savaşı yıllarında İngiltere, vb. gibi emperyalist devletlerle anlaşarak, Türkiye'yi içten bölmek istemişlerdir. I. Dünya Savaşı içinde Türkleri arkadan vurmak iş temislerdir. Ve büyük bir katliam düzenlemişlerdir. Bütün bunları sonucu olarak Türkler de zorunlu olarak kendilerini savunmuşlardır. Bu durumda bazı Ermeniler ölmüş olabilir. Fakat bu resmi bir politika değildir. Kendiliğinden gerçekleşmiştir. Vs., vs...."

Türk hakim sınıfları tarihsel gerçekleri işte böyle tahrip edip tersine çeviriyorlar. Bugün dahi belleklerden silinmemiş vahşi katliamları inkâr ediyor, masum pozlara bürünüyorlar.

Gerçekte ise daha XIX. yüzyılın sonlarında Osmanlı Sultanlığı feodal yapısı etrafında zorla tuttuğu milliyetlerin, kaptalizmin bu milliyetlerin hayatına girmesiyle başlayan, ayrılma hareketlerine karşı misli görülmemiş baskı ve katliamlar uygulamıştır. Bu karşı-saldırı hareketinde özellikle Avrupa'daki baskı altındaki milliyetler üzerindeki hakim rolünü kaybetmiştir. Bu baskı altındaki milletlerin bir bölümü ayrılarak, siyasi anlamda "bağımsız devletler" şeklinde örgütlenmişlerdir.

Osmanlı yönetimi altındaki Asya'daki bağımlı milliyetler ise ne XIX. yüzyılın sonlarında, ne de sonraları, bağımsız bir milli hareketi başarıya ulaştıramamışlardır. Araplar I. Dünya Savaşı yıllarında Osmanlı yönetiminden çıkıp, peyderpey yarı-bağımlı devletler şeklinde örgütlenmişlerdir. Bu sonuçta, I. Dünya Savaşı'nın sonucu da büyük ölçüde etkili olmuştur.

Söz konusu milli hareketler içerisinde belli bir sonuca ulaşmayan iki hareket vardır: Kürt milli hareketi ve Ermeni milli hareketi.

Ermeniler I. Dünya Savaşı'nın başlarında Osmanlılardan ayrı - lıp, bir devlet çatısı altında toplanmak için ayaklanmışlardır. Fakat bu hareket Ermeni tüccarlarının, zenginlerinin, toprakbeylerinin önderliğinde gelişmiştir. Bu bakımdan, aynı nitelikte her milli harekette rahatlıkla görülebilecek zaaf - lar, yanlışlıklar, gerici emel ve tavırlar; Ermeni milli hareketinde de görülmüştür. Milli hareket içinde burjuva ve toprak ağaları, Ermeni emekçilerinin yıllardır milli zulümden dolayı içinde buldukları Türk emekçilerine karşı duydukları soğukluk ve "düşmanlığı" da kullanarak, yer yer Türk köylülerini de katletmişlerdir. Bu durum Ermeni milli hareketinin gerici yönüdür. Fakat asla bu hareketin arkasına sığınarak, bu hareketin haklı amacı, milli zulme karşı yönelmiş demokratik muhtevası, ayrı bir devlet kurma şeklinde şekillenmiş haklı amaç karartılmaz. Ermeni milli hareketinde esas olan budur. Biz bu esaslı desteklerken; burjuva ve toprak ağalarının gerici eylemlerini, emellerini teşhir ederiz.

Bu ayaklanma karşısında Türk komprador burjuvazisi ve toprak ağaları tarihte eşine az rastlanır türden vahşi bir katliama girişmişlerdir. Özellikle Rusya'da devrimin olmasıyla beraber Sovyetlerin orduları geri çekmesi üzerine katliam (soykırım) geniş boyutlara ulaşmıştır. Erzurum, Erzincan, Van, E - lazığ, Bitlis, Diyarbakır, vs. gibi yerlerde Ermeniler çocuk, yaşlı-kadın ayrımı yapılmadan topluca katledilmişlerdir. Bu katliam, bir soykırıma dönüşerek bütün Ermenileri ortadan kaldırmaya yönelmiştir. Katliam ile yağma kolkola yürümü - mü; ganimet toplama hırsı toplu kıyıma hız vermiştir. Ermenilerin ayaklanması bastırıldıktan ve önemli bir bölümü katledildikten sonra, geriye kalanların büyük çoğunluğu Suriye, vb. yerlere sürgün edilmişlerdir. Öyle ki, bu soykırım o den - li sistemli ve vahşiydi ki, katliam sonucunda Ermeniler Tür - kiye'de millet olma özelliğini yitirdiler. Geriye ancak bir "millî azınlık" kaldı.

Türk faşistlerinin iddia ettiği gibi bu katliam yalnızca 1915'te yapılmıştır. Daha önceleri de zaman zaman yapılan katliamlar, 1915'de sistemli bir şekilde başlamış ve 1920'li yıllarda son bulmuştur. Bu henüz hafızalardan dahi silinme - miştir. Bugün Kürdistan'daki birçok emekçi bu durumu bütün ayrıntılarıyla hatırlamaktadır. Ve soykırım yine Türk faşistlerinin iddia ettiği gibi sivil halkın kendiliğinden gerçek - leştirdiği bir olay değildir. Resmen devletin önderliğinde gerçekleştirilmiştir. Katliamın esasını ordu birlikleri yür - ttmüştür. Halk toplu olarak dere kenarlarında, meydanlarda kurşuna dizilmiş, malları-mülkleri yağma edilmiştir.

Türk faşistlerinin katliamı haklı göstermek için arkasına sığın - dığı bir başka gerekçe ise, Ermeni milli hareketinin İngi - liz-Fransız emperyalistlerinin güdümünde geliştiğidir. Şüphesiz bir ulusun, soykırıma tabi tutularak, toptan imha edilme - si hiçbir nedenle haklı gösterilemez. Kaldı ki, Ermeni milli hareketinin İngiliz-Fransız emperyalistlerinin güdümünde geliştiğine dair inandırıcı kanıtlar da yoktur. İngiliz-Fran - sız emperyalistlerinin Ermeni milli hareketini destekleyici bazı laflarını kullanarak böylesi bir sonuçta varmak doğru de - ğildir. Zira o dönemde Osmanlı imparatorluğu, Alman emperyalistlerinin sadık bir uşağıydı. Ve Alman emperyalizminin men faatleri doğrultusunda I. Dünya Savaşı'na katıldı. Bu bakı - dan Alman emperyalistleriyle halinde olan İngiliz-Fran - sız emperyalistleri, Alman emperyalistlerinin müttefiği olan Osmanlı yönetimine karşı gelişecek hareketleri destekleyecek - lerdir. Üte yandan böylesi hareketlerin kendi güdümlerinde gelişmesi için onlarla ilişki kurmaya çalışacaktır. İngiliz-Fransız emperyalistlerinin, Ermeni milli hareketi konusundaki tavırlarını bu sebepleri de gözönünde tutarak değerlendirmeliyiz. Herşeyne rağmen, Ermeni milli hareketinin emperyalistlerinin güdümünde geliştiğine dair kesin bir bilgiye sahip değiliz. Ancak, Ermeni milli hareketinin önderliğini, tüccar - ağa ve burjuvaların yapmasından dolayı, hareket ciddi tutar sızlıklar göstermiştir. Aynı tutarsızlıkların pek çoğunu, Ke - malist faşist diktatörlük döneminde gerçekleşen Kürt milli hareketlerinde de görebiliriz.

KIBRISLI BİR OKUYUCUMUZUN "İŞKENCE ÜZERİNE" YAZISI

Değerli arkadaşlar,

Ben Londra'da emeğini satan bir Kıbrıslıyım.

Bolşevik Partizan gazetesinin bir sempatizanı gibi benita nıyın. Bolşevik Parti İnşası Bolşevik Partizan No=1'deki gazetede kafamı karıştıran bir nokta olmuştur. Kafamı karıştıran demeyim de, benim şahsi görüşüme göre yanlış buldum. Bu bir eleştiri değil, daha çok kafam açılması içindir, özünde bir eleştiridir fakat komünistleri, savundukları görüşleri ne olduğunu ve de niçin savunduklarını anlamak içindir.

Konu:

İşkence ve idamlar üzerine sınıf bilinçli proletaryanın tu tumu adlı sayfada (9-10) işkence aracı, komünistlerin kökten reddettikleri bir araçtır, vb. diye yazdınız.

Bence eğer gerekiyorsa karşı-devrimci bir kişiye işkence yapılabilir, ama burada dikkatinizi çekerim hakim sınıfların kullandığı, onların yaptığı şekilde bir işkence değil. Mesele Bolşevik Partizan'da da yazdığı gibi, direnenlerin direncini kırmak, duygusunu tatmin etmek vs. gibi şeyler değil. Hem bizim araç da kullanmamıza gerek yoktur, ona kaba kuvvet

gerekse onu sıkmak, zorlayarak ağzından ne koparırsak onlara bir pratikte bakarız. Bir örnek verecek olursam, diyelim ki, Komünist Partisindeki bir kişi, oldukça bilgisi olan bir kişi, sosyalist ülkeye veya partiye oyun oynamakta (bu olmayacak birşey değil), bu kişinin sosyalist ülkeye veya partiye ihanet ettiği anlaşılar ama onun ne verdiği, kimlerle direk anlaştığı çok az bilinmektedir.

Onu öldürmek mi yoksa onu öldürmeden evvel bir dedigimi yapmak mı? Onu işkenceye koyduğunda acaba ne kaybeder ki Komünist Partisi veya sosyalist ülke veya da komünistler? Oise doğru bile söylemese bile, en azından denemiş olur (o şans denemiş olur). Bu kapitalist ülkede de olabilir birşeydir. Fakat onu öldürdüğünde bana göre en azından birşeyler kapma veya birşeyler ağzından alma diye bir yolu kapamış olacaktır. En azından, bu yolu denemek komünistlerin karakterine çok ters düşmeyecek şekilde, bir bilğimiz olabilir.

Buna benzeyen daha örnek verebilirim. Bu bazıları için önemli olmayabilir. Şahsen, eğer Bolşevik Partizan'da yazıldığı gibi işkence aracı, komünistlerin kökten reddettikleri bir araçtır, eğer bu böyleyse, benim için oldukça önemlidir.

Bu konuda yazdıklarım hakkında görüş getirmenizi isterim.

"İŞKENCE ÜZERİNE" YAZISINA MERKEZ KOMİTESİNİN TAVRI

Kıbrıslı arkadaş, "Bence eğer gerekiyorsa karşı-devrimci bir kişiye işkence yapılabilir" diyor, ve işkenceyi komünistlerin kökten reddettikleri bir araç olarak adlandırmamızı yanlış bulduğunu açıklıyor.

Arkadaş, "işkence" aracını Komünistlerin "gerçeği bulmak" amacıyla kullanabileceklerini, bunun reddedilmemesi gerektiğini belirtiyor.

Biz sorunu tartıştığımız yerde; Komünistlerin işkence aracını kökten reddetmeleri doğru düşüncesini gerekçelendirir - ken şunları söylemiştik:

"İşkence aracı, "suç" işleyen kişiyi "cezalandırma" aracı değildir. İşkence aracı daha çok, "suç" işlediği iddia edilen kişiye "suçunu itiraf ettirmek için" kullanılan bir "sorgulama" metodudur. Amaç, işkence edileni manen yıkmak, onu bütünüyle teslim etmek, söylenen herşeyi kabul edebilecek hale getirmektir. Böyle bir aracı kullanarak varılan sonuçların gerçeğe ilgisi yok denecek kadar azdır. Bu na bir dizi örnek bugün ülkemizde faşist mahkemelerde yaşanmaktadır. Mahkemelerde hakim sınıfların çapulculuğunun yeni örnekleri yaşanmakta, iki ayrı mahkemede iki ayrı kişi, aynı kişiyi "taammüden öldürmek" iddiası ile yargılanmakta; ikisi de "sorgulama"da (siz işkence okuyun) "suçunu İTİRAF etmekte" ve idam cezasıyla yargılanabilmektedir.

O halde işkence aracının gerçeği bulmak için hemen hemen hiçbir yararı yoktur...." (Bolşevik Partizan 1, s.9)

Burada getirdiğimiz gerekçelerden çıkardığımız son sonuç; yanlış bir sonuçtur. Gerçek durumu tam olarak yansıtmamıştır.

Hakim sınıfların bu aracı kullanarak da birçok devrimci örgüt ve devrimci hakkında gerçek bilgi toplamış oldukları bir olgudur. Sorunun bizim tarafımızdan bir yerde yanlış bir şekilde bu araçla toplanan bilginin doğruluk derecesi ile bağlantılı konmuş olması; Kıbrıslı arkadaşın "gerçeği bulma" aracı olarak işkenceyi reddetmenin yanlış olmayacağı düşüncesine götürmüştür. Sorun elde edilen bilginin doğruluk derecesi değildir. Sorun böyle bir bilginin; işkence aracını kullanarak elde edilen bir bilginin, komünistler açısından ne pahasına elde edilen bir bilgi olacağıdır.

Böyle bir araç, bizce Komünistlerin reddetmesi gereken bir araçtır. Bu aracın reddi, biz Komünistlerin doğru bir amaç adına, her türlü aracı mübah görmediğimizi, bizimle burjuvazinin, çöküşe giden sınıfların arasında kullandığımız araçlar açısından da köklü farklılıklar olduğunu göstermek, işçi ve emekçi kitleleri bu temelde eğitmek açısından çok önemlidir. Biz bir karşıdevrimcinin ağzından işkence ile alınacak ve belki gerçekten de bize yarayabilecek bir bilgi için işkence aracını bizim kökten reddetmememiz gerektiği şeklinde bir yaklaşımın; Komünistler kullandığı zaman işkenceyi normal ve mübah gören ve gösteren bir yaklaşımın yanlış olduğunu; kitlelerin eğitimi açısından bunun aşırı derecede zararlı olduğunu düşünürüz.

Çöküşe giden sınıfların işkence gibi yöntemlere ihtiyacı vardır. Onlar başka türlü ömürlerini uzatamazlar. Geleceğin temsilcileri olan Komünistler burjuvazinin ve çöküşe giden sınıfların kokuşmuşluklarının ifadesi olan bu aracı kökten reddettiklerini bugünden açıkça ilan etmelidir. Görüşümüse göre doğru tavrı budur.